

الجواب المنير

محمد الأثير
(الجزء الثاني)

(مقن - ترجمه)



احمد الحسن

•www.almahdyoon.org•

إصدارات أنصار الإمام المهدي (ع) العدد (65)

الجواب المنير

مدير الأثير

(الجزء الثاني)

أجوبة السيد أحمد الحسن (ع)
على الأسئلة الواردة عبر الإنترنت

تعليق

الشيخ ناظم العقيلي

الطبعة الثانية

1431هـ - 2010م

لمعرفة المزيد حول دعوة السيد أحمد الحسن (ع)

يمكنكم الدخول إلى الموقع التالي :

www.almahdyoon.org

الإهداء

بسم الله الرحمن الرحيم ، إلى البتول الطاهرة ، الصديقة المعصومة ، النقية نقيه ، الرضية المرضية ، الزكية الرشيدة ،
المظلومة المفهورة ، المعصوبة حقها ، الممنوعة إزتها ، المكسورة ضلعها ، المظلوم بعلمها ، المقتول ولدها ،

اهداء به بتول طاهرهصديقه معصومهنقيه نقيه مرضيه مرضيهزكيه رشيده مظلومه مفهوره أنكه حقش
غصب شد ... از ارث محروم گرديد ...بهلويش شكستشوهرش مظلوم بود ...فرزندانش كشته شدند

فاطمة الزهراء ، حبيبة المصطفى ، وقرينة المرتضى ، وسيدة النساء في الأولين والآخرين ، ومبشرة الأولياء ، حليفة
الورع والزهد ، وثقافة الفردوس والخلايد.

فاطمه زهرا ، حبيبه رسول الله ... همنشين مرتضىسرور زنان عالم از ابتدا تا انتها و بشارت دهنده اوليا ...
كه با پرهيزكارى و زهد ، همپيان بود س ي ب بهشت جاودانه

بسم الله الرحمن الرحيم

هذا الكتاب مجموعة أسئلة وردت عبر الإنترنت إلى السيد أحمد الحسن ، وإجابة السيد على هذه الأسئلة ولاءتقادنا
بترتب فائدة على نشرها قنا بنشرها وقد سبق لنا نشر الجزء الاول وهذا هو الجزء الثاني وسينشر إنشاء الله كثير من
الأسئلة واجوبتها الواردة عبر الإنترنت في المستقبل ومن الله التوفيق.

مقصر ابوزين الانصارى

15 جمادى الاول 1428

أجوبة الإمام أحمد الحسن (ع):

تفسير آيات من القرآن الحكيم

الأسئلة العقائدية

تفسير الرؤى

الأسئلة الفقهية والشرعية

تفسير آيات من القرآن الحكيم

سوال 52 : ﴿لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّؤْيَا بِالْحَقِّ لَتَدْخُلُنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ آمِنِينَ مُخْلِقِينَ رُؤُوسِكُمْ وَمُقْصِرِينَ لَا يُخَافُونَ فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذَلِكَ فَتْحًا قَرِيبًا﴾ (الفتح 27) (خدا روای رسولش را به حق ، راست گرداند . آری به درستی که اگر خدا بخواهد ، وارد مسجد الحرام میشوید در حالیکه سر خود را تراشیده اید و ناخنها را کوتاه کردید و از چیزی نمیترسید پس خدا چیزی را میداند که نمیدانید و به غیر از این نیز ، فتحی نزدیک قرار داد)
تفسیر این ایه کریمه چیست ؟

إبراهيم رغيل

ج : بسم الله الرحمن الرحيم والحمد لله رب العالمين وصلى الله على محمد وال محمد الائمة والمهدين وسلم تسليما

هذه الآية تبين ان الرؤيا من الله سبحانه وتعالى وهي تتحقق لإنشاء الله ولو بعد حين وما يكفر بها إلا الظالمون. وقد تحقق ما وعد الله رسوله بالرؤيا ففتحت مكة ولو بعد حين وفتحت خيبر وهي الفتح القريب. والقرآن حي ويجري مجري الشمس والقمر وهذا هو زمان تحقق هذه الآية مرة أخرى لإنشاء الله. أما في الباطن فالفتح القريب هو الفتح المبين الذي حصل لرسول الله (ص) وقد بينته في أكثر من موضع في الفاتحة والمتشابهات فراجع.

این ایه تبیین میکند که روایا از طرف خدای سبحان و متعال است و اگر خدا بخواهد تحقق خواهد یافت ، حتی پس از آنکه مدتی طولانی از آن گذشته باشد و جز ستمکاران به آن کافر نمیشوند آری وعده خدا به رسولش در عالم روایا ، تحقق یافت و پس از مدتی طولانی مکه فتح شد و خیبر گشوده گردید و آن فتح نزدیک بود قران زنده است و مانند خورشید و ماه میگردد و این زمان ، انشاء الله بار دیگر این ایه تعبیر شود اما در باطن ، فتح نزدیک ، همان فتح مبینی است که بر رسول الله ص گشوده شد و آن را در متشابهات و تفسیر سوره فاتحه کاملا بیان کردم . به انها مراجعه شود.

وطريق الفتح المبين مفتوح لكل إنسان يريد السعي إلى الله بولي الله وحجته على خلقه. فالمسجد الحرام هو ولي الله ويدخله المؤمنون لإنشاء الله آمين مخلقين أي لا يكون لهم فكر أو رأي مع قوله بل يسلموا له تسليما أما المقصرين فهم دون هذه المرتبة. والشعر يمثل أفكار الإنسان وآرائه فخلقته أو تقصيره يعني التسليم لمن خلق أو قصر من أجله.

و راه فتح مبین بر هر انسانی که میخواهد با ولی خدا و حجت او بر خلق ، به سوی خدا برود ، گشوده است و مسجد الحرام ، ولی خدا است و مومنان انشاء الله در حالیکه سرها را تراشیده اند (مخلقین) و ایمنند ، به ان وارد میشوند و این یعنی آنکه در کنار نظرات ولی خدا ، فکر و اندیشه ای را به کار نبرند و کاملا تسلیم او باشند و آنان که کوتاهی کنند ، مرتبه شان کمتر خواهد بود و منظور از مو ، افکار و ارای انسان است پس کوتاه کردن آن یعنی آنکه فرد افکار و عقاید خود را در برابر ولی خدا علم نکند.

سوال 53: معنی این آیه چیست : ﴿ وَحَمَلَتْهُا عَلَىٰ ذَاتِ الْأَوْحَانِ وُدُّسِرَ ﴾ (القمر 13) (و نوح را بر چوب و میخهایی حمل کردیم)

ابراهیم رغیل

ج : بسم الله الرحمن الرحيم والحمد لله رب العالمين وصلى الله على محمد وال محمد الائمة والمهديين وسلم تسليما

اللوح هو الخشب والدرس المسامير هذا بحسب الظاهر وعن رسول الله محمد (ص) قال نحن الدرّ وقال تعالى ﴿ وَحَمَلَتْهُا عَلَىٰ ذَاتِ الْأَوْحَانِ وُدُّسِرَ * تَجْرِي بِأَعْيُنِنَا... ﴾ (القمر : 13-14) وصاحب الولاية الإلهية وحجة الله على خلقه هو عين الله في أرضه فالمراد بأعيننا أي آل محمد (ع).

اللوح یعنی چوب و الدرّ یعنی میخها و این به حسب ظاهر است رسول الله ص فرمود : (.... نحن الدرّ ... ما میخهاییم) (البحار ج 26 ص 33)

خدای متعال فرمود : ﴿ وَحَمَلَتْهُا عَلَىٰ ذَاتِ الْأَوْحَانِ وُدُّسِرَ * تَجْرِي بِأَعْيُنِنَا ﴾ (القمر 13) (و نوح را بر چوب و میخهایی حمل کردیم) * که بر چشمان ما حرکت میکند) و صاحب ولایت الهی و حجت خدا بر خلقش ، چشم خدا در زمین است و مراد از این ما در آیه : ال محمد ع هستند.

سوال 54: ما تفسیر السورة الكريمة (الإيلاف قريش * إِيْلَافِهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ * فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ * الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَآمَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ) (قريش : 1-4) برای پیوند بین قريش * پیوندشان در فصل زمستان و تابستان * پس باید پروردگار این خانه را بپرستند ، ان کس که از گرسنگی نجاتشان داد و از ترس اینشان کرد؟

ج : بسم الله الرحمن الرحيم والحمد لله رب العالمين وصلى الله على محمد وال محمد الائمة والمهديين وسلم تسليما

هذه السورة تذكر كفار قريش في زمن رسول الله (ص) بنعمة الله سبحانه وتعالى عليهم لعلهم يؤمنون برسوله (ص) وينصرونه ويعبدون الله حق عبادته بعد دخولهم في الولاية الالهية والايان بحجة الله على خلقه وهي أيضاً في هذا الزمان تخاطب قريش أم القرى ومكة هذا الزمان وهم العلماء غير العاملين الذين يعيشون في نعمة وفضل الإمام المهدي (ع) وهم مع هذا يعادون رسوله إليهم ولا ينصرونه بل هم لا يؤمنون بوصية رسول الله محمد (ص).

این سوره نعمت خدای سبحان و متعال را بر کفار قريش زمان رسول الله ص یاد آوری میکند ، شاید به رسول الله ص ايمن بیاورند و یارپش کنند و پس از ورود به ولایت الهی و ايمن به حجات خدا بر زمین ، خدا را انگونه که شایسته است عبادت کنند . و این سوره باز در زمان حاضر ، قريش را در مکه یا ام القرى ، خطاب قرار میدهد و آنان علمای غیر عامل هستند که در فضل و نعمت امام مهدی ع میزینند و با اینحال به دشمنی با رسول او به سوی آنان ، برمی خیزند و یارپش نمیکنند . بلکه آنان به وصیت رسول الله محمد ص هم ايمن نمی آورند .

سوال 55 : استيضاح عن الآية (وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ آمَنُوا كَمَا آمَنَ النَّاسُ قَالُوا أَنُؤْمِنُ كَمَا آمَنَ السُّفَهَاءُ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ وَلَكِنْ لَا يَعْلَمُونَ) (البقرة : 13) و چون به آنان گفته شود ، ایمان آورید ، همانگونه که مردم ایمان آوردند ، گفتند آیا مانند سفیهان ایمان آوریم ؟ بدانید آنان سفیهند ولی نمیدانند ؟

إبراهيم رغيل

ج : بسم الله الرحمن الرحيم والحمد لله رب العالمين وصلى الله على محمد وال محمد الائمة والمهدين وسلم تسليما

هؤلاء هم العلماء غير العاملين ومدعي العلم من الجهال والسفهاء.

آنان علمای غیر عامل و مدعیان علم از نادانان و بی خردانند

سوال 56 : ما تفسیر قوله تعالى (وَكُلُّ إِنْسَانٍ أَلْزَمْنَاهُ طَائِرَهُ فِي عُنُقِهِ وَنُخِرُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مَنْشُورًا) (الإسراء : 13) هر انسانی ، عمل نیک و بدش را بر گردنش مینیمیم و در روز قیامت کتابی را برای او خارج میکنیم که آن را گشوده ف مبیند ؟

إبراهيم رغيل

ج : بسم الله الرحمن الرحيم والحمد لله رب العالمين وصلى الله على محمد وال محمد الائمة والمهدين وسلم تسليما

أي ولاية الإنسان وعمله من الحسنات والسيئات فإذا كان الإنسان موالياً لولي الله وحجته على خلقه يكون كتابه ابيض وفيه حسناته وسيئاته وإذا كان لا يوالي ولي الله وحجته على خلقه أو يوالي أعداء الله من المدعين المبطلين يكون كتابه اسود ويلقى في النار ولا يكلمه الله ، (قَالَ أَحْسَأُوا فِيهَا وَلَا تُكَلِّمُونِ) (المؤمنون : 108).

یعنی ولایت انسان و کردارش از نیک و بد .پس هرگاه انسان دوست دارد ولی خدا و حجتش بر خلق باشد ، نامه اعمالش سفید است هرچند حاوی کردار نیک و بد اوست و هرگاه دوست دارد ولی خدا و حجتش بر خلق ، نباشد ، یا دوستدار دشمن خدا از مدعیان باطل باشد ، نامه عملش سیاه میگردد و در آتش می افتد و خدا با او سخنی نمیگوید، ﴿قَالَ أَحْسَأُوا فِيهَا وَلَا تُكَلِّمُونِ﴾ (المؤمنون 108) (خدا به آنها گفت در آتش از من دور شوید و با من سخن نگوئید)

وقال تعالى (لِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلَ اللَّهُ مِنَ الْكِتَابِ وَيَشْتَرُونَ بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَئِكَ مَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا النَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ) (البقرة : 174) (همانا آنها که انجیز را که خدا از کتاب فروفرستاد، کتمان کردند و ان را به قیمتی ارزان فروختند ، آنان جز آتش در شکم خود فرو نمیبرند و روز قیامت خدا با آنها سخن نمیگوید و پاکیزه شان نمیسازد و عذابی دردناک خواهند داشت).

وقال تعالى (لِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَئِكَ لَا خَلَاقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ) (آل عمران : 77) (همانا آنها که پیمان خدا و سوگندهایشان را با قیمتی ارزان فروختند ، آنان در آخرت بهره ای نمیبرند و خدا با آنها سخن نمیگوید و در قیامت به آنها نمینگرد و پاکیزه شان نمیسازد و عذابی دردناک دارند).

سوال 57 : ما تفسیر السورة (إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ * وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا * فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْ لَهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا) (النصر : 1-3) آنگاه که پیروزی خدا و گشایش او آمد و دیدی که مردم گروه گروه در دین خدا وارد میشوند ، برای سپاس پروردگارت ، شناور شو (اقدام کن) و از او طلب بخشایش کن که او توبه پذیر است ؟

إبراهیم رغیل

ج : بسم الله الرحمن الرحيم والحمد لله رب العالمين وصلى الله على محمد وال محمد الائمة والمهديين وسلم تسليما

الفتح المبين بينته في أكثر من موضع في الفاتحة وفي المتشابهات وكذا التوبة وطلب العفو والمغفرة عن الذنب المرافق لصفحة وجود المخلوق وان كان في مرتبة (قَاب قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَى) وهذا هو الأنا والظلمة التي لا بد أن تحتويها صفحة المخلوق مهما كان مقامه. فالسورة هكذا (إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ * فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْ لَهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا). أما قوله تعالى (وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا) فهي في هذا العالم الجسماني تتعلق بالناس فهم التائبون وهم المستغفرون عن ذنب التقصير مع ولي الله وحجته على عباده وأيضاً ولي الله يحمدهم الله ويستغفر لهم ودونما استغفاره لا يغفر لهم (وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا) (النساء : 64).

فتح مبین را در تفسیر سوره فاتحه و متشابهات بیان کردم و به همین ترتیب توبه و طلب بخشایش از گناهی که همراه با صفحه وجود مخلوق است حتی اگر در مقام قاب قوسین یا نزدیکتر باشد ﴿قَاب قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَى﴾، و این همان انا و من یا ظلمتی است که مخلوق در هر رتبه ای باشد ، صفحه وجودش ، به ناچار دارا میباشد . پس سوره اینگونه میشود : ﴿إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ * فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْ لَهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا﴾. (آنگاه که پیروزی خدا و گشایش او آمد * برای سپاس پروردگارت ، شناور شو (اقدام کن) و از او طلب بخشایش کن که او توبه پذیر است)

اما سخن خدای متعال که میفرماید : ﴿وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا﴾ (و دیدی که مردم گروه گروه در دین خدا وارد میشوند) این قسمت مربوط به عالم جسمانی و متعلق به مردم است و آنان در حال استغفار از

کوتاهی در همراهی با ولی خدا و حجت او بر بندگانش و به همین ترتیب ولی خدا ، شکر گزار خداست و برای آنان طلب توبه میکند و بدون استغفار او ، آنان آمرزیده نمیشوند.

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا﴾ (النساء 64) (و ما رسولی نفرستادیم مگر آنکه به اذن خدا اطاعت شود و اگر آنان آنگاه که به خود ستم نمودند ، به سوی تو بیایند و از خدا طلب بخشایس کنند و رسول هم برای آنان طلب بخشایش کند ، خدا را توبه پذیر و مهربان خواهند یافت)

ولولا نصر الله وتأيدته لا يتحقق الفتح المبين للرسول ومع الفتح المبين لا بد أن يتحقق الفتح في هذا العالم ويدخل الناس في دين الله أفواجا.

اگر یاری خدا و تایید او نبود ، هرگز فتح مبین برای رسول الله ص متحقق نمیشد و به همراه فتح المبین ، فتح آشکار در این دنیا هم به روشنی متحقق میشود و مردم گروه گروه به دین خدا وارد میشوند .

سوال 58 : ما تفسیر قوله تعالى (وَمَنْ قَصَمْنَا مِنْ قَرْيَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً وَأَنْشَأْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا آخَرِينَ * فَلَمَّا أَحْسُوا بِأَسْنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَرْكُضُونَ * لَا تَرْكُضُوا وَارْجِعُوا إِلَى مَا أُتْرِفْتُمْ فِيهِ وَمَسَاكِينِكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْأَلُونَ * قَالُوا يَا وَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ * فَمَا زَالَتْ تِلْكَ دَعْوَاهُمْ حَتَّى جَعَلْنَاهُمْ حَصِيدًا خَامِدِينَ) (الأنبياء : 11-15) (و چه بسیار از شهرهایی که نابودشان کردیم در حالیکه ستمکار بودند و پس از آنها قومی دیگر آفریدیم * پس چون عذاب ما را دیدند ، آنگاه از آن گریختند * فرار نکنید و به سوی کوتاهیایتان و خانه هایتان بششتابید ، شاید بازخواست شوید * گفتند ای وای بر ما همانا ما ستمکاریم * پس این سخنشان تمام نمیشود تا آنکه آنان را دروشده و نابود قرار دهیم) ؟

ابراهیم رگیل

ج : بسم الله الرحمن الرحيم والحمد لله رب العالمين وصلى الله على محمد وال محمد الائمة والمهديين وسلم تسليما

هذا العذاب الذي يرافق إرسال المرسلين إلى الناس وينزل بأهل القرى بعد تكذيبهم المرسلين ويأتي السكان الجدد وتكرر نفس القصة دون أن يلتفتوا ويتعضوا بمن كان قبلهم. ونفس الشيء يتكرر مع القائم (ع) ولعل أهم القرى التي ذكرت في الروايات بأنه ينزل بها العذاب هي بغداد.

این عذابی است که همراه با ارسال رسل به سوی مردم است و به اهل شهری که رسولان را تکذیب کردند ، وارد میشود و به ساکنان بعدی این مناطق وارد میشود و این داستانها مکررا تکرار میشود ، بدون آنکه آنان از قصه گذشتگان عبرت بگیرند و همین قضیه با قائم ع تکرار میشود و شاید مهمترین شهری که بر اساس روایات ، عذاب بر آن نازل میشود ، بغداد باشد.

راجع الروایات التي ذكرت إنها لا يرى منها الرسوم من شدة الخراب الذي يلحقها بالرايات التي تأتيها من كل مكان وبالفتن ، وفي تأويل هذه الآيات بالخصوص في القائم قال الإمام الباقر (ع) (في قول الله عز وجل فَلَمَّا أَحْسَبُوا أَنَسْنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَرْكُضُونَ * لَا تَرْكُضُوا وَارْجِعُوا إِلَى مَا أُتْرِفْتُمْ فِيهِ وَمَسَاكِينِكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْأَلُونَ) قال (ع) إذا قام القائم وبعث إلى بني أمية بالشام فهربوا إلى الروم فيقول لهم الروم لا ندخلكم حتى تنتصروا فيعلقون في أعناقهم الصلبان فيدخلوهم فإذا نزل بحضرتهم أصحاب القائم طلبوا الأمان والصلح فيقول أصحاب القائم لا تفعل حتى تدفعوا إلينا من قبلكم منا قال (ع) فيدفعوهم إليهم فذلك قوله تعالى (لَا تَرْكُضُوا وَارْجِعُوا إِلَى مَا أُتْرِفْتُمْ فِيهِ وَمَسَاكِينِكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْأَلُونَ) قال (ع) يسألهم الكنوز وهو اعلم بها قال (ع) فيقولون (يَا وَيْلَتَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ * فَمَا زَالَتْ تِلْكَ دَعْوَاهُمْ حَتَّى جَعَلْنَاهُمْ حَصِيداً خَامِدِينَ) بالسيف) الكافي ج8 ص51

برای بررسی بیشتر رجوع شود به روایاتی که در آنها ذکر میشود که در بغداد از شدت خرابی و ویرانی رسمی باقی نماند و این به دلیل پرچمهای گوناگونی است که از هر طرف در آن برافراشته میشود و این روایات در تأویل این آیات در مورد قائم ع آمده است.

امام باقر ع در مورد این ایه (فَلَمَّا أَحْسَبُوا أَنَسْنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَرْكُضُونَ * لَا تَرْكُضُوا وَارْجِعُوا إِلَى مَا أُتْرِفْتُمْ فِيهِ وَمَسَاكِينِكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْأَلُونَ) (پس چون عذاب ما را دیدند ، نگاه از آن گریختند * فرار نکنید و به سوی کوتاهیایان و خانه هایان بششتابید ، شاید بازخواست شوید)

فرمود : نگاه که قائم قیام کند ، و در شام به سوی بنی امیه مبعوث شود ، به سوی روم میروند ، پس روم به آنها میگوید : شما را به سرزمینان راه نمیدهیم تا آنکه ما را یاری کنید پس بر گردن آنها صلیب می اندازند و به سرزمین روم واردشان میکنند .

و نگاه که اصحاب قائم بر آنان وارد میشوند ، از اصحاب قائم امان و صلح میخواهند و اصحاب قائم میگویند صلح نمیکیم تا انهایی را از دشمنانمان که به نزد شما آمده اند را به ما بازگردانید .

پس روم ، ان پناهدگان را بازمیگردانند . و این سخن خداست که (لَا تَرْكُضُوا وَارْجِعُوا إِلَى مَا أُتْرِفْتُمْ فِيهِ وَمَسَاكِينِكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْأَلُونَ) (پس چون عذاب ما را دیدند ، نگاه از آن گریختند * فرار نکنید و به سوی کوتاهیایان و خانه هایان بششتابید ، شاید بازخواست شوید)

و قائم ع از آنان گنجها را میطلبد در حالیکه خودش به محل این گنجها آگاهتر است و آنان میگویند : (يَا وَيْلَتَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ * فَمَا زَالَتْ تِلْكَ دَعْوَاهُمْ حَتَّى جَعَلْنَاهُمْ حَصِيداً خَامِدِينَ) ای وای بر ما همانا ما ستمکار بودیم * پس این سخنشان دائم تکرار میکنند تا آنکه آنان را دروشده و نابود قرار دهیم (بو وسیله شمشیر قائم و یارانش توضیحات :

امام علی ع فرمود : سوگند به زوراء و چه میدانی زوراء چیست ؟ شهری با درخت که ساخمانهای بسیاری در آن بسازند و جمعیت فراوانی در آن ساکن شوند و منابع آب بسیار در آن باشد و فرزندان عباس آن را وطن کنند و در آن سکنی گزینند و آن را جای لهو و لعب خود کنند و در انجا ستم کنند و در آن ترس و امان فاجر و

امیران فاسق و وزرای خاتم ، قرار بگیرند و فرزندان فارس و روم به خدمت آنان در آیند و امر به معروف را با آنکه آن را میشناسند ، تعطیل کنند و با آنکه منکرات را میشناسند ، نهی از منکر نکنند مردان به مردان پردازند و زنان به زنان . و در آن زمان غمی بزرگ و گریه ای طولانی بر همه مستولی میشود و وای در آن وقت بر زوراء (بغداد) ، از خشم ترکهای آنان قومی با چشمان کوچکند و صورتشان صاف و کوبیده است و با آهن حمله میکنند (...قواعد الأحكام للعلامة الحلي: ج 1 ص 15)

امام صادق ع فرمود : ... سپس سفیانی ظاهر میشود و سربازانش را به عراق میفرستد و عراق و بغداد را ویران میکند و کوفه و مدینه را ویران میسازد و شغالان آن وارث مسجد رسول الله ص میشوند و سربازان سفیانی در آن وقت ، 300 هزار نفرند ...) (مختصر بصائر الدرجات - للحسن بن سلیمان الحلي: ص 185)

امام باقر ع فرمود: همانا امیر المومنین ع ، وقتی از غائله خوارج بازگشت از بغداد گذشت پس به مردم فرمود : اینجا زوراء (بغداد) است پس بگذرید و از آن دوری کنید که خسف ...

سوال 59 : ما تفسیر قوله تعالى (إِنَّا أَنْزَلْنَاكَ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ بُرَابًا) (النبا: 40) ما شما را از عذابی نزدیک ترساندیم ، آن روز که هر کس هر چه از پیش فرستاده است را نگاه کند و کافر بگوید که ای کاش تبدیل به خاک میشدم؟

إبراهیم رغیل

ج : بسم الله الرحمن الرحيم والحمد لله رب العالمين وصلى الله على محمد وال محمد الائمة والمهديين وسلم تسليما

يد الإنسان تبيض مع العدل وتسود مع الظلم في ملكوت السماوات وهذا ما أظهره الله سبحانه وتعالى مع موسى (ع) في هذه الحياة الدنيا (وَتَرَعَّ يَدُهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّاطِرِينَ) (الأعراف: 108) و (الشعراء: 33)

در عالم ملکوت ، دست انسان با عدالت ، سفید میشود و با ظلم و ستم سیاه میگردد و این چیزی است که خدای سبحان و متعال آن را درباره موسی ع در عالم دنیا آشکار نمود :

(و دستش را از گریبان خارج کرد و در آن هنگام ، دستش برای بینندگان ، سفید گردید)

(وَاضْمُمْ يَدَكَ إِلَى جَنَاحِكَ تَخْرُجَ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ آيَةً أُخْرَى) (طه: 22). و دستت را به سمت گریبان برتا سفید و بدون نقص از آن خارج شود و این نشانه ای دیگر است

(وَأَدْخِلْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجَ بَيْضًا مِنْ غَيْرِ سُوءٍ فِي تِسْعِ آيَاتٍ إِلَى فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهِ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ) (النمل : 12)

و دستت را در گریبان بر تا سفید و بدون نقص خارج شود و با 9 نشانه به سوی فرعون و قومش برو زیرا آنان قومی فاسقند

(اسألُكَ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجُ بَيْضًا مِنْ غَيْرِ سُوءٍ وَاحْتَمَمَ إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ فَذَانِكَ بُرْهَانَانِ مِنْ رَبِّكَ إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ) (القصص : 32). والجناح والجيب ملاصق للصدر وهو موضع اتصال روح الإنسان بجسده أي كأنه يخرج ما في روحه من عدل و قدس و طهارة للناس في يده ليربهم حاله.

(دستت را در گریبان بر تا سفید و بدون نقص خارج شود و با زدن دستت بر سینه ات ، ترس خود را زایل کن و این دو، دو برهان از طرف پروردگارت به سوی فرعون و کارگزاران او است .همانا آنان قومی فاسقند) (القصص 32)

و گریبان و یقه در نزدیکی سینه است و محل اتصال روح انسان به بدن اوست یعنی گویا آنچه از عدل و پاکیزگی و طهارت که در روح اوست برای مردم در دستانش تجلی مییابد تا حالش را بدانند

وأيام الله قريبة عند الله وعند أولياء الله وبعيدة عند الكافرين (إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَعِيدًا * وَتَرَاهُ قَرِيبًا) (المعارج : 7). وهي يوم قيام القائم ويوم الرجعة ويوم القيامة الكبرى. وعندها يرى الإنسان ويرى الناس ما في يد كل إنسان من عدل أو ظلم عندما تتكشف الحقائق لهم ويرون ما لم يكونوا يرونه عندها يندم المبتلون الظالمون ويقولون يا ليتنا جننا بالولاية لولي الله وحجته على خلقه (... يَا لَيْتَنِي كُنْتُ تُرَابًا) (النبا : من الآية 40) وعلي ابن أبي طالب (ع) هو صاحب الولاية الكبرى وهو أبو تراب.

و روزهای خدا در نزد خدا و اولیای او نزدیک هستند و در نزد کافران دورند . ﴿إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَعِيدًا * وَتَرَاهُ قَرِيبًا﴾ (همانا آنان آن را دور میپندارند و ما آن را نزدیک میبینیم) (المعارج 7)

و آن روز ، روز قیام قائم و روز رجعت و روز قیامت کبری است و در آن روز ، آنگاه که حقایق اشکار میشود ، هر انسان هر چیزی از عدل و یا ظلم در دست هر کسی است را مشاهده میکند و آن چیزی را میبیند که تا آن روز ندیده است و در آن وقت باطلان ستمگر پشیمان میشوند و میگویند که ای کاش در ولایت ولی خدا و حجت او بر خلق داخل شده بودند ﴿... يَا لَيْتَنِي كُنْتُ تُرَابًا﴾ (النبا 40) (ای کاش من هم جزو خاک میشدم) و علی ابن ابیطالب ع صاحب بالاترین ولایت است و او ابوتراب (پدر خاک) است.

سوال 60 : (ياموسى انزع نعليك انك في الوادي المقدس طوى) (طه 12) (همانا من پروردگار توام ف پس کفشهايت را درياور که تو در سرزمين مقدس طوى هستى) مقصود از اين ايه چيست ؟

فاضل

ج : بسم الله الرحمن الرحيم والحمد لله رب العالمين وصلى الله على محمد وال محمد الائمة والمهديين وسلم تسليما

قال تعالى (إِنِّي أَنَا رَبُّكَ فَأَخْلَعُ نَعْلَيْكَ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طَوًى) (طه : 12) (همانا من پروردگار توام ، پس کفشانت را درياور که تو در سرزمين مقدس طوى هستى).

النعل في رجل أي إنسان يقيها ولكنه أيضاً يُطأ من سرعة سيره ، ولم يُرد سبحانه وتعالى فقط النعلين الماديين اللتان تبطلان من سرعة سيره (ع) للوصول إلى الشجرة التي كُلم منها بل أيضاً كان سبحانه يريد من موسى (ع) أن ينزع من نفسه كل ما يعيقها في سيرها إلى الله سبحانه فكان سبحانه يريد من موسى (ع) أن ينزع حبه لما سوى الله وان ينزع خوفه مما سوى الله فلا يقي نفسه بالخوف والحذر بل بالله سبحانه وتعالى ويكون حبه لأي إنسان بالله ومن خلال حبه لله سبحانه وتعالى.

کفش در پای هر کسی او را محافظت میکند و همچنین از سرعت او میکاهد و منظور خدای سبحان و متعال فقط کفشهای مادی بر پای موسی ع نیست که از سرعت جسم او برای رسیدن به درختی که با ان سخن گفت ، میکاهد بلکه آن خدای سبحان از موسی ع میخواهد که هر چه را در وجودش وجود دارد که از سرعت سیر او به سوی خدای سبحان میکاهد بزدايد ، و در حقیقت خدای سبحان از موسی ع میخواهد که دوستی هر چیز به جز خداوند را از دلش بیرون کند و ترسش را از هر چیز به جز خدای سبحان ، به دور اندازد و در نفس خود ، ترس و نگرانی به جز در برابر خدای سبحان و متعال ، جای ندهد و هر کس را که دوست داشت ، در راه دوستی خدا و از میان حب او باشد.

والخوف من الطواغيت (كفرعون) من صفات العلماء غير العاملين - فقلوبهم مليئة بالخوف من الطاغوت - أو كما يسميهم الله سبحانه في القرآن الكريم بالحمير قال تعالى (مَثَلُ الَّذِينَ حُمِّلُوا التَّوْرَةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ ...) (الجمعة : 5) ، وقال تعالى (إِنَّ أُنْكَرَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ) (لقمان : 19) ، وقال تعالى (كَأَنَّهُمْ حُمُرٌ مُسْتَنْفِرَةٌ) (المدثر : 50) ، ورد عن الصادق (ع) في تفسير هذا الخطاب الإلهي لموسى (ع) (فأخلع نعليك) (لأنها كانت من جلد حمار ميت) علل الشرائع ج 1 ص 66 ، فلم يرد الصادق (ع) إلا بيان هذه الصفة وهي الخوف من الطاغوت على النفس وهي من صفات العلماء غير العاملين أو الحمير ولم يكن الصادق (ع) يريد ان في قلب موسی خوف من الطاغوت بعد دخوله ساحة القدس الإلهي.

و ترس از طاغوتیان مانند فرعون از صفات علمای بی عمل است و قلبهای آنان پر از ترس از طاغوت است یا همانگونه اند که خدای سبحان در قران کریم آنان را مانند الاغ میخواند ﴿مَثَلُ الَّذِينَ حَمَلُوا الثُّورَةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ...﴾ (مثل آنان که به انها تورات داده شد و بعد ان را حمل نکردند مانند الاغی است که ... (الجمعه 5) خدای متعال فرمود: ﴿إِنَّ أُنْكَرَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ﴾ (لقمان 19) (همانا بدترین صوت ، صدای الاغ است) خدای متعال فرمود: کانهم حمر مستنفره (المدثر 50) گویا آنان مانند الاغانی هستند که میگریزند. از امام صادق ع در مورد این عبارت قران که (فاخلع نعلیک) نقل قول شده است : زیرا ان از پوست الاغ مرده بود (علل الشرائع ج 1 ص 66)

و امام صادق هدی جز معرفی این صفت ندارد مگر آنکه آن ترس از طاغوتیان است و ان از صفات علمای بی عمل یا الاغان میباشد و امام صادق ع نمیخواهد بیان کند که در جان موسی ع ، پس از ورود به ساحت قدس الهی ، این خوف از طاغوتیان وجود دارد.

فَاللَّهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى يَقُولُ لِمُوسَى (ع) أَنْتِ وَصَلْتِ إِلَى سَاحَةِ الْقُدْسِ الْإِلَهِيَّةِ فَلَا تَخَافِ دَرَكًا وَلَا تَخْشَى لِأَنَّ الَّذِي يَدَافِعُ عَنْكَ هُوَ اللَّهُ فَأَنْتِ الْآنَ فِي سَاحَةِ قُدْسِهِ الْوَادِي الْمَقْدِسِ طَوًى ، وَلَمْ يَكُنْ فِي قَلْبِ مُوسَى (ع) بَعْدَ أَنْ وَصَلَ إِلَى سَاحَةِ الْقُدْسِ الْإِلَهِيِّ أَيْ خَوْفٌ مِنَ الطَّوَاغِيَّةِ ، وَلَكِنْ فِي هَذَا الْخُطَابِ الْإِلَهِيِّ تَعْلِيمٌ مِنَ اللَّهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى لِكُلِّ إِنْسَانٍ يَرِيدُ الْوَصُولَ إِلَى السَّاحَةِ الْمَقْدِسَةِ (الْوَادِي الْمَقْدِسِ طَوًى) إِنَّ عَلَيْهِ أَوَّلًا وَلِيَكُونَ أَهْلًا أَنْ يَلْجَأَ إِلَى هَذِهِ السَّاحَةِ الْمَقْدِسَةِ أَنْ يَنْزِعَ مِنْ قَلْبِهِ الْخَوْفَ مِنَ الطَّوَاغِيَّةِ كَفِرْعَوْنَ ، وَيُوقِنَ أَنَّ الَّذِي يَدَافِعُ عَنْهُ هُوَ اللَّهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى الْقَادِرُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ فِي مَقَابِلِ مَنْ لَا يَقْدِرُونَ عَلَى شَيْءٍ.

پس خدای سبحان و متعال به موسی ع میگوید : تو به ساحت قدس الهی وارد شدی ﴿لَا تَخَافِ دَرَكًا وَلَا تَخْشَى﴾ (از مرگی نمیراسی و نمیترسی) زیرا آنکه از تو حمایت میکند ، خداست و تو اکنون در ساحت قدس او بی (وادی مقدس طوی) و پس از آنکه موسی ع به ساحت قدس الهی وارد شد ، اثری از ترس از طاغوتیان در دلش نماند .

ولی در این خطاب الهی ، آموزشی است برای هر انسان طالب وصول به ساحت مقدس ، که برای وصول به این ساحت اولین کار آن است که از قلب خود ترس از طاغوتیان مانند فرعون را بزدايد و مطمئن باشد که حامی او خدای سبحان و متعال است که بر هر چیز تواناست و در برابر او کسانی هستند که توان هیچ چیزی ندارند پس برای موسایی که وارد ساحت مقدس شده است ، مطلوب آن است که ترس از غیر خدا را بنهد حتی اگر یک ذره باشد سپس دلش را پر از ترس از خدای سبحان و متعال کند

فَالْمَطْلُوبُ مِنْ مُوسَى (ع) الْآنَ وَهُوَ يَلْجَأُ إِلَى سَاحَةِ الْقُدْسِ أَنْ يَنْزِعَ مِنْ قَلْبِهِ الْخَوْفَ مِمَّا سِوَى اللَّهِ وَلَوْ كَانَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ ثُمَّ أَنْ يَمْلَأَ قَلْبَهُ خَوْفًا مِنَ اللَّهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى.

پس برای موسایی که وارد ساحت مقدس شده است ، مطلوب آن است که ترس از غیر خدا را بنهد حتی اگر یک ذره باشد سپس دلش را پر از ترس از خدای سبحان و متعال کند

أما قول موسى (ع) (وَلَهُمْ عَلَيَّ ذَنْبٌ فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ) (الشعراء : 14) فقد أراد موسى (ع) الخوف على الرسالة الإلهية وليس على نفسه ، فهو يخاف أن يقتلوه قبل أن يتم تبليغ الرسالة الإلهية المكلف بها ، فلما أجابه الله تعالى بقوله (كَلَّا فَاذْهَبَا بِآيَاتِنَا إِنَّا مَعَكُمْ مُسْتَمِعُونَ) (الشعراء : 15) ، ذهب موسى مسرعاً إلى الطاغية وأبلغه بالرسالة وبلغ بني إسرائيل وأتم تبليغ الرسالة بفضل الله القادر على كل شيء.

اما سخن موسی ع که میفرماید: (وَلَهُمْ عَلَيَّ ذَنْبٌ فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ) (الشعراء 14) (من در نظر آنان گناهی کرده ام و میترسم که مرا بکشند) پس منظور موسی ع ترس بر رسالت الهی ای است که بر دوش اوست و از جان خود نمیهراسد . او میترسد که قبل از اتمام رسالت الهی او را بکشند پس همینکه خدا به او پاسخ داد : ﴿ كَلَّا فَاذْهَبَا بِآيَاتِنَا إِنَّا مَعَكُمْ مُسْتَمِعُونَ ﴾ (الشعراء 15) (هرگز اینطور نیست . پس با نشانه های ما بروید ، همانا ما با شما میشنویم) موسی ع به سرعت به سوی طاغوت ، رفت و رسالت را به او و بنی اسرائیل ابلاغ کرد و به فضل خدای قادر بر هر چیز آن را به اتمام رساند.

توضیحات :

امام مهدی ع فرمود : **إن موسى ناجى ربه بالواد المقدس فقال : يا رب إني قد أخلصت لك المحبة مني، وغسلت قلبي عن سواك - وكان شديد الحب لأهله - فقال الله تعالى (فَاخْلَعْ تَعْلِيكَ) أي أنزع حب .أهلك من قلبك إن كانت محبتك لي خالصة، وقلبك من الميل إلى من سواي مغسولاً (كمال الدين وتمام النعمة: ص460)**

همانا موسی ع در واد مقدس با پروردگارش مناجات کرد و گفت : ای پروردگارم ! همانا من محبتم را برای تو خالص کردم و قلم را از غیر تو شستم در حالیکه بسیار دوستدار خانواده اش بود . پس خدا فرمود : کفشانت را در بیاور یعنی اگر محبت تو به من خالصانه است ، دوستی اهل و خانواده ات را از قلبت بیرون کن و قلبت را از میل به سوی جز من بشوی

رسول الله محمد ص فرمود (درباره آیه ﴿مَثَلُ الَّذِينَ حَمَلُوا التُّورَةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ...﴾ (مثل آنان که به انها تورات داده شد و بعد ان را حمل نکردند مانند الاغی است که ...)(الجمعه 5))

ای ابن مسعود زمانی بر این مردم می اید که آنکه بر دینش صبر کند ، مانند آن کسی است که آتش را در دست گرفته است و برای ان زمان گفته میشود که یا باید گرگ باشی یا گرگها تو را بخورند.

ای ابن مسعود ! فقیهان و علمای آنها ستمکار و خائند و بدترین خلق روی زمین میباشند و به همین ترتیب پیروان و مقلدان و آن که از آنان میگیرد و و ان که به نزد آنها می یاد و آنکه دوستشان دارد و و با آنان مینشیند و با آنان مشورت میکند ، بدترین خلق خداوند که خدا در آتش دوزخ داخلشان میکند (صم بکم عمی فهم لا یرجعون) (کر و لال و کورند و باز نمیگردند) (بحار الأنوار ج 47 ص 98)

امام صادق ع : فهذه صفة من لم يعرف الله حق معرفته ولم يحبه حق محبته، فلا يفرك صلاحهم وصيائهم ورواياتهم وعلومهم، فإنهم حمر مستنفرة. ثم قال: يا يونس، إذا أردت العلم الصحيح فعندنا أهل البيت، فإننا ورثناه و أوتينا شرع الحكمة وفصل الخطاب (بحار الأنوار ج 63 ص. 404)

امامت و علم صفتی است که جز خدا ، انگونه که شایسته است ان را نشناخت و کسی آن را انگونه که شایسته است ، دوست نداشت . پس نماز و روزه و روایات و علوم مردم ، فریبت ندهد که آنان مانند الاغانی هستند که میگریزند ای یونس ! هرگاه ، خواهان علم حقیقی بودی ، بدان که آن علم نزد ما اهل بیت است و ما آن را به ارث برده ایم و راه حکمت و فصل الخطاب به ما داده شده است

سوال 61 : تفسیر این ایه قران چیست ؟ (ومن يعظم شعائر الله فانها من تقوى القلوب) (الحج : 32) و معنی شعائر الله چیست ؟

زید صفاء

ج : بسم الله الرحمن الرحيم والحمد لله رب العالمين وصلى الله على محمد وال محمد الائمة والمهديين وسلم تسليما

شعائر الله هي الأدلة على الله سبحانه وتعالى ومنها الصفا والمروة لأن بينهما تجلت قدرة الله لأدم وحواء وإبراهيم وهاجر (ع) وبالتالي لجميع الناس فلا إبراهيم وهاجر بعين زمزم ولأدم وحواء عندما نزل ادم على جبل الصفا وحواء على جبل المروة وبالتقاء هذان الجبلان آدم وحواء جرت الحياة الإنسانية على هذه الأرض كما جرت عين زمزم فيما بعد.

شعائر خدا ، راهنمایی است که به سوی خداوند سبحان و متعال راهنمایی میکند و از انها صفا و مروه است زیرا بین آنها قدرت خدا برای آدم ع و حوا ، و ابراهیم ع و هاجر اشکار گردید و به همین ترتیب برای همه مردم اشکار میشود . آری برای ابراهیم و هاجر ع ، به وسیله چاه زمزم و برای ادم ع و حوا انگاه اشکار شد که ادم بر کوه صفا و حوا بر کوه مروه فرود آمد و با مواجهه این دو کوه یعنی آدم و حوا ، حیات انسانی بر این کره خاکی جریان یافت همانگونه که چاه زمزم بعدها جریان یافت.

ففي الحج تعظيم لشعائر الله وفي تعظيمها تعظيم لقدرة الله في قلب الإنسان ومن شعائر الله جبل عرفات والمشعر الحرام وآثار الأنبياء والمرسلين والأوصياء (ع) وهم أنفسهم (ع) أعظم شعائر الله ، ففي ذكرهم تعظيم لأعظم شعائر الله سبحانه وتعالى.

وسميت شعائر لأن الإنسان المؤمن يستشعر قدرة الله التي تجلت من خلالها في قلبه.

پس در حج بزرگداشت شعائر الهی است و با این بزرگداشت ، قدرت خدا در قلب انسان بزرگ داشته میشود و از شعائر الله ، کوه عرفات و مشعر الحرام و آثار انبیا و مرسلین و اوصیا ع است و انبیا و مرسلین و اوصیا ، خودشان بزرگترین شعائر الله هستند و در یاد آنها بزرگترین شعائر خدای سبحان و متعال ، تعظیم و گرامی داشته میشود.

و شعائر ، شعائر نامیده میشود زیرا انسان از خلال آنها میتواند قدرت خدا را در قلب خود احساس کند (بستشعر قدرة الله التي تجلت من خلالها في قلبه)

سوال 62 : قال تعالى (وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ أَنِ اتَّخِذِي مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ) (النحل : 68) و پروردگار تو به زنبور وحی کرد که از کوهها و درختان و آنچه مردم برافراشتند ، برای خود لانه بگیر

ثُمَّ كُلِي مِن كُلِّ الثَّمَرَاتِ فَاسْلُكِي سُبُلَ رَبِّكِ ذُلُلًا يَخْرُجُ مِنْ بُطُونِهَا شَرَابٌ مُّخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ فِيهِ شِفَاءٌ لِلنَّاسِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ (النحل : 69) سپس از هر ثمره ای بخور و راههای پروردگارت را با فروتنی در پیش بگیر و چون چنین کند ، از شکمش ، نوشیدنی ای در رنگهای مختلف خارج میشود که شفای مردم در آن است .همانا در این مثال ، نشانه هایی برای متفکران است

معنی این آیات چیست و ربط زنبور با انبیا و مرسلین و اوصیا چیست ؟

ابراهیم رغیل

ج : بسم الله الرحمن الرحيم والحمد لله رب العالمين وصلى الله على محمد وال محمد الائمة والمهديين وسلم تسليما

لم يخلق الله سبحانه وتعالى شيئاً عبثاً بل كل شيء بمقدار وتقدير وحكمة بالغة ليتفكر الإنسان في خلق الله فيعرف من خلال هذا التفكير الحقيقة ومحم حث سبحانه الناس على التفكير في خلقه لعلمهم مهتدون إلى الحق (أولم ينظروا في ملكوت السموات والأرض وما خلق الله من شيء وأن عسى أن يكون قد اقترب أجلهم فبأي حديث بعده يؤمنون) (الأعراف : 185)

خدای سبحان چیزی را بیوده نیافرید بلکه هر چیز، بر اساس اندازه خاص و تقدیر و حکمت بالغه است تا انسان در خلق خدا بیندیشد و در جریان این تفکر، حقیقت را بشناسد و خدای سبحان، چه بسیار، مردم را به تفکر در آفرینشش دعوت نمود شاید به حق هدایت شوند.

(أَوْلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ أَجَلُهُمْ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ) (الاعراف 185)

آیا در ملکوت آسمانها و زمین و آنچه خدا از هر چیز آفرید، نگاه نکردند و آیا توجه نکردند که شاید اجلشان نزدیک شده باشد؟ پس به کدام سخنی پس از این قران ایمان می آورند؟

(هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسُ ضِيَاءً وَالْقَمَرَ نُورًا وَقَدَرَهُ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ مَا خَلَقَ اللَّهُ ذَلِكَ إِلَّا بِالْحَقِّ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ) (يونس : 5) اوست آنکه خورشید را عامل روشنایی و ماه را نوری در شب قرار داد و برای هر کدام منزلهایی گذارد تا شمارش سالها را بدانید. خدا اینها را جز برای حق، نیافرید و نشانه ها را برای قومی که بدانند، به تفصیل بیان کرد.

وفي النحل آيات يعرف الإنسان من خلالها الحق فهو يجمع العسل من الأشجار وفي العسل شفاء للأجساد وكذا الأنبياء والأوصياء وشيعتهم يجمعون العلم من الشجرة الطيبة المباركة وفي العلم شفاء الأرواح.

و در زنبور نشانه هایی است که انسان از طریق آن میتواند، حق را بشناسد. اوست که از درختان، عسل را جمع میکند و در عسل شفای بدنهاست و به همین ترتیب انبیا و اوصیا و شیعیان آنها، علم را از درختی طیب و پاکیزه جمع میکنند. و در علم، شفای روح ها است.

وكذا فإن مملكة النحل تهلك إن فقدت يعسوها ففي البداية تتكون في المملكة مجموعة ملكات كاذبة تماماً كحال العلماء غير العاملين فهي تنتج بيض غير ملتح فتخضع باقي النحل لهذا الإنتاج الكاذب الواهم ليكون مصير المملكة الهلاك بعد أن تضمحل تدريجياً.

و به این ترتیب اگر زندگی پادشاه زنبورها به پایان برسد، زندگی زنبورها هم تمام میشود و در ابتدای کار، مملکت به چند قسمت تقسیم میشود و هر کدام یک پادشاه کاذب دارند (مانند علمای بی عمل جامعه اسلامی) که هر کدام تخمهای بی حاصل مینهند و بقیه زنبورها از این تخمهای کاذب فریب میخورند و به این ترتیب حرکت مملکت به سمت نابودی است.

والمملكات الكاذبة في مملكة فقدت يعسوها تكون أكثر من واحدة وهي لا تتفق على حركة واحدة منسقة للخلية كما ان كل واحدة منها تحيط نفسها بحاشية من النحل بعد خداعه بأنها ملكة حقيقية وهكذا تنقسم المملكة بسبب المملكات الكاذبة.

و ملکه های کاذب در مملکتی که ملکه اصلی آن از دست رفته است ، بیش از یک نفرند . و همه با هم بر سر یک حرکت هماهنگ ، متحد و متفق نمیشوند بلکه هر کدام ، پس از آنکه زنبورها را میفریبند که او ملکه اصلی است ، بخشی از آنها را به سمت خود میکشاند و به این ترتیب مملکت به بخشهای مختلفی تقسیم میشود .

تماماً لو تتبعت حال المملكات الكاذبة في مملكة النحل لوجدته مشاهماً إلى حد كبير حال العلماء غير العاملين الذين يأتيون بعلم فاسد بعد شرمهم من آجن ويسببون إقسام الأمة بعد أن تفقد نبيها وإمامها.

اگر در حال ملکه های دروغین اندیشه کنید ، متوجه میشوید که خیلی شبیه علمای بی عملند . ان علمای بی عملی که با نوشیدن آب الوده ، علمی فاسد تولید میکنند و سبب تقسیم امت پس از فقدان نبی یا امام شان میشوند .

وهناك آية في النحل للتضحية والفداء فعندما مهاجم عدو مملكة النحل فإن النحل مهاجم العدو للدفاع عن المملكة وعن اليعسوب وباقي النحل وكل نحلة تلدغ العدو فإنها تفقد حياتها حتماً ومع ذلك فالنحل يقدم على التضحية بنفسه دون تردد من أجل المملكة وفي هذا آية ودرس في الابتعاد عن الأنا.

و همچنین در زنبور نشانه ای بر قربانی و فداکاری و ایثار موجود است پس هرگاه که دشمن به مملکت زنبورها تهاجم کند ، زنبور برای دفاع از مملکت و پادشاه و باقی زنبورها ، به دشمن هجوم می آورد و هر زنبوری که دشمن را نیش بزند ، مسلماً خواهد مرد ، با اینحال زنبور خود را برای مملکت قربانی میکند و در این قضیه درسی و نشانه ای برای دوری از من و انا و خودپسندی است.

في هذا المختصر حاولت أن أضيء لك الطريق قليلاً لتتبع بنفسك حال النحل ومملكته لتلمس مدى التشابه بينه وبين أهل الدين سواء منهم الصادق والمخدوع والكاذب فتعرف عندها ان الله يكلم الناس بكل شيء بالحجر والشجر والحيوان.

در این مختصر ، بحثی کوتاه داشتم تا راه تا حدی برایت اشکار شود و خودت را به حال زنبور و مملکتش تشبیه کنی تا شباهت بین آن و اهل دین را دریابی چه این اهل دین ، راستگو و چه فریفته و چه کاذب باشند و در نزد زنبور بفهمی که خدا در هر چیز چه با سنگ و چه با درخت و چه با حیوان ، با مردم سخن میگوید

توضیحات :

امام صادق ع فرمود (در باره ﴿وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ (نحل 68)﴾. و پروردگار تو به زنبور وحی کرد :
ما زنبور عسلی هستیم که خدا به آن وحی کرد ﴿وَأَنْ أَخْذِي مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا﴾ (نحل 68). که از کوهها ، برای خود
لانه بگیر (یعنی به ما دستور داد که از میان اعراب برای خود شیعه بگیریم .)
و من الشجر (و از درختان) یعنی از میان عجم و مما یعرشون (از آنچه مردم برافراشتند) یعنی از میان موالی و
الشراب المختلف الوانه (شرابی که در رنگهای گوناگون است) یعنی علمی که از ما به شما میرسد (بخارا الأتوار ج 42 ص. 110)

سوال 63 : قال تعالى (وَمَنْ النَّاسِ مَنْ يَعْبُدُ اللَّهَ عَلَىٰ حَرْفٍ فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ اطْمَأَنَّ بِهِ وَإِنْ أَصَابَتْهُ فِتْنَةٌ انْقَلَبَ عَلَىٰ وَجْهِهِ خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ (الحج : 11) ما معنى الآية الكريمة.

إبراهيم رغيل

ج : بسم الله الرحمن الرحيم والحمد لله رب العالمين وصلى الله على محمد وآل محمد الاثمة والمهديين وسلم تسليما

هذه الآية نزلت فيمن يسير مع الحق وهو لا يعرف الحق فتجده يقدم رجل ويؤخر الأخرى فهو على شك من أمره يجد في الفتنة أو الشبهة عاذر ليتخلى عن الحق أو ربما ليقف ضده. فهو غير مستعد أن يضحى بماله أو نفسه أو سمعته لأجل الحق الذي يدعي انه يتبعه ولو كان إيمانه حقيقياً لزدته الفتنة إيماناً مع إيمانه ، ولقدم قبلاً ماله ونفسه في سبيل الحق الذي يؤمن به.

این ایه در مورد کسی است که با حق حرکت میکند ولی حق را نمیشناسد پس شخصی را بدون دلیل مقدم میدارد و دیگری را دنباله رو میخواند . و او در کار خود در شک است و در فتنه و شبهه ، بهانه ها می آورد تا از راه حق خارج شود یا حتی بر علیه حق برخیزد . و او آماده نیست که در راه حقی که مدعی حمایت آن است ، از مال و جان و ابروی خویش بگذرد و اگر ایمان شحقیقی بود ، فتنه دایما بر ایمان او می افزود و مال و جان و ابروی خود را فدای راه حق میکرد .

فلا بد أن يكون الإيمان خالياً من أي طلب للمنفعة الدنيوية بل ولا بد للمؤمن أن يكون مستعداً لاستقبال أي ضرر دنيوي يكون نتيجة لإيمانه فإن المؤمن لو كان على قمة جبل لقيض الله له من يؤذيه ليؤجر بهذا ويرتفع مقامه بل ان أكثر الناس بلاءاً هم الأنبياء والأوصياء ثم الأمثل فالأمثل.

پس مسلماً ایمانی ایمان است که خالی از هر منفعت دنیوی باشد و مومن حقیقی کسی است که آماده باشد در راه ایمان هر ضرر دنیوی را متقبل شود آری اگر مومن بر قله کوه هم باشد ، خدا کسی را بر او میگذارد تا ازارش دهد و به واسطه آن اجرش فزونی یابد و ارتقا بیابد . و بیشترین مردم که گرفتار بلا و آزمایش شدند ، انبیا اوصیا بودند و هر که بالاتر بود ، آزمایشش سختتر .

كما لا بد أن يكون الإيمان اقل ما يكون مشوباً بالمادة أو الشك ، فلا بد أن يكون الإيمان بالغيب وحقياً من الشك ، فالإيمان بالآية المادية القاهرة التي لا تأول لا يقبل ولو كان يقبل لقبول إيمان فرعون (وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَأَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ بَغْياً وَعَدُوًّا حَتَّى إِذَا أَذْرَكَهُ الْعَرَقُ قَالَ آمَنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي آمَنْتُ بِهِ بَنُو إِسْرَائِيلَ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ) (يونس : 90) فهو يعلن أيمانه وإسلامه بعد أن لمس جدار الماء الذي كان آية لا تأول ولكن الله لا يقبل هذا الإيمان الخالي من الغيب لأن الله هو الغيب المطلق (الآنَ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنْتَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ) (يونس : 91)

و ایمان حقیقی آن است که کمتر با عالم ماده و شک ، بیالاید و شایسته است که ایمان به غیب ، پاک از هر گونه شک باشد و ایمان به نشانه مادی قاهره که انسان را وادار به ایمان کند ، پذیرفته نیست و اگر ایمان به این نشانه های قاهره ، مقبول بود ف ایمان فرعون پذیرفته میشد

﴿وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَأَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ بَغْياً وَعَدُوًّا حَتَّى إِذَا أَذْرَكَهُ الْعَرَقُ قَالَ آمَنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي آمَنْتُ بِهِ بَنُو إِسْرَائِيلَ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ (يونس 90) و بنی اسرائیل را از دریا رد کردیم پس فرعون و سربازانش برای تجاوز و دشمنی ، به دنبال آنها آمدند تا آنکه در استانه غرق در دریا قرار گرفت ، پس گفت ایمان آوردم که خدای جز آنکه بنی اسرائیل به ان ایمان آوردند ، نیست و من از مسلمانانم .

و فرعون ایمان و اسلامش را پس از ان ابراز میدارد که دیواره اب دریا به او برخورد میکند و این نشانه ای بود که امکان بازگشت نداشت و فرعون را وادار به اطاعت میکرد ولی خدا این ایمان خالی از ایمان به غیب را نمیپذیرد زیرا خدا غیب مطلق است ﴿الآنَ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنْتَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ﴾ (يونس 91) (آیا اکنون ایمان آوردی در حالیکه قبلاً ستمکار بودی و فساد میکردی ؟)

وأيضاً لقبول إيمان الذين كفروا يوم الفتح (قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِيمَانُهُمْ وَلَا هُمْ يُنْتَظَرُونَ) (السجدة : 29)

و به همین ترتیب ایمان کسانی که در روز پیروزی ، ایمان می آورند ، پذیرفته نمیشود . ﴿قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِيمَانُهُمْ وَلَا هُمْ يُنْتَظَرُونَ﴾ (السجده 29) (بگو در روز پیروزی ، ایمان آنان که کافر بودند پذیرفته نمیشود و به آنان نمینگرند)

كما إن الشك إذا تغلغل في ساحة الإيمان نفى الإيمان ، فلا بد أن يعمل المؤمن أن لا يكون فقط من سمعوا بالحقيقة أو رأوها بل لا بد أن يكون ممن اکتبوا بها بل وخير الخیر للمؤمن أن يكون ممن أحترقوا تماماً بنار الحقيقة حتى يصبح المؤمن هو نفسه الحقيقة وحكي الحقيقة.

به همین ترتیب اگر شک به ساحت ایمان وارد شود ، ان را تباه میکند پس مومن فقط نباید از کسانی باشد که حقیقت را شنیدند و ان را دیدند بلکه باید از کسانی باشد که خود را با ان پوشاندند و بهترین خیر برای مومن آن است که همه وجودش با آتش ایمان بسوزد تا آنکه خود جان مومن ، بدل به حقیقت و گویای حقیقت گردد .

سوال 64: سر ایه الکرسی در چیست؟ ماهو سر آیه الکرسی وهل لها علاقة وثيقة بالتوحيد والإمامة

إبراهيم رغيل

ج : بسم الله الرحمن الرحيم والحمد لله رب العالمين وصلى الله على محمد وال محمد الائمة والمهدين وسلم تسليما

هذه هي آية الكرسي كما نزلت على محمد (ص) (الله لا إله إلا هو الحي القيوم لا تأخذه سنة ولا نوم له ما في السموات وما في الأرض وما بينهما وما تحت الثرى عالم الغيب والشهادة هو الرحمن الرحيم من ذا الذي يشفع عنده إلا بإذنه يعلم ما بين أيديهم وما خلفهم ولا يحيطون بشيء من علمه إلا بما شاء وسع كرسيه السموات والأرض ولا يؤوده حفظهما وهو العلي العظيم) (البقرة : 255).

ایة الکرسی به صورتی که بر محمد ص نازل شد ، به این صورت است:
(الله خدای است که خدایی به جز او نیست ، پیر نمیشود و خواب او را فرا نمیگیرد . هر چه در آسمانها و زمین و بین آنها است و هر چه زیر زمین قرار دارد ، ملک اوست . دانای غیب و شهادت است و او بخشاینده و مهربان است . کیست که به جز به فرمان او ، صاحب شفاعتی باشد هر چه در جلوی آنها و هر چه در پشت قرار دارد ، همه را میداند و جز آنچه او بخواهد ، به دانشش دسترسی ای ندارند . کرسی او همه آسمانها و زمین را در بر گرفته است و نگهداری از آنها برایش سخت نیست و او بلند مرتبه و بزرگ است)

وسرها أن فيها ذكر الحقيقة (هو) واللاهوت (الله) وباب اللاهوت (الرحمن الرحيم) وفيها بيان اختلاف الحقيقة عن اللاهوت في مقام المعرفة واتحادهما في الحقيقة وبيان ان اللاهوت (الله) هو تجلي للحقيقة وصفة للحقيقة وبيان ان هذا التجلي هو لحاجة الخلق له (فالتقيوم لا يكون حقيقة إلا بمن يقوم عليه).

و سر آن عبارت است از آنکه در ان بیان حقیقت (هو) و لاهوت (الله) و دروازه لاهوت (الرحمن و الرحيم) هست و در ان اختلاف بین حقیقت و لاهوت در مقام شناخت ، بیان شد و نیز تبیین شد که این دو در حقیقت یکی هستند و با هم متحدند و نیز بیان گردید که لاهوت (الله) در واقع تجلی حقیقت یا (هو) و یا صفتی برای حقیقت است و این تجلی به علت حاجت خلق به حقیقت یا (هو) میباشد (قیوم در واقع ، حقیقت نیست بلکه فقط برای انکس که به او نیاز دارد به منزله حقیقت است)

وفيها بيان ان الحي الحقيقي هو سبحانه ومن سواه حياتهم من حياته وقائمة بحياته (وتفصيل أكثر تجده في تفسير سورة التوحيد يصدر بعد حين إنشاء الله).

و نیز بیان شد که حی حقیقی ، خدای سبحان است و جز او ، حیاتشان وابسته به حیات او و قائم به حیات اوست . و تفسیر بیشتر را در تفسیر سوره توحید میتوانید بیابید .

سوال 65: به نام خدای بخشنده مهربان و ای رسول و وصی امام مهدی ع سلام علیکم و رحمة الله و بركاته خدای متعال فرمود: ﴿رسول من الله يتلو صحفا مطهرة * فيها كتب قيمة﴾ (البينة 2-3) (رسولی از خدا که صفحات پاکیزه ای را میخواند و در آن نوشته هایی با ارزش است) آیا این ایه نشانه آن است که پیش از یک کتاب در قرآن است؟

میثم برزان

ج: بسم الله الرحمن الرحيم والحمد لله رب العالمين وصلى الله على محمد وال محمد الائمة والمهديين وسلم تسليما

قال تعالى (إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ * فِي كِتَابٍ مَكْنُونٍ * لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ) (الواقعة: 77 - 79) فلو كان المراد بالقرآن في هذه الآيات (إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ) هو الألفاظ فقط الموجودة عند كل الناس لما قال تعالى (فِي كِتَابٍ مَكْنُونٍ) ومعنى مكنون هنا أي محفوظ ومخزون. ثم انه ليس فقط محفوظ في كتاب بل هذا الكتاب (لا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ).

فهذه الـ (كُتُبٌ قِيَمَةٌ) التي تسأل عنها لا يسها (إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ) لأنها في (صُحُفًا مُطَهَّرَةً) (البينة: 2)

قال تعالى: ﴿إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ * فِي كِتَابٍ مَكْنُونٍ * لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ﴾ (الواقعة 77-79) (همانا این کتاب ، قرآن کریم است * در کتابی مکنون * که جز پاکان آن را لمس نمیکنند) . دقت شود که اگر منظور از قرآن در عبارت (إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ) (همانا این کتاب ، قرآن کریم است *) ، ان الفاظی باشد که در دست همه مردم است ، نمیفرمود ، ﴿فِي كِتَابٍ مَكْنُونٍ *﴾ (در کتابی مکنون) و معنی مکنون در اینجا یعنی محفوظ و مخزون . سپس توجه شود که این قرآن فقط محفوظ در کتاب نیست . بلکه این کتاب به ان گونه است که (لا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ) (جز پاکیزگان آن را لمس نمیکنند) پس این کتابهای باارزشی (کتب قیمه) که از ان پرسیدی ، جز پاکان آن را لمس نمیکنند زیرا در صفحاتی پاک است (صحفا مطهره)

عن بريد العجلي قال سألت أبا جعفر (ع) (عن قول الله تعالى صُحُفًا مُطَهَّرَةً فِيهَا كُتُبٌ قِيَمَةٌ قال هو حديثنا في صحف مطهرة من الكذب) بصائر الدرجات ص 516

امام باقر ع فرمود: (درباره) صُحُفًا مُطَهَّرَةً * فِيهَا كُتُبٌ قِيَمَةٌ (البينة 2-3) احاديث ماست که در صفحه پاک از دروغ نگاشته شده است

وعن جابر عن أبي جعفر (ع) (في قوله عز و جل لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ قَالِ هُمْ مَكْذُوبِ الشَّيْطَانِ لِأَنَّ الْكِتَابَ هُوَ الْآيَاتِ وَأَهْلَ الْكِتَابِ الشَّيْطَانِ وَقَوْلُهُ وَالْمُشْرِكِينَ مُنْفَكِينَ يَعْنِي الْمَرْجُئَةَ حَتَّى تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ قَالَ يَتَضَحُّ لَهُمُ الْحَقُّ وَقَوْلُهُ رَسُولٌ مِنَ اللَّهِ يَعْنِي مُحَمَّدًا (ص) يَثْلُوا صُحُفًا مُطَهَّرَةً يَعْنِي يَدِلُّ عَلَى أَوْلِي الْأَمْرِ مِنْ بَعْدِهِ وَهُمْ الْأَئِمَّةُ (ع) وَهُمْ الصُّحُفُ الْمُطَهَّرَةُ وَقَوْلُهُ فِيهَا كُتِبَ قِيَمَةٌ أَي عِنْدَهُمُ الْحَقُّ الْمُبِينُ وَقَوْلُهُ وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ يَعْنِي مَكْذُوبِ الشَّيْطَانِ وَقَوْلُهُ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَةُ أَي بَعْدَ مَا جَاءَهُمُ الْحَقُّ وَمَا أُمِرُوا هَوْلَاءِ الْأَصْنَافِ إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَالْإِخْلَاصَ الْإِيمَانَ بِاللَّهِ وَبِرَسُولِهِ (ع) ... بحار الأنوار ج 23 ص.

امام باقر ع در باره این ایه قران: ﴿لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾ (آنان که از اهل کتاب، کافر شدند) فرمود: آنان تکذیب کنندگان از میان شیعیانند زیرا کتاب یعنی آیات، نزد آنهاست و شیعیان اهل کتابند و در ادامه ﴿وَالْمُشْرِكِينَ مُنْفَكِينَ﴾ (کافران اهل کتاب) و مشرکان از هم قابل افتراق نیستند) و مشرکان یعنی مرجئه ﴿حَتَّى تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ﴾، تا آنکه بینه برای آنها بیاید یعنی حق برای آنان آشکار شود و ﴿رَسُولٌ مِنَ اللَّهِ﴾ (رسولی از طرف الله) یعنی محمد ص، ﴿يَثْلُوا صُحُفًا مُطَهَّرَةً﴾ (صفحاتی پاک را بخواند) یعنی به اولی الامر پس از خودش از امامان راهنمایی کند و آنان صحف مطهره هستند و ﴿فِيهَا كُتِبَ قِيَمَةٌ﴾ (در آن کتابهایی باارزش است) یعنی حق آشکار در نزد آنهاست.

﴿وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ﴾ (و آنان که به آنها کتاب داده شد، تفرقه و جدایی پیدا نکردند مگر ...) و آنان که به آنها کتاب داده شد، یعنی مکذبان از میان شیعیان و ﴿إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَةُ﴾ (مگر پس از آنکه بینه برای آنان آمد) یعنی حق برای آنان آشکار شد و ﴿وَمَا أُمِرُوا هَوْلَاءِ الْأَصْنَافِ إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ﴾ (و به این اصناف امری نشده بود مگر آنکه خدا را بندگی کنند در حالیکه دین را برای او خالص کرده اند) اخلاص یعنی ایمان به خدا و پیامبرش و ائمه پس از او...

سوال 66؟ تفسیر این قسمت قران چیست؟ ﴿وَأْمُرُهُمْ سُورَى بَيْنَهُمْ﴾ (شوری 38) (و کارشان، مشورت با هم است)

ماتفسیر (وَأْمُرُهُمْ سُورَى بَيْنَهُمْ) (الشوری: 38) وهل تتناقض مع حاکية الله.

زید صفاء

ج: بسم الله الرحمن الرحيم والحمد لله رب العالمين وصلى الله على محمد وال محمد الائمة والمهديين وسلم تسليما

هذه الآية (وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ) (الشوری: 38)

(و آنان که پروردگار خود را اجابت کردند و نماز به پا داشتند و کارشان با مشورت با هم است و از آنچه روزیشان کردیم، انفاق میکنند)

نزلت على محمد (ص) وفي حياة محمد (ص) فلو كانت في الحكم والحاكم لكان للمسلمين أن يختاروا غير محمد (ص) وينصبوه عليهم !! ولو كانت في الحكم والحاكم لشاور محمد (ص) المسلمين في الأمر قبل أن يعلن تنصيب علي ابن أبي طالب (ع) بعده في غدیر خم !! ولو كانت حتى في تنصيب أمير على جيش يخرج لقتال الكفار لشاور رسول الله المسلمين قبل أن ينصب أسامة بن زيد بل كان كثير منهم غير راضين بهذا التنصيب فلماذا لم يقبل رسول الله مشورتهم واعتراضهم على صغر سن أسامة بن زيد إذا كان مأمور بأخذ مشورتهم في أمور الحكم؟؟!! أترأه (ص) يخالف القرآن وحاشاه؟؟!!!! ان للقرآن أهله فرحم الله إمرءاً عرف قدر نفسه وسمع حقا فأذعن.

بر محمد ص و در زمان حیات محمد ص نازل شد و اگر در مورد انتخاب فرمانروا و حاکم بود ، پس مسلمانان مختار بودند که غیر محمد ص را برگزینند و او را به عنوان حاکم نصب کنند .

و اگر در مورد حاکم و فرمانروا بود ، محمد ص ، قبل از نصب علی ابن ابیطالب ع در غدیر خم ، با آنان مشورت میکرد و حتی اگر در مورد نصب امیر بر سربازان در جنگ با کفار بود ، رسول الله ص قبل از انتخاب اسامه ابن زید با آنان مشورت میکرد و این در حالی بود که بسیاری از آنها از نصب اسامه به عنوان فرمانده سپاه مخالف بودند .

پس اگر رسول الله ص امر شده بود که در این امور با آنان مشورت کند ، چرا مشورت آنان و اعتراضشان بر کم سن بودن اسامه را نپذیرفت ؟ یا رسول الله ص با دستور قرآن مخالفت نمود ؟
همانا قرآن را اهلی است . خدا پیامرزد کسی را که قدر نفس خود را شناخت و حق را شنید و به ان اذعان نمود

سوال 67 : ما تفسیر الآيتين : (وهو الذي أنشأكم من نفس واحدة فمستقر ومستودع قد فصلنا الآيات لقوم يفقهون) (الانعام : 98) (اوست خدایي که شما را از یک تن آفرید پس آن را در محل استقرار و ودیعه قرار داد و ما نشانه ها را برای قوم دانا تفصیل کرده ایم)

(وما من دابة في الأرض الا على الله رزقها ويعلم مستقرها ومستودعها كل في كتاب مبين) (هود : 6) (و موجودی در زمین نیست به جز آنکه بر خداست که رزقش را فراهم آورد و محل استقرار و ودیعه آن را میشناسد و همه در کتابی روشن موجود است .)

عباس طاهر

ج : بسم الله الرحمن الرحيم والحمد لله رب العالمين وصلى الله على محمد وال محمد الاثمة والمهديين وسلم تسليما

قال تعالى (يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ * ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً) (الفجر : 27-28) ، والنفس المطمئنة هي التي سكن وقر فيها الإيمان فاستقرت به وهذه هي نفوس الأنبياء والأوصياء وأولياء الله الذين امنوا بهم ونصروهم ، وفي مقابل النفوس المطمئنة النفوس المضطربة وهي نفوس المؤمنين الذين يتخلل إيمانهم شيء من الشك ولو كان قليلا وهذه النفوس سكن فيها الإيمان ولكنه لم يقر فيها لبقاء الشك فيها فالإيمان مستودع فيها فاما أن يبقى فيها الإيمان بفضل الله واما أن يزداد الشك والظلمة فيها حتى يخرج منها الإيمان والنور فتسمي مظلمة مضطربة لا قرار لها وهكذا نفوس (كَظُلُمَاتٍ فِي بَحْرٍ لُجِّيٍّ يَغْشَاهُ مَوْجٌ مِنْ فَوْقِهِ مَوْجٌ مِنْ فَوْقِهِ سَحَابٌ طُلُمَاتٌ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ إِذَا أَخْرَجَ يَدَهُ لَمْ يَكَدْ يَرَاهَا وَمَنْ لَمْ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِنْ نُورٍ) (النور : 40).

خدای متعال فرمود : . (يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ * ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً) (الفجر 27-28)(ای جان مطمئن * با رضایت و در حالیکه خدا هم از تو راضی است ، به سوی پروردگارت بازگرد) و نفس مطمئن انی است که آرام گرفت و ایمان در آن رفت و با ایمان ، قرار یافت . و این نفس ، نفس انبیا و اوصیا و اولیای خدا است که به انبیا و اوصیا ایمان آوردند و یاریشان کردند و در مقابل نفس مطمئن ، نفس مضطرب قرار دارد که آن نفس مومنانی است که در ایمانشان خللی از شک ، هرچند اندک ، وجود دارد . این قلبها ایمان درش ساکن شده است ولی به دلیل شک ، در دلهاشان قرار ندارد . پس ایمان آنها ودیعه ای است (مستودع) و اینها ایند که شاید به فضل خدا ، ایمانشان فزونی یابد و یا انکه شک و تاریکیشان فزونی یابد تا انکه ایمان و نور به کل از قلبهایشان بیرون رود و دلهاشان مضطرب و تاریک و بیقرار گردد این جانها هستند که (كَظُلُمَاتٍ فِي بَحْرٍ لُجِّيٍّ يَغْشَاهُ مَوْجٌ مِنْ فَوْقِهِ مَوْجٌ مِنْ فَوْقِهِ سَحَابٌ طُلُمَاتٌ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ إِذَا أَخْرَجَ يَدَهُ لَمْ يَكَدْ يَرَاهَا وَمَنْ لَمْ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِنْ نُورٍ) (النور 40) (مانند تاریکیهایی در دریای عمیق که موجی بر موجی آن را میپوشاند و روی این امواج ابر قرار دارد . و اینها تاریکیهایی است که بعضی بر بعضی دیگر قرار میگیرد . هرگاه دستش را از این تاریکیها بیرون آورد ، محتمل نیست که آن را ببیند و هر که خدا نوری برایش نگذاشته باشد ، حقیقتا نوری نخواهد داشت)

وهذا تبين ان قوله تعالى (وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ فَمُسْتَقَرٌّ وَمُسْتَوْدَعٌ قَدْ فَضَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ) (الأنعام : 98) أي الإيمان مستقر ومستودع

و به این ترتیب تبیین شد که این ایه (وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ فَمُسْتَقَرٌّ وَمُسْتَوْدَعٌ قَدْ فَضَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ) (الانعام 98) (اوست خدایی که شما را از یک تن آفرید پس آن را در محل استقرار و ودیعه قرار داد و ما نشانه ها را برای قوم دانا تفصیل کرده ایم) یعنی ایمانی که مستقر شده است و ایمانی که به ودیعه گذارده شده است (مستودع)

أما قوله تعالى (وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ) (هود : 6) فأراد به (مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا) النفوس ، فعلى المؤمن أن يكثر من الدعاء أن يكون إيمانه مستقرا لتكون نفسه مطمئنة.

و اما اين سخن خدای متعال : (وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ) (هود 6) و موجودی در زمین نیست به جز آنکه بر خداست که رزقش را فراهم آورد و محل استقرار و ودیعه آن را میشناسد و همه در کتابی روشن موجود است .) و منظور از مستقر و مستودع یعنی نفوس پس بر هر مومنی است که بسیار دعا کند تا ایمانش مستقر گردد و از نفوس مطمئنه گردد .

في دعاء يوم الغدير الذي ورد عن الصادق (ع) قال (...رَبَّنَا إِنَّكَ أَمَرْتَنَا بِطَاعَةِ وُلَاةِ أَمْرِكَ وَأَمَرْتَنَا أَنْ نَكُونَ مَعَ الصَّادِقِينَ فَقُلْتُ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ وَقُلْتُ اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ فَسَمِعْنَا وَأَطَعْنَا رَبَّنَا فَفَتِحَتْ أَقْدَامُنَا وَتَوَفَّنَا مُسْلِمِينَ مُصَدِّقِينَ لِأَوْلِيَانِكَ وَلَا تُرْخِ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِالْحَقِّ الَّذِي جَعَلْتَهُ عِنْدَهُمْ وَبِالَّذِي فَضَلْتَهُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ جَمِيعاً أَنْ تُبَارِكَ لَنَا فِي يَوْمِنَا هَذَا الَّذِي أَكْرَمْتَنَا فِيهِ وَأَنْ تُبِمَّ عَلَيْنَا نِعْمَتَكَ وَتَجْعَلَهُ عِنْدَنَا مُسْتَقَرّاً وَلَا تَسْلُبْتَاهُ أَبَداً وَلَا تَجْعَلَهُ مُسْتَوْدَعاً فَإِنَّكَ قُلْتَ فَمُسْتَقَرٌّ وَمُسْتَوْدَعٌ فَاجْعَلْهُ مُسْتَقَرّاً وَلَا تَجْعَلْهُ مُسْتَوْدَعاً وَارْزُقْنَا نَصْرَ دِينِكَ مَعَ وَلِيِّ هَادٍ مَنْصُورٍ مِنْ أَهْلِ بَيْتِ نَبِيِّكَ وَاجْعَلْنَا مَعَهُ وَتَحْتَ رَايَتِهِ شُهَدَاءَ صِدِّيقِينَ فِي سَبِيلِكَ وَعَلَى نُصْرَةِ دِينِكَ) تهذيب الأحكام ج 7 ص 147

در دعای روز غدیر از امام صادق ع آمده است : خدایا 1 تو ما را امر کردی که تابع والیان امرت باشیم و به ما فرمان دادی که همراه راستگویان باشیم پس گفתי : اطاعت خدا و اطاعت رسول و اولی الامر را بکنید و گفתי : پرهیزکار و همراه راستگویان باشید پس شنیدیم و اطاعت کردیم پس پروردگارا ! قدمایمان را استوار کن و ما را مسلمان و در حال تصدیق اولیایت بمیران و ما را پس از هدایت ، از راه راست نران . و از طرف خود به ما رحمتی ببخش که همانا تو بخشنده ای خدایا به حتی که نزد اولیایت گذاشتی و به آنچه آنان را بر همه جهانیان برتری دادی ، از تو میخواهم که در امروز که ما را به « برتری دادی ، برکات را به ما برسان و نعمت را بر ما تمام کنی و نعمت را بر ما مستقر سازی و هرگز ان را از ما نستانی و ان را ودیعه در نزد ما نگداری (مستودع) پس خودت گفתי که ایمان عده ای مستقر و ایمان عده ای ودیعه (مستودع) است پس ان را برای ما مستقر و نه مستودع قرار بده و یاری دینت را با ولی هدایت گر منصور از اهل بیت نیت ، به ما ارزانی بدار و ما را همراه او و زیر پرچمش ، شهید و حقیقتا راستگو (صدیق) در راهت و بر یاری دینت ، قرار بده .) تهذیب الأحكام :ج 7 ص 147)

وَعَنْ أَبِي الْحَسَنِ (ع) قَالَ (لَإِنَّ اللَّهَ خَلَقَ النَّبِيِّينَ عَلَى التُّبُّوَّةِ فَلَا يَكُونُونَ إِلَّا أَنْبِيَاءَ وَخَلَقَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْإِيمَانِ فَلَا يَكُونُونَ إِلَّا مُؤْمِنِينَ وَأَعَارَ قَوْماً إِيْمَاناً فَإِنْ شَاءَ تَمَمَهُ لَهُمْ وَإِنْ شَاءَ سَلَبَهُمْ إِيْمَانَهُ قَالَ وَفِيهِمْ جَرِثٌ فَمُسْتَقَرٌّ وَمُسْتَوْدَعٌ وَقَالَ لِي إِنَّ فُلَاناً كَانَ مُسْتَوْدَعاً إِيْمَانَهُ فَلَمَّا كَذَبَ عَلَيْنَا سَلِبَ إِيْمَانَهُ ذَلِكَ) الكافي ج 2 ص 418

و امام رضا ع فرمود: (همانا خدا پیامبران را بر نبوت آفرید پس چیزی جز نبی نشدند و مومنین را بر ایمان آفرید پس چیزی جز مومن نگردیدند و ایمان را به گروهی به عنوان عاریه و ودیعه داد پس اگر بخواید ، این آنها را تمام میکند و اگر نخواهد ، ان را از ایشان میستاند . خدا فرمود : **فَمُسْتَقَرٌّ وَ مُسْتَوْدَعٌ** (ایمان گروهی را مستقر و ایمان عده ای را ودیعه قرار داد همانا فلان کس که ایمانش ودیعه ای بود ، وقتی بر ما دروغ بست خدا ایمانش را به کل از او ستاند) (الکافی ج 2 ص 418)

وَعَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ (ع) قَالَ (لِإِنَّ اللَّهَ جَبَلَ النَّبِيِّينَ عَلَى نُبُوَّتِهِمْ فَلَا يَزْتَدُونَ أَبَدًا وَجَبَلَ الْأَوْصِيَاءَ عَلَى وَصَايَاهُمْ فَلَا يَزْتَدُونَ أَبَدًا وَجَبَلَ بَعْضَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْإِيمَانِ فَلَا يَزْتَدُونَ أَبَدًا وَمِنْهُمْ مَنْ أَعْيَرَ الْإِيمَانَ عَارِيَّةً فَإِذَا هُوَ دَعَا وَالْحَجَّ فِي الدُّعَاءِ مَاتَ عَلَى الْإِيمَانِ) الْكَافِي ج : 2 ص : 419

امام صادق ع فرمود : خدا انبیا را بر نبوتشان ، مانند کوه استوار کرد پس هرگز از راه خدا منحرف نمیشوند و اوصیا را مانند کوه بر وصایتشان استوار کرد ، پس هرگز از راه وصایت حجت‌های خدا منحرف نمیشوند و بعضی از مومنان را مانند کوه بر ایمانشان استوار کرد ، پس هرگز از ایمانشان منحرف نمیگردند و در نزد برخی دیگر از مومنان ایمان را به عاریه گذاشت پس این مومن اگر دعا کند و بر دعایش استوار باشد ، بر ایمان میبرد.
(الکافی ج 2 ص 419)

وَعَنْ الْبَزْظِيِّ قَالَ وَعَدَنَا أَبُو الْحَسَنِ الرِّضَا (ع) لَيْلَةَ إِلَى مَسْجِدِ دَارِ مَعَاوِيَةَ فَجَاءَ فَسَلَّمَ (ع) فَقَالَ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَهِدُوا عَلَى إِطْفَاءِ نُورِ اللَّهِ حِينَ قَبِضَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى رَسُولَهُ ص وَأَبَى اللَّهُ إِلَّا أَنْ يَمَّ نُورُهُ وَقَدْ جَهِدَ عَلِيُّ بْنُ أَبِي حَمْزَةَ عَلَى إِطْفَاءِ نُورِ اللَّهِ حِينَ مَضَى أَبُو الْحَسَنِ (ع) (فَأَبَى اللَّهُ إِلَّا أَنْ يَمَّ نُورُهُ وَقَدْ هَدَاكَمُ اللَّهُ لِأَمْرِ جَهْلِهِ النَّاسَ فَأَحْمَدُوا اللَّهَ عَلَى مَا مِنْ عَلَيْكُمْ بِهِ إِنَّ جَعْفَرًا (ع) كَانَ يَقُولُ **فَمُسْتَقَرٌّ وَ مُسْتَوْدَعٌ فَالْمُسْتَقَرُّ مَا ثَبَتَ مِنَ الْإِيمَانِ وَالْمُسْتَوْدَعُ الْمَعَارُ وَقَدْ هَدَاكَمُ اللَّهُ لِأَمْرِ جَهْلِهِ النَّاسَ فَأَحْمَدُوا اللَّهَ عَلَى مَا مِنْ عَلَيْكُمْ بِهِ) بَحَارُ الْأَنْوَارِ ج 49 ص 262**

امام رضا ع فرمود : همانا مردم پس از آنکه خدای تبارک و تعالی ، جان رسولش را ستاند ، کوشیدند تا نور خدا را خاموش کنند و خدا از خاموش شدن نورش ابا کرد و نورش را تمام نمود. و علی ابن ابی‌حزمه وقتی ابوالحسن ع وفات کرد ، کوشید که نور خدا را خاموش کند و خدا از خاموش شدن نورش ابا کرد و نورش را تمام نمود و خدا شما را به آنچه مردم بر ان نادان بودند ، راهنمایی نمود پس خدا را به خاطر منتهی که بر شما گذارد ، سپاس بگوئید . همانا امام صادق ع فرمود : گروهی مستقرند و گروهی مستودع و مستقر ، کسانی هستند که ایمان در دل‌هایشان قرار یافته است و مستودع ، کسانی هستند که ایمانشان عاریتی است و خدا شما را به چیزی هدایت کرده است که مردم بر ان ندانند پس خدا را به خاطر منتهی که بر شما گذارد ، سپاس بگوئید .
(بحار الأنوار ج 49 ص 262)

وعن أبي بصير عن أبي جعفر (ع) قال (قلت) «هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ فَمُسْتَقَرٌّ وَمُسْتَوْدَعٌ» قال ما يقول أهل بلدك الذي أنت فيه قال قلت يقولون مستقر في الرمح ومستودع في الصلب فقال كذبوا المستقر ما استقر الإيمان في قلبه فلا ينزع منه أبداً ، والمستودع الذي يستودع الإيمان زماناً ثم يسلبه وقد كان الزبير منهم) تفسير العياشي ص 371 .

امام باقر ع سوال کرد : ای ایبصیر ! مردم شهرت درباره ﴿ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ فَمُسْتَقَرٌّ وَمُسْتَوْدَعٌ ﴾ (الانعام 98) (اوست خدایی که شما را از یک تن آفرید پس آن را در محل استقرار و ودیعه قرار داد) ، چه میگویند ؟

گفتم : میگویند مستقر در رحم و و مستودع در صلب پدر . امام ع فرمود : دروغ گفتند . مستقر یعنی کسی که ایمان در قلبش قرار گرفته است و از ان خارج نمیشود و مستودع ، یعنی کسی که زمانی ایمان قرصی در قلبش باشد و زمانی از او ستانده شود و زیر از انها بود) (.تفسیر العیاشی : ص 371)

سوال 68 : به نام خدای بخشاینده مهربان و درود خدا بر محمد و ال او از امامان و مهدیین باد . سلام بر شما و رحمت و برکات او بر شما

﴿ لَهْمُ الْبَشَرِي فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ لَا تَبْدِيلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴾ (یونس 64) (بشارت باد بر انها در زندگی دنیا و در اخرت ! کلمات خدا تغییری نمیکند و این سعادت اشکار است)

(وَلَقَدْ كَذَّبْتَ مِنْ قَبْلِكَ فَصَبَرُوا عَلَى مَا كَذَّبُوا وَأَوْدُوا حَتَّى آتَاهُمْ نَصْرُنَا وَلَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ وَلَقَدْ جَاءَكَ مِنْ نَبَأِ الْمُرْسَلِينَ) (الانعام 34) (و پیامبران پیش از تو تکذیب شدند پس بر تکذیب مردم ، صبر کردند و اذیت شدند تا انکه پیروزی ما آمد و احدی کلمات خدا را تغییر نمیدهد و از خبر مرسلین برای شما آمده است)

فرق و ارتباط کلمات خدا در دو ایه بالا و کلمات ربی در ایه زیر چیست ؟ (قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَاداً لِكَلِمَاتِ رَبِّي لَنَفِدَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ تَنْفَدَ كَلِمَاتُ رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا) (الكهف 109) (بگو اگر دریا ، مدادی شود تا کلمات پروردگار را بنگارد ، پیش از انکه همه کلمات پروردگار را ثبت کند ، دریا به پایان میرسد حتی اگر مانند ان دریا بیاوریم) و منظور از اینکه این کلمات تمام نمیشود ، چیست ؟

حیدر الانصاری

ج : بسم الله الرحمن الرحيم والحمد لله رب العالمين وصلى الله على محمد وال محمد الائمة والمهديين وسلم تسليما

كلمات الله هي وحي الله سواء كان بالرؤى في المنام او الكشف في اليقظة وفي الآيتين (لَهُمُ الْبَشَرِي فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ لَا تَبْدِيلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ) (يونس : 64)

وقوله تعالى (وَلَقَدْ كَذَّبْتَ مِنْ قَبْلِكَ فَصَبَرُوا عَلَى مَا كَذَّبُوا وَأَوْدُوا حَتَّى آتَاهُمْ نَصْرُنَا وَلَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ وَلَقَدْ جَاءَكَ مِنْ نَبَأِ الْمُرْسَلِينَ) (الأنعام : 34)

کلمات خدا ، وحی خداست که میتواند در عالم خواب به صورت رویا یا در حال بیداری به صورت کشف باشد .
(لَهُمُ الْبُشْرَى فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ لَا تَبْدِيلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ) (یونس 64) (بشارت باد بر
 انها در زندگی دنیا و در آخرت ! کلمات خدا تغییری نمیکند و این سعادت اشکار است)
**(وَلَقَدْ كَذَّبْتَ رَسُولٌ مِنْ قَبْلِكَ فَصَبْرُوا عَلَى مَا كُذِّبُوا وَأُودُوا حَتَّى أَتَاهُمْ نَصْرُنَا وَلَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ وَلَقَدْ جَاءَكَ مِنْ نَبَأِ
 الْمُرْسَلِينَ)** (الانعام 34) (و پیامبران پیش از تو تکذیب شدند پس بر تکذیب مردم ، صبر کردند و اذیت شدند تا
 آنکه پیروزی ما آمد و احدی ، کلمات خدا تغییر نمیدهد و از خبر مرسلین برای شما آمده است)

بیان ان هذه الكلمات الالهية اذا كانت بشرى لمؤمن او وعد للرسول والمؤمنين معهم بالنصر وحسن العاقبة فهي وعد
 الهی يتحقق ولا يتبدل (لا تَبْدِيلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ) وكذا لا أحد له القدرة على تبديل وعد الله وتغييره (وَلَا مُبَدِّلَ
 لِكَلِمَاتِ اللَّهِ) كما ان كلمات الله على مر العصور والأزمان ثابتة وموجودة فالله يقول للناس لا يخدعكم العلماء غير
 العاملين فتتخدعوا بقولهم اذا قالوا ان الرؤى والكشف من الشيطان ، لان هذه هي كلمات الله ولا تبديل ولا مبدل
 لكلمات الله. ولكن هؤلاء العلماء غير العاملين سموا كلمات الله بكلمات الشيطان لانهم هم انفسهم شياطين ولا يعرفون
 الا الشيطان وكلماته ، وهذه الكلمات الالهية لا تنفذ فهي موجودة في كل زمان ولا يحددها عدد لأنها تصدر عن علم
 الله وعلم الله سبحانه غير محدود فمن يمكن ان يحد منها لا يحد بعدد أي لا ينفذ لانه ما يمكن ان يصدر عن
 الله سبحانه ، وما يمكن أن يصدر عن الله غير متناهي.

و در این دو ایه بیان میشود که این کلمات الهی ، به صورت بشارت به پیروزی یا حسن عاقبت برای مومن یا
 وعده نصر برای رسولان یا مومنان همراه این رسولان است ، این کلمات ، وعده ای الهی است و هرگز در ان
 تخلفی رخ نمیدهد . (لا تَبْدِيلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ)

و نیز قدرتمندان عالم نخواهند توانست از وعده الهی جلوگیری کنند . (وَلَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ) (احدی کلمات خدا
 را تبديل نمیکند) . همانگونه که کلمات خدا در طول زمانها و اعصار ثابت بوده است و تغییر نیافته است . پس خدا
 در این آیات میفرماید : فریب علمای غیر عامل را نخورید آنگاه که گفتند : رویا و مکاشفه از شیطان است در
 حالیکه در حقیقت از کلمات خداست و هرگز این کلمات تغییر نمیابد و احدی قادر نیست آن را مبدل کند ولی
 این علمای بی عمل ، کلمات خدا را ، کلمات شیطان نامیدند زیرا خود این علمای بی عمل ، شیطانند و چیزی جز
 شیطان و کلماتش نمیشناسند .

و این کلمات الهی تمام نمیشود و در هر زمان موجود است زیرا از علم خدا منتشر میگردد و علم خدای سبحان
 نامحدود است . پس آنچه از این کلمات منشا میگیرد ، شمرده نمیشود و نامحدود است زیرا ان چیزی است که از
 خدای سبحان منشا میگیرد و آنچه از علم خدای سبحان منشا بگیرد ، نامحدود و نامتناهی است .

توضیحات :

في حديث عن ابي جعفر ع : ...الى أن قال :ثم جزاهم فقال: لهم البُشرى في الحياة الدنيا وفي الآخرة (والإمام يبشرهم بقيام القائم وبظهوره وبقتل أعدائهم وبالنجاة في الآخرة والورود على محمد - الصادقين - على الحوض). (الكافي: ج 1 ص 429)

امام باقر ع فرمود : ... جزای آنان این است : ﴿ لَهُمُ الْبُشْرَى فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ ﴾ (یونس 64) (بشارت باد بر آنها در زندگی دنیا و در آخرت!) و این یعنی آنکه امام ع به قیام قائم و ظهورش و قتل دشمنانش ، و نجات آخرت و ورود بر محمد ص و خانواده راستگوی او بر کنار حوض بشارت میدهد

امام باقر ع فرمود : قال رجل لرسول الله : في قول الله عز وجل: لهم البُشرى في الحياة الدنيا قال: هي الرؤيا الحسنة يرى المؤمن فيبشر بها في دنياه (الكافي: ج 8 ص 90)

مردی از رسول الله ص در مورد لَهُمُ الْبُشْرَى فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا (یونس 64) (بشارت باد بر آنها در زندگی دنیا!) سوال کرد . رسول الله ص فرمود : ان رویای صادق و نیکو است که مومن میبیند و در دنیایش به او بشارت میدهد .

و :أتى رسول الله رجل من أهل البادية له حشم وجمال فقال :يا رسول الله أخبرني عن قول الله عزوجل(الذين آمنوا وكانوا يتقون * لَهُمُ الْبُشْرَى فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ) فقال :أما قوله تعالى(لهم البُشرى في الحياة الدنيا) فهي الرؤيا الحسنة يراها المؤمن فيبشر بها في دنياه، وأما قول الله عز وجل:(وفي الآخرة) فإنها بشارة المؤمن عند الموت يبشر بها عند موته إن الله قد غفر لك ولن يمملك إلى قبرك (من لا يحضره الفقيه: ج 1 ص . 133)

....رسول الله ص در مورد لَهُمُ الْبُشْرَى فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا (یونس 64) (بشارت باد بر آنها در زندگی دنیا!) فرمود : ان رویای صادق ای است که مومن در دنیا میبیند و به کردار دنیایش بشارتش میدهد و بشارت اخروی ، بشارت مومن در هنگام مرگ است که به او نوید میدهد که خدا گناهان تو و آن کس که تو را به سوی قبر ببرد را امرزیده است.

سوال 69 : قال تعالى (وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنبِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَن كَانَ مُخْتَلًا فُجُورًا (النساء 36)) (و خدا را بندگی کنید و چیزی را شریک او نگردانید و به والدین نیکی کنید و نیز به نزدیکان (ذی القربى) و یتیمان و مسکینان و همسایه نزدیک و همسایه دور و همسایه دوست دور و فرزندان راه و کیزانتان نیکی کنید همانا خدا هیچ فریفته خودپسندی را دوست ندارد)

إبراهيم رغيل

ماذا تعني هذه الآية الكريمة والسلام

ج : بسم الله الرحمن الرحيم والحمد لله رب العالمين وصلى الله على محمد وال محمد الائمة والمهدين وسلم تسليما

(وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا) : المراد هنا الأخلص في عبادة الله سبحانه بطاعة خليفته الذي استخلفه على خلقه وتجنب طريق إبليس لعنه الله في رفض السجود لخليفة الله فان الله يعبد من حيث يريد هو سبحانه لا من حيث يريد العبد وإلا كان مشركا وتابعا لإبليس لعنه الله.

﴿وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَ لَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا﴾ و خدا را بندگی کنید و چیزی را شریک او نگردانید و این یعنی اخلص در بندگی خدای سبحان با اطاعت از خلیفه ای که او بر مردم قرار داده است و دوری از راه شیطان (که لعنت خدا بر او باد) همانگونه که از سجده بر خلیفه خدا اجتناب کرد و خدا از راهی که خودش بخواد بندگی میشود نه راهی که بنده بپسندد و اگر جز این کند مشرک و تابع شیطان (که لعنت خدا بر او باد) است .

وَإِلَى اللَّهِ إِيحْسَانًا : الرسول محمد (ص) والإمام علي (ع) هما الوالدان قال رسول الله محمد (ص) لعلي (ع) (يا علي أنا وأنت أبوا هذه الأمة فن عقنا فعليه لعنة الله).

وَإِلَى اللَّهِ إِيحْسَانًا (و به والدین نیکی کنید) :رسول الله محمد ص و علی ع ، والدین این امتند.
رسول الله ص به علی ع فرمود : یا علی ... أنا وأنت أبوا هذه الأمة فلن الله من عقنا... (ای علی من و تو پدران این امتیم پس خدا لعنت کند هر کس را که با ما بدرفتاری نماید .) (. بحار الانوار : ج 36 ص 6)

وَإِلَى اللَّهِ إِيحْسَانًا : هم آل محمد وبالخصوص الحسن والحسين قال تعالى (قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَىٰ وَمَن يَشْرَفْ حَسَنَةً نَّزِدْ لَهُ فِيهَا حُسْنًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ شَكُورٌ) (الشورى : من الآية 23)

وَإِلَى اللَّهِ إِيحْسَانًا (و به نزدیکان هم نیکی کنید) : ذی القربى آل محمد ع به خصوص حسن و حسین ع هستند خدای متعال فرمود: (بگو در ازای تبلیغ دین از شما پاداشی نمیخواهم مگر آنکه با نزدیکان نیکی کنید و هر که نیکوکاری کند ، بر نیکیش می افزایم همانا خدا بخشاینده و شکرگزار است)

وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينَ : واليتيم هو الفرد في قومه الذي لا نظير له فيهم والمسكين هو المضطر إلى الله وال محمد هم اليتامى فلا نظير لهم وهم مساكين الله المتضرعين إليه سبحانه في كل زمان ومكان وحال. قال تعالى (وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا) (البقرة : 83) والميثاق أخذ على بني إسرائيل وغيرهم من العباد على موالاته ولي الله وحجته وخليفته سبحانه فني هذه الآية أيضا الوالدين وذوي القربى واليتامى والمساكين هم محمد (ص) وعلي (ع) والائمة (ع) والمهدين من آل محمد (ع) قال تعالى (أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَىٰ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ فَقَدْ آتَيْنَا آلَ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَآتَيْنَاهُمْ مُلْكًا عَظِيمًا) (النساء : 54) ، والناس في هذه الآية هم محمد وآل محمد (وقولوا للناس حسنا) أي احسن ما يقال

(و اليتامى و المساكين) :يتيم يعنى كسى كه در قوم يگانه است و نظيرى ندارد و مسكين يعنى كسى كه در نزد خدا بيچاره و مضطر است و آل محمد ع ، يتيمى هستند كه در ميان امت نظيرى ندارند و آنان مسكينان خدايند كه در هر مكان و زمان ، به سوى آن ذات سبحان ، تضرع و ناله ميكنند.

خدای متعال فرمود : (وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا) (البقره 83)

(و آنگاه كه پيمان بنى اسراييل را گرفتيم كه جز خدا را بندگى نكنيد و با والدين نيكوكار باشيد و نيز به نزديكان و يتيمان و مسكينان نيكي كنيد و با مردم به نيكي سخن بگويد)
و پيماني كه از بنى اسراييل و ديگر بندگان خدا گرفته شده است ، دوستى ولى خدا و حجتش بر خلق و خليفه خداى سبحان است و در اين ايه نيز منظور از والدين و نزديكان و يتيمان و مسكينان ، محمد ص و على ع و ائمه ع و مهديين از آل محمد ع هستند.

(أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَىٰ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ فَقَدْ آتَيْنَا آلَ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَآتَيْنَاهُمْ مُلْكًا عَظِيمًا) (النساء 54)
(آيا بر ان چيز كه خدا از فضلش به مردم بخشيد ، حسادت ميورزند پس ما به آل ابراهيم كتاب و حكمت و ملكى عظيم داديم .) و مردم در اين ايه محمد و آل محمد ع هستند
(وقولوا للناس حسنا) (با مردم به نيكي سخن بگويد) : يعنى بهترين چيزى كه ممكن است را به آنها بگويد

(وَالجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنبِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ) : أي قولوا للناس وفيهم ماتحبون ان يقال لكم وفيكم وعاملوهم بما تحبون ان يعاملوكم (وقولوا للناس حسنا) (لأن الله لا يحب من كان مختالاً فخوراً) : أي ان الله لا يحب من كان تابعا لابليس لعنه الله في تكبره على ادم (ع) والله يحب النفوس الطيبة المباركة الساجدة المطيعة المحبة لخليفته سبحانه (قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ) (آل عمران : 31).

(وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ الْجُنْبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنبِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ) (النساء 36) (و به همسایه نزدیک و همسایه دور و فرزندان راه نیکی و کنیزانان نیکی کنید)

یعنی درباره مردم و به آنها ، آن چیزی را بگویند که دوست دارید، درباره شما و به شما گفته شود و با آنان انگونه عمل کنید که دوست دارید با شما عمل شود (وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا) (با مردم به نیکی سخن بگویند)

إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ مُخْتَلًا فُورًا (النساء 36) (همانا خدا هیچ فریفته خودپسندی را دوست ندارد)

یعنی خدا تابعین و پیروان ابلیس (که لعنت خدا بر او باد) را دوست ندارد ، ان پیروانی که پیرو ابلیس در تکبر بر ادم ع شدند و خدا آن نفسهای پاک و مبارکی را دوست دارد که مانند فرشتگان بر خلیفه خدا سجده میکنند ،

او را دوست دارند و مطیع اویند . (قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ)

(ال عمران 31) (بگو اگر دوستدار خدايید ، پس از من تبعیت کنید تا خدا شما را دوست بدارد و از گناهانتان درگذرد و خدا بخشاینده و مهربان است)

سوال 70 : (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ * عَنِ النَّبِيِّ الْعَظِيمِ * الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ * كَلَّا سَيَعْلَمُونَ * ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ) (النبا 1-5) (به نام خدای بخشاینده مهربان * از چه میپرسند * از خبری عظیم * ان خبری که در ان در اختلافند * هرگز زاینگونه نیست بلکه خواهند دانست * سپس هرگز اینطور نیست بلکه خواهند دانست). مقصود از سوره نبا چیست ؟ و نیز منظور از (كَلَّا سَيَعْلَمُونَ * ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ) (النبا 1-5) (هرگز زاینگونه نیست بلکه خواهند دانست * سپس هرگز اینطور نیست بلکه خواهند دانست) چیست ؟

میساء جعفر السعدی

ج : بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَالْمُهَدِّينَ وَسَلَّمْ تَسْلِيمًا

(عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ * عَنِ النَّبِيِّ الْعَظِيمِ * الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ * كَلَّا سَيَعْلَمُونَ * ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ) (النبا : 1-5) (از

چه میپرسند * از خبری عظیم * ان خبری که در ان در اختلافند * هرگز زاینگونه نیست بلکه خواهند دانست * سپس هرگز اینطور نیست بلکه خواهند دانست) .

هذه قصة تتكرر في كل زمان يبعث فيه خليفة من خلفاء الله في ارضه وسماؤه فهي قصة اختلاف الخلق في حجة الله عليهم (من الانبياء والاصياء المرسلين (ع)) او كما سماه تعالى (النبا العظيم) فالول خليفة من خلفاء الله سبحانه النبي ادم (ع) اختلف فيه الملائكة بين مطيع لامر الله في قبول خليفته والسجود له وهم الملائكة وبين عاصي لامر الله ورافض لخليفته ومتكبر عليه وهو ابليس (لع) الذي كان بحسب طاعته السابقة من الملائكة وبحسب اصله من الجن وقد توعد ابليس (لع) بني ادم باضلالهم وجعلهم يتابعونه في التكبر على خليفة الله سبحانه في كل زمان وهكذا فان الناس ينقسمون في كل زمان بين متابع للملائكة في طاعتهم لخليفة الله وبين متابع لابليس (لع) في التكبر على خليفة

الله. وسيعلم من تابعوا ابليس لعنه الله في التكبر على خلفاء الله أي منقلب ينقلبون (وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ) (الشعراء : 227) (كَلَّا سَيَعْلَمُونَ) أي في القيامة الصغرى (قيام القائم) (مُّمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ) أي في القيامة الكبرى والعاقبة للمتقين (إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا) (النبا : 31) الذين امنوا بخلفاء الله واطاعوهم وساروا على صراطهم المستقيم ، الذين عرفوا الله بخليفته وكيف لا يكون خليفة الله هو (النَّبِيُّ الْعَظِيمُ) وهو باب معرفة الله وكيف لا تكون خلافة الله هي النبأ العظيم وقد تمخضت عن محمد وال محمد (ع) وهم وجه الله وإسمائه الحسنی وظهور الله في فاران وهم عُرِفَ اللهُ ، فاي نبأ أو خبر أحق أن يسمى بالنبأ العظيم من نبأ وخبر تأسيس قانون معرفة الله ومن نبأ تأسيس قانون معرفة خليفة الله ومن نبأ تأسيس خلافة الله التي ستمخض عن محمد (ص) (ظهور الله في فاران) او الله في الخلق او صورة الله.

و این قصه ای است که در زمان بعثت هر یک از خلفای الهی در زمین و آسمان بوده است و آن قصه اختلاف خلق خدا، در مورد حجت خدا بر انها از انبیا و اوصیای فرستاده شده ع ، است .یا همانگونه که خدا آن را نامید، خبری عظیم است اولین خلیفه از خلفای خدای سبحان ، ادم ع بود که در موردش ، فرشتگان اختلاف کردند پس گروهی در پذیرش خلافتش ، تابع فرمان خدا شدند(فرشتگان) و برخی فرمان خدا را نپذیرفتند و معصیت نمودند و خلیفه اش را رد کردند و او شیطان بود (که لعنت خدا بر او باد) . آن ابلیسی که اصلش از جن بود ولی به علت اطاعت طولانی ، جزو فرشتگان شده بود و ابلیس که لعنت خدا بر او باد ، وعده داده است که فرزندان آدم ع را گمراه کند و آنان را پیرو خود کند تا در هر زمان ، بر خلیفه خدای سبحان تکبر کنند و به این ترتیب در هر زمان مردم دو دسته اند یا پیرو فرشتگان و تابع خلیفه خدا و یا تابع شیطان و متکبر بر خلیفه خدا و آنان که پیرو ابلیس (که خدا لعنتش کند) ، شدند ، خواهند دانست که به کجا میروند (وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ) (الشعراء 227) (و ظالمان خواهند دانست که عاقبت به کجا خواهند رفت)

كَلَّا سَيَعْلَمُونَ (سپس هرگز اینطور نیست بلکه خواهند دانست) .یعنی قیام قائم ع در قیامت صغری (مُّمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ) (النبا 1-5) (سپس هرگز اینطور نیست بلکه خواهند دانست) .یعنی در قیامت کبری و عاقبت از ان پرهیزکاران است ﴿إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا﴾ (النبا 31) (همانا برای متقین ، رستگاری است) آنان که به خلفای خدا ایمان آوردند و از آنان پیروی کردند و بر راه مستقیم آنها قدم گذاشتند . آنان که خدا را به وسیله خلیفه او در زمین شناختند . آری این خلیفه خدا چگونه ، نبا عظیم (خبری بزرگ) نباشد ؟ در حالیکه دروازه شناخت خداست و چگونه این خلیفه ، خبری بزرگ نباشد در حالیکه از محمد و آل محمد ع منشق شده است و آنان وجه خدا و اسماء حسناى اویند.

انان هستند که ظهور خدا در فاران به آنها بوده اند و به وسیله آنان خدا شناخته میشود . ، پس چه خبری بزرگتر است از قانون معرفت الهی و بنای این قانون ؟ . چه خبری بزرگتر است از قانون شناخت خلیفه خدا و چه خبری مهمتر از بنا کردن خلافت خدا که از محمد ص (ظهور خدا در فاران) منشا گرفته است یا الله در خلق یا صورت خدا در زمین ؟

وفي القرآن هذا البيان للنبا العظيم وفيه ذكرى لمذكر وعبرة لمعتبر لعله يعلم ويكون ممن يعلمون ويسجدون ولا يفتي على جهله وتكبره فيكون ممن يندرون بقوله تعالى (كَلَّا سَيَعْلَمُونَ * ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ) وقوله تعالى (قُلْ هُوَ نَبَأٌ عَظِيمٌ اِنَّكُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ... وَلَتَعْلَمُنَّ نَبَأَهُ بَعْدَ حِينٍ) (ص : 68 ، (ص : 88).

و در قران این بیان برای نبا عظیم هست و در آن پندی برای تذکر گیرنده و پندی برای پند گیرنده وجود دارد . تا شاید بداند و از سجده کنندگان گردد و شاید بر نادانی و کبر نماند و از انانی شود که از کلام خدا متذکر شوند
كَلَّا سَيَعْلَمُونَ * ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ (هرگز اینگونه نیست بلکه خواهند دانست * سپس هرگز اینطور نیست بلکه خواهند دانست) . (**قُلْ هُوَ نَبَأٌ عَظِيمٌ اِنَّكُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ ... وَلَتَعْلَمُنَّ نَبَأَهُ بَعْدَ حِينٍ**) (ص: 68-88) (بگو ان خبری بزرگ است و شما از آن رویگردانید و پس از مدتی خبرش را خواهید دانست)

سوال 71 : مقصود از این آیات سوره رحمن چیست : **بسم الله الرحمن الرحيم (بسم الله الرحمن الرحيم ، مرج البحرين يلتقيان * بينهما برزخ لا يبغيان * فبأي الاء ربكما تكذبان)**. (دو دریا را به هم آمیخت * و بین آنها حایلی است که هیچ کدام از دیگری نمیگذرد * پس کدام نعمت پروردگارتان را تکذیب میکنید ؟) (19-21)
 تفسیر آیات 19-20 چیست ؟ چرا ایه 21 این قدر زیاد تکرار میشود و چرا به این سوره ، عروس قران میگویند ؟
 و چرا الاء با صفت مونث بیان شده است ؟

عاد العلي

ج : بسم الله الرحمن الرحيم والحمد لله رب العالمين وصلى الله على محمد وال محمد الائمة والمهديين وسلم تسليما

قال تعالى (الرَّحْمَنُ... مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ * بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ) أي ان الرحمن هو الذي (مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ * بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ) (الرحمن : 19-20)

وقد بينت فيما مضى في أكثر من موضع ان الرحمن هو باب الذات الالهية وبينت ان هذا الباب تجلى في الخلق بباب مدينة العلم ، ومدينة العلم او صورة اللاهوت في الخلق او وجه الله (الله في الخلق) هو محمد وبابه علي وفاطمة (الرحمن الرحيم في الخلق).

خدای متعال فرمود : الرحمن دو دریا را به هم آمیخت و بین آنها حائلی است که آنها به هم تجاوز نمیکنند (یعنی همانا الرحمن آن کسی است که دو دریا را به هم آمیخت و بین آنها برزخی قرار داد که بر هم تجاوز نکنند.
 وقبلا در بیشتر جاها روشن کردم که رحمن ، باب ذات الهی است و تبیین کردم که این باب و دروازه در خلق با دروازه شهر علم تجلی می یابد و مدینه علم یا صورت لاهوت در خلق یا وجه خدا (الله در خلق) ، محمد ص است و دروازه او علی و فاطمه هستند (الرحمن و الرحيم در خلق).

ومرج : أي وَسَّعَ وعَظَّمَ فالمرج هو الحقل الأخضر الواسع. مما تقدم تبين ان البحرين هما الرحمن الرحيم في الخلق ، أي علي وفاطمة (ع) ومن التقائهما خرج اللؤلؤ والمرجان أي الحسن والحسين (ع).

مرج یعنی توسعه داد و بزرگ کرد و مرج ، حلقه بزرگ سبز رنگ است از آنچه گذشت معلوم شد که دو دریا عبارتند از الرحمن و الرحيم در خلق . یعنی علی ع و فاطمه س و از برخورد آنها با هم لولو و مرجان خارج میشود یعنی حسن و حسین ع .

وقد بينت فيما مضى ان إسم الرحمن لا يختص بأمور الدنيا ولكنه أولى بها وكذا إسم الرحيم لا يختص بأمور الآخرة ولكنه أولى بها. وهذا المائز او البرزخ في الاولوية قد جعله سبحانه بين باطن باب الذات الالهية (الرحيم) وظاهر باب الذات الالهية (الرحمن) وفي الخلق جعله محمد (مدينة العلم) بامر الله بين باطن باهما (فاطمة) وظاهره (علي) فلا يبغيان أي أن أولوية كل منهما ثابتة له. وهذا بين لكل من يعرف (وكما ورد في الروايات) ان علي (ع) أولى بنصر الانبياء والمؤمنين في الدنيا باذن الله وبحوله وقوته وفاطمة (ع) أولى بالتقاط شيعتها وادخالهم الجنة باذن الله في الآخرة.

و قبلا بیان کرده ام که الرحمن ، مختص به امور دنیا نیست ولی به آن نزدیکتر و اولی است و به همین ترتیب اسم الرحيم ، مختص امور آخرت نیست بلکه به آن نزدیکتر و اولی است .
و این برزخ و فاصله در اولویت است که خدا آن را بین باطن دروازه (فاطمه س) و ظاهر دروازه (علی ع) قرار داد به طوریکه این دو دریا به هم تجاوز نمیکنند و از حد خود نمیگذرند . یعنی اولویت و مقام هر کدام ثابت است و این برای هر کسی که معرفت داشته باشد ، واضح است همانگونه که در روایات آمده است : همانا علی ع در درجه اول ، به اذن خدا و به یاری و قوت او ، انبیا و مومنین را در دنیا یاری میکند و فاطمه س ، به اذن خدا ، شیعیانش را در آخرت ، جمع میکند و آنان را به بهشت میفرستد.

وقال تعالى (وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ) (هود : 7) والعرش الاعظم هو محمد (ص) كما بينت في المتشابهات والماء هو البحرين (علي وفاطمة (ع)) فمحمد هو حامل العرش الاعظم (القرآن) ثم بعد ذلك هو العرش الاعظم (القرآن)

خدای متعال فرمود : ﴿وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ﴾ (و عرش خدا بر آب است) (الهود 7) و عرش اعظم ، محمد ص است همانگونه که در متشابهات بیان کردم . و منظور از اب ، دو دریا (علی ع و فاطمه ع) است پس محمد ص حامل عرش اعظم (قرآن) است و بعد از آن ، قرآن ، عرش اعظم است

عَنْ دَاوُدَ الرَّقِيِّ قَالَ سَأَلْتُ أَبَا عَبْدِ اللَّهِ (ع) (عَنْ قَوْلِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ فَقَالَ مَا يَقُولُونَ قُلْتُ يَقُولُونَ إِنَّ الْعَرْشَ كَانَ عَلَى الْمَاءِ وَالرَّبُّ فَوْقَهُ فَقَالَ كَذَبُوا مِنْ زَعَمِ هَذَا فَقَدْ صَبَّرَ اللَّهُ مَحْمُولًا وَوَصَفَهُ بِصِفَةِ الْمَخْلُوقِ وَلَزِمَهُ أَنْ الشَّيْءَ الَّذِي يَحْمِلُهُ أَقْوَى مِنْهُ قُلْتُ بَيْنَ لِي جُعِلْتُ فِدَاكَ فَقَالَ إِنَّ اللَّهَ حَمَلَ دِينَهُ وَعِلْمَهُ الْمَاءَ قَبْلَ أَنْ يَكُونَ أَرْضٌ أَوْ سَمَاءٌ أَوْ جِنٌّ أَوْ إِنْسٌ أَوْ شَمْسٌ أَوْ قَمَرٌ فَلَمَّا أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَخْلُقَ الْخَلْقَ نَزَّهَهُمْ بَيْنَ يَدَيْهِ فَقَالَ لَهُمْ مَنْ رَبُّكُمْ فَأَوَّلُ مَنْ نَطَقَ رَسُولُ اللَّهِ ص وَ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ ع وَ الْأَيْمَةُ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ فَقَالُوا أَنْتَ رَبُّنَا فَحَمَلَهُمُ الْعِلْمَ وَاللَّيْنَ ثُمَّ قَالَ لِلْمَلَائِكَةِ هَؤُلَاءِ حَمَلَةُ دِينِي وَ عَلِيٌّ وَ أَمَنَاتِي فِي خَلْقِي وَ هُمْ الْمَسْئُولُونَ ثُمَّ قَالَ لِيَنِّي آدَمَ أَفْرُوا لِلَّهِ بِالرُّبُوبِيَّةِ وَ لَهُؤُلَاءِ النَّقَرِ بِالْوَلَايَةِ وَ الطَّاعَةِ فَقَالُوا نَعَمْ رَبُّنَا أَفْرُنَا فَقَالَ اللَّهُ لِلْمَلَائِكَةِ اشْهَدُوا فَقَالَتِ الْمَلَائِكَةُ شَهِدْنَا عَلَى أَنْ لَا يَقُولُوا عَدَا إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ. أَوْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَ كُنَّا ذُرِّيَّةً مِنْ بَعْدِهِمْ أَ فَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُونَ يَا دَاوُدُ وَلَا يَتَنَبَّأَنَّ مُؤَكَّدَةً عَلَيْهِمْ فِي الْمِيثَاقِ) الكافي ج 1 ص 132.

داوود الرقي از امام صادق ع درباره کلام خدا ﴿وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ﴾ (و عرش خدا بر آب است) (الهود 7) پرسید . امام ع گفت : مردم درباره ان چه میگویند ؟ داوود گفت : مردم میگویند که عرش او روی اب است و پروردگار روی ان است . امام ع گفت : دروغ میگویند . هر که چنین فرض کند ، خدا را چیزی فرض کرده است که قابل حمل است و او را مانند مخلوق تصور کرده است و با چنین فرضی ، ان چیز را که خدا را حمل میکند ، مستحکمتر و قویتر از خدا فرض میکند .

داوود از ایشان درخواست کرد : جانم فدای شما قضیه را تبیین کنید .

امام ع فرمود : همانا خدا دین و علم را بر اب حمل کرد ، پیش از آنکه آسمان یا زمینی یا جن یا انسانی یا خورشید و ماهی باشد . پس نگاه که خواست ، خلق را بیافریند ، آنان را در جلوی خود به صف کشید و به آنان گفت : پروردگار شما کیست ؟ پس اولین کسی که به سخن در آمد رسول الله ص و علی ع و ائمه ع بودند . پس گفتند : تو پروردگار مایی ! پس به آنان علم و دین را بخشید . سپس به فرشتگان گفت : اینان حاملان دین و علم من و امینان من بر خلقم هستند و از آنان سوال خواهم کرد .

سپس به فرزندان ادم ع گفت : اقرار کنید بر ربوبیت الله ، و ولایت و اطاعت اینها . پس مردم گفتند : اقرار کردیم . سپس خدا به فرشتگان گفت شهادت دهید و انها گفتند شهادت دادیم تا فردا مردم نگویند از این قضیه غافل بودیم یا نگویند که پدران ما هم قبلا مشرک بودند و ما فرزندان همانهایم پس ایا ما را به دلیل کردار باطلان مواخذه میکنی ؟

ای داوود ! ولایت ما در زمان میثاق ، بر آنان تأکید شد . (الكافي ج 1 ص 132)

أما قوله تعالى (فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ) (الرحمن : 13-16-18-21-23-25-28-30-32-34-38-40-42-45-47-49-51-53-55-57-59-61-63-65-67-69-71-73-75-77).

الاءه سبحانه أي نعمه الكبرى الظاهرة البينة ولا توجد نعمة اعظم من تجليه للخلق بالذات الالهية (الله) ليعرفوه ومن ثم نعمته الكبرى بان جعل باب الذات الالهية (الرحمن الرحيم) ولولا ذلك لما عرفوا فهم لا يستحقون المعرفة الا بالرحمة (وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا وَلَكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ) (النور: 21) ومن ثم نعمته الكبرى في الخلق بمحمد وال محمد (ص) وهم عرف الله وهم اربعة عشر قمرهم محمد وعلي وفاطمة والائمة (ع) واربعة عشر هلال في المهديين فهذه الاءه سبحانه في التوحيد ومعرفة سبحانه إحدى وثلاثين وكذا هذه الاية (فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ) تكررت إحدى وثلاثين مرة والمسؤلون هم الانس والجن فهم المكلفين بتصديق خلفاء الله سبحانه لا تكذيبهم.

اما سخن خدا که میفرماید: **فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ**. (پس کدام نعمت پروردگارتان را تکذیب میکنید؟) الاءه خدای سبحان، یعنی بزرگترین نعمتهای ظاهر و روشن او (نعمت کبری). و نعمتی بزرگتر از تجلی او بر خلق با خاصیت الوهیت (الله) برای شناسایی آن ذات سبحان چگونه که شایسته است، افریده نشد. و پس از آن بزرگترین نعمت خدا، آن است که دروازه ای برای این ذات الهی قرار داد (الرحمن و الرحيم) و اگر جز این بود، مخلوقات هرگز خدا را نمیشناختند. زیرا اگر رحمت خدا نبود، آنان، هرگز لایق شناختن خدا نبودند (وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا وَلَكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ) (النور: 21) (و اگر فضل خدا و رحمتش بر شما نبود، احدی از شما را پاکیزه نمیساخت. ولی خدا هر که را بخواهد پاکیزه میسازد و خدا شنوا و داناست)

و از اینجاست که میفهمیم که بزرگترین نعمت خدا بر خلق، محمد و ال محمد ع هستند و به وسیله آنهاست که خدا شناخته میشود. و آنان 14 قمرند که این 14 قمر عبارتند از محمد، علی و فاطمه و امامان و 14 هلال در مهدیین. پس این الاءه (نعمت کبری) خداوند سبحان در توحید و معرفت آن ذات پاک، 31 موردند. بنابراین این ایه (فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ). (پس کدام نعمت پروردگارتان را تکذیب میکنید؟) نیز 31 بار تکرار شده است و آنان که از ایشان سوال میشود، انسانها و جنیان هستند و آنان هستند که مکلف شده اند تا خلفای خدا را تصدیق کنند و نباید آنان را تکذیب کنند.

سوال 72: مائفسیر هذه الآیة (ثمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ وَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ إِذْنِ اللَّهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ) (فاطر: 32) (سپس کتاب را برای بندگان برگزیده مان به ارث گذاشتیم پس گروهی از آنان به نفس خود ستم کرد و گروهی از آنان در راه حق کوتاهی نکرد و گروهی از آنان به اذن خدا، به سمت خیرات شتافت و ان فضل بزرگ خداست)

حسن علي

ج: بسم الله الرحمن الرحيم والحمد لله رب العالمين وصلى الله على محمد وال محمد والائمة والمهديين وسلم تسليما

أولاً الاصطفاء يعني الأختيار والذي أختار هنا هو الله سبحانه وتعالى بل وفي الاصطفاء معنى آخر غير الأختيار وهو الفضل على من أختير من بينهم ولذا كان من بين أشهر أسماء النبي محمد (ص) هو المصطفى.

اولاً : اصطفاء يعني برگزیدن و آنکه در اینجا ، برگزید خدای سبحان و متعال است بلکه در اصطفاء معنی ای جز برگزیدن هم هست و آن فضلی است که بر دیگر برگزیدگان ، وجود دارد و به همین دلیل یکی از مشهورترین اسامی محمد ص ، مصطفی است

وفي الآية أيضاً وصف لهؤلاء المصطفون وهو فضل عظيم لهم بلا شك فأنت تجد أن خير ما تشهد به لرسول الله محمد (ص) انه عبد الله وهذا الإسم لرسول الله (ص) (عبد) ورد في القرآن وفي موضع مدح عظيم لرسول الله محمد (ص) في سورة النجم.

و در ایه همچنین وصفی از این برگزیدگان هست و آن اینکه اینان بنده خدایند و این فضلی عظیم برای آنان است و شکی در آن نیست و نیز میدانی که برترین شهادتی که برای رسول الله ، محمد ، ص میدهی این است که او را بنده خدا مینامی . و این اسم برای رسول الله محمد ص در قران در سوره نجم و در جایگاه مدحی عظیم آمده است

و النجم اذا هوى * ما ضلّ صاحبكم و ما غوى * و ما ينطق عن الهوى * ان هو الا وحى يوحى * علمه شديد القوى * ذومرة فاستوى * و هو بالفق الاعلى * ثمّ دنى فندلى * فكان قاب قوسين او ادنى * فإوحى الى عبده ما أوحى * ما كذب الفؤاد ما رأى * أفتمارونه على ما يرى * ولقد رآه نزلةً أخرى * عند سدرة المنتهى * عندها جنّة المأوى * إذ يغشى السدرة ما يغشى * ما زاع البصر وما طغى * لقد رأى من آيات ربه الكبرى (النجم: 1-18)

(و سوگند به ستاره انگاه که محو شود * دوست شما گمراه نشد و بیراه نرفت * و از روی هوای نفس سخن نگفت * ان فقط وحی ای بود که به او وحی شد * که آنکه قدرتش زیاد بود (جبرئیل) ، به او یاد داد * آنکه صاحب قدرت و زیبایی بود ، استوار قرار گرفت * و او در افق برتر بود * سپس پایین آمد و نزدیک شد * و به اندازه قاب قوسین و نزدیکتر رسید * پس به بنده اش وحی کرد * دل آنچه را که دید ، تکذیب نکرد 8 ایا او را بر آنچه دیده است ، تخطئه میکنید * و بار دیگر او را دید * در نزد درخت سدره المنتهی * در نزد آن بهشت ماوی است * انگاه که درخت سدر را آنچه پوشاننده است ، بپوشاند * چشم منحرف نشد و طغیان نکرد * زیرا این چشم ، از بزرگترین آیات پروردگارش دیده است)

ثم ان هؤلاء العباد المصطفون أورثوا الكتاب وورثة الكتاب هم الأنبياء والأوصياء لا غيرهم.

فهنّا تجد أوصاف لا تنطبق إلا على نبي أو وصي وهي أنّهم عباد الله حقاً والشاهد لهم الله ، أنّهم مصطفون والذي اصطفاهم الله ، أنّهم ورثة الكتاب والذي أورثهم الله سبحانه.

سپس این یندگان برگزیده خدا ، کتاب را به ارث بردند و توجه به این نکته لازم است که وارثان کتاب جز انبیا و اوصیا نیستند . پس در این آیات مشخصاتی را میبینی که جز بر نبی یا وصی منطبق نمیشود و آنان هستند که حقیقتاً بندگان خدایند و شاهد بر اینکه آنان برگزیده اند ، خدا است و آنکه آنان را برگزید خداست . آری آنان وارثان کتابند و آن که آنان را برگزید ، خداست .

ویتی انهم ثلاث مراتب:

1. ظالم لنفسه ، 2. مقتصد ، 3. سابق بالخیرات.

والسابق بالخیرات : هم فقط محمد وال محمد (ع)

والمقتصد : - هم نوح و ابراهیم (ع) و الأنبياء والمرسلین الأئمة من ولد ابراهیم (ع)

وظالم لنفسه : - هم باقی الأنبياء والمرسلین (ع) الذین سبقوا ابراهیم ومن ذریة ابراهیم (ع)

و آنان در سه درجه اند :

1- ظالم به خودش 2- استوار بر راه حق 3- شائبنده به سوی خیرات.

و شائبنده به خیرات فقط محمد و آل محمد ع هستند

مقتصد بر راه حق ، نوح ع و ابراهیم ع و انبیا و مرسلون امام از فرزندان ابراهیم ع هستند

و ظالم به نفس ، بقیه انبیا و مرسلین ع هستند که قبل از ابراهیم ع آمدند یا از فرزندان غیر امام او بودند

قال تعالی (وَإِذِ ابْتَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ فَأَتَمَّهُنَّ قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي قَالَ لَا يَبْتَلُوكَ عَهْدِي

الظَّالِمِينَ) (البقرة : 124) خدای متعال فرمود : و آنگاه که پروردگار ابراهیم ، او را با کلماتی آزمود و او این کلمات

را به پایان رساند ، خدا به ابراهیم گفت : همانا من تو را امام مردم میگردانم . ابراهیم گفت آیا از فرزندانم هم کسی را

بر میگزینی ؟ خدا گفت : بپایان من به ستمگران نمیرسد

أي الظالمين من الأنبياء وظلم الأنبياء ليس بمعصية بل هو تقصير في أداء العمل نسبة إلى غيره من الأنبياء الأئمة (ع)

فنفس العمل إذا كلف به يونس (ع) ومحمد (ص) لن يكون أداء يونس (ع) له بنفس مستوى أداء محمد (ص) فهذا

التقصير من يونس هو ظلم سبب له أن لا يكون من الأئمة من ولد ابراهيم (ع) وسبب له أن لا يكون بمرتبة محمد

(ص).

اقرأ المتشاهات إذا أردت تفصيل أكثر لهذه الآية

و منظور از ظالمان د راینجا ، ظالمان از انبیا هستند و ظلم انبیا ، گناه مرسوم نیست بلکه آن کوتاهی ای است در ادای وظایف که در انبیای امام ، این نقص وجود ندارد . پس نفس عمل وقتی بر یونس ع یا محمد ص تکلیف شود ، ادای آن مسلما به وسیله این دو نبی برابر نخواهد بود . پس این کوتاهی از یونس ع ، ظلم است و این دلیل آن است که یونس ع از فرزندان ائمه ابراهیم ع نشد . و سبب شد که مقامش مانند مقام محمد ص نباشد .

تفصیل بیشتر را در متشابهات بخوانید . (جلد 4 ص 18)

سوال 73 : ماهو تفسیر الآیة الکرمة من سورة الحجرات (یا أئمة الذین امنوا لا تقدموا بین یدی الله و رسوله و اتقوا الله ان الله سمیع علیم) ای مومنان ! در پیشگاه خدا و رسولش ، پیشقدمی نکنید و از خدا بترسید همانا خدا شنوا و داناست .

أم رغد

ج : بسم الله الرحمن الرحیم والحمد لله رب العالمین وصلى الله على محمد وال محمد الائمة والمهدیین وسلم تسليما

قوله تعالى (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْدِمُوا بَيْنَ يَدَيْ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ) (الحجرات : 1) اي كونوا متابعين لامر الله سبحانه وتعالى الذي اوصله لكم رسول الله (ص) بوصيته بطاعة اولي الامر ال محمد (ع) الاثنا عشر امام والاثنا عشر مهديا ولا تقدموا ارائكم واهوائكم على امر الله سبحانه وتعالى وخافوا الله واطيعوا امره ولا تكونوا متابعين لابليس لعنه الله الذي تمرد على امر الله بطاعة خليفته سبحانه وتقدم على خليفة الله ولم يسجد مع الساجدين بامر الله وتوعد باغوائكم واضلالكم عن الصراط المستقيم.

سخن خدای متعال : (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْدِمُوا بَيْنَ يَدَيْ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ) (ای مومنان ! در پیشگاه خدا و رسولش ، پیشقدمی نکنید و از خدا بترسید همانا خدا شنوا و داناست .) یعنی تابع دستور خدای سبحان و متعال باشید. آنکه رسول الله ص را به وصیتش مبنی بر اطاعت اولی الامر آل محمد ع یعنی 12 امام و 12 مهدی ، متصل نمود -و اندیشه ها و هوسهایتان را بر فرمان خدای سبحان و متعال مقدم ندارید و از خدا بترسید و امرش را بپذیرید و از پیروان ابلیس که لعنت خدا بر او باد ، نباشید آن ابلیسی که از فرمان خدای سبحان ، مبنی بر تبعیت از خلیفه اش ، سرپیچی نمود و از خلیفه خدا پیشی گرفت و از کسانی نبود که به فرمان خدا سجده کنند و وعده داد که گمراهتان کند و از راه راست شما را براند .

سوال 74 : بسم الله الرحمن الرحيم

السيد أحمد الحسن (ع) السلام عليكم ورحمة الله وبركاته :

لي صديقة سنية وقد طرحت علي بعض الاشكالات التي حيرتني وهي في قوله تعالى (انما يريد الله ليذهب الرجس عنكم اهل البيت ويطهركم تطهيرا) هل ان الارادة هنا تكوينية واذا كانت كذلك هل تستلزم القول بالجبر ؟ وقد فسر الإمام الباقر او الصادق الرجس هنا بالشك فهل ان التطهير من الشك يعني العصمة.

سوال 74 : ﴿ (انما يريد الله ليذهب الرجس عنكم اهل البيت ويطهركم تطهيرا). (الاحزاب 33) (خدا ميخواهد تا ناپاکی را از شما اهل بيت بزدايد و پاکيزه تان سازد).

ايا اين يك هدايت تكوينی است و ايا اگر اينگونه باشد ، با اختيار انسان منافات ندارد و امری جبری نمیشود و امام باقر ع و امام صادق ع ، اين پاکيزگی را دوری از شك ميدانند و دوری از شك ايا همان عصمت است ؟

شيء حسن علي

ج : بسم الله الرحمن الرحيم والحمد لله رب العالمين وصلى الله على محمد وال محمد الائمة والمهدين وسلم تسليما

نعم هي ارادة الله سبحانه وتعالى التي قال عنها سبحانه وتعالى (لَئِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ) (يس: 82) ولكن تحقق هذه الارادة الالهية في هذه الاية (لَئِنَّمَا يَرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا) (الأحزاب : من الآية 33) لا يكون بالقهر والاجبار على الطاعة وترك المعصية بل بكشف الحقائق لهم بعد اخلاصهم له سبحانه وتعالى وبمعصمتهم بعد اعتصامهم به سبحانه وتعالى. فاذا كشفت حقيقة الدنيا لإنسان واصبح يراها جيفة تتنازعها كلاب وعراق خنزير في يد مجذوم كيف يقبل عليها. وهذا مثل ربما يوضح لك العصمة ومعناها (فاذا كان هناك إنسان اعمر يريد عبور الطريق سالما من عثرات الطريق لابد له ان يستنجد بإنسان بصير ثم لابد له ان يسلم للبصير معصم يده ليأخذ البصير بمعصمه ويعينه على عبور الطريق بسلامة وهنأفي هذا المثل يكون الاعمى معتمدا بالبصير فالاعمى في هذا المثل معصوم ويكون البصير عاصم للاعمى) والاتباء والاصياء (ع) هم الذين استنجدوا بالله ليأخذ بأيديهم الى بر الامان وهم الذين مدوا ايديهم لله ليأخذ بمعصمهم ولو ان عبدا في المشرق او في المغرب فعل كما فعلوا واعتصم بالله لعصمه الله ولكن كثير من الناس قصروا في اللجوء الى الله ومد ايديهم اليه سبحانه بل هم يدعون انهم يعرفون ويرون الطريق بوضوح. والله سبحانه وتعالى يده ممدوده للناس جمعهم وعلى الدوام فليس بينه وبين أحد منهم قرابة بل هو خالقهم ولكن ايدي الناس وبارادتهم مقبوضة عنه سبحانه.

بله این اراده خدای سبحان و متعال است که آن ذات سبحان و متعال د رموردش فرمود : (إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ) (یس 82) (امرش اینگونه است که هرگاه اراده چیزی کند ، به ان میگوید باش و آن موجود میشود)

ولی تحقق این اراده الهی در این ایه. ﴿إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا﴾. (الاحزاب 33) (خدا میخواهد تا ناپاکی را از شما اهل بیت بزدايد و پاکیزه تان سازد) .با قهر و اجبار بر طاعت و دوری از معصیت نیست بلکه این اراده الهی آنگاه به دست می آید که حقایق برای اهل بیت گشوده شود ، پس از آنکه خالصانه برای خدای سبحان و متعال کار کردند ، و آنگاه به دست می آید که به خدای سبحان و متعال جنگ زدند و به عصمت دست یابند.

آری ! آنگاه که حقیقت دنیا برای انسان گشوده شود ، و در نگاه او دنیا ، لاشه ای به نظر آید که سگان بر سرش رقابت میکنند یا مانند عرق خوک در دست فرد جذامی به نظر آید ، چگونه به سمت دنیا متمایل گردد و این مثالی است که شاید معنی عصمت را برای تو واضح گرداند :

اگر انسانی کور بخواهد از راهی بگذرد و از لغزشهای مسیر به سلامت عبور کند ، لازم است که از انسانی بینا کمک بگیرد سپس لازم است که دست در دست فرد بینا دهد و تسلیم او باشد تا فرد بینا او را به پیش برد و او را برای گذشتن سالم از مسیر ، یاری کند . و اینجا در این مقال فرد کور ، به فرد بینا چنگ میزند پس فرد نابینا با چنگ زدن به فرد بینا ، در حقیقت معصوم میشود و فرد بصیر در حقیقت عاصم (نگهدارنده) فرد نابینا (معصوم) است و انبیا و اوصیا کسانی هستند که از خدا میخواهند تا دستانشان را بگیرد و آنان را به سرزمین امن و امان ببرد و آنان کسانی هستند که دستانشان را به طرف خدا دراز نمودند تا آنان را از گناهان نگاه دارد .

و اگر بنده ای در مشرق و مغرب عالم مانند آنها کند و مانند آنها دستانش را به سوی خدا دراز کند تا خدا حفظش کند ، خداوند حفظش خواهد کرد ولی بیشتر مردم در پناه گرفتن در پیشگاه خدا کوتاهی میکنند و دستانشان را انگونه که شایسته است به سوی خدای سبحان ، دراز نمیکنند . بلکه مدعیند که راه را میشناسند و مسیر را به درستی میدانند آدی ! خدای سبحان دستش به سوی همه مردم به صورت همیشگی دراز است و بین او و احدی از مردم ، خویشاوندی ای وجود ندارد بلکه او خالق آنان است ولی دستان مردم به اراده خود آنها ، از درگاه او کوتاه است

سوال 75 : بسم الله الرحمن الرحيم سلام بر شما و رحمت و بركاتش بر شما باد في قوله تعالى (يا ايها الذين امنوا اطيعوا الله واطيعوا الرسول واولي الامر منكم فان تنازعت في شي فردوه الى الله والرسول) (اي مومنان ! از خدا اطاعت كنيد و نيز از رسول و اولي الامر پيروي نماييد و اگر در چيزی اختلاف داشتيد ، ان را به خدا و رسول بازگردانيد اگر ايمان به خدا و روز اخرت داريد . اين بهتر است و برای تاويل ، نيكوتر خواهد بود) دوستی سنی مذهب از من پرسيد چرا در اين ايه ذكر نشده است که در تنازعات به اولي الامر مراجعه كنيد ؟ خواهشمند است که جواب او و من را بدهيد

شيء حسن علي

ج : بسم الله الرحمن الرحيم والحمد لله رب العالمين وصلى الله على محمد وال محمد الائمة والمهدين وسلم تسليما

1- بعد هذه الاية بايات في نفس السورة قال تعالى (وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِنَ الْأَمْنِ أَوْ الْخَوْفِ أَدَّعُوا بِهِ وَاوَرَدُوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَى أُولِي الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلَّهُ الَّذِينَ يَسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْ وَلَوْلا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطَانَ إِلَّا قَلِيلًا) (النساء : 83) وفي هذه الاية امر الله بالرد الى اولي الامر (ع) وفي هذا كفاية لمن القى السمع وهو شهيد.

1- در همان سوره پس از اين ايه ، اياتی ديگر آمده است : (وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِنَ الْأَمْنِ أَوْ الْخَوْفِ أَدَّعُوا بِهِ وَاوَرَدُوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَى أُولِي الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلَّهُ الَّذِينَ يَسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْ وَلَوْلا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطَانَ إِلَّا قَلِيلًا) (النساء 83) و هرگاه که امری از آرامش یا ترس به سوی آنها بیاید ، ان را اشکار میکنند و اگر آن را به رسول و اولي الامر ارجاع میدادند ، آنان که درک مطلب را دارند ، مطلب را میفهمیدند و اگر فضل و رحمت خدا بر شما نبود ، جز اندکی همه پیرو شیطان میشدند و در این ايه خدا امر به بازگرداندن مطلب به سوی اولي الامر میکند و این مطلب ، برای شنوایانی که شاهندند، کافی است

2- الرد الى الرسول (ص) من بعده يعني الرد اليهم (ع) لانهم الامتداد لدعوته الالهية والاماتت هذه الاية (قَالَ) تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا) (النساء : من الآية 59) يموت رسول الله (ص) ولم يكن هناك حاكم يحكم بامر الله يرد اليه عند التنازع فينتفي عندها الرد الى الرسول والى الله سبحانه.

2- پس از وفات رسول الله ص ، بازگرداندن مطلب به سوی رسول الله ص یعنی بازگرداندن آن به سوی اولي الامر ، زیرا آنان امتداد دعوت الهی او هستند و در غیر این صورت ، با مرگ رسول الله ص ، این ايه. (قَالَ) تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا) (النساء 59)

(اگر در چیزی اختلاف داشتید ، ان را به خدا و رسول بازگردانید اگر ایمان به خدا و روز اخرت دارید . این بهتر است و برای تاویل ، نیکوتر خواهد بود) هم میپرد و پس از او کسی نبود که به حکم خدا حکم کند تا در اختلافات ، اختلاف به سوی او ارسال گردد . پس در ان صورت بازگرداندن مطلب به رسول ص ، و خدای سبحان و متعال منتفی میشد.

3- حاشاه سبحانه وتعالی من ان یضیع عباده فلماذا یضع لهم من یرجعون الیه عند تنازعهم فی زمن ثم هم لهم فی آخر وهل هذا هو العدل الالهی فی نظرهم ؟!! وان قالوا نرجع الی القرآن وسنة الرسول (ص) من بعده فقد لجوا فی العناد والمکابرة اولم یکن قبل نزول هذه الایة قرآن منزل وسنة للرسول (ص) فلماذا لم یأمر سبحانه بالاکتفاء بما بل ان لكل حادث حدیث ولكل مستجد حکم من الله یعلمه رسول الله واولی الامر ال محمد (ع) الائمة والمهدیین الذین امر الله بطاعتهم ؟ وان قالوا ان بعد محمد (ص) تم الدین بالقرآن والسنة النبویة التي عندهم ولاتنازع بعده (ص)

3- هرگز اینگونه نیست که خدای سبحان و متعال بندگان را تباه سازد . پس چرا در زمانی کسانی را قرار دهد که بتوان در اختلافات ، مطلب را به آنها بازگرداند و در زمانهای دیگر چنین کسانی نگذارد ؟ و آیا چنین برخوردی از نظر مردم ، عادلانه است ؟ و اگر بگویند بعد از رسول ص ، مطلب را به قران و سنت رسول ص ، بازمیگردانیم ، یعنی در عناد و فخر فروشی مبالغه کرده اند .

آیا قبل از نزول این ایه ، قرانی منزل و سنتی نبود پس چرا خدا امر نکرد که به همانها اکتفا کنید ، بلکه برای هر حادثه جدید ، سخنی دیگر لازم است و برای هر چیز جدید ، حکمی از طرف خداست که رسول و اولی الامر ال محمد ع از امامان و مهدیین که از طرف خدا لازم الاتباعند ، ان را میشناسند .

و اگر بگویند ، پس از محمد ص ، دین با قران و سنت نبوی که نزد آنهاست ، تمام شد و بعد از او نزاعی رخ نمیدهد ، چگونه چنین باشد ؟

فانا لا انقلهم الی تنازعهم فی الاحکام منذ مئات السنین فهذا یجمل وذاك یحرم نفس الشيء بل کفر ائمتهم بعضهم بعضا فی مسألة خلق القرآن المعروفة. لکن ارید طرح مصیبة الیوم التي هم فیها مختلفون وهي مصیبة تحلیل ارضاع الکبیر الذی افترت عائشة علی رسول الله (ص) انه جوزه وحاشاه صلوات الله علیه وعلی اله من هذا الفساد الذی افترته عائشة بنت ابي بکر ولم تعمل به معها الا حفصة بنت عمر ولم یرتدعا عندما ضرب الله لهما مثلا امرأتی نوح (ع) ولوط (ع) ولم یزدهما هذا المثل الا طغیانا (ضرب الله مثلا الذین کفروا امرأت نوح وامرات لوط کانتا تحت عبدين من عبادنا صالحین فخالتاهما فلم یغنیا عنهما من الله شیئاً وقیل ادخلا النار مع الذالین) (التحریم : 10) والطامة الکبری انهم یعتبرون هذا الحدیث صحیح ورواه البخاری ومسلم

والیک نص هذه المصیبة فقد افتی رئیس قسم الحدیث فی جامعة الازهر بجواز ارضاع الکبیر.

پس من نمیخواهم که در اختلافات آنها از صدها سال قبل در احکام سخن بگویم ، که یکی مطلبی را حرام و دیگری آن را حلال میکرد بلکه حتی امامان آنها ، برخی دیگر را تکفیر میکردند ولی میخواهم مطلبی را مطرح کنم که امروز هم بسیاری از آنها در اختلافند و آن مصیبت حلال کردن ، شیر دادن به بزرگسال است که عایشه آن را به دروغ بر رسول الله ص بست . و هرگز رسول الله ص ، چنین فسادى را تجویز نکرد . و همراه با عایشه کسی جز حفصه دختر عمر ، این فساد را انجام نداد . و با آنکه خدا مثال زنان نوح و لوط ، را برای این دو زد ، باز نایستادند و این مثال جز سرکشی بر آنها نیفزود (ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا امْرَأَتِ نُوحٍ وَامْرَأَتِ لُوطٍ كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحِينَ فَخَانَتَاهُمَا فَلَمْ يُغْنِيَا عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّاهِلِينَ) (تحریم 10)

(و خدا مثالی برای کافران از زنان نوح و لوط زد که تحت کنترل دو بنده صالح از بندگان ما بودند پس به آنان خیانت کردند ، پس آن دو بنده صالح ، نتوانستند ، خیری به آنان برسانند و به آن دو زن گفته شد که با دوزخیان به آتش در آید)

و فاجعه بزرگتر آن است که آنان این حدیث را درست میدانند و صحیح بخاری و مسلم آن را نقل میکنند.
و این نص این فاجعه است که رییس قسمت حدیث الازهر مصر ، جوازی بر شیر دادن به بزرگسال داده است .

حيث افتي د. عزت عطية رئيس قسم الحديث بكلية أصول الدين بجامعة الأزهر: (انه يجوز للمرأة العاملة أن تقوم بإرضاع زميلها في العمل منعاً للخلوة المحرمة ، إذا كان وجودهما في غرفة مغلقة لا يفتح باعها إلا بواسطة أحدهما).

(انگاه که د. عزت عطیه ، رییس قسمت حدیث الازهر مصر فتوا داد که زن کارمند میتواند ، به همکاریش شیر دهد و به این ترتیب ، امکان خلوت کردن برای آنها فراهم میشود هرگاه که آنان در اتاقی در بسته باشند که جز یکی از آنها نتواند درب را بگشاید)

(وأكد عطية لـ "العربية. نت" أن إرضاع الكبير يكون خمس رضعات وهويبيح الخلوة ولا يحرم الزواج ، وان المرأة في العمل يمكنها أن تخلع الحجاب أو تكشف شعرها أمام من أرضعته ، مطالباً توثيق هذا الإرضاع كتابة ورسمياً ويكتب في العقد أفضالته أرضعت فلاناً.

(عطیه به العربیة نت تأکید کرد که شیر دادن به بزرگسال باید پنج بار باشد تا خلوت کردن را حلال کند ولی مانع ازدواج نمیشود و برای زن در محل کار مجاز است که حجاب را بردارد و مو را نشان دهد برای آنکس که به او شیر داده است.

وفي تصريحات لـ "العربية. نت" قال عضو مجلس الشعب خلف الله : أن الخطأ في هذا الموضوع أنه لم يتم تناوله بطريقة علمية أو أكاديمية ، فلو حدث ذلك لأختلفت المسألة ، لكنها أثرت اعلاميا بطريقة ساذجة كأن هناك من يجنون أن تشيع الفاحشة

إلا أن الشيخ السيد عسكر الوكيل الأسبق لمجمع البحوث الإسلامية ، وهياً على هيئة فقهية بالأزهر والنائب عن جماعة الإخوان المسلمين بالبرلمان ، رفض هذا الرأي مؤكداً أنه خروج على إجماع علماء الأمة ، ولا يجوز القياس على حالة خاصة ، ومطالباً بالتصدي لذلك لأنه يسهم في نشر الرذيلة بين المسلمين.

شيخ سعيد عسكر از وكلامی قبلی در مجمع بجهای اسلامی ، که بزرگترین مجمع فقهی الازهر است و جانشین اخوان المسلمین در پارلمان است ، این نظر را رد کرد و تاکید کرد که این موضوع خروج بر اجماع علمای امت است و مقایسه این حالت با حالت خاص ، مجاز نیست زیرا در پخش رذایل بین مسلمین موثر است .

وكان د. عزت عطية صرح لجريدة "الوطني اليوم" الناطقة باسم الحزب الحاكم الذي يهيمن أعضاؤه على مجلس الشعب ، إن إرضاع الكبير "يضع حلاً لمشكلة الخلوة لأن حماية الأعراس من المقاصد الأصلية للشريعة وبينها عليها كثير من الأحكام. مطالباً بتوثيق الإرضاع كتابة ورسمياً ، ويكتب في العقد أن فلانة أرضعت فلاناً ونشهد الله على ذلك ونحن من الشاهدين". ثم كرر ذلك في لقاء مع قناة النيل الثقافية التابعة للدولة.

و د. عزت عطيه به روزنامه الوطنی اليوم تاکید کرده است که موضوع شیر دهی به بالغین ، مشکل خلوت در محیط اداره را حل میکند .. به شرطی که به طور رسمی این قضیه ثبت شده باشد و در عقد هم ثبت شده باشد که فلان زن به فلان مرد شیر داده است و خدا را بر این قضیه شاهد میگیریم و ما خود شاهدیم سپس این قضیه را در مصاحبه با شبکه نیل ثقافیه مربوط به دولت تکرار کرد .

وأضاف ان السيدة حفصة التي بعثت ابن أخيها سالم بن عبد الله بن عمر يرضع من أخت السيدة عائشة حتى يدخل عليها ، فوضع ثلاث مرات وتعبت ولم يتم خمس رضعات فلم تدخله السيدة عائشة وماتت قبل ان يحدث ذلك). هذا بعض ما ورد في وسائل الاعلام حول هذه الفتوى في شهر (5/2007) ويستطيع اي أحد الاطلاع على الفتوى والجدل حولها في وسائل الاعلام وفي شبكة الانترنت.

و اضافه میکنم که سیده حفصه ، برادرش ، سالم ابن عبدالله ابن عمر را فرستاد تا از خواهر سیده عایشه شیر بخورد تا بتواند بر عایشه وارد شود . پس سه بار شیر خورد و آن زن خسته شد و به 5 بار نرسید ، پس سیده عایشه بر او وارد نشد تا آنکه مرد

وانظري الى مايقول الشيخ السيد عسكر الوكيل الأسبق لمجمع البحوث الإسلامية (.... ومطالباً بالتصدي لذلك لأنه يسهم في نشر الرذيلة بين المسلمين) ، وكأنه لم يلتفت الى ان هذا الذي يسهم في نشر الرذيلة بين المسلمين ورد في البخاري ومسلم ومن افترته على الرسول (ص) هي عائشة ولكنه هل يستطيع ان يقول ان ماقامت به عائشة بنت ابي بكر وحفصة بنت عمر كما هو مروي في البخاري ومسلم (يسهم في نشر الرذيلة بين المسلمين).

و بنگر به آنچه شيخ سعيد عسكر گفت که این موضوع خروج بر اجماع علمای امت است و مقایسه این حالت با حالت خاص ، مجاز نیست زیرا در پخش رذایل بین مسلمین موثر است . و توجه نکرد که این رذیله در بخاری و مسلم وارد شده است و آنکه بر رسول الله ص دروغ بست ، عایشه بود و لی ایا او میتواند بگوید که آنچه عایشه دختر ابوبکر و حفصه دختر عمر به ان اقدام کردند ، همانگونه که در مسلم و بخاری ثبت است ، در نشر رذالت بین مسلمین نقش دارد ؟ ؟

على كل حال هذه المصيبة وانا اعتبرها مصيبة ولكنهم يعتبرونها مسألة خلافية وهم متنازعون فيها الى من يردونها فلفتهم الأخت السنية لعلها تفض نزع القوم فان قالت الى الله وتعني بذلك القرآن لانه لا يوجد بين القوم نبي ولا وصي ، والى الرسول وتعني بذلك السنة او الحديث الذي رواه كل من البخاري ومسلم فانها بذلك تؤيد د. عزت عطية رئيس قسم الحديث بكلية أصول الدين بجامعة الأزهر في فتواه لان القوم لم يجدوا في القرآن ما يحرم ارضاع الكبير ووجدوا في البخاري ومسلم ما يجوز ارضاع الكبير ووجدوا ان عائشة بنت ابي بكر وحفصة بنت عمر عملتا بحديث ارضاع الكبير المفتري.

كما ان القوم يتشاورون في الرجوع الى البرلمان المصري ليحل نزاعهم او الضغط على عطية ليتراجع عن فتواه بالقوة فارجو ان تستعجل في افتائهم الى من يرجعون !!!

به هر حال این مصیبت را که من آن را مصیبت مینامم ولی آنان ، این را اختلافی فقهی میدانند ، میخواهند به سوی که بازگردانند ؟

پس آن خواهر سنی باید بفهمد که نزاع را به کجا ببرد و اگر بگوید ، به سوی خدا و منظورش قرآن باشد ، زیرا در بین قوم نبی و وصی ای نمیبیند و بگوید به سوی رسول و منظورش ، سنت رسول ص یا حدیثی باشد که مسلم و بخاری نقل کرده اند ، به این ترتیب د. عزت عطیه را در فتوایش تأیید کرده است . زیرا قوم در قرآن مطلبی مبنی بر تحریم شیر دادن به بزرگسال نمیابند و در بخاری و مسلم ، مجوزی بر شیر دادن به بزرگسال میابند . و میبایند که عایشه دختر ابوبکر و حفصه دختر عمر طبق این حدیث دروغ ، عمل میکرده اند .

به این ترتیب اکثر مردم ، نظرشان آن است که قضیه به پارلمان مصر ارجاع شود تا نزاعشان را حل کند یا آنکه بر عطیه فشار آورند تا فتوایش را پس بگیرد پس امیدوارم که این خواهر سنی ، شتاب کند که در اختلافات فتوایی اینها ، مطلب را به که بازمیگرداند (به پارلمان مصر یا به رسول الله ص !!)

وانا انتظر جواب الأخت السنية صاحبة الاشكالات المذكورة وارجو ان تكون منصفة في الجواب ان كانت تطلب الحق واذكرها بقول رسول الله (ص) لابي ذر قال ابو ذر الغفاري (قال لي حبيبي رسول الله (ص) قل الحق يا ابا ذر وقد قلت الحق وما ابقى لي الحق من خليل)

و من منتظر جواب خواهر سنی مذهب هستم که این اشکالات را مطرح کرد و امیدوارم که اگر طالب حق است در جواب منصف باشد . و او را به یاد سخن پیامبر ص به ابوزر می اندازم که : (قل الحق يا ابا ذر وقد قلت الحق وما ابقى لي الحق من خليل) ای ابوزر ! حق را بگو و بدان که من همیشه حق را گفته ام و این حق گویی من برایم یک دوست باقی نگذاشت.

4- عَنْ بَرْنِدِ الْعَجَلِيِّ قَالَ سَأَلْتُ أَبَا جَعْفَرٍ (ع) : (عَنْ قَوْلِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ إِنَّ اللَّهَ يُأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ قَالَ إِيَّانَا عَنَى أَنْ يُؤَدِّيَ الْأَوَّلُ إِلَى الْإِمَامِ الَّذِي بَعْدَهُ الْكُتُبَ وَالْعِلْمَ وَالسَّلَاحَ وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ الَّذِي فِي أَيْدِيكُمْ ثُمَّ قَالَ لِلنَّاسِ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ إِيَّانَا عَنَى خَاصَّةً أَمَرَ جَمِيعَ الْمُؤْمِنِينَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ بِطَاعَتِنَا فَإِنْ خِفْتُمْ تَنَازُعًا فِي أَمْرٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَإِلَى الرَّسُولِ وَإِلَى أُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ كَذَا نَزَلَتْ وَكَيْفَ يُأْمُرُهُمُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ بِطَاعَةِ وَلَاةِ الْأَمْرِ وَيَرْخِصُ فِي مُنَازَعَتِهِمْ إِيَّانَا قِيلَ ذَلِكَ لِلْمَأْمُورِينَ الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ) الكافي ج 1 ص 276 في هذه الرواية بياننزل الآية من الله سبحانه وتعالى.

از امام باقر ع در مورد این ایه سوال شد ﴿ إِنَّ اللَّهَ يُأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ ﴾ ایشان فرمود : این ایه فقط در مورد ماست یعنی امام اول ، کتابها و علم و سلاح را به امام بعد از خود منتقل کند و هرگاه که بین مردم حکم کردید ، با عدالتی که در دست دارید ، حکم کنید سپس به مردم فرمود : ای مومنان از خدا اطاعت کنید و پیرو رسول و اولی الامر باشید که منظورش ما بودیم ، و همه مومنان را امر کرد که تا روز قیامت ، اطاعت ما کنند پس اگر از نزاع در امری ترسیدید ، ان را به خدا و رسول و اولی الامر تان بازگردانید همانگونه که نازل شد ، و چگونه خدای عزیز و جلیل امر به اطاعت اولی الامر دهد ، ولی در منازعات آنان را صاحب نظر نداند ؟

همانا این ایه به کسانی گفته شد که مامور بودند تا سخن خدا را اجرا کنند (خدا را اطاعت کنید و پیرو رسول و اولی الامر باشید) (الكافي ج 1 ص 276)

سوال 76 : ﴿هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ * هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيَّمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ * هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ (الحشر 22-24)

اوست الله که خدای به جز او نیست . دانای غیب و شهادت و رحمن و رحیم است * اوست الله که خدای جز او نیست . او که پادشاه قدوس است و سلام ، مومن ، مهین ، توانا ، جبار و بلند مرتبه است . پاک و منزّه است خدا از آنچه برایش شریک میگردانند * اوست الله که خدای جز او نیست . او که خالق ، باری و تصویرگر است و برترین نامها از ان اوست همه چیز در آسمانها و زمین برای او در حرکتند و او توانا و حکیم است .

تفسیر این آیات کریمه چیست ؟ اسماء یعنی اسماء حسناى خدا در هر سه ایه کریمه تعدادش 14 تا است . ایا ارتباطی با 14 معصوم دارد ؟

ابراهیم رغیل

و ایا این اسماو انعکاس صفات خدا در معصومین است ؟

ج : بسم الله الرحمن الرحيم والحمد لله رب العالمين وصلى الله على محمد وال محمد الائمة والمهدين وسلم تسليما

﴿هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ﴾ (هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيَّمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ) (هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ)

اوست الله که خدای به جز او نیست . دانای غیب و شهادت و رحمن و رحیم است * اوست الله که خدای جز او نیست . او که پادشاه قدوس است و سلام ، مومن ، مهین ، توانا ، جبار و بلند مرتبه است . پاک و منزّه است خدا از آنچه برایش شریک میگردانند * اوست الله که خدای جز او نیست . او که خالق ، باری و تصویرگر است و برترین نامها از ان اوست همه چیز در آسمانها و زمین برای او در حرکتند و او توانا و حکیم است .

اولا يجب معرفة ان الالهية وصف له سبحانه وتعالى فمن عَبَدَ الله فهو مشرك في مرتبة ما ، قال تعالى (وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ) (يوسف : 106) فهذا الشرك وان كان لا يخرج صاحبه عن الايمان بالله ولكنه نقص عظيم في معرفة المعبود سبحانه وتعالى الذي يعرف بالإسماء والصفات ولكن لاتدل عليه الإسماء والصفات دلالة تامة فهي واقعة في طريق معرفته سبحانه وتعالى وليست هي هو سبحانه وتعالى فهو سبحانه وتعالى تجلى بها وبالإسم الاعظم الاعظم (الله) الذي يجمعها ليُعرف ويُعبد هو سبحانه وتعالى لاتعبد هي فيها يُعرف ويُعبد فمن قَصَرَ معرفته سبحانه على الإسماء والصفات لم يصل الى تمام التوحيد الذي لا يكون الا بتمام الأخلص له سبحانه وتعالى بل ان من عبد الذات سيجد نفسه في النهاية من هؤلاء المشركين (وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ) (يوسف : 106).

اولا واجب است بدانیم که الوهیت ، وصفی برای ان ذات سبحان و متعال است پس هر که الله را بندگی کند ، در حقیقت در مرتبه ای از شرک است . خدای متعال فرمود : **(وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُم بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ)** (یوسف 106) و بیشتر مردم به خدا ایمان نمی آورند به جز آنکه مشرکند و این شرک هرچند صاحبش را از دایره ایمان به الله خارج نمیکند ، ولی نقصی عظیم در شناخت معبود سبحان و متعال است . ان معبود سبحان و متعال که با اسماء و صفات شناخته میشود . ولی اسماء و صفات به صورت کامل بر او دلالت نمیکند . بلکه واقعه ای در راه شناخت خدای سبحان و متعالند و این اسماء و صفات ، خود آن معبود سبحان و متعال نیستند بلکه ان معبود سبحان و متعال ، با این اسماء و صفات و اسم اعظم اعظم (الله) که مجموعه ای از اسماء و صفات الهی است ، تجلی می یابد . و این اسماء و صفات برای ان است که ان خدای سبحان و متعال شناخته شود و بندگی گردد و نه اینکه اسم و صفت ، بندگی شود .

آری به اسمی و صفات ، خدا شناخته میشود پس هر که کوتاهی کند و در راه شناخت آن خدای سبحان ، به شناخت اسماء و صفات بسنده کند ، به تمامی توحیدی نخواهد رسید که با تمام اخلاص در برابر ان خدای سبحان و متعال به دست می آید . بلکه هر که حتی ذات را پرستند ، در کمترین درجه این مشرکین است **(وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُم بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ)** (یوسف 106) و بیشتر مردم به خدا ایمان نمی آورند به جز آنکه مشرکند

وفي الايات اعلاه بيان لهذه الحقيقة فالحقيقة عبر عنها بضمير الغائب (هو) والحقيقة هي الإسم الاعظم الاعظم الاعظم الذي يجب ان يتوجه اليه العابد في عبادته فالسجود لله ولكن الله (الذات الالهية) قبلة ولكنه والحقيقة وليس إسم الله هو الحقيقة.

و در آیات بالا بیانی برای این حقیقت هست . و از حقیقت ، به ضمیر غایب هو تعبیر میشود و حقیقت ، اسم اعظم اعظم اعظم خدا است که لازم است تا بنده در عبادتش به آن توجه کند . آری سجده به طرف الله است ولی الله خودش قبله گاهی برای کنه و حقیقت است و اسم الله ، خود حقیقت نیست .

في الايات الثلاث تجد :

در این سه ایه ، مبینی :

(هُوَ اللَّهُ) (هُوَ اللَّهُ) (هُوَ اللَّهُ) في كل الايات وُصِفَ هو سبحانه وتعالى بالذات الالهية (الله) او انه سبحانه وتعالى تجلى وظهر للخلق بالذات الالهية (الله)

(هو الله)، (هو الله)، (هو الله) پس در همه آيات فوق، او که سبحان و متعال است با ذات الهی (الله)، توصیف شده است یا به عبارتی دیگر، معبود سبحان و متعال با ذات الهی (الله) برای خلق تجلی می یابد.

ولكن الذات الالهية (الله) في كل مرة وصفت بإسما تختلف عن الأخرى :

(هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ) في هذه الآية فتحت كلمة التوحيد وهو وختمت وهو فهو الشاهد الغائب سبحانه يوصف ب (الله) والله يوصلك الى معرفة الحقيقة وانما هو سبحانه الشاهد الغائب.

ولی ذات الهی یا الله، هر بار با اسمی متفاوت با اسم قبلی، توصیف میشود. :
(هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ) * اوست الله که خدایی به جز او نیست. دانای غیب و شهادت و رحمن و رحیم است *
در این آیه کلمه توحید با (هو) شروع میشود و به (هو) ختم میگردد. پس او که سبحان است، شاهد و غایب است و با (الله) وصف میشود و الله است که تو را به سمت شناخت حقیقت میبرد و این حقیقت (هو) است که سبحان و شاهد و غایب است.

وهذه الآية تبين التوحيد من الالف الى الياء فالمعبود سبحانه وتعالى تجلى بالذات الالهية (الله) وبالذات الالهية يعرف ويبعد هو سبحانه وتعالى. فلأن حقيقة وهوية كل مخلوق هي الظلمة والنقص فقد واجه سبحانه وتعالى خلقه بالكمال المطلق (الله، الذات الالهية).

آری این آیه، توحید را از الف تا یاء تبیین میکند. آن معبود سبحان و متعال، به ذات الهی یا الله تجلی یافت و به ذات الهی یا الله است که معبود سبحان و متعال، شناخته میشود و بندگی میگردد. و از انجا که هویت و حقیقت هر مخلوق، تاریکی و نقص است، آن معبود سبحان و متعال، با کمال مطلق یعنی الله یا ذات الهی، با خلق مواجه میشود.

(عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ) : هذا الوصف وان كان للذات الالهية (الله) ولكن له علاقة بمعرفة الكنه والحقيقة ف (هو) سبحانه الشاهد الغائب والهاء دلالة على الشهود والواو دلالة على الغيبة.

عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ. دانای غیب و شهادت است * این وصف، اگرچه برای ذات الهی یا الله است، علاقه ای به شناخت کنه و حقیقت یا (هو) یا معبود سبحان و متعال که شاهد و غایب است، دارد. هاء دلالت بر شهود و واو دلالت بر غیبت دارد

(هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ) : بينت فيما مضى وفي أكثر من مرة ان الرحمن الرحيم هو باب الذات الالهية (الله) ولولا انه سبحانه جعل باب الذات الرحمة لما استطاع أحد من الخلق تحصيل الكمال والوصول الى المعرفة والعبادة قال تعالى (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ وَمَنْ يَتَّبِعْ خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا وَلَكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ) (النور : 21). ومن المناسب هنا ان نلتفت الى قوله تعالى (عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ) ولم يقل (عالم الغيب والشهادة الرحمن الرحيم) فهو سبحانه وتعالى في هذه الاية بين انه تجلى لخلقه بالذات الالهية (الله) وكذا فان باب الذات الالهية (الرحمن الرحيم) منها فهو تجلى ايضا بالباب بل ان مواجه الخلق تكون بياب الذات الالهية (الرحمن الرحيم) (قُلِ ادْعُوا اللَّهَ أَوْ ادْعُوا الرَّحْمَنَ أَيًّا مَا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى) (الاسراء : 110) فهو سبحانه وتعالى اراد بيان انه سبحانه وتعالى تجلى بالذات الالهية (الله) وتجلي ايضا بياب الذات الالهية (الرحمن الرحيم) ولذا قال تعالى (هُوَ اللَّهُ) وقال تعالى (هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ).

هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ * او ، رحمن و رحيم است * : در آنچه گذشت در بسيارى جاها ، تبیین کردم كه (الرحمن الرحيم هو باب الذات الإلهية (الله) ، ولولا أنه سبحانه جعل باب الذات الرحمة ، لما استطاع أحد من الخلق تحصيل الكمال والوصول إلى المعرفة والعبادة). الرحمن و الرحيم ، باب ذات الهى (الله) است و اگر ان معبود سبحان ، دروازه ذات خویش را ، مهر و رحمت نگذاشته بود ، احدى از خلق ، قادر به تحصيل کمالات و وصول به عبادت و معرفت نمیشد .

خدای متعال فرمود : (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ وَمَنْ يَتَّبِعْ خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا وَلَكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ) (النور 21) ای مومنان از گامهای شیطان پیروی نکنید و هرکه پیرو قدمهای شیطان شود ، بداند که او به فحشا و منکر فرمان میدهد و اگر فضل خدا و رحمتش بر شما نبود ، احدى از شما را هرگز پاکیزه نمیساخت ولى خدا هر که را بخواهد ، پاکیزه میسازد و خدا شنوا و داناست .

و در اینجا مناسب است که به این سخن خدای متعال توجه کنیم : (عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ *). دانای غیب و شهادت و رحمن و رحيم است * و نگفت : (عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ *). پس ان معبود سبحان و متعال ، تبیین کرد که او با ذات الهى (الله) تجلى یافت و به این ترتیب باب ذات الهى (الرحمن الرحيم) ، از ان ذات الهى است .

پس او علاوه بر اسم الله با این باب نیز تجلى می یابد بلکه برای خلق فقط از طریق باب ذات الهى (يعنى الرحمن الرحيم) تجلى میکند . (قُلِ ادْعُوا اللَّهَ أَوْ ادْعُوا الرَّحْمَنَ أَيًّا مَا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى) (الاسراء 110) بگو چه خدا را بخوانید و چه رحمن را . هر چه را بخوانید ، اسماء حسنى از ان اوست پس ان معبود سبحان و متعال میخواهد بیان کند ، که به ذات الهى (يعنى الله) و به باب ذات الهى (يعنى الرحمن و الرحيم) تجلى یافت . و به همین دلیل خدای متعال فرمود : هو الله و نیز فرمود هو الرحمن الرحيم

(هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيَّمُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ) في هذه الآية الإسماء بعد قوله تعالى (هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ) ثمانية إسماء والحقيقة انها جميعا مرتبطة بالباب باب الذات الالهية باطنه وظاهره اي الرحمن الرحيم والواحد القهار فقد بينت فيما مضى ان بسملة سورة التوبة (بسم الله الواحد القهار) وبينت ان باب الذات الالهية له ظاهر وباطن قال تعالى (بَابٌ بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ وَظَاهِرُهُ مِنْ قِبَلِهِ الْعَذَابُ) (الحديد : من الآية 13) وان الباطن هو الرحمن الرحيم يشمل الموحدين الداخلين والظاهر هو الواحد القهار يشمل الكافرين الذين رفضوا الدخول.

(هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيَّمُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ) اوست الله كه خدای جز او نیست . او كه پادشاه قدوس است و سلام ، مومن ، مهيم ، توانا ، جبار و بلند مرتبه است . پاک و منزه است خدا از آنچه برايش شريك ميگردانند

در اين ايه اسمهاي ، پس از اين سخن خدای متعال می آيد . (هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ) اوست الله كه خدای جز او نیست .: و اين اسماء ، 8 عدد و همه مرتبط با باب يا دروازه اند . و اين دروازه ، دروازه ظاهري و باطنی ذات الهی است يعنى الرحمن الرحيم و الواحد القهار .

در گذشته تبیین کردم كه بسملة سورة توبه ، بسم الله الواحد القهار است و در گذشته تبیین کردم كه باب ذات الهی ، ظاهر و باطن دارد .

خدای متعال فرمود : ﴿بَابٌ بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ وَظَاهِرُهُ مِنْ قِبَلِهِ الْعَذَابُ﴾ (الحديد 13) (دروازه ای كه باطنش ، رحمت و ظاهرش ، از روبرو عذاب است) و همانا باطن دروازه ، الرحمن الرحيم است كه يكتاپرستانی را شامل ميشود كه وارد بهشت توحيد ميشوند و ظاهر آن الواحد القهار است كه كافرانی را شامل ميشود كه از ورود به بهشت توحيد ممانعت ميكنند .

والان نعود الى الآية فنجد ان الإسماء الثمانية منقسمة بالتساوي بين باطن الباب وظاهره فالاربعة الأولى مرتبطة بباطن الباب الرحمن الرحيم والاربعة الأخيرة مرتبطة بظاهر الباب (هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ) : اهمية هذا الإسم الالهي (الملك) لاتخفى على الذين يعترفون بحاكمية الله ويرفضون حاكمية الناس فهم يعلمون ان هذا الإسم هو قسم الجنة والنار من اعترف بتجلي هذا الإسم في الخلق دخل الجنة ومن لم يعترف كان ممن تابع ابليس لعنه الله ، فحجة الله على خلقه هو تجلي هذا الإسم في الخلق وابليس كان ممن كفر به وتابعه أكثر بني ادم في هذا الكفر وعدم الاعتراف بحاكمية الله فهذا الإسم هنا في هذه الآية من آيات امهات التوحيد بل وبعد قوله تعالى (هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ) يدل على مدى ارتباط حاكمية الله وملك الله بالتوحيد ويبين ان المعترف بها موحد والكافر بها مشرك.

و اکنون دوباره به ایه ای که ذکر شد بازمیگردیم . و می یابیم که این هشت اسم به طور مساوی بین ظاهر و باطن باب تقسیم شده اند . پس چهار اسم اول مرتبط با باطن باب یا الرحمن الرحیم و چهار اسم دوم مرتبط با ظاهر باب هستند .

(هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ) (اوست الله که خدای جز او نیست . او که پادشاه است) : اهمیت این اسم الهی یعنی ملک بر کسانی که معترف به حاکمیت الله و رد کننده حاکمیت مردم هستند ، پوشیده نیست و آنان میدانند که این اسم ، تقسیم کننده بهشت و دوزخ است . هر که به تجلی این اسم الهی در زمین اعتراف کند ، وارد بهشت میشود و هر که اعتراف نکند ، از پیروان ابلیس که لعنت خدا بر او باد ، هست .

پس حجت خدا بر خلق ، تجلی این اسم در میان خلق است و ابلیس از کسانی بود که به این قضیه کافر شد و بیشتر فرزندان ادم ، در این کفر و عدم اعتراف به حاکمیت خدا ، از ابلیس پیروی کردند . پس اینجا در این ایه ، این اسم از نشانه های امهات توحید است بلکه چون پس از این عبارت آمده است (هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ) (اوست الله که خدای جز او نیست) ، دلالت بر ارتباط پیوسته حاکمیت الله و ملک الله با توحید دارد و تبیین میکند که موحد کسی است که به حاکمیت الله معترف شود و کسی که آن را انکار کند ، مشرک است

(هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ) فِي هَذِهِ الْآيَةِ ثَلَاثَةُ إِسْمَاءِ الْخَالِقِ الْبَارِئِ الْمُصَوِّرِ وَهَذِهِ الْأَسْمَاءُ هِيَ صِفَاتٌ لِلذَّاتِ الْإِلَهِيَّةِ (اللَّهُ) وَالْفَرْقُ بَيْنَهَا وَبَيْنَ سَابِقَتِهَا مِنَ الْأَسْمَاءِ أَنَّ الْأَرْبَعَةَ الْأُولَى تَبِينُ كَمَالَ الذَّاتِ الْإِلَهِيَّةِ وَالْأَرْبَعَةَ الثَّانِيَةَ بَيِّنُتْ هَيْمَنَةَ وَقَهْرَ الذَّاتِ الْإِلَهِيَّةِ (اللَّهُ) لِغَيْرِهِ سُبْحَانَهُ أَمَّا هَذِهِ الْأَسْمَاءُ فَهِيَ تَبِينُ عَطَاءٍ وَفَيْضٍ لِلَّهِ سُبْحَانَهُ عَلَى غَيْرِهِ

(هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ) (او که خالق ، باری و تصویرگر است و برترین نامها از ان اوست همه چیز در آسمانها و زمین برای او در حرکتند و او توانا و حکیم است .)

در این ایه سه اسم ذکر میشود (الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ) و این اسماء ، صفات ذات الهی (الله) هستند و تفاوت آنها با اسامی قبلی در ان است که چهار اسم اول ، کمال ذات الهی را و چهار تای بعدی ، هیمنه و تسلط و قهر ذات الهی (الله) نسبت به غیر او را تبیین میکند . اما این سه اسم اخیر ، بخشش و فیض خدای سبحان نسبت به غیر او را مینمایاند

سوال 77 : بسم الله الرحمن الرحيم والحمد لله رب العالمين.

هذه مجموعة اسئلة من أخوتي انصار الله في مدينة الرفاعي وليست خاصة بي

قال تعالى في سورة مريم :

وَأذْكَرُ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ إِذِ اتَّيَدَّتْ مِنْ أَهْلِهَا مَكَانًا شَرْقِيًّا (16) فَأَتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا (17) قَالَتْ إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ إِنْ كُنْتَ تَقِيًّا (18) قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكِ غُلَامًا زَكِيًّا (19) قَالَتْ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِي بَشَرٌ وَلَمْ أَكُ بَغِيًّا (20) قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكِ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ وَلِنَجْعَلَهُ آيَةً لِلنَّاسِ وَرَحْمَةً مِنَّا وَكَانَ أَمْرًا مَقْضِيًّا (21) فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَدَّتْ بِهِ مَكَانًا قَصِيًّا (22) فَأَجَاءَهَا الْمَخَاضُ إِلَى جِذْعِ النَّخْلَةِ قَالَتْ يَا لَيْتَنِي مِتُّ قَبْلَ هَذَا وَكُنْتُ نَسِيًّا مَنْسِيًّا (23) فَوَدَّعَهَا مِنْ تَحْتِهَا أَلَّا تَحْزِنَنِي قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا (مريم)

16-24) و در کتاب مريم را ياد کن آنگاه که از اهلش جدا شد و به مکانی شرقی رفت * پس در برابر آنان حجابی گرفت پس روحان را به سوی او فرستادیم و برای او بشری کامل گردید * مريم گفت : همانا من به خدای رحمن پناه میبرم که تو با تقوا باشی * او گفت : همانا من رسول پروردگار توام تا به تو فرزندی پاکیزه ببخشم * مريم گفت : چگونه پسری داشته باشم در حالیکه شوهری نداشته ام و زناکار نبودم ؟ * فرشته گفت : به این ترتیب است . پروردگارت گفت این کار بر من آسان است و اینگونه میکنم تا عیسی نشانه ای برای مردم و رحمتی از طرف ما باشد و این امر ، امری انجام شده است * پس مريم ع ، عیسی را در شکم خود حمل کرد و او را به مکانی دور برد * درد زایمان ، مريم را در کنار ساقه نخل ، فراگرفت . مريم گفت ای کاش پیش از این مرده بودم و به فراموشی سپرده میشدم * پس از زیر پای مريم ندایی آمد که ای مريم ! غمگین نباش ، پروردگارت از زیر پایت چشمه ای جوشاند .

1- ماهو الحجاب الذي اتخذته مريم (ع) في الاية 17.

حجابی که مريم ع در برابر مردم به کار برد چه بود ؟

2- من هو روحنا الوارد في الاية ولماذا تمثل لها بشرا بالذات لتطمئن فقط ام هو لسبب آخر.

روح ما که در ایه آمده است چیست ؟ و علت آنکه به بشری تبدیل شد چه بود ایا فقط برای آنکه مريم مطمئن شود یا علت دیگری داشت ؟

3- كيف يهب لها هل عن طريق الزواج او نفخ وهل النفخ مادي او روحي وماهي كيفية الحمل وما هي مدة الحمل وكيفية عدم اكتشاف الحمل وهل الحمل بصورة طبيعية.

چگونه عیسی ع را به مریم س بخشید ایا از طریق ازدواج یا از طریق دمیدن در او ؟

4- (قالت ياليتني مت قبل هذا) هل من الم المخاض ام خوفا لانها ولدتها من غير اب ام لاسباب أخرى.

قالت يا ليتني مت قبل هذا و كنت نسيا منسيا (مریم گفت ای کاش پیش از این مرده بودم و به فراموشی سپرده میشدم *) ایا علت این حرف درد زایمان بود یا ناراحتی از آنکه بی شوهر بچه دار شده است یا علت دیگری دارد ؟

ملاحظة هذه الاسئلة موجهة من شيخمودة الكناني الى السيد ع

إبراهيم رغيل

ج : بسم الله الرحمن الرحيم والحمد لله رب العالمين وصلى الله على محمد وال محمد الائمة والمهدين وسلم تسليما

1- حجاب مریم (ع) كان محراب العبادة حيث كانت تصلي منفردة عن الناس.

• ج.س. 1: حجاب مریم س ، محراب عبادتش بود آنجا که جدای از مردم به صورت منفرد نماز میخواند

2- سيأتي تفصيل الكلام في الروح في كتاب يسألونك عن الروح اما تمثله بشرا فأحد اسبابه الاطمئنان.

• ج.س.2: تفصيل سخن درباره روح ان شاء الله در کتاب (يسألونك عن الروح) خواهد آمد . اما اینکه شبیه انسان شد یکی از ابزارهای او جهت اطمینان بخشی به مریم س بود

3- النفخ هو اقبال النطفة النفسية المتعلقة بالنفس الى رحم مریم وهي غير النطفة المادية ولا يحتاج اقبالها الى الزواج بل هي نطفة لطيفة منها تتشكل صورة الإنسان ويمكن ان تدخل من اي مكان من الفم الاتف البطن فهي ليست مادية ليعارض ولوجها المادة.

• ج.س.3: نفخ ، رساندن نطفه نفسانی مربوط به شخص به رحم مریم س است و ان نطفه غیر از نطفه مادی است و برای رساندن ان نیازی به ازدواج نیست . بلکه ان نطفه ای لطیف است که از ان صورت انسان شکل میگیرد . و ممکن است که از هر جایی مانند دهان ، گوش و یا شکم وارد شود و ان مادی نیست که منافی ورود به جای مادی باشد .

عيسى (ع) ولد من ام ومن غير اب اي انه (ع) يختلف عن ادم (ع) الذي خلق من غير اب وام فبعيسى (ع) خلقه الله في هذا العالم الجسماني من خلية كاملة اوجدها الله في رحم مريم (ع) وبالصورة الطبيعية اي انها بويضة وجاءت من المبيض ولكنها امتازت بانها كاملة ولا تحتاج التلقيح. فقط تحتاج الاتصال بنطفة نفسية وقد بينتها في أكثر من موضع، والروح جاء بهذه النطفة النفسية واصلها الى الاتصال بالخلية الكاملة التي خلق منها عيسى (ع). فالحالة الطبيعية ان النطفة المادية الجسمانية متصلة بالنطفة النفسية والنفس تلحق النطفة النفسية وتتصل بها عند الشهر الرابع من الحمل تقريبا. اما في حالة عيسى (ع) فلم تكن هناك نطفة جسمانية ولذا جاء الروح بالنطفة النفسية ليوصلها بالبويضة المتكاملة (التي لا تحتاج التلقيح) ليتسنى بعد ذلك للنفس المتعلقة بهذه النطفة النفسية الاتصال بها وبالتالي الاتصال بهذا الجسم المخلوق الجديد. ومدة الحمل تسعة اشهر ولكن الله جعله حملا خفيفا فلم يكن ظاهرا بوضوح ليميزه الناس الا في الساعات الأخيرة ولذا خرجت من محرابها ومكان عبادتها وخلوتها بالله سبحانه (فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَذَتْ بِهِ مَكَانًا قَصِيًّا) (مريم: 22)

عيسى ع از مادر بدون پدر متولد شد یعنی در خلقت با ادم ع که بدون پدر و مادر متولد شد ، متفاوت است و عیسی ع را خدا در این عالم جسمانی به صورت طبیعی و از ماده ای که منشا انسانهاست و ان را در رحم مريم س ایجاد کرد ، خلق نمود و ان تخمی است که از تخمدان خارج میشود ولی متمایز است از این نظر که تخمی کامل میباشد و نیازی به تلقیح ندارد بلکه فقط نیاز دارد که به نطفه نفسانی شخص متصل شود .و ان را در جاهای دیگر تبیین کرده ام . روح است که این نطفه نفسانی را می آورد و ان را میرساند تا به ماده کامل تشکیل دهنده انسان پیوندد و عیسی ع از این ماده تشکیل شد.

حالت طبیعی ان است که نطفه جسمانی مادی به نطفه نفسانی متصل میشود و نفس به نطفه نفسانی ملحق میشود و حدود چهار ماهگی حاملگی به آن میپیوندد ولی در وضعیت عیسی ع ، نطفه جسمانی نیست . بنابراین روح ، نطفه نفسانی را می آورد تا آن را با تخم کامل بیامیزد (که نیاز به تلحیح ندارد) تا بعد از ان ، نفس متعلق به این نطفه نفسانی ، بتواند به ان پیوندد . و با اتصال به این جسم ، مخلوقی جدید خلق میشود و مدت حاملگی نه ماه است ولی خدا حاملگی مريم ع را کوتاه کرد و به وضوح معلوم نبود و جز در ساعات اخر زایمان ، مردم نفهمیدند که باردار است .و به همین دلیل از محراب و محل عبادتش و خلوتش با خدای سبحان خارج گردید.

فحملته فانتبذت به مکانا قسیئا (پس مريم ع ، عیسی را در شکم خود حمل کرد و او را به مکانی دور برد)

4- مريم بعد كل هذه المسيرة مع الله والغيب والاعجاز هل يمكن لعاقل ان يقول انها تخاف من الناس ثم هاهي التي يتصور من يجهل الحقيقة انها تخاف الناس لاتبالي هم ولا بكلامهم بل وتاتي بعيسى (ع) ويكل هدوء لتعرضه عليهم وهم مهاجمونها بقوة (فَأَثَتْ بِهِ قَوْمَهَا تَحْمِلُهُ قَالُوا يَا مَرْيَمُ لَقَدْ جِئْتِ شَيْئًا فَرِيًّا * يَا أُخْتُ هَازُونَ مَا كَانَ أَبُوكَ امْرَأَ سَوْءٍ وَمَا كَانَتْ أُمُّكَ بَقِيًّا) (مريم : 27-28) وهي لاتكلف نفسها عناء الرد عليهم (فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي الْأَرْحَامِ صَبِيًّا) (مريم : 29).

جواب س 4 : ایا عاقلی میتواند تصور کند و بگوید که مزیم ع پس از طی این مسیر با خدا و دیدن غیب و اعجاز، از مردم ترسید ؟ و چگونه مانند تصور نادانان حقیقت ، از مردم بترسد در حالیکه مشخص است که به آنان و سخنشان اهمیتی نمیدهد بلکه عیسی ع را با آرامش کامل می آورد تا او را بر آنان عرضه کند و آنان با قدرت به او حمله میکنند * (فاتت به قومها تحمله قالوا یا مریم لقد جئت شیئا فریّا * یا اخت هارون ما کان ابوک امرء سوء و ما کانت امّک بغیّا *) (مریم 27-28) (پس مریم عیسی را به نزد قوم برد در حالیکه حملش میکرد . آنان گفتند ای مریم ! کار زشتی کردی * ای خواهر هارون ! پدرت که مرد بدی نبود و مادرت هم که زناکار نبود ! . مریم حتی به خودش زحمتی نمیدهد که برای رد ادعای آنان سخنی بگوید (فاشارت الیه قالوا کیف نکلم من کان فی المهد صبیا) (مریم 29) (پس مریم به عیسی اشاره کرد . آنان گفتند چگونه با کودکی در گهواره سخن بگوییم ؟)

اذن مریم (ع) لم تکن خائفة ولكنها خرجت من بیت الله ومن مکان عبادتها ومحراهما و خلوتها مع الله بسبب هذا الحمل (فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَذَتْ بِهِ مَكَانًا قَصِيًّا) والان هي تلد هذا المولود (فَأَجَاءَهَا الْمَخَاضُ إِلَى جِذْعِ النَّخْلَةِ قَالَتْ يَا لَيْتَنِي مِتُّ قَبْلَ هَذَا وَكُنْتُ نَسِيًّا نَسِيًّا) (مریم : 23) اذن هي الان ايقنت انها ستحرم للابد من مکان عبادتها ولن تعود الى محراهما الذي طالما تجلت لها فيه آيات الله ولذا (قَالَتْ يَا لَيْتَنِي مِتُّ قَبْلَ هَذَا وَكُنْتُ نَسِيًّا نَسِيًّا) فطمئنها بانه ملك بني اسرائيل وان في ولادته الفرح وفي الانشغال بتربيته طاعة وعبادة لله (فَنَادَاهَا مِنْ تَحْتِهَا أَلَّا تَحْزَنِي قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا) (مریم : 24).

بنابراین مطالب ، میفهمیم که مریم ع ترسان نبود ولی او به دلیل این حاملگی ، از خانه خدا و مکان عبادت و محرابش و محل خلوت با خدا خارج گردید * فحمله فانتبذت به مکانا قسیّا * پس مریم ، عیسی را در شکم خود حمل کرد و او را به مکانی دور برد و اکنون مریم این مولود را به دنیا می آورد * فاجاءها المخاض الى جذع النخلة قالت يا ليتني مت قبل هذا و كنت نسيا نسيا * فنادها من تحتها ان لا تحزني قد جعل ربك تحتك سریّا * درد زایمان ، مریم را در کنار ساقه نخل ، فراگرفت . مریم گفت ای کاش پیش از این مرده بودم و به فراموشی سپرده میشدم .

آری او اکنون مطمئن شده است که از این پس ، محل عبادت بر او حرام خواهد شد و هرگز به محرابش باز نخواهد گشت ، آن محرابی که برای مدتی طولانی ، در آن ، آیات خدا برایش تجلی یافت ، و به همین دلیل قالت يا ليتني مت قبل هذا و كنت نسيا نسيا (مریم گفت ای کاش پیش از این مرده بودم و به فراموشی سپرده میشدم) و خدا مریم را مطمئن ساخت که عیسی ع ، پادشاه یهود است و در ولادت او گشایشی است و نگهداری و تربیت او ، طاعت و عبادت خداست . (فنادها من تحتها ان لا تحزني قد جعل ربك تحتك سریّا) (پس از زیر پای مریم ندایی آمد که ای مریم ! غمگین نباش ، پروردگارت از زیر پایت چشمه ای جوشاند .)

هذا وارجو ان تبلغ سلامي الكثير الى العزيز ابو علي الشيخ حمود الكناني حفظه الله من كل سوء واسأل الله ان يوفقني ويرزقني الالتقاء به ورؤيته وجميع المؤمنين هو وليي وهو يتولى الصالحين.

اميدوارم که سلام بسیار مرا به شیخ حمود کنانی برسانی و خدا او را از هر سوء حفظ فرماید و از خدا میخواهم که به من توفیق دیدار او و همه مومنین را بدهد. خدا ولی من است و ولی همه صالحین

أجوبة الإمام أحمد الحسن (ع)

الأسئلة العقائدية

سوال 78: در احادیث اهل بیت آمده است که جفر (لوح علم) قرمز و سیاه و سفید و قرمز، نزد آهست . کلید این جفرها چیست ؟ و چرا به این نام اسم گزاری شده اند ؟

هاشم العراقي

ج : بسم الله الرحمن الرحيم والحمد لله رب العالمين وصلى الله على محمد وال محمد الائمة والمهديين وسلم تسليما

قال الإمام موسى بن جعفر (ع) (لم ينظر في الجفر إلا نبي أو وصي نبي) ، ففتاح الجفر هو خلافة الله في أرضه ، والأبيض نسبة إلى التقية والأحمر نسبة إلى القتل والدم.

امام موسى ابن جعفر ع فرمود : لم ينظر في الجفر إلا نبي أو وصي نبي (کسی جز نبی یا جانشین نبی در جفر نگاه نکرد) پس گشاینده و کلید جفر ، خلافت الهی در زمین است (امام کاظم ع فرمود : قال: (علي ابني أكبر ولدي وأسمعهم لقولي وأطوعهم لأمرني ينظر معي في كتاب الجفر والجامعة وليس ينظر فيه إلا نبي أو وصي نبي (بجار الأنوار: ج 49 ص 20). (علی پسر من ، بزرگترین فرزندم است که بیش از بقیه سخنان مرا شنید و بیش از بقیه مطیع من بود ، همراه با من در کتاب جفر و جامعه ، نگریست و جز نبی یا جانشین نبی در جفر نمینگرد) و سفید یعنی تقیه و خویشنداری و قرمز یعنی قتل و خون.

سوال 79: در قران آمده است که ادم ع از درخت خورد و بیشتر مفسران گمان میکنند که درخت سیب یا سدر بوده است . نظر شما چیست ؟ امام مهدی ع به شما جزای خیر دهد .

فاضل

ج : بسم الله الرحمن الرحيم والحمد لله رب العالمين وصلى الله على محمد وال محمد الائمة والمهديين وسلم تسليما

يوجد جواب حول الشجرة التي أكل منها آدم (ع) في المتشابهات فأرجوا المراجعة.

جواب در مورد درختی که آدم ع از آن خورد را میتوانید در متشابهات بیابید . امیدوارم مراجعه کنید (المتشابهات: ج 1 ط 2 ص 47 ، للسید أحمد الحسن الیانی الموعود).

سوال 80 : در خطبه ای از امام علی ع آمده است که او اول و آخر است . معنی این عبارت چیست ؟

فاضل

ج : بسم الله الرحمن الرحيم والحمد لله رب العالمين وصلى الله على محمد وال محمد الائمة والمهديين وسلم تسليما

لا أظن أن من يقرأ المتشابهات يتعمن لا يفهم معنى قول علي (ع) أنا الأول وأنا الآخر ومع ذلك فإنه يوجد توضيح أكثر في تفسير سورة التوحيد وسينشر قريباً إنشاء الله.

گمان نکنم کسی که متشابهات را به طور عمیق بخواند ،(ابتدای جز اول از متشابهات) معنی عبارت علی ع که (من اول و من آخر هستم) را نفهمد . با اینحال توضیح بیشتر را در تفسیر سوره توحید خواهید یافت

سوال 81 : ماهو الناسخ والمنسوخ ؟ معنی ناسخ و منسوخ چیست ؟

زید صفاء

ج : بسم الله الرحمن الرحيم والحمد لله رب العالمين وصلى الله على محمد وال محمد الائمة والمهديين وسلم تسليما

الآيات المنسوخة هي ما ترك العمل بها بعد أن نزل حكم جديد في آيات جديدة وهي الآيات الناسخة. ومثال الناسخ والمنسوخ الآيات التي ذكرت عدة المرأة المتوفى عنها زوجها.

ایه منسوخ ، ایه ای است که عمل به ان پس از نزول حکم جدید در ایاتی جدید ، ترک گردید و این ایات جدید ، ایات ناسخ هستند و مثال ناسخ و منسوخ ایاتی است که در ان عده زنان شوهر مرده ، ذکر شده است.

سوال 82 : اصل و معنی زکریا و لوط چیست ؟

حیدر طاهر

ج : سئل السيد سابقا ، هل ان إسم نبي الله لوط اشتق من الفاحشة أم ان الفاحشة اشتقت من إسم نبي الله لوط فأجاب السيد بما يلي ويمكن للسائل الاستفادة من نفس الجواب إذا كان طالبا للحق.

(در جای دیگر سید یمانی در جواب سؤالی درباره آنکه آیا لوط ار فاحشه مشتق شده است ، فرمود :)

ج : بسم الله الرحمن الرحيم والحمد لله رب العالمين وصلى الله على محمد وال محمد الائمة والمهديين وسلم تسليما

لم يشتق إسم نبي الله لوط (ع) من الفاحشة ولم تشتق الفاحشة من إسم نبي الله لوط (ع) وكلمة لاط في اللغة العربية لا تعني الفاحشة وإنما هي مستعارة لها فلات أي حرك الشيء وعركه عركاً شديداً وهذا موجود حتى في القرآن فكلمة إفك تعني القلب ولهذا في القرآن سميت مدينة لوط (ع) بالموتفكات لأنها قلبت رأساً على عقب وفي مكان آخر تجد القرآن يسمي البهتان بالإفك لأنه (أي البهتان) يمثل قلب للحقيقة.

اسم نبي خدا لوط ع ، از فاحشه مشتق نشده و فاحشه هم از اسم نبي خدا لوط ع مشتق نشده است و لاط در زبان عربي به معنی فاحشه نیست بلکه به کار بردن فاحشه برای ان ، یک استعاره است .فعل لاط یعنی چیزی را به شدت حرکت داد . و این حتی در قران موجود است . کلمه افک ، به معنی قلب و دگرگونی است و به همین دلیل در قران شهر لوط ، موتفكات نامیده شده است زیرا کاملاً ویران و زیر و زبر و دگرگون شد . و در جای دیگر در قران می یابیم که افک به معنی دروغ به کار رفته است و علت آن است که بهتان و دروغ ، دگرگون کردن حقیقت است .

وزكريا تعني التقي.

سوال 83 : رمز عدد 13 چیست ؟ و چرا بیشتر مردم به خصوص در غرب آن را شوم میدانند ؟ و ایا ارتباطی بین عدد 13 و امام 13 یا مهدی اول نیست ؟
ابراهیم رگیل

ج : بسم الله الرحمن الرحيم والحمد لله رب العالمين وصلى الله على محمد وال محمد الائمة والمهديين وسلم تسليما

الجواب على تطيرهم وتشاءهم في قوله تعالى (قَالُوا إِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ لَئِن لَّمْ تَنْتَهُوا لَنَرْجُمَنَّكُمْ وَلَيَمَسَّنَّكُم مِّنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ * قَالُوا طَائِرُكُمْ مَعَكُمْ إِنَّ دُكْرَكُمْ بَلْ أَنْتُمْ مُسْرِفُونَ) (يس : 18-19) وفي قوله تعالى (قَالُوا اطَّيَّرْنَا بِكَ وَبِمَنْ مَعَكَ قَالَ طَائِرُكُمْ عِنْدَ اللَّهِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تُفْتَنُونَ) (النمل : 47)

جواب بدینی و شوم دانستن آنها در سخن خدای متعال آمده است : (قَالُوا إِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ لَئِن لَّمْ تَنْتَهُوا لَنَرْجُمَنَّكُمْ وَلَيَمَسَّنَّكُم مِّنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ * قَالُوا طَائِرُكُمْ مَعَكُمْ إِنَّ دُكْرَكُمْ بَلْ أَنْتُمْ مُسْرِفُونَ) (یس 18-19) (انان گفتند که ای رسولان ! ما شما را بدین میدانیم . اگر دست از دعوت برندارید ، شما را سنگسار میکنیم و از طرف ما عذاب سخت به شما میرسد * رسولان گفتند : بدینی با خود شماست اگر دقت کنید و حقیقت خود را به یاد آورید بلکه شما قومی ستمکارید) ، وفي قوله تعالى : (قَالُوا اطَّيَّرْنَا بِكَ وَبِمَنْ مَعَكَ قَالَ طَائِرُكُمْ عِنْدَ اللَّهِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تُفْتَنُونَ) (النمل 47) (گفتند که ما تو و همراهانت را بدین میدانیم . رسول خداگفت ، علت بدینی شما نزد خداست بلکه شما قومی هستیید که دچار فتنه شدید)

وَمَا يَتَّبِعُهُمْ تَطْيِيرُهُمْ فِي قَوْلِهِ تَعَالَى (لَإِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ خَامِدُونَ * يَا حَسْرَةَ عَلَى الْعِبَادِ مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ) (يس : 29-30)

و پایان بدینی و شوم حساب کردن مخلوقات خدا در سخن خدای سبحان هست : (لَإِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ خَامِدُونَ * يَا حَسْرَةَ عَلَى الْعِبَادِ مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ) (یس 29-30) (و جز صیحه ای واحد در انتظار آنان نیست و پس از آن ناپدید میشوند * ای حسرت بر آن بندگان که رسولی به سوی آنان نیامد جز آنکه او را به تمسخر گرفتند)

سوال 84 : چرا امامت بالاتر از نبوت و در مقامی برتر است ؟

ابراهیم رغیل

ج : بسم الله الرحمن الرحيم والحمد لله رب العالمين وصلى الله على محمد وال محمد الائمة والمهديين وسلم تسليما

الإمامة هي الهيمنة على العوالم العلوية والسفلية بإذن الله وقيادة جند الله فيها والتصرف فيها بإذن الله ولا يمكن أن يكون الإنسان إماما دون أن يكون له مقام النبوة قبلاً (وتفصيل أكثر تجده في كتاب النبوة الخاتمة يصدر قريبا إنشاء الله).

امامت عبارت است از هیمنه و تسلط بر عوالم علوی و بلند و نیز جمانهای پایین و سفلی و رهبری سربازان خدا را در این عوالم ، و تصرف این عوالم به اذن خدا را شامل میشود و برای کسی ممکن نیست که امام باشد مگر آنکه قبل از آن مقام نبوت را دارا باشد (و تفصیل بیشتر را در کتاب نبوت خاتمه مییابید)

سوال 85: یه نام خدای بخشاینده مهربان . سلام خدا بر شما و رحمت و برکات او .

وقتی معرکه جنگ بین اشغالگران آمریکا و کسانی که به رسول الله محمد ص و و ولی خدا علی ع ایمان دارند ، رخ دهد ، مثلا جنگ بین قوای سید مقتدا صدر یا جیش مهدی ع و نیروهای اشغالگر آمریکا، تکلیف ما چیست ؟ ساکت باشیم یا برادرانمان را با مال و جان و سلاح یار یکنیم ؟

حسین مدلول عطیب النجفی

ج : بسم الله الرحمن الرحيم والحمد لله رب العالمين وصلى الله على محمد وال محمد الائمة والمهديين وسلم تسليما

يجب مجاهدة قوات الاحتلال الكافرة دائما وعلى كل حال وبكل ما يمكن ويوجد كتاب (الجهاد باب الجنة) فيه تفصيل ويمكنك الاطلاع عليه.

جنگ با نیروهای اشغالگر کافر آمریکا همیشه و در همه شرایط واجب و در حد توان است و در کتاب جهاد باب الجنة به تفصیل این موضوع آمده است.

سوال 86 : سلام عليكم . سوال من در مورد برزخ است . زندگی میت در برزخ چگونه است ؟ چگونه با دیگران ملاقات میکند و آیا مردگان و زنده ها را ملاقات میکند و آیا غذا و آب میخورند ؟ و خیراتی که به آنها میکنیم چگونه به آنها میرسد.

جورج بطرس

ج : بسم الله الرحمن الرحيم والحمد لله رب العالمين وصلى الله على محمد وال محمد الائمة والمهديين وسلم تسليما

الناس أصناف ولكل صنف منهم برزخهم فليس حال الأنبياء والأوصياء وأولياء الله سبحانه كحال سائر المؤمنين الذين تقع منهم المعاصي وليس حال سائر الكفار كحال أئمة الكفر والفساد كمنرود الذي حارب نبي الله ابراهيم (ع) وفرعون الذي حارب نبي الله موسى (ع) وكحنانيا وقيافا علماء اليهود غير العاملين الذين حاربوا نبي الله عيسى (ع).

مردم چند دسته اند و هر گروهی برزخ خود را دارند و حال انبیا و اوصیا و اولیای خدای سبحان ، مانند دیگر مومنان که از انها گناهی رخ میدهد ، نیست و حال کافران عادی مانند امامان کفر و فساد مانند منرود که به جنگ نبی خدا ابراهیم ع رفت ، یا فرعون که به جنگ نبی خدا موسی ع رفت ، یا مانند حنانيا و قیافا ، علمای بی عمل یهود که به جنگ نبی خدا عیسی ع رفتند ، نیست

ويمكن أن يزور الميت في البرزخ الأحياء والأموات بأذن الله وهم يأكلون ويشربون ما يناسب عالمهم الذي نزلوا فيه وعلمهم السابق والمؤمنون منهم ينتفعون بالخيرات التي يؤديها لهم المؤمنون في هذه الحياة الدنيا وأنا شخصيا زرت قبر والدي قبل سنوات وكلمني من القبر وسمعت صوته.

و ممکن است که مرده ، در برزخ ، زندگان و مردگان را به اذن خدا را ملاقات کند و آنان مناسب عالمی که در اند و متناسب با عمل گذشته شان ، میخورند و می اشامند و مومنان انها از خیراتی که مومنان در این دنیا به سويشان میفرستند ، سود میبرند و خود من شخصا قبر پدرم را زیارت کردم و او از آنجا با من سخن گفت و صدایش را شنیدم

وكثير من الأحياء يرون الأموات يزورونهم في الرؤيا في المنام.

و بسیاری از زنده ها ، مرده ها را میبینند و آنان را در خواب زیارت میکنند

أما الأنبياء والأوصياء في البرزخ فهم يستمرون في العمل بما يكلفهم به الله ولهم أعمال وآثار في هذا العالم وفي غيره.

اما انبیا و اوصیا در برزخ ، در حال عمل به واجباتی هستند که خدا برای انها واجب کرده است و عمل و آثار انها در این عالم و غیر آن از انها سر میزند

سوال 87: سلام بر شما و رحمت و برکات خدا

در سوال به من پاسخ دادید که (و جز نبی یا جانشین نبی در جفر نمینگرد) و گفتید که کلیدهای آن خلافت خدای عزیز و جلیل است و سفید یعنی تقیه و خویشنداری و قرمز یعنی قتل و خون)

آیا همه انبیا و اوصیا در جفر مینگردند ؟

آیا حدیث امام کاظم ع (لم ينظر في الجفر إلا نبی أو وصي نبی) (کسی جز نبی یا جانشین نبی در جفر نگاه نکرد) پس گشاینده و کلید جفر ، خلافت الهی در زمین است (امام کاظم ع فرمود : قال: (علي ابني أكبر ولدي وأسمعهم لقولي وأطوعهم لأمری ينظر معي في كتاب الجفر والجامعة وليس ينظر فيه إلا نبی أو وصي نبی (بخار الأنوار: ج49 ص 20) (علی پسر من ، بزرگترین فرزندم است که بیش از بقیه سخنان مرا شنید و بیش از بقیه مطیع من بود ، همراه با من در کتاب جفر و جامعه ، نگریست و جز نبی یا جانشین نبی در جفر نمینگرد) (قیدی دارد و نگاه کردن در جفر را محدود به برخی میکند ؟

آیا این حدیث دلالت میکند که فردی به جز انبیا و اوصیا به جفر نمینگرد ؟ و اگر اینطور نیست ، چه کسانی جز انبیا و اوصیا میتوانند در جفر بنگرند ؟ کجا چگونه به ان مینگردند ؟ قرآن را جز پاکان نمینگردند ، آیا جفر همان طور است ؟ با علم به اینکه جفر و قرآن مانند هم نیستند .

هاشم العراقي

ج : بسم الله الرحمن الرحيم والحمد لله رب العالمين وصلى الله على محمد وال محمد الائمة والمهديين وسلم تسليما

1- كل مُرسل لابد أن يعرف كل ما تحتاجه الأمة التي أرسل إليها من الأحكام وهي موجودة في الجفر.

ج1: هر مرسلی نیازمند آن است که مایحتاج امتی که به سویش فرستاده شده است از احکام را بداند و این احکام مورد نیاز در جفر هست

2- النظر إلى كل ما تحتاجه الأمة من العلم الموجود في الجفر محصور بالمرسل إليها من الأنبياء والأوصياء.

ج2: نگریستن به کلیه مایحتاج علمی امتی که هر مرسل به سویش فرستاده شده است ، در جفر موجود است و این نگریستن ، محدود به مرسلی است از انبیا و اوصیا که به سوی آن امت آمده است

3- يوجد أشخاص يمكن أن يطلعهم الله على شيء مما في الجفر والجفر من بركة السماء النازلة قال تعالى (وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَى آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَكِنْ كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ) (الأعراف : 96)، وفي الآية وصفهم.

ج3: افرادی یافت میشوند که ممکن است خدا آنان را بر چیزی از جفر آگاه کند و جفر از برکات نازل از آسمان است . خدای تعالی فرمود : (وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَى آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَكِنْ كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ) (اعراف 96) (و اگر اهل شهری ایمان آوردند و پرهیزکار شدند برای آنها برکات آسمان و زمین را میکشوییم ولی تکذیب کردند پس آنان را به دلیل آنچه کسب کردند ، گرفتار کردیم) و در ایه وصف آنها آمده است

4- المس في الآية المذكورة (لا يمسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ) (الواقعة : 79)

يعني المعرفة. فكل ما تحتاج إليه الأمة لا يعرفه (لا يمسُّهُ) إلا المرسلون إليها (المطهرون).

ج4: لمس در ایه ﴿ لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ ﴾ (الواقعه 79)
یعنی معرفت پس هرچه که امت به آن نیاز دارد را نمیشناسد ﴿لَا يَمَسُّهُ﴾ جز آنان که به سمت آنها ارسال گردید ﴿إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ﴾

توضیحات :

روایاتی در این معنی وارد شده است که در محاجه بین ابن عباس و معاویه در فضل آل محمد بیان شد : (ای معاویه ! عمر ابن خطاب مرا در زمان حکومتش به نزد علی ع فرستاد . من میخواهم قران را در صحیفه ای بنویسم پس آنچه از قران را که نوشته ای برای ما بفرست . علی ع گفت : به خدا سوگند ! قبل از آنکه قران به تو برسد ، گردن مرا میزنی . به او گفتم : چرا ؟ علی ع گفت : خدای تعالی فرمود : لا یمسه الا المطهرون (جز پاکیزگان آن را لمس نمیکنند یعنی همه قران جز به پاکیزگان نمیرسد . یعنی فقط ما . مای که خدا رجس را از آنان برگفت و کاملاً پاکیزه شان ساخت . سپس کتاب را به آن بندگانمان که برگزیدیم میرسانیم) پس ما بندگانمان هستیم که خداوند برگزید و ما برگزیدگان خداییم و برای ما مثالها زد و بر ما وحی فرستاد . پس عمر خشمگین شد و گفت : همانا پسر ابیطالب گمان میکند که کسی جز او صاحب علمی نیست و هرکه از قران چیزی بخواند ، باید آن را برای ما بفرستد پس اینگونه بود که اگر کسی چیزی از قران می آورد که دیگری آن را نوشته بود، آن را در کتاب میگنجاندند و اگر نبود ، نمیگنجاندند . پس ای معاویه! هر کسی بگوید چیزی از قران ضایع شده دروغ گفته زیر آن در نزد اهلس جمع آوری شده است (بشار الأنوار : ج 33 ص 270)

و در روایتی دیگر علی ابن ابیطالب ع به عمر گفت : (هرگز اینطور نیست و راهی نیست که همه قران را به تو برسانم . من ان را به ابیبرک دادم تا حجت بر شما تمام شود و روز قیامت نگویید از این غافل بودیم یا نگویید که قران را نیاوردی . قرانی که پیش من است را جز مطهرون و اوصیا از فرزندانم لمس نمیکنند

عمر گفت : ایا وقت معینی ان را آشکار میکنید ؟ علی ع گفت : بله وقتی قائم از فرزندانم برخیزد آن را آشکار میکند و مردم را بر اساس آن برمیگیرد و سنت الهی بر او میگذرد . او که صلوات خدا بر او باد (معجم أحاديث الإمام المهدي للشيخ علي الكوراني العالمي : ج 3 ص 126

سوال 88 : سلام بر شما و رحمت و برکاتش . کتابی است به نام قاضی السماء که در بصره منتشر گردید . نظر سید در مورد آن چیست ؟

رحیم العراقي

ج : بسم الله الرحمن الرحيم والحمد لله رب العالمين وصلى الله على محمد وال محمد الائمة والمهديين وسلم تسليما

في هذا الكتاب ينكر الكاتب أبي محمد بن الحسن المهدي (ع) روجي فداه. وبأسلوب وضع وهو التشكيك بالروايات الواردة عن أهل البيت (ع) وإنكارها بقوله انها ضعيفة السند. والعلماء غير العاملين يستخدمون نفس هذا الأسلوب الوضع في خداع الناس لإبعادهم عن الحق.

کاتب در این کتاب پدرم محمد ابن الحسن المهدي ع روجی فداه را انکار میکند و این انکار با اسلوبی حقیرانه یعنی ایجاد شک در روایات وارده از اهل بیت ع است و انکار او به این ترتیب است که این روایات سندش ، ضعیف است و علمای غیر عامل این اسلوب حقیرانه را به کار میبرند تا مردم را بفریبند و آنها را از حق دور کنند

سوال 89 : در خواب دیدم که یکی از معصومین به من خبر داد که احمد الحسن ، یمانی موعود است و او وصی و رسول حجت ع است من فرزندی منگول دارم . آیا سید میتواند او را به اذن خدا و همانگونه که نبی خدا عیسی ع میکرد ، شفا دهد ؟

مازن حمید أحمد

ج : بسم الله الرحمن الرحيم والحمد لله رب العالمين وصلى الله على محمد وال محمد الائمة والمهديين وسلم تسليما

يوجد دعاء لدى الأنصار أرجوا أن يلتفتوا ويرسلوه.

كان عيسى (ع) يقول لمن يسألونه (خذ علي قدر إيمانك).

دعایی نزد انصار است که امیدوارم توجه کنند و برایت بفرستند .
عیسی ع به ان کسانی که از او طلبی میکردند میگفت : (خذ علی قدر ایمانک) (به اندازه ایمانت بهره بگیر)

توضیحات :

نبی خدا عیسی ع بر این موضوع بر کسانی که آنان را به اذن خدا شفا میداد ، تاکید میکرد که نتیجه به اندازه ایمان آنهاست . در انجیل اصحاب نهم آمده است (پس عیسی برخاست و با او شاگردانش بودند * آنگاه زنی که از 12 سال قبل دچار خونریزی بود ، از پشت به عیسی نزدیک شد و لباس او را گرفت * و او به خود گفت اگر لباس عیسی را بگیرم شفا مییابم * عیسی به او رو کرد و گفت : ای دختر ! مطمئن باش : ایمانت شفایت داد . پس زن در همان لحظه شفا یافت *

و به همین ترتیب در همان اصحاب آمده است : و عیسی از انجا میگذشت و دو فرد کور به دنبالش فریاد میکردند و میگفتند ای فرزند داوود ! به ما رحم کن . * و همینکه عیسی به خانه رسید به انها رو کرد و گفت ایا ایمان دارید که من میتوانم چنین کنم ؟ آن دو گفتند : بله ای اقا * در ان وقت چشمان انها را لمس کرد و به انها گفت به قدر ایمانتان شفا مییابید * پس چشمان آنها روشن و بینا شد

سوال 90 : من از انصار هستم ...و خدا و امام مهدی ع بر ایمان من شاهدند .همه چیزی که از تو میخواهم ان است که از انصار تو باشم به من عملی یاد بده که مرا همراه تو کند تا انجا که روح من به تو برسدو عملی را به من بیاموزان که مرا از انصار تو کند ... خدایا ما را بر ولایتان به سید احمد الحسن به حق محمد و آل محمد ، استوار ساز ... من از قبیله ای در حجاز هستم که در زمان امام جواد ع ، شیعه شدند .

خادمك عزام العبيدي

ج : بسم الله الرحمن الرحيم والحمد لله رب العالمين وصلى الله على محمد وال محمد الاثمة والمهديين وسلم تسليما

السلام عليكم ورحمة الله وبركاته

طبت وطهرت بولاية الحق إنشاء الله

وأرجو منك ومن كل الأنصار حفظهم الله من كل سوء أن لا تغفلوا عن صلاة الليل والدعاء فيها والبكاء بين يدي رب رحيم فان باب ملكوت السماوات الذي كان يفتح لخاصة أنبياء الله ورسله كإبراهيم (ع) اليوم مفتوح فطوبى لمن يأذن لهم في الدخول ليروا ما رأى إبراهيم (ع).

وأنا المذنب المقصر قليل العمل كثير الزلل قد دعوت لك واسأل الله بفضله ومنه أن يجيب دعائي ويعطيك سؤلِكَ وخير الآخرة والدنيا.

سلام بر شما و رحمت و برکات او بر شما باد
پاک شدی و با ولایت حق ان شاء الله پاکیزه گشتی . و به تو و همه انصار (که خدا حفظشان کند) امید دارم
که از نماز شب و دعا در دل شب و گریه در پیشگاه پروردگار رحیم ، غافل نشوید . همانا دروازه ملکوت اسمانها
که برای انبیا و رسل خاص خدا مانند ابراهیم ع گشوده شد ، امروز هم باز است . پس خوشا به حال آنان که به
آنان اجازه داده شد که وارد دروازه شوند و دیدند آنچه را که ابراهیم ع دید

و من گناهکاری هستم که کوتاهی نمودم . عملم اندک و لغزشهایم بسیار است برای تو دعا کرده ام و از خدا به
فضل و منتش میخوایم که دعایم را اجابت کند و خواسته ات و خیر آخرت و دنیا را به تو بدهد

سوال 91 : سلام بر شما . ایا معتقدید که تورات و انجیل حاضر کتابهای حقیقی است یا تحریف شده ؟

عادل الموحد

ج : بسم الله الرحمن الرحيم والحمد لله رب العالمين وصلى الله على محمد وال محمد الائمة والمهديين وسلم تسليما

التوراة والإنجيل الموجودان حاليا فيها شيء من التحريف.

تورات و انجیلی که در حال حاضر موجود است ، چیزی از تحریف دارند

سوال 92 : سلام بر شما .شما را شکر بسیار میکنم و میخواهم که با شما به حقیقت برسیم .تخریفی که کنیسه های کاتولیک و پاپها برای صدها سال در مسیحیت حقیقی ایجاد کرده اند و بعد از انها کنیسه های پروتستان و صهیونیست بر ان دامن زدند ،تخریف در ان مسیحیتی بود که اعتقادی به سه خدا نداشت و آنکه خدا احد واحد است و عیسی را فرستاد سپس او را رفع کرد .امیدوارم که انحرافات کتب مقدس و محل آنها را برای من تبیین کنید زیرا ما کتاب مقدسی داریم که تماما با کتب موجود در کنیسه ها متفاوت است

عادل الموحد

ج : بسم الله الرحمن الرحيم والحمد لله رب العالمين وصلى الله على محمد وال محمد الائمة والمهديين وسلم تسليما

أرسل ما لديك أما أنا فقد بينت وسأبين الحق إنشاء الله

آنچه نزد توست برای من بفرست اما من حق را تبیین کرده ام و ان شاء الله ان را باز تبیین خواهم کرد

أنا الرسول المعزي لأنبياء الله ورسله والذي وعد به عيسى (ع) ،

من آن رسول یاری دهنده همه انبیای خدا و رسل او هستم و کسی هستم که عیسی ع به آن وعده داد.

قال عيسى (ع) : - (وأما الآن فأنا ماضي للذي أرسلني ، وليس أحد منكم يسألني أين تمضي ، ولكن لأني قلت لكم هذا قد ملأ الحزن قلوبكم. لكن أقول لكم الحق انه خير لكم أن انطلق لأنه إن لم انطلق لا يأتيكم المعزي ، ولكن إن ذهبت أرسله إليكم ومتى جاء ذلك بيكت العالم على خطيئة ، وعلى بر ، وعلى دينونة. أما على خطيئة : ف (لأنهم لا يؤمنون بي) ، وأما على بر : ف (لأني ذاهب إلى أبي ولا تروني أيضاً) ، وأما على دينونة : ف (لأن رئيس هذا العالم) قد دين. إن لي أمور كثيرة أيضاً لأقول لكم ، ولكن لا تستطيعون أن تحتملوا الآن ، وأما متى جاء ذلك (روح الحق) فهو يرشدكم إلى جميع الحق لأنه لا يتكلم من نفسه ، بل كل ما يسمع يتكلم به) إنجيل يوحنا الإصحاح السادس عشر.

عیسی ع گفت : و اما اکنون به سوی آنکه مرا فرستاد باز میگردم و هیچ کس از شما نپرسد به کجا میروی ولی چون این موضوع را به شما گفتم ، دلهایتان پر از اندوه شد و من حق را میگویم و بدانید که برایتان بهتر است که من از سوی شما بروم زیرا اگر بروم ، معزّی به سوی شما نمی آید ولی اگر بروم ، او را به سویتان میفرستم و انگاه که او بیاید ، جهان را بر گناه و نیکی و دیانت هشدار میدهد و توبیخ میکند

اما توبیخ و هشدارش بر گناه برای ان است که آنان به من ایمان نمی اورند

اما توبیخ و هشدارش بر نیکی برای ان است که من به سوی پدرم بازگشتم و شما نیز مرا نمیبینید

اما هشدارش بر دینونت برای ان است که رییس عالم ، دین را به حقیقتش بازگردانده است

همانا در نزد من امور بسیاری است تا به شما بگویم ولی اکنون قادر به حمل آن نیستید و انگاه که روح حق بیاید

پس او شما را به همه حق هدایت میکند زیرا او از خود سخن نمیگوید بلکه هر چه را شنیده است به زبان می آورد.

سوال 93: به نام خدای بخشنده مهربان .میخواهم که سید یمانی شخصا جواب مرا بدهند خدا خیرشان دهد

ای سید فاضل دعوت شما را شنیدم و استخاره کردم و خوب آمد و صریحا دعوت را درست خواند و مرا به تبعیت از ان فراداشت و از ان وقت قلب من به سوی شما رو کرد و متاسفم که به خدمت شما ملحق نشدم ... و دعا کردم که شما را در رویا ببینم و موفق نشدم پس از شما میخواهم که برایم دعا کنید تا شما را ببینم و به حق هدایت شوم ... بعضی سوالات را میخواهم شما جواب دهید

1- کی دانستید که یمانی هستید ؟

2- دلیل رفتنتان به مدرسه و حوزه چه بود ؟ ...

3- آیا شما به همه علوم و زبانهای رایج دنیا آشنایید ؟

4- از یکی از انصار شنیدم که شما به جای عیسی ع بر صلیب رفتید و عذاب ان را پذیرفتید و ان که با من صحبت کرد اثار این موضوع را بر دست کریم شما دیده است ، آیا این موضوع بر جسد فعلی شما تحقق یافت یا انکه خدا شما را به ان زمان ارجاع داد و ان کار را انجام دادید و از انجا شما را بازگرداند

5- از نشانه های خدا ان است که بعضی از خلق را میبراند و سپس زنده میکند مانند اصحاب کهف آیا عکس این قضیه هم ممکن است یعنی انان را به زمان گذشته ارجاع دهد و اگر جواب منفی است چرا اینگونه است ؟

بخشید به علت طولانی شدن سخنم .در حج اتفاقی برایم افتد که امیدوارم تفسیرش کنید . در طواف بیت الله الحرام و در عمره تمتع در طواف نساء در قسمت اول پرنده ای بر کتفم افتاد و در قسمت دوم پرنده ای بر سرم افتاد .ایا این معنی خاصی دارد ؟

امیدوارم که سید بزرگوار دعایی را به من بیاموزاند که حقرانی چون من که گناه کبیره و معاصی کرده اند ان را بخوانند و خدا انان را اجابت کند و به هدایت برساند و دینم را قضا کند و رزقم را زیاد فرماید و امیدوارم که مرا دعا کنید تا خدا هدایت کند زیرا تو فرزندی از فرزندان کرامی و دعای شما باز نمیگردد و هر که نفسی را زنده بدارد گویا همه مردم را زنده کرده است ...

أحمد کریم الحیالی

ج : بسم الله الرحمن الرحيم والحمد لله رب العالمين وصلى الله على محمد وال محمد الائمة والمهديين وسلم تسليما

قال تعالى (وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحاً مِنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ وَلَكِنْ جَعَلْنَاهُ نُوراً نَهْدِي بِهِ مَنْ نَشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ) (الشورى : 52) (و به این ترتیب به سوی تو روحی از امرمان ، وحی کردیم . تو پیش از این نمیدانستی که کتاب و ایمان چیست ولی ان را نوری قرار دادیم که با ان هر که از بندگانتان را بخوایم هدایت میکنیم و همانا تو به راه مستقیم هدایت میکنی)

عَنْ أَبِي حَمَزَةَ قَالَ سَأَلْتُ أَبَا عَبْدِ اللَّهِ (ع) (عَنِ الْعِلْمِ أَمْ هُوَ عِلْمٌ يَتَعَلَّمُهُ الْعَالِمُ مِنْ أَفْوَاهِ الرِّجَالِ أَمْ فِي الْكِتَابِ عِنْدَكُمْ تَفَرُّوهُ فَتَعَلَّمُونَ مِنْهُ قَالَ الْأَمْرُ أَكْبَرُ مِنْ ذَلِكَ وَأَوْجِبُ أَمَا سَمِعْتَ قَوْلَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ ثُمَّ قَالَ أَيُّ شَيْءٍ يَقُولُ أَصْحَابُكُمْ فِي هَذِهِ الْآيَةِ يَقْرُونَ أَنَّهُ كَانَ فِي حَالٍ لَا يَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ فَقُلْتُ لَا أَدْرِي جُعِلْتُ فِدَاكَ مَا يَقُولُونَ فَقَالَ لِي بَلَى قَدْ كَانَ فِي حَالٍ لَا يَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ حَتَّى بَعَثَ اللَّهُ تَعَالَى الرُّوحَ الَّذِي ذُكِرَ فِي الْكِتَابِ فَلَمَّا أَوْحَاهَا إِلَيْهِ عِلْمٌ بِهَا الْعِلْمُ وَالْفَهْمُ وَهِيَ الرُّوحُ الَّتِي يُعْطِيهَا اللَّهُ تَعَالَى مَنْ شَاءَ فَإِذَا أُعْطَاهَا عَبْدًا عَلَّمَهُ الْفَهْمَ) الكافي ج 1 ص : 273

از ابی حمزه روایت است که از امام صادق ع پرسیدم آیا علم ان است که عالم ان را از زبان مردم می آموزد یا علم در کتاب نزد شماست که ان را میخوانید و از ان می آموزید ؟
 امام ع فرمود : امر از این بزرگتر و واجبتر است ایا سخن خدای عزیز و جلیل را نشنیدی ((و به این ترتیب به سوی تو روحی از امرمان ، وحی کردیم . تو پیش از این نمیدانستی که کتاب و ایمان چیست) سپس امام ع فرمود : یارانتان در باره این ایه چه میگویند ایا اقرار میکنند که او (محمد ص) در حالی بود که کتاب و ایمان را نمیشناخت ؟

به امام ع گفتم جانم فدایت نمیدانم انها چه میگویند .

امام ع فرمود : بله او (محمد ص) در حالی بود که کتاب و ایمان را نمیشناخت تا آنکه خدای متعال روحی که در کتاب ذکر شده است را برانگیخت پس نگاه که روح را به او وحی کرد به وسیله این روح علم و فهم را به او اموخت و ان روحی است که خدای متعال به هر که بخواهد ، میبخشد و به هر که بیخشد ، به او فهم میدهد. الكافي ج 1 ص 273

نَحْنُ بَنُو آدَمَ أَنْزَلْنَا اللَّهُ إِلَى هَذَا الْعَالَمِ الدُّنْيَا الظَّلَامِي لِلْإِمْتِحَانِ الثَّانِي وَحَجَبْنَا بِالْأَجْسَادِ وَانْسَانًا مَا كُنَّا فِيهِ مِنَ الْإِمْتِحَانِ الْأَوَّلِ فِي عَالَمِ النَّارِ الَّذِي سَبَقَ وَكُنَّا فِيهِ. وَفِي عَالَمِ النَّارِ تَحَدَّدَ حَالُ كُلِّ مَنْ فَاشَقَى الْأَشْقِيَاءَ مِنْ قَصْرِ نَظَرِهِ عَلَى نَفْسِهِ فَلَمْ يَرِ إِلَّا الْأَنَا وَالْفَائِزُ بِالسَّبَاقِ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ مَنْ قَصَرَ نَظَرُهُ عَلَى رَبِّهِ وَلَمْ يَلْتَفِتْ إِلَى نَفْسِهِ لَمَّا تَجَلَّى لَنَا اللَّهُ سُبْحَانَهُ قَالَ تَعَالَى (وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَى شَهِدْنَا أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ) (الأعراف : 172) وبين هذين المقامين ترتب بقية بنو آدم.

ما فرزندان ادمیم که خدا ما را به این عالم دنیوی تاریک فرستاد تا برای بار دوم ما را بیازماید و ما را با اجسام در حجاب قرار داد و امتحان اول در عالم ذر را از یاد ما برد . آن عالمی که پیش از این بود و ما در ان بودیم و در عالم ذر ، حال هرکدام از ما را مشخص نمود پس اشقیا با محدود کردن نگاهشان بر نفس خود و ندیدن جز خود ، بدبخت شدند و پیروز در مسابقه که صلوات خدا بر او و خاندانش باد کسی بود که نگاهش را محدود به پروردگارش کرد و به خود توجه نمود ، نگاه که خدای سبحان را برای ما متجلی نمود .

خدای متعال فرمود : (وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَا أَن تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ) (الأعراف: 172) (و انگاه که پروردگارت از فرزندان ادم از پشتشان ، فرزندانشان را برگرفت و آنان را بر نفس خویش شاهد کرد، گفت : ایا من پروردگارتان نبودم ؟ آنان گفتند : بله شهادت دادیم تا در روز قیامت نگویید که ما از این غافل بودیم)
و بین این دو مقام بقیه فرزندان ادم قرار میگیرند.

و لم یکن هذا الامتحان الثاني إلا ليحتج الله على الناس ولئلا يقول أحد لم تُعطى فرصة ثانية ولم یکن هذا الامتحان الثاني إلا لكرم الله سبحانه وتعالى وسيكون هناك امتحان ثالث لمن محض الايمان محضا ولن محض الكفر محضا لأن ثواب اولياء الله عظيم وعقاب اعداء الله شديد فيدخلون امتحان ثالث لبيان ان نتيجتهم هي هي (بَلْ بَدَا لَهُمْ مَا كَانُوا يُخْفُونَ مِنْ قَبْلُ وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ) (الأنعام : 28) ولتتم حجة الله على الخلق بتفضيل اولياءه والانتقام من اعداءه (الذين محضوا الايمان والذين محضوا الكفر) فلا یقل أحد لِمَ اعطيت هؤلاء هذا المقام العظيم ولم عذبت هؤلاء هذا العذاب الذي لم تعذبه أحد من العالمين.

و این امتحان دوم نیست مگر برای آنکه خدا بر مردم دلیل و حجت داشته باشد و کسی نگویید که فرصت دومی نداشتم و این امتحان دوم نیست مگر به دلیل کرم خدای سبحان متعال . و نیز امتحان سومی هم خواهد بود برای کسانی که ایمان محض یا کفر محض داشتند زیرا ثواب اولیای خدا بزرگ است و عذاب دشمنان او شدید میباشد پس وارد امتحان سوم میشوند تا به آنها بیان شود که نتیجه شان همان است که بود:

(بَلْ بَدَا لَهُمْ مَا كَانُوا يُخْفُونَ مِنْ قَبْلُ وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ) (الأنعام 28) (بلکه آنچه پیش از این مخفی میکردند برایشان آشکار شد و اگر باز میگشتند به آنچه از ان نهی شدند باز میگردیدند و همانا آنان دروغگویند) و این امتحان سوم برای ان است که حجت خدا بر خلق با برتری دادن اولیایش و انتقام از دشمنانش تمام شود (یعنی آنان که ایمان یا کفر محض داشتند) . پس کسی نگویید چرا به اینان این مقام عظیم داده شد و چرا اینان گرفتار عذابی شدند که احدی از جهانیان گرفتار ان نگردید ؟

وهم مع تكرر الفرص التي اعطاهم الله ومع ان الله اعاد امتحانهم لن يكتفوا بل سيقولون (رَبَّنَا أَمَتْنَا اثْنَتَيْنِ وَأَخْيَبْتَنَا اثْنَتَيْنِ فَاعْتَرَفْنَا بِذُنُوبِنَا فَهَلْ إِلَىٰ خُرُوجٍ مِنْ سَبِيلٍ) (غافر : 11) والله حذر الناس ان تكون عاقبتهم بعد الموت الندم وهذا القول (رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ فَأَصَّدَّقْتُ وَأَكُنُ مِنَ الصَّالِحِينَ) (المنافقون : 10) فارجو ان تكون قد فهمت ان ولادة الإنسان في هذا العالم لاتعني اول خلقه بل غاية ما تعنيه انها اول دخوله الى هذا العالم الجسماني للامتحان الثاني وبعد ان انساه الله الامتحان الاول ونتيجته فيه قال تعالى (نَحْنُ قَدَرْنَا بَيْنَكُمْ الْمَوْتَ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ * عَلَانٌ بُدِّلَ أَمْثَالِكُمْ وَتُنشِئُكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ * وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْأَةَ الْأُولَىٰ فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ) (الواقعة : 60-62)

و آنان علیرغم آنکه فرصتهای خدایشان بارها تکرار شد و با آنکه خدا امتحانشان را تکرار نمود ، از غفلت و گناه باز نایستادند بلکه خواهند گفت : (رَبَّنَا أَمَتْنَا اثْنَتَيْنِ وَأَخْيَرْنَا اثْنَتَيْنِ فَاعْتَرَفْنَا بِذُنُوبِنَا فَهَلْ إِلَى خُرُوجٍ مِنْ سَبِيلٍ) . (غافر 11 :) (پروردگارا ! ما را دوبار میراندی و دو بار زنده کردی پس ما معترف به گناهان خویشیم پس آیا خروجی از این گرفتاری هست ؟)

و خدا مردم را بر حذر داشت که عاقبتشان پس از مرگ ندامت و پشیمانی باشد و این سخن : (رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ فَأَصَّدَّقْتُ وَأَكُنُّ مِنَ الصَّالِحِينَ) (المنافقون 10 :) (پروردگار من ! اگر مرا تا اجل معین و نزدیکی فرصت دهی ، تصدیق میکنم و از صالحین میشوم)

امیدوارم دانسته باشی که تولد انسان در این دنیا به معنی خلق اول او نیست بلکه نهایت معنی این تولد ، آن است که او برای امتحان دوم ، وارد این عالم جسمانی شده است پس از آنکه خدا امتحان اول و نتیجه آن را از یاد انسان برد

خدای متعال فرمود : (نَحْنُ قَدَرْنَا بَيْنَكُمْ الْمَوْتَ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ * عَلَّمْنَا بَدَلِ أَمْثَالِكُمْ * وَتُنشَأُكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ * وَلَقَدْ عَلَّمْتُمُ النَّشْأَةَ الْأُولَى فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ) (الواقعة 60-62) (ما مرگ را بین شما تقدیر کردیم و کسی از ما جلو نمیزند * (و نمیتواند جلوی ما را بگیرد) که کسانی مشابه شما را جایگزین کنیم و شما را در خلقتی بیافرینیم که نمیشناسید * و شما خلقت اول را شناختید پس چرا تذکر نمیگیرید ؟)

أَيُّ عَلِيٍّ أَنْ نَحْيِيكُمْ فِي حَيَاةٍ جَدِيدَةٍ وَفِي عَالَمٍ جَدِيدٍ بَلْ أَنْتُمْ كُنْتُمْ فِي حَيَاةٍ سَابِقَةٍ فَلِمَ لَا تَتَذَكَّرُونَ ، بَلْ لَا يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانَ إِلَّا بِمَشِيئَةِ اللَّهِ وَإِرَادَتِهِ سَبْحَانَهُ أَظُنُّ فِي هَذَا الْكَلَامِ جَوَابَ لِكُلِّ اسْئَلَتِكَ أَنْ تَدَبَّرْتَهُ ، وَكَمَثَلِ سَاجِيكَ عَلَى بَعْضِهَا مِنْ خِلَالِ هَذَا الْكَلَامِ (اعلماني اليامي قبل ان اولد ، ولم اعلم في هذا العالم الجسماني حتى ذكرني وعرفني الله) (تعلمت بعض علوم هذا العالم الجسماني كما تعلم الانبياء (ع) من قبلي فعيسى (ع) كاننجارا وتعلم النجارة من يوسف النجار) (اعلم الكثير ولكني لا اعلم شيء حتى يذكرني الله بما موجود في صفحة وجودي ، واذكر ايضا ان العلم ليس في السماء فينزل اليكمولا في الارض فيخرج اليكم ولكنه في الصدور فاستفهم الله يفهمك (وَاتَّقُوا اللَّهَ يَعْلَمُ كُمُ اللَّهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ) (البقرة : 282)).

یعنی با آنکه شما را در حیات جدید و عالمی نو زنده کردیم ، با اینحال شما در همان حیات زندگی گذشته اید پس چرا تذکر نمیگیرید ؟ بلکه انسان جز با مشیت خدا و اراده آن معبود سبحان ، تذکر نمیگیرد گمان میکنم در این کلام جواب همه سوالات تو هست اگر دقت کنی و برای مثال بعضی از سوالات را از خلال کلام بیان میکنم:

(بدان من یمانی هستم قبل از آنکه متولد شوم و در این عالم جسمانی این موضوع را نمیدانستم تا آنکه خدا به من یادآوری کرد و به من شناساند)

(بعضی از علوم را در این عالم جسمانی فراگرفتم همانگونه که انبیا قبل از من ان را فراگرفتند .عیسی ع نجار بود و نجاری را از یوسف نجار فراگرفت)

(من علوم بسیاری را میدانم ولی چیزی نمیدانم تا آنکه خدا آن چیز که در صفحه وجودم هست را به یادم بیاورد) و نیز به تو یادآوری میکنم که علم در آسمان نیست تا به سوی شما فرود بیاید و در زمین هم نیست تا به سوی شما خارج گردد بلکه علم در سینه هاست پس از خدا فهم آنها را بخواه تا به تو بیاموزاند (وَأَتَّقُوا اللَّهَ يَعْلَمَ اللَّهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ) (البقرة:282) (و از خدا بترسید و خدا به شما می آموزاند و خدا به همه چیز داناست)

انت وانا وكل إنسان نحن جميعا محتاجون ان نعود الى الله ليخبرنا من نحن ومن اين اتينا والى اين نحن ذاهبون واعلم ان أي إنسان لن تحصل له الطمأنينة إلا اذا اجابه الله وعرف الحق من الله عندها لا يبالي ان وقع على الموت او وقع الموت عليه عندها لن تكون الحياة احب اليه من الموت ولا الموت احب اليه من الحياة بل سيكون حبيبه الله ولن تكون له ارادة ولا مشيئة الا ارادة ومشيئة حبيبه سبحانه سيسهر الليل الوقت الذي ينام فيه الناس ليخلو بحبيبه الذي لاينام ، عندما يصلي ويقرأ القرآن يعلم يقيناً ان حبيبه يسمعه ويصغي اليه لذا ستفيض عيناه بالدموع (وَإِذَا سَمِعُوا مَا أُنزِلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَى أَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ) (المائدة : 83).

تو و من و هر انسانی همه محتاجیم که به سوی خدا بازگردیم تا به ما خبر دهد که بودیم و از کجا آمدیم و به کجا میرویم و بدان که هیچ انسانی اطمینان برایش حاصل نمیشود مگر انگاه که خدا جوابش دهد و حق را از خدا بشناسد . در نزد این انسان مهم نیست که بمیرد یا مرگ به او رو آورد . نزد این انسان حیاتی دوست داشتنی تر از مرگ نیست و مرگی در نزد او دوست داشتنی تر از حیات نیست بلکه دوستش ، خدا خواهد بود و هرگز برای او اراده و مشیتی جز اراده و مشیت دوستش یعنی ان معبود سبحان نیست .

شبهها انگاه که همه خوابند ، بیدار میماند تا با ان حبیبی که نمیخوابد ، خلوت کند .هرگاه که نماز بخواند یا قران بخواند یقیناً میداند که حبیبش صدای او را میشنود و به سویش تمایل می یابد و به این دلیل دو چشمش پر از اشک میشود (وَإِذَا سَمِعُوا مَا أُنزِلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَى أَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ) (المائدة:83) (و انگاه که بشنوند آنچه را که بر رسول نازل شد ، به دلیل دریافت حق چشمانشان را میبینی که پر از اشک میشود .میگویند پروردگار ما ! ایمان آوردیم پس ما را با شاهدان و همراه آنان قرار ده)

اما ما حصل لك في البيت الحرام فاعلم ان الحمام معروف بانه ينقل الرسائل وسقوط شيء منه عليك يعني ستأتيك رسالة وكون ما حصل في بيت الله يعني ان الرسالة من الله واسأل الله ان يوفقك الى الحق بعد ان طلبته وان يؤتيك في الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة هو وليي وهو يتولى الصالحين.

اما آنچه در بیت الله الحرام برایت اتفاق افتاد پس بدان که کبوتر معروف است که نامه ها را منتقل میکند و سقوط چیزی از ان به سوی تو یعنی نامه ای به سوی تو می آید و طبیعت آن چه در خانه خدا اتفاق افتاد یعنی اینکه این نامه از خداست و از خدا میخواهم که تو را به سوی حق موفق بدارد پس از آنکه ان را طلبیدی و در دنیا و آخرت به تو نیکی عطا کند . او ولی من و همه صالحین است

وطلبت دعاء للهداية والرزق فاوصيك بصلاة الليل وهذا الدعاء بعدها وهو دعاء زين العابدين علي ابن الحسين (ع)
 و دعایی برای هدایت و رزق طلبیدی پس تو را به نماز شب و این دعا پس از آن وصیت میکنم که این دعا از
 زین العابدین علی ابن الحسین ع است :

(الهي غارت نجوم سماءك ونامت عيون أنامك وهدأتأصوات عبادك وأنعامك وغلقت الملوک عليها أبواها وطاف عليها حراسها واحتجبوا عمينسألهم حاجة أو ينتجع منهم فائدة وأنت الهي حی قيوم لا تأخذك سنة ولا نوم ولا يشغلکشي أبواب سماءك لمن دعاك مفتحات وخزائنك غير مغلقات وأبواب رحمتك غير محجوباتوفوائدك لمن سألک غير محظورات بل هي مبذولات أنت إلهي الكريم الذي لا ترد سائلا منالمؤمنين سألک ولا تحتجب عن أحد منهم أرادک لا وعزتك وجلالك ولا تختزل حوائجهم دونکولا يقضيها أحد غيرک وقد تراني ووقوفي وذل مقامي بين يديک وتعلم سريرتي وتطلع علما في قلبي وما يصلح به أمر أخرتي ودنيائي اللهم إن ذکر الموت وأهوال المطلاع والوقوفبين يديک نغصني مطعمي ومشريبي وأغصني بريقي وأقلقتني عن وسادي ومنعني رقادتي كيف ينامن يخاف ملك الموت في طوارق الليل وطوارق النهار بل كيف ينام العاقل وملك الموت لاينام لا بالليل ولا بالنهار ويطلب روحه بالبيات وفي آناء الساعات (وكان عليهاالسلام) يسجد بعد هذا الدعاء ويلصق خده بالتراب (ويقول) أسألک الروح والراحة عندالموت والعضو عني حين ألقاك).

خدایا ! ستارگان اسمانت در شب پنهان شدند و چشمان مردم به خواب رفته است و صدای بندگان و چهارپایان آرام گرفته است و پادشاهان بر درهای خود قفل زدند و نگهبانان آن بر دورش چرخیدند و از آن که از آنان درخواستی کند یا به دنبال فایده ای باشد ، پنهان شدند

و تو خدای من ! زنده قیومی که سن و خواب تو را فرامیگیرد و چیزی تو را به خود مشغول نمیکند .دروازه های اسمانت برای آنکه دعایت کند گشوده است و گنجینه های تو قفل نیست و درهای رحمتت در حجاب و پنهان نیست و سود تو برای آنکس که از تو بخواهد ، دور نماید بلکه به او داده میشود

تو خدای کریم منی که مومنی را که از تو بخواهد ، نیرانی و از کسی از آنان که تو را بخواهد پنهان نیستی . نه ! به عزت و جلالت سوگند ! حوائجشان را جز تو برآورده نمیکند و احدی جز تو آن را برآورده نمیسازد و مرا و جایگاه ایستادم را و کوچکی مقام در پیشگاهت را دیده ای و اسرار مرا میدانی و بر آنچه در قلب من است و آنچه دنیا و اخرتم را اصلاح میکند ، آگاهی .

پروردگارا یاد مرگ و ترس طلوع و ایستادن در پیشگاه تو ،مرا از خوردن و نوشیدن باز داشته است و لقمه ها را در گلویم انباشته است و مرا از خوابیدن آرام بر بالش منع کرد .

چگونه بخوابد آنکه از فرشته مرگ در لحظات شب و روز میهراسد ؟ بلکه عاقل چگونه بخوابد در حالیکه فرشته مرگ نمیبرد و منتظر است که روح او را در شب یا لحظات و ساعات روز بستاند و امام ع پس از این دعا سجده میکند و صورت را بر خاک میمالد و میگوید : خدایا ! ازتو راحتی و روح را در هنگام مرگ میطلبم واز تو میخواهم نگاه که تو را میبینم مرا ببخشایی)

سوال 94: ... مفرد (رب) یا مفرد (الاله) یا (الله) وارد شد است . فرق معنی این دو چیست : رب و اله یا الله ؟ و سلام خدا بر شما و رحمت و برکاتش و امیدوارم که با سوالات شما را از رده نکرده باشم
ابراهیم رغیل

ج : بسم الله الرحمن الرحيم والحمد لله رب العالمين وصلى الله على محمد وال محمد الائمة والمهديين وسلم تسليما

الاله هو الكامل الذي يؤله اليه لسد النقص وتحصيل الكمال يعني يتوجه اليه ويقصد ، والرب هو الذي يسد نقص غيره ويكمل غيره ، والالوهية والربوبية غير مختصة به سبحانه بل المختص به سبحانه هو الالوهية المطلقة والربوبية المطلقة بل المختص به سبحانه هو الالوهية المطلقة والربوبية المطلقة والتي تشمل حتى الاب فيقال عنه رب الاسرة باعتبار انه يربي ابنائه ويكملهم ، وبين الربوبية المطلقة التي لا تشمل إلا الغني الذي لا يفتقر الى غيره فهي منحصرة به سبحانه ، وكذا الالوهية بل ان الله سبحانه وتعالى خلق الإنسان ليكون خليفته الكامل وهو لا يكون كذلك إلا اذا تحلى بكل صفات الالوهية وتجلت فيه (أي كما ورد عن رسول الله (ص) : احصى اسماء الله). هذا بأختصار ويوجد تفصيل في تفسير سورة التوحيد ستقرأه في المستقبل انشاء الله ، وانا خادم للمؤمنين ولك ولا يشغل علي اجابة استلتك بل اتشرف بان اجيبها ومن نعم الله علي ان اجيبها وكثرة الاسئلة ان كانت بنية القرية الى الله تعني ان المؤمن مهتم بدينه ومتوجه الى الله ، وانا جئت لهذا ليتوجه الناس الى الله. وارجو ان تعذرني وتقبل عثرتي ان كنت قصرت معك في شيء.

الاله : او كمالی است که برای رفع نقص یا به دست آوردن کمال به او توجه و ابراز نیاز میشود یعنی به سوی او رو میشود و قصد میگردد.

الرب : او کسی است که نقص غیر خود را برطرف میسازد و غیر خود را کامل میکند . و الوهیت و ربوبیت فقط مختص ان معبود سبحان نیست بلکه آنچه مختص ان معبود سبحان است ، الوهیت مطلق و ربوبیت مطلق است و تفاوت واضح است میان ربوبیتی که حتی پدر را هم در بر میگیرد و به همین جهت درباره پدر از عبارت رب خانواده تعبیر میشود به ان دلیل که فرزندانش را تربیت میکند و انها را کامل میسازد و ربوبیت مطلق که فقط شامل آن غنی ای است که نیازی به غیر خود ندارد و این ربوبیت مختص ان معبود سبحان است و به همین ترتیب در مورد الوهیت وارد است بلکه همانا خدای سبحان و متعال انسان را افرید تا خلیفه کامل او باشد و او چنین نمیشود تا انگاه که به همه صفات الوهیت اراسته شود و این صفات در او تجلی یابد یعنی همانگونه که رسول الله ص فرمود : (احصى اسماء الله) (اسمائى خدا بشود)

و این به اختصار است و تفصیل بیشتر در تفسیر سوده حمد است که انشائی الله در آینده خواهی خواند و من خادم تو و همه مومنین و پاسخ دادن به سوالات برای من آزار اور و سخت نیست بلکه شرافتی برای من است که به انها جواب دهم و این از نعمتهای خدا بر من است که انها را پاسخ گویم و زیادی پرسش اگر به نیت قرب الی الله باشد ، معنیش آن است که مومن همتش ، دین است و به سوی خدا توجه کرده است و من برای ان امدم که مردم را متوجه خدا کنم. و امیدوارم که مرا ببخشی و اگر در همراهی با تو کوتاهی کردم ، لغزشم را بپذیری.

سوال 95: به نام خدای بخشاینده مهربان .سید احمد الحسن ع سلام بر شما و رحمت خدا و برکاتش انگاه که نفوس در نهایت آسمان دنیا و ابتدای اولین آسمان هستند و با جسدها به این گونه مرتبطند که ان را تدبیر میکنند ، معنی جدا شدن نفس از جسد هنگام مرگ چیست ؟
 آیا نفس همان روح است و تفاوت انها چیست ؟
 آیا نطفه های موجود در عالم ذر همین نطفه های مادی است و معنی انکه تابع نفس است ، یعنی با رحلت آن رحلت میکند ؟
 آیا زمینهای هفتگانه پایینتر از زمینی است که در انیم ؟

میشم برزان

ج : بسم الله الرحمن الرحيم والحمد لله رب العالمين وصلى الله على محمد وال محمد الائمة والمهديين وسلم تسليما

1- نعم المفروض انه لا يوجد نزع للنفس بل فقط أمرها بالرجوع إلى بارئها وخروج النطفة تبعاً لذلك (والمقصود ليس النطفة المنوية بل النطفة التي نزلت من عالم الذر وخلق منها الإنسان) هذا إذا كان الإنسان على الفطرة الأولى التي فطر الله الناس عليها (يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ * ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً رَضِيَةً) (الفجر : 27-28).

جواب سوال اول : بله واجب است که جدایی از نفس ایجاد نشود بلکه فقط امر خدا به نفس است تا به سوی پروردگارش باز گردد و خروج نطفه ها به دنبال ان است (و مقصود نطفه موجود در منی نیست بلکه منظور نطفه ای است که از عالم ذر فرود آمد و انسان از ان افریده شد) و این در صورتی است که انسان بر فطرت اولی باشد که خدا مردم را بر ان افرید (يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ * ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً رَضِيَةً) (الفجر 27-28) ای نفس مطمئن * با رضایت از پروردگارت در حالی که او هم از تو راضی است به سوی پروردگارت بازگرد (

لكن الحاصل ان أكثر الناس قد اشتغلت أنفسهم بعشق هذا العالم الجسماني وامتدت من أنفسهم جذور ارتبطت باوتاد هذا العالم الجسماني فكيف يمكن ان تفصل هذه الأنفس عن هذا العالم الجسماني إلا بتقطع هذه الجذور أو الحبال المشدودة بقوة اوتاد هذا العالم الجسماني ولذا تكون الآم الموت (أي بسبب تقطيع هذه الجذور وهذه الحبال) ولذا أيضا لا توجد شفاة للخلاص من الآم الموت لأنه لا يحصل موت المتعلق بالدنيا إلا بما قال تعالى (وَأَتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَاعَةٌ وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ) (البقرة : 48).

ولی حاصل آن است که بیشتر مردم جانهایشان مشغول به عشق این عالم جسمانی است و از نفوس انها، ریشه هایی بیرون می آید که به استواریهایی این عالم جسمانی میبوندند پس چگونه ممکن است به جز با جدا کردن این ریشه ها یا ریسمانهائی به شدت تنیده به استواریهائی این عالم جسمانی ، این نفوس از عالم جسمانی جدا شوند ؟
 و به همین دلیل دردهای مرگ حاصل میشود (به دلیل قطع این ریشه ها و ریسمانها) و به همین دلیل شفاعتی نیز برای رهایی از دردهای مرگ یافت نمیشود . زیرا مرگی که متعلق به دنیا است ، جز با این دردها تحقق نمییابد

خدای متعال فرمود : (وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَاعَةٌ وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ) (البقره 48) و بترسید از روزی که نفسی به جای نفس دیگر مجازات نشود و از ان شفاعتی پذیرفته نگردد و معادلی از ان گرفته نشود و به انان یاری نرسد)

(وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا تَنْفَعُهَا شَفَاعَةٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ) (البقره : 123) و بترسید از روزی که نفسی به جای نفس دیگر مجازات نشود و از ان معادلی جهت زدودن گناهان گرفته نشود و شفاعتی سودمند نباشد و به انان یاری ای نرسد

(يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا يَوْمًا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعَ فِيهِ وَلَا خُلَّةَ وَلَا شَفَاعَةَ وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ) (البقره : 254) ای مومنان ! از آنچه روزیتان کردیم اتفاق کنید پیش از انکه روزی برسد که خرید و فروشی و دوستی و شفاعتی در ان نیست و کافران ، ستمکارند

فهذا اليوم الذي تكون الشفاعة فيه ممتنعة هو يوم الموت فأنت اذا فهمت ما تقدم تعلم انه لا معنى للشفاعة هنا لأنه لا بد من قطع هذه الجذور ليحصل الموت والخلاص من هذا العالم الجسماني وهذا القطع يرافقه الألم حتما.

و این روزی که شفاعت در ان منتفی است ، روز مرگ است .پس تو اگر آنچه گذشت را فهمیدی ، میدانی که شفاعت در اینجا معنی ای ندارد زیرا چاره ای جز کندن این ریشه ها نیست تا مرگ و خلاص از این دنیا حاصل شود و این قطع ، مسلما با درد همراه است.

2- سيأتي جواب هذا السؤال وغيره عن هذه المسألة في كتاب (يسألونك عن الروح) انشاء الله

جواب سوال 2 : جواب این سوال و سوالات مشابه ان شاء الله در کتاب يسألونك عن الروح می اید

3- تبين الجواب في ج 1 جواب سوال 3 :جواب در جلد 1 آمده است

4- معنى ان السماوات فوق الأرض أو ان الارضين الأخرى تحت الأرض ليس هو فوق وتحت مكاني بل معناه ان

الارضين الأخرى هي أدنى مرتبة في الخلق من الأرض أي انها أكثر ظلمة من الأرض.

جواب سوال 4 : معنی انکه اسمانها بالای زمینند یا زمینهای دیگر زیر این زمینند ، به معنی بالا و زیر مکان نیست بلکه معنی ان است که زمینهای دیگر در خلق ، در مرتبه پایینتر از این زمینند یعنی اینکه تاریکی انها بیشتر از زمین است.

سوال 96: سید احمد الحسن ع رسول ، وصی و یافی امام مهدی ع سلام بر شما و رحمت و برکات خدا بر شما باد در باره آنچه در کتاب متشابهات 4 آمد در خصوص شبیه عیسی ع که مهدی اول از اوصیا بود ، معلوم است که مهدی اول در ان زمان نور یا حقیقی بوده است پس ایا مهدی اول مانند جسد یا روحی که در جسدی معین قرار بگیرد نزول کرد ؟ و ایا مهدی اول اکنون در جسدی است که با ان بر صلیب رفت ؟ و اگر در جسدی جز ان جسد است ، ایا برای روح ممکن است که به چند جسد وارد شود ؟
عذر میخوام اگر به مهدی اول اسائه ادبی شد من از انصارم که حین تبلیغ به این سوالات برخوردارم

میثم برزان

ج : بسم الله الرحمن الرحيم والحمد لله رب العالمين وصلى الله على محمد وال محمد الائمة والمهدين وسلم تسليما

النطفة المتعلقة بالنفس لا تتبدل ولكنها يمكن ان تتشكل في هذا العالم الجسائي بأكثر من صورة ألا ترى ان صورتك الجسائية تتغير وتتبدل مع الزمن فصورتك وأنت طفل صغير ليست تماماً كصورتك وأنت شاب (أَفَعِينَا بِالْخَلْقِ الْأَوَّلِ بَلْ هُمْ فِي لَبْسٍ مِنْ خَلْقٍ جَدِيدٍ) (ق : 15) والنطفة المقصودة هي النازلة من عالم الذر وليس النطفة المنوية بل هي تتعلق بما كتعلق النفس بها.

نطفه متعلق به نفس ، به چیز دیگری تبدیل نمیشود ولی ممکن است که این نطفه در این عالم جسمانی به صورتهایی بیش از یک صورت تشکیل یابد . ایا نمیبینی که شکل جسمانی تو با زمان تغییر میکند و به چیز دیگری بدل میشود ؟ .پس صورت تو وقتی طفلی کوچک بودی دقیقاً مانند صورت تو در جوانی نیست (افعیینا بالخلق الاول بل هم فی لبس من خلق جدید) (ق 15) (ایا ما از خلق اول ناتوان ماندیم ولی آنان در باره خلق جدید در شکند) و مقصود از نطفه ، انی است که از عالم ذر فرود آمد و نطفه موجود در منی نیست . بلکه ان نطفه به این نطفه مرتبط است همانگونه که نفس به ان تعلق دارد.

وليس ضروريا ان تتعلق النطفة النازلة من عالم الذر بالنطفة المنوية ليوحد الإنسان في هذا العالم الجسائي كما ترى هذا بوضوح في نطفة عيسى (ع) فلم تتعلق بنطفة منوية بل هي نضخت إلى رحم مريم (ع) مباشرة.

و برای انکه انسان در این عالم جسمانی بیاید ، حتما لازم نیست که این نطفه فرود آمده از عالم ذر به نطفه موجود در منی تبدیل شود .همانگونه که ان را به وضوح در نطفه عیسی ع میبینی پس تعلقی به نطفه موجود در منی نداشت بلکه مستقیماً در رحم مریم ع دمیده شد .

فيمكن ان يتجسد الإنسان في هذا العالم الجسماني قبل ان يدخل اليه للامتحان (أي قبل ان يولد فيه) وكذا يمكن بعد ان ينتهي امتحانه (أي بعد موته) فكم من ميت بعثه الله بعد موته والقرآن شاهد على ذلك. والنفس هي والنطفة هي هي اما الصورة الجسمانية فرما نفسها أو يتبدل بعضها أو كلها.

پس ممکن است که انسان در این عالم جسمانی پیش از آنکه برای امتحان به ان وارد شود (یعنی پیش از آنکه متولد شود)، تبدیل به جسد گردد. و نیز پس از آنکه امتحانش به پایان رسید (یعنی بعد از مرگش) باز ممکن است که به عالم جسمانی بیاید. پس چه بسیار مردگانی که خدا انها را به دنیا بازگرداند و قران بر این قضیه شاهد است در حالیکه نفس همان است و نطفه همان اما صورت جسمانی شاید به همان صورت باشد یا به صورت جزئی و کلی تغییر یابد.

الذي يجب ان تفهمه ان ولادة الإنسان في هذا العالم لا تعني أول خلقه بل تعني أول دخوله إلى هذا العالم الجسماني للامتحان. فالإنسان مخلوق قبل ذلك بل وجرى عليه الامتحان الأول في عالم النذر وهذا الذي نحن فيه هو الامتحان الثاني.

انچه واجب است بدانی ان است که ولادت انسان در این عالم به معنی خلق اولش نیست بلکه به معنی دخول اول او برای امتحان به این عالم است. پس انسان پیش از این افریده شد بلکه امتحان اول در عالم ذر بر او جاری گشت و آنچه ما در انیم، امتحان دوم است.

سوال 97: بسمه تعالی و سلام بر شما برخی سوالات را درباره امام منتظرمان از شما میپرسم .

- 1- در برخی روایات مدت حکم حجة، 7 سال، 9 سال یا 11 سال آمده است . با توجه به ملاقات شما با امام مهدی ع ایا ممکن است مشخص کنید که کدامشان مدت حکم حجت است
- 2- تعداد انصار قائم 313 نفر است پس بقیه مومنین در همه عالم چگونه اند ؟
- 3- ایا ممکن است که مدت باقیمانده تا ظهور را بدانیم ؟
- 4- بقیه علایم ظهور که باقی است کدام است

ج : بسم الله الرحمن الرحيم والحمد لله رب العالمين وصلى الله على محمد وآل محمد الاثمة والمهديين وسلم تسليما

1- الأختلاف في الروايات في توقيت فترة حكم الإمام المهدي (ع) لأنها مرة المراد حكم الإمام المهدي (ع) ومرة حكم المهدي الأول ومرة حكم المهدي الثاني واما الرواية التي تعد فترة الحكم بأثامئات السنين فهي ناظرة الى فترة حكم المهديين.

ج1: اختلاف در روایات در مورد مدت حکم امام مهدی ع به این دلیل است که یکبار منظور از ان مدت حکومت امام مهدی ع و یکبار منظور حکومت مهدی اول و یکبار منظور مدت حکومت مهدی دوم است . اما روایتی که مدت حکومت را صدها سال معرفی میکند ، منظورش مدت حکومت همه مهدیین است

2- ال (313) هم خاصة أصحاب الإمام المهدي (ع) وليسوا كل المؤمنين به ولا كل قادته بل ان النتيجة هي ايمان الملايين وانبساط دولة الحق والمعرفة والعدل على كل بقعة في هذه الارض.

ج2: 313 نفر یاران خاص امام مهدی ع هستند و همه مومنین به او یا پیروانش نیستند بلکه نتیجه دعوتش میلیونها مومن و گسترش دعوت حق و معرفت و عدل بر هر نقطه ای در زمین است

3- القيام وظهور الأمر الحق على الظالمين موجود في القرآن بكل وضوح ولشدة جلاء الوقت المعلوم وظهوره في القرآن لا يرى ولا يعرف (لِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ أَكَادُ أَخْفِيهَا لِتُجْزَى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعَى) (طه : 15) أي ان ساعة قيام القائم ظاهرة وليست خفية. اما ان كنت تطلب مني التوقيت فانا لا أوقت.

ج3: قيام و ظهور امر حق بر ستمکاران در قران واضحاً و به طور اشکار با تعبیر وقت معلوم موجود است ولی ظهورش در قران دیده نمیشود و شناخته نمیگردد ﴿لِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ أَكَادُ أَخْفِيهَا لِتُجْزَى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعَى﴾ (طه : 15) (همانا ساعت (قيام) می آید و نزدیک است که ان را مخفی دارم تا هر کس با آنچه سعی و کوشش کرده است ، مجازات شود) یعنی ساعت قيام قائم مشخص است و مخفی نیست ولی اگر از من بخواهی که وقت ان را مشخص کنم ، من وقت تعیین نمیکنم.

سوال 98 : گفته میشود که ائمه معصومین نامشان در قران آمده است ایا این درست است ؟ و اگر درست است در کدام ایه نام انها آمده است :

میساء جعفر السعدی

ج : بسم الله الرحمن الرحيم والحمد لله رب العالمين وصلى الله على محمد وال محمد الائمة والمهديين وسلم تسليما

هذه آيات ذكر فيها الائمة (ع) : اينها آياتی است که در ان ذکر ائمه آمده است :

- (وَإِنَّهُ فِي أُمِّ الْكِتَابِ لَدَيْنَا لَعَلِيَّ حَكِيمٌ) (الزخرف : 4) (همانا آن در ام الكتاب در نزد ما ، علی حکیم است)

- (قَالَ هَذَا صِرَاطٌ عَلِيٍّ مُسْتَقِيمٌ) (الحجر : 41) (گفت این راه علی ، مستقیم است)

- (وَوَهَبْنَا لَهُمْ مِنْ رَحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا) (مریم : 50) (و از رحمتان به انها بخشیدیم و برای آنان زبان راستی ، علی را ، گاردیم)

- (وَجَعَلْنَاهُمْ أُمَّةً مَهْدُونَ بِأَمْرِنَا وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ وَإِقَامَ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ وَكَانُوا لَنَا عَابِدِينَ) (الانبیاء : 73) (و آنان را امامانی قرار دادیم که به امر ما هدایت میکنند و به انها نیکوکاری و برپاداشتن نماز و پرداخت زکات را وحی کردیم و آنان بندگان ما بودند)

- (وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أُمَّةً مَّهْدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ) (السجدة : 24) (و از انان امامانی گماردیم که به امر ما هدایت میکنند آنگاه که صبر کردند و به آیات ما یقین داشتند)

- (إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ) (المائدة : 55) (همانا ولی شما خدا و رسول او و مومنینی هستند که نماز را بر پا میدارند و در حال رکوع ، زکات میدهند)

وهذه اية فيها ذكر علي (ع) واعداءه (لع) (وَاعْلَمُوا أَنَّ فِيكُمْ رَسُولَ اللَّهِ لَوْ يُطِيعُكُمْ فِي كَثِيرٍ مِنَ الْأَمْرِ لَعَنِتُّمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ حَبَّبَ إِلَيْكُمُ الْإِيمَانَ وَزَيَّنَهُ فِي قُلُوبِكُمْ وَكَرَّهَ إِلَيْكُمُ الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ أُولَئِكَ هُمُ الرَّاشِدُونَ) (الحجرات : 7) (و بدانید که در میان شما رسول الله است که اگر در بیشتر امور از شما پیروی کند ، به رنج می افتید ولی خدا ایمان را در نزد شما پسندید و ان را در سینه های شما آراست و کفر و فسوق و عصیان را از شما ناپسند داشت. انان راه یافتگان هدایت شده اند).

توضیحات :

عن أبي عبد الله ع وقد سأله سائل عن قول الله عزوجل: (وَإِنَّهُ فِي أُمِّ الْكِتَابِ لَدَيْنَا لَعَلِيَّ حَكِيمٌ) قال: هو أمير المؤمنين (بحار الأنوار: ج 32 ص. 210) از امام صادق درباره ایه ﴿وَإِنَّهُ فِي أُمِّ الْكِتَابِ لَدَيْنَا لَعَلِيَّ حَكِيمٌ﴾ (زخرف 4) (همانا آن در ام الكتاب در نزد ما ، علی حکیم است) سوال شد . امام ع فرمود : او امیر المومنین ع است

عن أبي حمزة الثمالي، عن أبي عبد الله ع قال: سألته عن قول الله عزوجل: (هَذَا صِرَاطٌ عَلِيٍّ مُسْتَقِيمٌ) قال: هو ، والله علي هو والله الميزان والصراط المستقيم (مختصر بصائر الدرجات - للحسن بن سليمان الحلبي: ص 68)

از امام صادق ع در مورد ایه ﴿قَالَ هَذَا صِرَاطٌ عَلِيٍّ مُسْتَقِيمٌ﴾ (الحجر 41) (گفت این راه علی ، مستقیم است) سوال شد . امام ع فرمود : او به خدا سوگند ! علی ع است . او به خدا سوگند !، میزان و صراط مستقیم است)

عن أبي بصير، عن الصادق ع: (وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا)، يعني علياً أمير المؤمنين ع (بحار الأنوار ج 63 ص 59)

امام صادق ع در مورد (وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا) (مریم 50) (و برای انان زبان راستی ، علی را ، گماردیم) فرمود : یعنی علی امیر المومنین ع (الجواب المنير عبر الاثير جلد 2 ص 79-81)

سوال 99: به نام خدای بخشنده مهربان سید احمد الحسن ع سلام بر شما و رحمت خدا و برکاتش بر شما باد بعضی آیات شریف بر ان دلالت دارد که محمد ص نمیدانست که رسول مرسل از طرف خداست تا آنکه بر ایشان وحی آمد ﴿وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ﴾ (الشوری 52:)
 (و به این ترتیب به سوی تو روحی از امرمان ، وحی کردیم . تو پیش از این نمیدانستی که کتاب و ایمان چیست)
 و نیز (ووجدك ضالًّا فهدى) (تو را گمراه یافت و هدایت کرد)

و این در حالی است که بعضی روایات دلالت بر ان دارد که رسول ص، مقام نبوت خویش قبل از بعثتش میدانست و پیش از نزول قران ان را حفظ کرده بود مانند روایت میلاد علی ع که در ان ذکر شده است که علی ع در هنگام تولدش سوره مومنون را تلاوت فرمود (قد افلح المومنون)
 و در جواب رسول ص فرمود: (مومنان به ولایت تو ای علی رستگار شدند) با اینکه ولادت علی ع قبل از بعثت بوده است . پس چگونه این دو موضوع با هم جمع میشود و با ان ایه که ذکر شد میخواند و؟

میثم برزان خلف الموسوي

ج : بسم الله الرحمن الرحيم والحمد لله رب العالمين وصلى الله على محمد وال محمد الائمة والمهديين وسلم تسليما

قال تعالى ﴿وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ وَلَكِنْ جَعَلْنَاهُ نُورًا نَهْدِي بِهِ مَنْ نَشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ (الشورى : 52) (و به این ترتیب به سوی تو روحی از امرمان ، وحی کردیم . تو پیش از این نمیدانستی که کتاب و ایمان چیست ولی ان را نوری قرار دادیم که با ان هر که از بندگمان را بخواهیم هدایت میکنیم و همانا تو به راه مستقیم هدایت میکنی)

عَنْ أَبِي حَمْرَةَ قَالَ سَأَلْتُ أَبَا عَبْدِ اللَّهِ ع (عَنِ الْعِلْمِ أَهْوَى عِلْمٌ يَتَعَلَّمُهُ الْعَالِمُ مِنْ أَفْوَاهِ الرِّجَالِ أَمْ فِي الْكِتَابِ عِنْدَكُمْ تَفَرُّوهُ فَتَعَلَّمُونَ مِنْهُ قَالَ الْأَمْرُ أَعْظَمُ مِنْ ذَلِكَ وَأَوْجِبُ أَمَا سَمِعْتَ قَوْلَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ ثُمَّ قَالَ أَيُّ شَيْءٍ يَقُولُ أَصْحَابُكُمْ فِي هَذِهِ الْآيَةِ أَيُّرُونَ أَنَّهُ كَانَ فِي حَالٍ لَا يَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ فَقُلْتُ لَا أَذْرِي جُعِلْتُ فِدَاكَ مَا يَقُولُونَ فَقَالَ لِي بَلَى قَدْ كَانَ فِي حَالٍ لَا يَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ حَتَّى بَعَثَ اللَّهُ تَعَالَى الرُّوحَ الَّتِي ذُكِرَ فِي الْكِتَابِ فَلَمَّا أَوْحَاهَا إِلَيْهِ عِلْمٌ بِهَا الْعِلْمُ وَالْفَهْمُ وَهِيَ الرُّوحُ الَّتِي يُعْطِيهَا اللَّهُ تَعَالَى مَنْ شَاءَ فَإِذَا أَعْطَاهَا عَبْدًا عِلْمَهُ الْفَهْمُ) الكافي ج 1 ص : 273 هذا هو الاعتقاد الصحيح وقد بينته فيما مضى.

از ابی حمزه روایت است که از امام صادق ع پرسیدم ایا علم ان است که عالم ان را از زبان مردم می آموزد یا علم در کتاب نزد شماست که ان را میخوانید و از ان می آموزید ؟

امام ع فرمود: امر از این بزرگتر و واجبتر است ایا سخن خدای عزیز و جلیل را نشنیدی ((و به این ترتیب به سوی تو روحی از امرمان، وحی کردیم. تو پیش از این نمیدانستی که کتاب و ایمان چیست) سپس امام ع فرمود: یارانتان در باره این ایه چه میگویند ایا اقرار میکنند که او (محمد ص) در حالی بود که کتاب و ایمان را نمیشناخت؟

به امام ع گفتم چاتم فدایت نمیدانم آنها چه میگویند.

امام ع فرمود: بله او (محمد ص) در حالی بود که کتاب و ایمان را نمیشناخت تا آنکه خدای متعال روحی که در کتاب ذکر شده است را برانگیخت پس نگاه که روح را به او وحی کرد به وسیله این روح علم و فهم را به او اموخت و آن روحی است که خدای متعال به هر که بخواهد، میبخشد و به هر که ببخشد، به او فهم میدهد الکافی: ج 1 ص 273

این اعتقاد صحیح است که قبلا ان را توضیح داده ام

السؤال / 100: السلام عليكم ورحمة الله وبركاته

أما بعد، فهذه مجموعة من الأسئلة التي نرجو من سماحتكم الجواب عليها في أقرب فرصة؛ لأجل النشر في مقالة عن دعوة سماحتكم وجماعة أنصار المهدي (ع)، وقد أبدت عدد من الجرائد الأمريكية المعروفة، كالنيويورك تايمز، والواشنطن بوست، ونيوزويك رغبتهم بنشر الموضوع ودمتم.

المرسل زياد قاسم الزبيدي - صحفي مستقل

نيويورك - الولايات المتحدة

س1: نرجو منكم التعريف بسماحتكم بصورة مختصرة لجمهور غربي.

س1-در حد امکان برای جمهوری غربی خود را معرفی کنید:

ج: إسمي هو أحمد، كنت أعيش في مدينة البصرة في جنوب العراق، وأكملت دراستي الأكاديمية وحصلت على شهادة بكالوريوس في الهندسة المدنية، ثم انتقلت إلى النجف الأشرف وسكنت فيها لغرض دراسة العلوم الدينية، وبعد اطلاعي على الحلقات الدراسية والمنهج الدراسي في حوزة النجف وجدت أنّ التدريس متدنٍ (لا أقل بالنسبة لي أو بحسب رأيي)، كما وجدت أنّ في المنهج خللاً كبيراً، فهم يدرسون اللغة العربية والمنطق والفلسفة وأصول الفقه وعلم الكلام (العقائد) والفقه (الأحكام الشرعية)، ولكنهم أبدأ لا يدرسون القرآن الكريم أو السنة الشريفة (أحاديث الرسول محمد ص) والأئمة (ع)، وكذا فإنهم لا يدرسون الأخلاق الإلهية التي يجب أن يتحلّى بها المؤمن.

اسم احمد است و در بصره در جنوب عراق زیسته ام و درس اکادمیک خود را به پایان رساندم سپس به نجف اشرف منتقل شدم و برای اموختن علوم دینی در آن سکونت گزیدم و بعد از اطلاعم از مجامع و راه و روش تدریس در حوزه نجف ان را منحصط یافتم (حداقل برای من یا بر حسب نظر من) ، همانگونه که در روش تدریس خلل بزرگی دیدم . آنان لغت عربی و منطق و فلسفه و اصول فقه و علم کلام (عقاید) و فقه (احکام شرعی)را میخوانند ولی ابدان قران و سنت شریف (احادیث رسول ص و ائمه ع)را مطالعه نمیکنند و به همین ترتیب اخلاق الهی که واجب است مومن به ان اراسته شود را فرا نمیگیرند.

ولذا قُرت الاعتزال في داري ودراسة علومهم بنفسي دون الاستعانة بأحد، فقط كنت معهم وأواصل بعضهم ويواصلوني.

لذا تصمیم به گوشه گیری در خانه ام و مطالعه علوم به صورت شخصی و بدون کمک گرفتن از دیگری کردم ولی با انان بودم در ارتباط با انها بودم و انها هم با من در ارتباط بودند

أما سبب التحاقني بالحوزة العلمية في النجف، فهو أنني رأيت رؤيا بالإمام المهدي (ع)، وأمرني فيها أن أذهب إلى الحوزة العلمية في النجف، وأخبرني في الرؤيا بما سيحصل لي، وحدث بالفعل كل ما أخبرني به في الرؤيا.

اما سبب پیوستنم به حوزه علمیه در نجف ، ان بود که رویایی از امام مهدی ع دیدم و به من فرمان داد که به حوزه علمیه نجف بروم و در رویا به من خبر داد که در حوزه چه بر من خواهد آمد و آنچه ایشان در رویا به من خبر داده بود ، کاملاً تحقق یافت .

س2: ما هي الأهداف الرئيسية لدعوتكم ؟

س2: اهداف اصلی دعوت شما چیست :

ج: هدف الدعوة هو هدف الأنبياء (ع) نوح وإبراهيم وموسى وعيسى ومحمد، أن ينتشر التوحيد الحقيقي الذي يرضاه الله وأن تملأ الأرض قسطاً وعدلاً بعد أن ملئت ظلماً وجوراً.

هدف دعوت ، همان هدف انبیا ع از نوح و ابراهیم و موسی و عیسی و محمد است و ان اینکه توحید حقیقی که مورد رضایت خدا باشد منتشر گردد و زمین پس از انکه با ظلم و جور پر شد از عدل و قسط پر گردد

س3: متى بدأت بالدعوة وأين وماذا كانت الظروف آنذاك ؟

س3: کی دعوت را شروع کردید و کجا؟

ج: الدعوة بدأت في نهاية عام 1999 م في النجف في الحوزة العلمية، وبدأت بالانتشار وبشكل علني قبل سقوط الطاغية بعشرة أشهر تقريباً، وحاول الطاغية صدام اعتقالي وقتلي، ولكن الله وفضله ومثته عليّ حفظني ([192]).

دعوت در انتهای سال 1999 میلادی در نجف در حوزه علمیه شروع شد و با نشر و شکل علنی تقریباً 10 ماه قبل از سقوط طاغوت آغاز گردید و طاغوت صدام در صدد اسارت و قتل من بود ولی خدا به فضل و منتش بر من مرا حفظ کرد

س4: ذکرتم اتمک درستم في الحوزة العلمية في النجف، فمن كان العلماء الذين درسوكم ؟ وهل اُكتمت الدراسة ؟

س4: گفتید که شما در حوزه نجف درس خواندید مدرسان شما که بودند و آیا درس خود را به پایان رساندید ؟

ج: كنت في الحوزة العلمية في النجف وبين علمائها كما كانت مريم المقدسة (ع) في الهيكل وبين علماء اليهود.

در حوزه علمیه نجف و میان علمایش بودم ، همانگونه که مریم مقدس ع در هیکل در میان علمای یهود بود.

س5: ما هي الخطوات التي اتبعتها في إصلاح الحوزة العلمية وهل نجحت ؟

س5: روشهایی که برای اصلاح حوزه علمیه نجف به کار بردید چه بود و آیا پیروز شدید؟

ج: محاولتي الإصلاح في الحوزة العلمية كانت في بداية الدعوة وقبل أن تصبح علنية، وكانت تتركز على ثلاثة محاور هي:

گفتگویم برای اصلاح حوزه علمیه در ابتدای دعوت و قبل از علنی شدن ان بود و بر سه گفتگو استوار بود :

1- الإصلاح العلمي: وقد استخدمت فيه وسيلتين:

الأولى: هي كتابة كتاب اسمه «الطريق إلى الله»، وقد أثر تأثيراً جيداً، وتأثر به الشيخ محمد اليعقوبي وكان معجباً به ويريد إعادة نشره، كما نقل لي بعض الشيوخ والسادة من أتباعه في حينها.

والثانية: هي الكلام ومناقشة الطلبة والعلماء حول الخلل العلمي الموجود، وكان يعينني بذلك من كانوا يؤمنون بي، وبعض من كانوا متأثرين بكلامي والحق الذي كنت أقوله.

الف: اصلاح علمی : و برای این کار از دو روش استفاده کردم

اول : نوشتن کتابی به نام (راه به سوی خدا) که اثری اساسی داست و شیخ محمد الیعقوبی با ان تحت تاثیر قرار گرفت و شگفت زده شد و تصمیم به انتشار مجدد ان گرفت همانگونه که برخی از شیوخ و مریدانش در ان وقت برای من نقل کردند

دوم : کلام و بحث با طلاب و علمای حوزه در مورد خلل علمی موجود و انان که به من ایمان آورده بودند و بعضی که تحت تاثیر کلام بودند ، در این کار مرا یاری کردند و حق آن است که گفته ام

2- الإصلاح العملي: وهو يتعلق بالأمر بالمعروف والنهي عن المنكر، وأضرب لك مثلاً على ذلك هو عندما قام الطاغية صدام بتنجيس القرآن، عندما كتبه بدمه النجس والمسلمون مجمعون على أنّ الدم نجس، والقرآن يحرم تنجيسه، طالبت في حينها بانخاذ العلماء موقفاً على الأقل بإصدار بيان، ولكنهم اعتذروا بالتقية فكانت نفوسهم أعزّ عندهم من القرآن، ولو كانوا يؤمنون أن: لا قوة إلا بالله؛ لاتخذوا موقفاً وتيقنوا أنّ الله سيدافع عنهم. وأنا شخصياً اتخذت موقفاً، وكنت استنكر هذا الفعل الخبيث من الطاغية صدام، وقلت مرّات متعددة وفي خطبي في المجالس: إنّ صدام كتب موته بيده عندما كتب القرآن بدمه النجس. وبدل أن يعينوني بدأوا يبتعدون عني وطردني أحدهم بطريقة مؤدبة!! لأنه كان يخاف أنّ صداماً إذا أخذني ليعدمني أن يعدمه معي؛ لأنه سمع كلامي على الطاغية صدام!!

على كل حال في هذا المجال (الإصلاح العملي) لم أجد أي استجابة منهم.

ب: اصلاح عملی : و ان شامل امر به معروف و نهی از منکر است و مثالی از ان در زمان طاغوت صدام بود که قران را با خون خود نوشت و آن را نجس نمود و این در حالی بود که همه مسلمین خون را نجس میدانند و نجس کردن قران هم حرام است .در ان وقت خواستار شدم که علما حداقل اعتراضی کنند و حرفی بزنند ولی انان به نمانه تقیه رو گردان شدند و جاهایشان در نزدشان ارزشمند تر از قران بود و اگر ایمان داشتند که قدرتی جز با واسطه خدا نیست موضعی میگرفتند و یقین داشتند که خدا از انان دفاع میکند و من به شخصه موضع گرفتم و این عمل خبیث را از طاغوت صدام منکر داشتم و به دفعات مکرر در مجالس و در خطبه ها گفتم: همانا صدام آنگاه که قران را با خون نجسش نوشت ، مرگش را به دست خود نوشت و به جای انکه یاریم کنند ، از من دور شدند و یکی از انان به طریق مودبانه مرا طرد کرد .زیرا میترسید که اگر صدام مرا بگیرد تا نابودم کند ، او را هم با من میکشد زیرا او کلام مرا بر ضد طاغوت صدام شنیده بود!!

به هر حال در این مجال در مبارزه برای اصلاح عملی یآوری نیافتم.

3- الإصلاح المالي: وهو يتعلق بإفناق أموال الصدقات على الفقراء. وهذا كان آخر المطاف قبل أن تصبح الدعوة علمية، ووجدت فيه كثيرين جداً من طلبة الحوزة العلمية ممن نصروني، قليل جداً منهم لأجل الفقراء، والأكثر لأنهم هم أنفسهم كانوا يعانون من التمييز في العطاء المالي الذي كان يمارس في الحوزة العلمية.

ج: اصلاح مالی : ان متعلق به پرداخت پول صدقات به فقراى جامعه است و اين اخيرين حلقه پيش از علنى شدن دعوت بود و عده زيادى از طلاب جزو انصارم را در حوزه يافتم كه گرفتار اين فسادند وعده كمى از انها هدفشان از پرداخت صدقات ، فقرا بود براى اينكه آنها همان افرادى بودند كه خودشان را از مواهب مالى كه در حوزه علميه پرداخت ميشد ، بهره منده مىديدند.

وفي هذا المجال تحققت نتائج يسيرة بعد أن خضت بنفسى أو بعض أنصاري من طلبة الحوزة العلمية مفاوضات مريرة مع المرجعيات الدينية في النجف، ومن هذه المرجعيات السيد السيستاني، والسيد محمد سعيد الحكيم، والشيخ محمد إسحاق الفياض.

وكان أكثرهم استجابة باللسان والقول هو الشيخ يعقوبى، ولم يجادل، بل اعترف بالخطأ وقال نحن نحتاج للإصلاح المالي، عندما ذكره أحد المؤمنين بي في حينها بسياسة أمير المؤمنين علي(ع) المالية.

وعلى كل حال فالنتائج الفورية في كل هذه المحاور كانت يسيرة ولم يكن القوم يريدون السير خطوات إلى الأمام .

و در اين مجال نتايج اندكى به دست امد پس از انكه خود و بعضى از انصارم از حوزه علميه با مراجع دينى در نجف بارها گفتگو و بحث كرديم و از اين مراجع سيد سيستانى و سيد محمد سعيد حكيم و شيخ محمد اسحاق الفياض بود و انكه بيشتر با زبان و قول اجابت كرد ، شيخ يعقوبى بود و مجادله نكرد بلكه به خطا اعتراف نمود آنگاه كه يكى از مومنين به من به او درباره سياست مالى امير المومنين على ع تذكر داد با اينحال نتايج فورى از اين گفتگوها اندك بود و مردم نميخواستند به سوى امام گام بردارند :

س6: كيف كانت علاقتكم ببعض المراجع المعروفين في النجف وغير النجف ؟ وماذا عن الآن ؟

س6 : علاقه شما به کدام مراجع در نجف و قم بود و در حال حاضر چگونه است :

ج: كانت لا بأس بها، أمّا الآن فمعظمهم يطالبون باعتقالي أو قتلي، وقد أفتى بعضهم علناً بمهدر دمي، كالحائري في إيران.

اهمیتی ندارد ولی در حال حاضر بزرگان آنها میخواهند اسیرم کنند و مرا بکشند و برخی علنا فتوا به هدر رفتن خونم دادند (مانند حائری در ایران)

س7: هل كانت هناك محاولات لنظام صدام لملاحقتكم ؟ يرجى ذكرها باختصار.

س7: آیا در نظام صدام کوششی و ضدیتی با حرکت شما شد ...

ج: نعم، واعتقل بعض من كان له علاقة بي وإن لم يكن من المؤمنين بي، بل اعتقلوا بعد إعلان الدعوة عدداً من طلبة الحوزة وإن لم تكن لهم علاقة بي، فقط كانوا يحققون معهم في محاولة منهم للوصول لي واعتقالي، والحمد لله الذي أخزى صدام وجنده وردهم خائبين.

بله و بعضی از آنان را که به من علاقه داشتند و حتی مومن به من نبودند را اسیر کرد بلکه پس از اعلان دعوت گروهی از طلاب را به اسارت گرفت حتی اگر علاقه ای به من نداشتند بلکه از آنان تحقیق کردند تا به من برسند و مرا دستگیر کنند و سپاس و ستایش شایسته خداست که صدام و سربازانش را خوار کرد و ناامید بازگرداند.

س8: ما هو رأيكم بالحرب التي أسقطت نظام صدام ؟ والاحتلال الأمريكي والعمليّة السياسيّة الحاليّة ؟

س8: نظرتان در مورد جنگی که صدام را برانداخت و اشغال عراق به وسیله امریکا و اقدام عملی در حال حاضر چیست ؟

ج: في الحديث القدسي عن الله سبحانه: (الظالم سيف أنتقم به وأنتقم منه) ، فصدام طاغية ونال جزاءه من الله بالسيف، أما تنصيب الناس فأنا لا أؤمن به، بل أؤمن بتنصيب الله سبحانه وتعالى للأنبياء والأوصياء (ع) وإن كره الناس.

در حدیث قدسی آمده است (الظالم سيف أنتقم به وأنتقم منه) (ظالم شمشیری است که با او و از او انتقام میکشم) و صدام طغیانگری بود که به جزایش با شمشیر از خدا رسید. اما انتخاب حکومت توسط مردم چیزی است که من به ان ایمان ندارم بلکه به نصب خدای سبحان و متعال برای انبیا و اوصیا معتقدم هرچند مردم نپسندند.

س9: الانتخابات والحكومة هل شاركتما بأي شكل ؟ وما هي علاقتكم بالحكومة ؟

س9: ايا در انتخابات شرکت ميکنيد و نظرتان و علاقه تان نسبت به حکومت چيست؟

ج: لم نشارك بأي شكل في الانتخابات أو الحكومة، وكل فترة من الزمن تقوم الحكومة مهدم أحد دور العبادة الخاصة بالأنصار و باعتقال عدد منهم، وأخيراً تم إغلاق المكتب الخاص بالأنصار في النجف واعتقال عشرات الأنصار في النجف قبل أحداث الزرعة، وكان من ضمن الأنصار المعتقلين السيد حسن الحامي، وهو من كبار علماء النجف، ونجل المرجع الديني الراحل السيد محمد علي الحامي.

به هيچ شکلی در انتخابات و حکومت شرکت نمیکنیم . و در هر مقطعی حکومت به انهدام مرکز خاصی از عبادت انصار و دستگیری انها همت میگذارد و اخيرا مكتب مخصوص به انصار در نجف را بست و قبل از حوادث زرکه دهها نفر از انصار را دستگیر و زندانی کرد و از انصار زندانی سيد حسن حامي است که او از بزرگان علمای نجف میباشد و از فرزندان مرجع دینی راحل ، سيد محمد علی حامي است.

س10: ما علاقتكم بالأحزاب والحركات السياسية المتواجدة على الساحة العراقية ؟ المجلس الأعلى ؟ الدعوة ؟ التيار الصدري ؟ الفضيلة ؟ وغيرها ؟

س10 : وابستگی شما به احزاب و حركات سياسی در عراق چگونه است ؟ مجلس اعلى ؟ الدعوة ؟ گروه صدر ؟ الفضيلة يا غير انها ؟

ج: هم مدعوون كغيرهم من الناس إلى الإيمان بهذه الدعوة.

انان مانند ديگر مردم برای پذيرفتن اين دعوت ، مورد دعوتند

س11: هل لكم أتباع في دول أخرى ؟

س11: ايا پیروانی در دولتهای ديگر داريد ؟

ج: نعم في إيران، باكستان، الكويت، قطر، البحرين، الإمارات العربية، مصر، المغرب، نجد والحجاز (الجزيرة العربية)، لبنان، الصين، استراليا، كندا، انكلترا، السويد، الولايات المتحدة الأمريكية، ودول أخرى.

بله در ايران پاكستان ، كويت ، قطر بحرين ، امارات عربي ، مصر ، مغرب ، نجد و حجاز (جزيره عرب) ، لبنان ، چين ، استراليا ، كنيا (كندا) ، انگليس (انكلترا) ، سوئيد ، ايالات متحده امريكا و دولتهای ديگری هستند.

س12: سمعت أنّ لكم أتباع من السنّة والمسيح وديانات أخرى ؟ يرجى ذكر كيف حصل ذلك وإن كان هناك أمثلة.

س12: شنیده ام که یارانی از اهل سنت و مسیحیان و ادیان دیگر دارید . لطفاً بگوئید چگونه چنین اتفاقی افتاد و بیشترین آنها در کجایند ؟

ج: معظم هؤلاء آمنوا بسبب التقائهم بالأنصار الذين في الخارج وبينوا لهم الدعوة، أو إنهم اطلعوا على موقع الإنترنت، وكثير منهم رأوا رؤى في المنام فآمنوا أو إنّ لديهم دليلاً غيبياً، وهذه كمثل رسالة شخص مسيحي من مصر آمن بالدعوة وأرسلها إلى الأخوة الأنصار عبر الإنترنت:

بیشتر آنها به دلیل ملاقات با انصار خارج از کشور ایمان آوردند و آنان دعوت را برای ایشان تبیین نمودند یا آنان از طریق اینترنت این قضیه را دریافتند و بسیاری از آنان رویایی در خواب دیدند و پس از آن ایمان آوردند یا به دلیلی غیبی برای ایمان دست یافتند و برای مثال نامه شخص مسیحی از مصر که به دعوت ایمان آورد و آن را به برادران انصار ارسال نمود را ذکر میکنم .

الإسم: عمانوئيل روفائيل. البلد: مصر.

نص الرسالة: (خاتمة المندوب عن المنقذ، لدي رسالة إليك كتبت قبل 322 عاماً من الأسقف سرخيس ميخا المعمدان محفوظة ومختومة رغم إنني لم استطيع حل ألغازها لكن اسم خاتمتكم فيها واضح أرجو إبلاغي بالعنوان المناسب مع احتراماتي).

عمانوئيل. العمر: 71.

اسم : عمانوئيل روفائيل.کشور مصر

نص نامه او : پس اصل نامه انكس که به امر عظیمی دعوت شد از رها کننده ! نزد من نامه ای است برای تو که در 322 سال قبل به وسیله اسقف سرخیس یخای تعمید داده شده نوشته شده است و مهر شده و محفوظ است هرچند من معنی سخنان پیچیده آن را نمیدانم ولی اسم و اصل نامه شما واضح است . امیدوارم که با عنوان مناسب به من ابلاغ کنید . با احترام) عمر عمانوئیل 71 سال است

س13: ما رأيكم بما يسمّى المقاومة وغيرها، وماذا عن العنف الطائفي والتهجير؟

س13: نظرتان در مورد آنچه مقاومت نامیده میشود چیست ؟ و خشونت طایفه ای و اشغال و اوارگی را چگونه میبینید ؟

ج: هل يوجد عاقل يحترم عقله يسمي قتل الناس في الطرقات والمدارس والجامعات والأسواق مقاومة؟!؟

ايا عاقل عقل خود را محترم ميشمرد انگاه كه قتل مردم در راه ها و مدارس و بازارها و جوامع را مقاومت بنامد ؟

س14: لماذا اتهمت بعض الجهات السياسية حركتكم بأنها كانت خلف أحداث الزرقة ؟ ما هي دوافعهم ؟

س14: چرا بعضی حرکات سیاسی گروه شما را متهم میکنند که پشت قضایای زرکه بوده است ؟...

ج: هم عندما قاموا مهدم دور العبادة الخاصة بالأنصار في كربلاء والنجف وإغلاق المكتب في النجف، منعوا وسائل الإعلام من التصوير أو نقل الحدث، فلما حدثت فتنة الزرقة ونقلت بعض وسائل الإعلام الأحداث من الهدم وإغلاق المكتب واعتقال الأنصار، حاولوا التغطية على جرائمهم بتحميل الأنصار أحداث الزرقة؛ ليقولوا إن الأنصار يستحقون ما فعلنا بهم قبل ذلك. والحمد لله انكشفت الحقيقة واتضح جرائمهم، ولكن مع ذلك فالحكومة إلى اليوم تقوم باعتقال بعض الأنصار وإلى اليوم المكتب مغلق في النجف ولا يسمحون للأنصار بفتحه .

آنها انگاه كه تصميم گرفتند كه مركز اصلى عبادت انصار را در كربلا و نجف ويران كنند و مكتب را در نجف ببندند وسايل ابلاغ عمومي را از تصويربرداري و نقل خبر منع كردند پس انگاه كه فتنة زرکه رخ داد و برخی وسايل ابلاغ عمومي خبر انهدام و بسته شدن مكتب و زندانی شدن انصار را منتشر كردند كوشيدند كه جرایمشان را بپوشانند و انصار را متهم به فتنة زرکه کنند تا بگویند كه انصار مستحق ان چیزی بودند كه با انها كردیم و حمد شایسته خداست كه حقیقت آشكار شد و جرایمشان نمایان گردید با اینحال حكومت تا امروز بر زندانی كردن انصار اصرار دارد و تا امروز مكتب نجف بسته است و به انصار اجازه نمیدهند كه ان را بازگشایی کنند .

س15: يتهم البعض المجلس الأعلى ومنظمة بدر وحتى النظام الإيراني بمحاولة قمع الحركات الشيعية المناوئة، ما رأيكم ؟

س15: برخی مجلس اعلى و گروه بدر و نظام ايران را متهم میکند كه با هم برای نابودی گروههای شیعه معارض اتفاق کرده اند نظر شما چیست ؟

ج: بالنسبة لهذا المجلس وتفرعاته أنا أذكر لك حادثة ليكون الحديث موثقاً، ففي شهر ذي الحجة السابق أي قبل شهرين تقريباً، عقد مؤتمر في النجف وطالب بعض وكلاء المراجع في هذا المؤتمر بمحاربة هذه الدعوة. وقد نقل هذا الكلام على الفضائيات، وبعد أيام من هذه المطالبة قامت السلطات الجائرة في النجف بمهاجمة الأنصار واعتقلهم وإغلاق المكتب.

به نسبت این مجلس و فرعیات آن من سخنی را میگویم که اطمینان حاصل شود . در ماه ذی الحجه سابق یعنی تقریباً دو ماه قبل اجلاسی در نجف برگزار شد که در آن برخی وکلای مراجع حضور داشتند و خواستار جنگ با این دعوت شدند و این سخن در برخی شبکه ها منتشر گردید و پس از چند روز از این مطالبه نیروهای ستمگر در نجف اقدام به تهاجم به انصار و زندانی کردن آنها و بستن مکتب کردند

س16: يدعي البعض إنَّ «المهدوية» يقومون بأعمال ضالةً ومنحرفة، فما جوابكم على ذلك ؟

س16: برخی ادعا میکنند که مهدویت اقدام به کارهای ضاله و . منحرف میکند ، جوابتان چیست ؟

ج: إن كنت تقصد بالمهدوية أنصار الإمام المهدي (ع)، فأنا شخصياً لم أر منهم إلا خيراً، وكثير منهم عباد تُسَاك يُحْيُونَ الليل بالصلاة والنهار بالصيام ولا يعصون الله ولا يرتكبون الفواحش ويأمرون بالمعروف وينهون عن المنكر ويؤمنون بالله وبأنبيائه ورسوله (ع) جميعاً، وبالكتب السماوية التي جاء بها الأنبياء (ع) (القرآن والتوراة والإنجيل)، وبالملائكة وبالغيب وبالقيامتين الصغرى والكبرى، فإن كان هذا عند الناس ضلالاً وانحرافاً فكيف يكون الهدى والصرط المستقيم؟! ثم إنَّ معظمهم كانوا من أتباع العلماء وبعضهم كانوا من فيلق بدر ومن حزب الدعوة ومن التيار الصدري ومنهم علماء معروفون، ثم تبين لهم الحق فاتبعوه، فهل مجرد دخولهم إلى الحق والدليل الذي يرضاه الله يستحقون التشهير بهم بالكذب والبهتان والزور، وأضرب لك مثلاً من هذا الزور والكذب الذي تعرّضت له أنا شخصياً، فقبل عدّة أشهر وفي قناة الكوثر الفضائية الإيرانية وفي برنامج «المهدي الموعود» استضافوا الشيخ علي الكوراني، وكانت الحلقة كلها تقريباً مخصصة للحديث عني وتشويهه صورة الدعوة، ومن ضمن ما قاله الشيخ علي الكوراني (إنَّ أحمد الحسن يقول: إنَّه زوج أخته للإمام المهدي)، وهو يعلم يقيناً أنّي لم أقل هذا ويعلم أنّه يكذب، ولكنه لا يستحي من الكذب وقول الزور رغم كبر سنّه والعمامة التي يضعها على رأسه.

اگر منظورت از مهدویت ، انصار امام مهدی ع هستند ، پس من شخصاً جز خیر از آنها ندیدم و بسیاری از آنها بندگانی ناسک هستند که شب زان به نماز و روز را به روزه میگذرانند و معصیت خدا نمیکنند و مرتکب اعمال ناپسند نمیشوند . امر به معروف و نهی از منکر میکنند و به خدا و به همه انبیا و رسلش ع و کتب اسمانی که انبیا آوردند (قران ، تورات و انجیل) ، ملائکه و غیب و دو قیامت صغری و کبری ایمان دارند .

پس اگر این در نزد مردم گمراهی و انحراف است ، پس هدایت و صراط مستقیم چیست ؟ و بزرگان آنها از پیروان علمایند و بعضی از گروه بدر و حزب دعوت و گروه صدر و از آنان علمایی معروف هستند . پس حق بر آنان تبیین شد و پیرویش کردند پس ایا به مجرد ورودشان به حق و دلیلی که خدا راضی است ، مستحق مشهور

شدن به کذب و مهتان و حرف باطل هستند؟ و مثالی از این سخن باطل و کذب برای شما می اورم که به خود بنده عرضه شد: پس چند ماه پیش در شبکه کوثر در ایران و در برنامه مهدی موعود از شیخ علی کورانی دعوت کردند و همه برنامه تقریباً در مورد من و زشت کردن چهره دعوت بود و در ضمن سخنانش شیخ علی کورانی گفت: سید احمدالحسن میگوید خواهرش را به عقد امام مهدی ع درآورده است و او با یقین میداند که من چنین حرفی نزدم. و میداند که دروغ میگوید ولی علیرغم پیری سنش و عمامه ای که بر سر میگذارد، از دروغ و سخن بی اساس حیا نمیکند

س17: هناك عدّة حركات تدعي المهدوية كجماعة الحسيني والمرسومي وجند السماء وغيرهم فهل هناك ما يجمعهم؟

س17: حرکاتی دیگر مانند جماعت حسنی و و مرسومی و جند السماء و غیر آنها مدعی مهدویت هستند. نظرتان در باره آنها چیست؟

ج: هم کفیرهم من الناس مدعوون للإيمان بهذه الدعوة، وقد التحق جماعة من أتباع محمود الصرخي الحسيني بهذه الدعوة بعد أن تبين لهم الحق.

انان مانند دیگر مردم برای این دعوت خوانده شده اند و عده ای از پیروان سید محمود صرخی حسنی پس از آنکه حق برایشان آشکار گردید، به این دعوت پیوستند

أما وجود هذه الحركات مع وجود الحق فهو كوجود السامري وبلعم بن باعورا مع رسول الله موسى (ع)، وكوجود مسيلمة الكذاب والأسود وسجاح مع رسول الله محمد (ص)، فهؤلاء جميعاً كانوا سبيلاً من سبل الشيطان لإضلال الناس عن الحق المتمثل بالأوصياء والرسل (ع).

س18: ما هو رأيكم بالسيد السيستاني؟

س18: نظرتان در مورد سید سیستانی چیست؟

ج: هو مدعو كغيره من الناس للإيمان بهذه الدعوة، وقد آمن كثير من مقلديه بهذه الدعوة بعد أن تبين لهم الحق.

او هم مانند دیگر مردم به ایمان به این دعوت خوانده شده است و عده زیادی از مقلدان او پس از آنکه حق برایشان تبیین شد، به این دعوت ایمان آوردند.

س19: ما القصة وراء اختياركم لنجمة داود كرمز للحركة ؟

س19 : قصة انکه ستاره داوود را برای دعوتتان برگزیدید چیست ؟

ج: هي اختيار الله وليس اختياري، والنجمة السداسية هي نجمة داود (ع)، وهو نبي مرسل من الله ونحن ورثة الأنبياء.

آن اختیار خدا و نه گزینش من است و ستاره شش گوش ، ستاره داوود ع است و او نبي مرسل از خداست و ما وارثان انبیایم .

س20: هل قام أتباعكم بحمل السلاح ولو للدفاع عن النفس ؟

س20 : ایا پیروانتان به حمل سلاح پرداخته اند مثلا در مواردی برای دفاع شخصی ؟

ج: لحد الآن كلا، رغم أنّ القوات التابعة للحكومة العراقية قامت باقتحام وهدم دور عبادتهم في النجف وكربلاء، وأغلقت المكتب في النجف واعتقلت ولازالت تعتقل منهم.

در حال حاضر خیر ! هرچند نیروهای تابع حکومت عراق به نابودی و انهدام عبادتگاه آنان در نجف و کربلا پرداختند و مکتب در نجف بسته شد و آنان را زندانی کردند و تا حال ازاد نشدند.

س21: كيف تمولون نشاطاتكم ومطبوعاتكم وغيرها ؟

س21: چگونه انتشارات و مطبوعات را برپا میکنید ؟

ج : من تبرّعات الأنصار، فعددهم ليس بقليل في داخل العراق وخارج العراق والحمد لله.

آن از طریق خیرات انصار است و عده آنها در عراق و خارج ان به حمد الله کم نیست .

س22: أين يتركز أنصاركم ؟

س22: انصارتان در کجا تمرکز دارند :

ج: في العراق وبعض دول الخليج وإيران.

در عراق ، بعضی دولتهای خلیج و ایران

س23: ما هي الخطوات المقبلة ؟ هل نخشون الاعتقال أو الاغتيال من قبل الحكومة العراقية أو الأحزاب الأخرى ؟

س23: گامهای بعدی چیست ؟ آیا نگران زندانی شدن و سرکوب از طرف حکومت عراق و دولتهای بعدی نیستید ؟

ج: في فضائية العراقية (وهي قناة إعلامية تمولها الحكومة العراقية وتنقل رأي الحكومة وتدافع عنها)، وفي برنامج إخباري (وبعد أيام من أحداث الزرقة وبعد أن تبين أن لا علاقة لي بها) اتصلوا تلفونياً بشخص، وأفتى هذا الشخص بوجود قتلي، ولم يستنكر مقدم البرنامج أو القناة التابعة للحكومة هذا الكلام، وهذا يدل على رضاهم به وأظن أنّ في هذا تصريحاً واضحاً بنواياهم.

در شبکه عراقیه (و ان شبکه خبری است که حکومت عراق اداره میکند و نظر ان را منتقل میکند و از ان دفاع میناید) و در برنامه خبری (بعد از چند روز از حوادث زرکه و بعد از انکه مربوط شد من ربطی به ان نداشته ام) ، تلفنی با شخصی تماس گرفتند و ان شخص فتوا به قتل من داد و مجری برنامه یا شبکه مربوط به حاکمیت ان را منکر نشد و این دلیل بر رضایت انها به قتل من است و گمان میکنم که این تصریحی واضح به قصد انان باشد

س24: أين سمحتم الآن ؟

س24: الان در کجا هستید ؟

ج: في العراق.

در عراق

س25: أي شيء آخر ترغبون بالتحدّث عنه ؟

س25: دیگر چه سخنی دارید . ؟

ج: أود أن أخطب الشعب المسيحي في أمريكا والغرب:

أتم يا من تنتظرون عيسى (ع) هل قرأتم في الإنجيل قول عيسى (ع): (وأما الآن فأنا ماضي للذي أرسلني، وليس أحد منكم يسألني أين تمضي، ولكن لأني قلت لكم هذا قد ملأ الحزن قلوبكم. لكن أقول لكم الحق أنه خير لكم أن أنطلق؛ لأنه إن لم أنطلق لا يأتيكم المعزي، ولكن إن ذهبت أرسله إليكم، ومتى جاء ذاك بيكت العالم على خطيئة، وعلى بر، وعلى دينونة).

أما على خطيئة: ف (لأنهم لا يؤمنون بي)، وأما على بر: ف (لأني ذاهب إلى أبي ولا تروني أيضاً)، وأما على دينونة: ف (لأن رئيس هذا العالم قد دين).

گروههای مسیحی را در امریکا و غرب خطاب میکنم :

شما ای منتظران عیسی ع ایا در انجیل سخن عیسی ع را خواندید ؟ و اما اکنون به سوی آنکه مرا فرستاد باز میگردم و هیچ کس از شما نپرسد به کجا میروی ولی چون این موضوع را به شما گفتم ، دلهایتان پر از اندوه شد و من حق را میگویم و بدانید که برایتان بهتر است که من از سوی شما بروم زیرا اگر بروم ، تسلی دهنده به سوی شما نمی آید ولی اگر بروم ، او را به سویتان میفرستم و نگاه که او بیاید ، جهان را بر گناه و نیکی و دیانت هشدار میدهد و توبیخ میکند اما توبیخ و هشدارش بر گناه برای ان است که انان به من ایمان نمی اورند اما توبیخ و هشدارش بر نیکی برای ان است که من به سوی پدرم بازگشتم و شما نیز مرا نمیبینید اما هشدارش بر دینونت برای ان است که رییس عالم ، دین را به حقیقتش بازگردانده است

إن لي أمور كثيرة أيضاً لأقول لكم، ولكن لا تستطيعون أن تحتملوا الآن، وأما متى جاء ذاك (روح الحق) فهو يرشدكم إلى جميع الحق؛ لأنه لا يتكلم من نفسه، بل كل ما يسمع يتكلم به).

همانا در نزد من امور بسیاری است تا به شما بگویم ولی اکنون قادر به حمل آن نیستید و نگاه که روح حق بیاید ، او شما را به همه حق هدایت میکند زیرا او از خود سخن نمیگوید بلکه هر چه را شنیده است به زبان می آورد .

فهذا عيسى (ع) يبشر بي في الإنجيل الذي تعترفون به وتقرونه، فأنا الرسول المعزي لأنبيا الله ورسله، إن كنتم تبحثون عن الحق فهذا هو الحق قد جاء.

پس این عیسی ع است که بشارت به من میدهد در انجیلی که به ان معترفید و اقرار میکنید . پس من ان تسلی دهنده انبیای خدا و رسلش هستم . اگر درباره حق بحث میکنید پس این ان حقی است که آمده است .

سوال 101 : چند سوال از سید احمد الحسن که خدا حافظش باشد :

*خود را معرفی میکنم . در جزیره امان (بحرین) زندگی میکنم . و از عجم هستم و در روایت است که اولاد عجم یاران امام مهدی ع هستند و ان شائ الله من هم باشم . 30 ساله هستم

*وسوالاتی درباره اخلاق اسلامی دارم ... که گهگاه با هم متضاد است ... مثلا اسلام به شفقت و محبت و رحمت میخواند و در جای دیگر دستور میدهد که خشم کافر و گنهکار را در دل داشته باشیم و اسلام به تسامح و مدارا با مخالفین دستور میدهد با اینحال گاهی هم دستور قتل کفار را میدهد

باز اسلام غرور را تقبیح میکند با این حال عزت نفس را محترم میشمرد و فرق این دو چیست ؟

به همین ترتیب میگوید که نفس را در برابر خدا ذلیل کنید پس چگونه عزت نفس با ان هماهنگ است ؟

باز اسلام تعصب و حمیت را رد میکند ولی ولایت و غیرت را میستاید

باز اسلام شهوات را در دنیا تقبیح میکند ولی ان را در اخرت تقبیح نمیاید . (مانند حور و خمر و شراب)

دعوت به ازادی میکند ولی به تبعیت از رسول و ائمه ای مطلق دستور میدهد

اما اشکال دیگر مربوط به وصف خیالی عذاب جهنم در قران است و علت این ارهاب و ترساندن را نمیدانم و ایاتی در قران است که اصلا قابل تصور نیست که از رحیمی آمده باشد مانند (سارهقه صعودا) (او را در آتش در رنج می افکنیم)، (خزوه فغلبوه)(بگیرید و او را به زنجیر کشید)... الخلود فی جهنم (جاودانگی در جهنم)،....

اشکال سوم : در قران فقراتی است که به زندگی شخصی رسول ص اشاره میکند مانند زنان و عمه ها و خاله ها و زنی که خود را به نبی بیخشد و چرا در قران به زندگی شخصی رسول ص پرداخته شده است

اشکال 4 : وجود الفاظ و اوصافی در قران است که همه از ان بیزارند مثلا قران در باره حیض بحث میکند و کلمه فرج زن را مطرح میسازد ﴿وَمَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا﴾ تصور کن من جده و مادرت را اینگونه توصیف کنم (مادرت ان کسی است که فرجش را نگه داشت)

اشكال پنجم : وجود عقوبات شديد برای برخی گناهان مانند لواط . بله ان گناهی است ولی به سبب وجود هورمونهای زنانه در وجود فرد است و این هورمونهاست که او را علاقه مند به این کار میکند چه در مورد کسی که علاقه مند به فاعل یا مفعول شدن است . پس چرا چنین عقوبتی را در قران برایش وعده داده است

مثال دوم حرمت ازدواج زنان رسول ص پس از ایشان است و میفرماید که این کار نزد خدا عظیم است . و سوال این است که چرا عظیم و اصلا حرام است ؟

مثال سوم فرار از جنگ است . بله انسان به طور طبیعی از مرگ میهراسد پس هرگاه از مرگ در وسط معرکه بگریزد ، این امری است که قابل ملامت نیست . با این حال قران ان را مذمت میکند .

مثال چهارم : ازار نبی عقوبتش لعنت و طرد از درگاه خداست . من را ممکن است همسرم صبح و شام ازار دهد ولی من همواره او را دوست دارم و دیگر مورد ، دعا برای لعن ظالمین است

اشكال ششم : قران میگوید که کسی از جن و انس قادر نیست قرانی مانند این قران بیاورد ولی سوره های را میبایم که مردم آورده اند و مشابه قران است و خود من به شخصه میتوانم سوره ای مشابه سوره های قران بیاورم بلکه خطبه هایی از خطیبان هست که بلاغتش بیش از قران است و حتی در نهج البلاغه امام علی ع نیز هست .

پس این اشکالات را چگونه حل میکنید ؟ میدانم که سوالاتم شاید احمقانه باشد ولی من حقیقتا به دنبال حقم و میخواهم ان را بجویم و منکر نیستم که برخی امور عقلانی را آورده اید و ان اینکه تقلید حرام است و ... به همین ترتیب بر اساس روایات رویت امام مهدی ع ممکن نیست ...

المرسل: حسن علي

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين، وصلى الله على محمد وآل محمد والأئمة والمهديين وسلم تسليماً.

جواب الإشكال الأول حول الأخلاق في الإسلام:

الدين الإلهي عموماً وليس الإسلام فقط فيه الآتي، وهو ما جاء به أنبياء الله ورسله عن الله سبحانه وتعالى:

بغض المعصية والكفر، وليس بغض العاصي والكافر، فالبغض ليس لنفس الإنسان ولكن لما تحلّى به من صفة. والعاصي والكافر نفسه لو سمع حاله من غيره لأبغض هذا الحال.

جواب اشکال اول درباره اخلاق در اسلام :

در دین الهی عموماً و نه فقط اسلام ، موارد زیر هست و ان چیزی است که انبیا و رسل خدا از طرف خدای سبحان و متعال آورده اند : خشم به گناه و کفر و نه خشم به گناهکار و کافر . پس این خشم به نفس انسان نیست بلکه به خاطر ان صفتی است که با ان اراسته شد و گناهکار و کافر اگر وصف خود ش را از دیگری بشنود ، بر این حال ، خشم میگیرد

وهذا مثال: أرسل الله جبرائيل (ع) إلى فرعون (لعنه الله) وهيمته رجل فقدّم شكوى إلى فرعون مفادها: إنّه يملك عبداً فأعطاه أموالاً يتاجر بها، ثم إنّ هذا العبد أخذ الأموال واستولى عليها وعادى سيده، واستخدم هذه الأموال ضد سيده. فما جزاء هذا العبد الآبق الظالم. فقال له فرعون: جزاؤه أن يغرق في بحر القلزم.

عندها سأله جبرائيل (ع) أن يكتب له كتاباً بهذا الجزاء لهذا العبد الآبق الظالم، فكتب فرعون: جزاء العبد الآبق الظالم أنّه يغرق في بحر القلزم، فجازاه الله بما حكم به هو على نفسه وأغرقه في البحر.

و این مثالی است : خدا جبرئیل ع را با شکل یک مرد، به سوی فرعون (که لعنت خدا بر او باد) فرستاد و شکایتی را به فرعون داد که مضمونش این است : او بنده ای دارد که به او اموالی داده است تا با ان تجارت کند سپس این بنده اموال را گرفت و بر ان مسلط شد و با اقايش دشمنی کرد و این اموال را بر ضد او به کار برد .پس مجازات این بنده ستمکار و بی پروا چیست ؟

پس فرعون به او گفت : جزایش ان است که در دریای قلزم غرق گردد آنگاه جبرئیل از او خواست که این مجازات بر بنده ظالم را بر جایی بنویسد .پس فرعون نوشت : جزای این بنده ستمکار ان است که در دریای قلزم غرق گردد پس خدا او را با همان مجازاتی که خودش بر نفس خود نوشته بود ، مجازات کرد و او را در دریای قلزم غرق نمود نص القصة تجده في بحار الأنوار: ج 13 ص 132-133)

ثم أنا أسألك من هو الله ؟ أليس الذي خلقك وأوجدك من العدم، وكل نفس تتنفسه بحول الله وقوته، ونفسك التي بين جنبيك قائمة بالله فلو رفع عنها حوله وقوته ونوره سبحانه وتعالى لعادت عدماً ولا شيئاً.

سپس من از تو میپرسم که خدا کیست ؟ آیا ان کسی نیست که تو را افرید و از عدم ، پدید آورد ؟ هر نفسی ، تنفس و حیانش را با حول و قوه الهی دارد و نفس تو که بین دو پهلوی توست ، به واسطه خدا ، پابرجاست . پس اگر حول و قوه و نور ان معبود سبحان برداشته شود ، نفس ، عدم میگردد و نابود میشود

فالعزة لا تكون إلا به سبحانه وتعالى، فكيف يكون الإنسان عزيزاً بين يدي الله وأمام الله أبعزته أم بعزّة غيره؟! دلني على عزيز غيره سبحانه يمتنع منه أو عليه، لتكون بعزته عزيزاً ممتنعاً على الله؟! وإن كان بعزته أفرضاه أم رغباً عنه؟! ولا يرغمه إلا من كان أكبر منه، وليس أكبر من الله شيء، وأما برضاه فهو لا يرضى ممن سواه إلا أن يكونوا عبيداً له، والعبودية هي الخضوع والتذلل والخدمة. ولا أحد ممن يدينون بالأديان الإلهية ينكر عبوديته لله سبحانه.

پس عزت جز از طرف ان معبود سبحان و متعال نیست پس چگونه انسانی در پیشگاه خدا و روبروی او ، عزیز باشد ؟ ایا با عزت او یا با عزت غیر او ؟ مرا به عزیزی جز او راهنمایی کن که بتواند از او جلوگیری نماید یا بر او بشورد !تا با عزتش ، عزیز و بازدارنده از اراده خدا شوی .و اگر این عزیز ، با عزت خدا عزیز شده است ، ایا با رضایت اوست و یا برخلاف نظر او ؟

و کسی بر خلاف نظر او کاری نمیکند مگر آنکه بزرگتر از خدا باشد و چیزی بزرگتر از خدا نیست . و اما اگر به رضایت او ، عزیز شده باشد ، پس بداند که خدا از غیر خود ، جز بندگی نمیخواهد و به چیزی جز این راضی نیست . و بندگی خضوع و خوارکردن خود در برابر خدا و خدمت است و کسی از ادیان الهی منکر عبودیت خود برای ان معبود سبحان نیست .

أما الشهوات: فأين وجدت أن الدين الإلهي عموماً يحرم إشباع الشهوات الطبيعية بطريق صحيح يرضاه الله.

اما درباره شهوات : پس کجا یافتی که ادیان الهی ، اشباع شهوات طبیعی را به طریق صحیحی که خدا پسندد حرام کرده باشند ؟

أما الزهد في الدنيا: فهو لا يعني تحريم ما أحل الله، بل يعني الاكتفاء بالقليل والكفاف؛ لعل لا يختلف إثنان على أنّها ممدوحة، منها المواسة لمن لا يجدون إلا القليل، وإقتصار شغل الروح بالجسد وحاجاته على ما هو ضروري، وكثير من العلل التي تجعل الإنسان المؤمن يرتقي في ملكوت السماوات؛ لتحليه بالأخلاق الطيبة الكريمة، وبالتالي تكشف له الحقيقة ويعرف الحقيقة.

اما زهد در دنیا : به معنی تحریم حلال خدا نیست بلکه یعنی شخص به کمی که کفایتش کند ، قانع باشد و دلایل ان که در نزد همه پسندیده است عبارتند از : 1- اشخاصی را که یافته اندک دارند ، تسلی و آرامش میدهد 2- روح ، کمتر به جسم و نیازهای مادی مشغول میگردد (تهاداران حد که ضروری است) و بسیاری علل دیگر که انسان مومن را برای ارتقا در ملکوت اسمانها ، استوار میسازد تا او را با اخلاق طیبه کریمه بیاراید و به این ترتیب حقیقت برایش کشف گردد و حق را بشناسد .

أما الآخرة: فهي دار عرف أهلها الحقيقة وكلّ بحسبه.

اما اخرت : خانه ای است که اهل ان حقیقت را میشناسند و هر کسی به حسب خود ان را درک میکند.

والقتال في الإسلام والدين الإلهي عموماً ليس عبثياً، ولا يتناقض مع الرحمة، إقرأ كتاب «الجهاد باب الجنة» لتتوضح لك الصورة أكثر.

و جنگ در اسلام و دین الهی پیوده نیست و تناقضی با رحمت ندارد . کتاب جهاد دروازه بهشت را بخوانید تا برایتان قضیه بیشتر روشن شود .

والحرية لا تناقض اتباع الأنبياء، والأوصياء وطاعتهم؛ لأنهم (ع) لا يشاؤون إلا ما يشاء الله، فطاعتهم طاعة الله ومعصيتهم هي معصية الله.

و حریت تناقضی با پیروی انبیا و اوصیا و اطاعت آنان ندارد زیرا آنان جز آنچه را خدا بخواهد نمیخواهند . پس اطاعتشان اطاعت خدا و نافرمانی از انها ، نافرمانی از خداست.

أما إشكالك حول جهنم أو العذاب، فأرجو أن تقرأ المنشأحات لتعلم أن العذاب في جهنم هو فقط كشف الغطاء عن الإنسان ليري اختياره لهذه الدنيا ، وبقية الإشكالات كلها موجود لها جواب فيما كتبت من كُتُب فأرجو منك القراءة بتّمن.

اما اشکالت بر جهنم یا عذاب پس امیدوارم که متشابهات را بخوانی تا بدانی که عذاب در جهنم ، تنها کنار رفتن پرده از انسان است تا آنچه را در این دنیا برگزید ببیند و بقیه اشکالات همه اش در کتابهایی که نوشته شده است موجود است ، امیدوارم که با دقت بخوانی

سوال 102: اسماعیلیه :

چرا امام صادق ع به اسماعیل گفت که عبارت اشهد ان لا اله الا الله را بر کفنش بنویسد ؟ و ایا این دلالت نمیکند که میخواست بگوید که اسماعیل زنده ای است که نمیرد و امام پس از من است ؟ و از انجا امامت در فرزندان اسماعیل تسلسل یافت و کاظم امام نبود . بلکه کاظم زره امام و امامی ودیعه داده شده و نه امام اصلی است و به همین علت است که صادق ع میگوید : همانا موسی زره را پوشید و مناسب تنش بود . و آنچه مرا قانع میکند ان است که صادق ع در هنگام وفاتش به پنج تن وصایت کرد و از انها موسی بود . پس چگونه ممکن است که به پنج تن وصیت کند ؟

اسماعیلیه قائل به امام زنده از نسل اسماعیلند که تا امروز زنده است
و به بیان قائلند که امام عسکری فرزندی نداشت و جعفر کذاب ، صادق بود و نواب اربعه دروغ گفتند تا بر
خمس تسلط یابند رد شما بر آنها چیست ؟

المرسل: حسن علي

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين، وصلى الله على محمد وآل محمد الأئمة والمهديين وسلم تسليماً.

في الإسماعيلية: أظن أن وصية رسول الله (ص) الواردة عن الإمام الصادق (ع) والأئمة (ع)، وكذا عشرات الروايات
الواردة عن الأئمة (ع) كافية في الدلالة على إمامة الإمام موسى بن جعفر (ع)، وأرجو منك الإلتفات إلى أن الله لم
يترك خلقه دون أن يضع لهم قانوناً لمعرفة الحجة المنصب منه سبحانه وتعالى، ومنذ اليوم الأول الذي خلق فيه حجته،
وهو آدم (ع) فجعل: (النص، العلم، حاكمية الله) هي الدليل والقانون لمعرفة الخليفة. أقرأ الإضاءات: ج 3 قسم 2
سيصدر قريباً إذا أردت التفصيل.

در مورد اسماعیلیه : گمان میکنم که وصیت رسول الله ص که از امام صادق ع و ائمه نقل شد و صدها روایت
وارد از ائمه برای دلالت به امامت امام موسی ابن جعفر ع کافی باشد و امیدوارم به این قضیه توجه کنی که خدای
سبحان و متعال خلقش را بدون قانونی برای شناخت حجت منصوب از طرفش رها نکرده است و از روز اول که
در ان حجتش ادم ع را افرید ، سه چیز (نص ، علم و حاکمیت الله) را دلیل و قانون حجت شناخت خلیفه ، قرار
داد (اگر تفصیل این بحث را میخواهید ، قسمت دوم کتاب الاضاءات جلد 3 قسمت دوم را مطالعه کنید که اگر
خدا بخوهد به زودی خواهد آمد)

البهائية: الرد عليهم وعلى كل مبطل هو بقانون الله لمعرفة الحجة الوارد في القرآن. ثم هم يرجعون في الأصل إلى علي
محمد الباب، وهذا الذي سمي نفسه البهاء أحد تلامذته، والباب إدعى أنه باب الإمام المهدي (ع) ولم ينكره، ولكنّه
بشّر بالذي يأتي بعده، واستغل هذا التلميذ التبشير ودعا إلى نفسه، كما أنه في نفس الوقت إدعى أخو هذا البهاء بأنه
هو المبشر به.

بهائیت : رد بر آنها و هر مدعی باطل با قانون الهی وارد در قران ، برای شناخت حجت است . آنان در اصل به
علی محمد باب باز میگرددند و این کسی که خود را بهاء نامید ، یکی از شاگردان اوست و باب مدعی شد که
دروازه امام مهدی ع است و امام مهدی ع را انکار نکرد . ولی به کسی بشارت داد که پس از او می آید . و این
شاگرد بدون حق از این بشارت بهره برد و فریبکاری کرد و به خود خواند . همانگونه که در همان زمان ، برادر
همین بهاء مدعی شد که به او بشارت داده شده است .

سوال 103 : ای امام فاضل، کلام فاضل عبد الحسین را خواندم و ان را عقلی و فطری و یافتم . ایا او را صادق میدانید ؟
شخصی در بحرین از 20 سال قبل متصل به امام مهدی ع است و پیروانی دارد و ایا او را میشناسید و امام مهدی ع از او به شما خبر داده است ؟

عبد الوهاب البصري

السؤال / 104: هناك شخص في البحرين يتصل بالإمام المهدي منذ حوالي عشرين سنة وله أتباع، وعندهم علم، واسمه عبد الوهاب، فهل هذا الشخص صادق ؟ وهل تعرفونه أو أخبركم عنه الإمام المهدي ؟

المرسل: حسن علي

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين، وصلى الله على محمد وآل محمد الأئمة والمهديين وسلم تسليماً.

بالنسبة لفاضل المرسومي:

نحن في زمن الظهور المقدس كما هو واضح لجميع من يؤمن بالروايات التي وردت عن رسول الله (ص) والأئمة (ع)، والتي تحققت وتتحقق يوماً بعد آخر. فهل وجدت رواية بشرت بفاضل أو فلان أو فلان ممن يدعون، هل هم المذكورون في وصية رسول الله (ص)؟! ([204])، هل هم المذكورون في روايات الأئمة (ع)؟! هل هم المذكورون في الأدعية الواردة عن الأئمة (ع)؟!!

در مورد فاضل مرسومی :

ما در زمان ظهور مقدس هستیم همانگونه که برای همه مومنان به احادیث وارده از رسول الله ص و امامان ع این قضیه اشکار است . و ان روایاتی است که تحقق یافت و یکی پس از دیگری متحقق میگردد .پس ایا روایتی یافتی که به فاضل یا غیر او از مدعیان بشارت دهد ؟ ایا آنان در وصیت رسول الله ص ذکر شده اند ؟ ایا آنان در روایات ائمه ذکر شده اند ؟

عبد الوهاب البصري:

هو مدعو كغيره للإيمان بهذه الدعوة، وإلا فثله كمثل بلعم بن باعوراء .

در مورد عبد الواب البصري :

او مانند غیر او به این دعوت خوانده شده است وگرنه مثلش مانند بلعم باعور است .

سوال 105 : در دعای ندبه آمده است (وصل اللهم بيننا وبينه وصلة تؤدي إلى مرافقة سلفه) (و خدایا ! بین و ماو بین او پیوندی برقرار کن تا مرا به همراهی با پیشینیانش وادارد .) ایا سلف در اینجا به سید احمد الحسن برمیگردد؟

المرسل: عباس طاهر

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين، وصلى الله على محمد وآل محمد الأئمة والمهديين وسلم تسليماً.

السلف هم أهل بيته، أي: الرسول والأئمة والمهديون، والذي يدعو بهذا الدعاء يحتاج لاجتياز العقبة الآتية التي يتلى بها، أي: الحجج الآتون لا الماضون الذين يعترف بإمامتهم، فالمهديون هم الذين يحتاج الداعي أن يوفقه الله لاتباعهم والمكث تحت ظلهم (وصل اللهم بيننا وبينه وصلة تؤدي إلى مرافقة سلفه، واجعلنا ممن يأخذ بحجزتهم، ويمكث في ظلهم).

سلف اهل بيت او هستند . یعنی رسول ص و ائمه و مهديين و انکه این دعا را میخواند نیازمند است که بر جانشینان آینده ، که با آنان ازموده میشود ، بگذرد یعنی ان حجتیابی که در آینده می آیند و نه گذشتگانی که قبلاً به امامتشان اعتراف شده است . پس مهديون کسانی هستند که لازم است دعا کننده توفیق اطاعتشان و ایستادن در سایه انها را بیابد .

(وصل اللهم بيننا وبينه وصلة تؤدي إلى مرافقة سلفه واجعلنا ممن يأخذ بحجزتهم، ويمكث في ظلهم) (و خدایا ! بین و ماو بین او پیوندی برقرار کن تا مرا به همراهی با پیشینیانش وادارد و ما را ازانان قرار بده که نهی انها را بپذیرد و در سایه مکث کند .)

سوال 106: ما همه خلق خداییم پس چگونه خدا گروهی از تصدیق کنندگان را بر گروهی دیگر بر میگزیند؟

المرسل: شخص آمریکایی وقع بعد السؤال بهذا الاسم: جورج بوش

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين، وصلى الله على محمد وآل محمد الأئمة والمهديين وسلم تسليماً.

إن رحمة الله تنزل كما ينزل المطر فلا يفرق الله بين خلقه، كما أن المطر لا يفرق بين مكان وآخر عند نزوله، ولكن الذي يأتي بوعائه ويضعه باتجاه السماء يمتلئ وعاؤه، والذي يضع وعائه مقلوباً سيجد في النهاية أن وعائه فارغ، والذي يأتي بوعاء أكبر سيكون نصيبه أكبر. أما الذي لم يأت بوعائه ليضعه تحت السماء فهو لن يحصل على شيء؛ لأنه لم يكن يريد أن يحصل على شيء.

همانا رحمت خدا همانگونه که باران فرود می آید ، نازل میگردد و خدا بین خلقتش تفاوتی نمیگذارد ، همانگونه که باران هنگام نزولش بین مکانهای مختلف تفاوتی نمیگذارد. ولی آنکه پیاله خود را جلو بیاورد و آن را روبروی آسمان قرار دهد ، پیاله اش پر میشود و آنکه ظرفش را بر عکس بگیرد ، درنهایت ظرفش را خالی خواهد دید و آنکه ظرف بزرگتر بیاورد ، نصیبش بیشتر میشود و آنکه ظرفی نیارد تا در زیر آسمان نهد ، هرگز به چیزی نمیرسد ، زیرا او خودش نخواسته است که به چیزی برسد .

سوال 107 : وقتی امریکا وعده دروغ داد که به نفت نیازی ندارد و نیروهایش را از عراق بازمیگرداند ، آیا اگر نیروها را باز گرداند ، امنیت و آرامش در عراق فراهم میشود ؟ البته لازم به ذکر است که من مخالف اشغال و و بوش دیوانه هستم .

المرسل: راسیل من آمریکا

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين، وصلى الله على محمد وآل محمد الأئمة والمهديين وسلم تسليماً.

إذا أطاع الناس في هذه الأرض الله الذي خلقهم، وأقروا ملك وقانون الله وعملوا الخير وتركوا الشر عندها سيحل الأمن والسلام. وبوش و صدام وبن لادن وأشباههم كلهم عملوا ويعملون إرادة الشيطان في هذه الأرض من نشر الظلم والجور والفساد. وانسحاب الجيش الأمريكي أمر ضروري ولا بد أن يحصل بغض النظر إن كان سيعقبه السلام أو غيره، والجيش الأمريكي لم ولن يكون في يوم من الأيام داعية سلام، فنحن لا نعرف في هذه الأرض إلى الآن أحداً استعمل القنابل النووية وأباد شعوباً بأكملها غير الجيش الأمريكي، وإذا كان هناك عاقل يحترم عقله، فسيقول إنَّ الخطر الحقيقي الذي مهدد أهل الأرض هو امتلاك الجيش الأمريكي للسلاح النووي؛ لأنه استعمله فيما مضى ولا أحد يضمن أن لا يستعمله الجيش الأمريكي في المستقبل، وإذا كانت الدول التي تمتلكه ومنها أمريكا لا تريد استعماله لماذا لا تتخلى عنه.

آنگاه که مردم در این زمین ، خدای را اطاعت کنند که آنان را افرید و به پادشاهی و قانون خدا اقرار کنند و به نیکی عمل نمایند و از شر اجتناب کنند ، در آن وقت امنیت و آرامش باز خواهد گشت . و بوش و صدام و بن لادن و امثال آنها ، همه شان اراده شیطان را از جور و ظلم و فساد ، در این زمین اجرا نمودند .

و بازگشت نیروهای امریکایی امری ضروری است و حتماً این نظر نگران ، وجود خواهد داشت که آیا پس از ترک اشغال ، در کشور امنیت برقرار میشود یا خیر ؟ و این در حالی است که نیروهای امریکایی حتی یکروز

، هرگز پی برقراری امنیت نبود و ما تا امروز کسی را جز نیروهای امریکا در زمین نمیشناسیم که از سلاحهای هسته ای استفاده و گروهی از مردم را به طور کامل نابود نموده باشد.

ثم أي عاقل يحترم عقله، يستطيع أن يرى بوضوح أن الشر والشيطان اليوم يتمثل بالجيش الأمريكي وتنظيم القاعدة (قاعدة الشيطان)، وهو أيضاً صنيعة السياسة الأمريكية فأمريكا هي التي دعمت أسامة بن لادن والقتلة المجرمين الذين معه في فترة الاحتلال السوفيتي لأفغانستان وكانت النتيجة أن انقلب السحر على الساحر.

پس اگر عاقلی باشد که به عقل خود احترام بگذارد ، خواهد گفت که خطر حقیقی که اهل زمین را تهدید میکند مالکیت نیروهای امریکا بر سلاحهای هسته ای است زیرا این نیروها در گذشته این سلاحها را استفاده کرده اند و کسی ضمانت نکرده است که آنان از این سلاحها در آینده استفاده نکنند . و اگر دولتهای صاحب این سلاحها نمیخواهند از آنها استفاده کنند ، چرا خود را از این سلاحها پاک نکنند ؟

آری ان عاقلی که به عقل خود احترام بگذارد ، میتواند به وضوح ببیند که شر و شیطان در سپاه امریکا و سازماندهی القاعده (قاعدة الشيطان) نمایان شده است و القاعده هم ساخته سیاستهای امریکا است و امریکا بود که اسامه بن لادن و جانین همراهش را در زمان اشغال افغانستان به وسله شوروی ، مجهز نمود و نتیجه ان شد که سحر ساحران بر علیه خودشان به کار آمد .

وأنا أعتقد أنه لن يحل السلام والأمن في العراق ما لم يمتد أهل العراق إلى الحق، ويتم التخلص وبشكل كامل من الجيش الأمريكي وأذنا به والقاعدة (قاعدة الشيطان) وأذناهما من القتل المجرمين.

و من معتقدم تا ان زمان که مردم عراق به حق رو نکنند ، و از نیروهای اشغالگر امریکایی و مهره های او و القاعده (قاعدظ الشيطان) و مهره های ان از جانین ستمگر ، خلاص نشوند ، آرامش و امنیت در عراق برقرار نخواهد شد .

سوال 108 : ای اقا و مولایم ! معنی (المکتی بعمه) که در روایات آمده است چیست ؟ معنی (امت) چیست.؟

المرسل: یعقوب الجابری

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين، وصلى الله على محمد وآل محمد الأئمة والمهديين وسلم تسليماً.

هذا الوصف ورد في أكثر من رواية عنهم (ع)، وهذا يعني التأكيد على أهمية هذا الوصف منهم (ع).

وهذه بعض الروايات:

این وصف در بیش از یک روایت از آنان ع وارد شده است و این یعنی اینکه آنان بر این قضیه تأکید کرده اند و اینها بعضی از این روایات است :

عن عيسى الخشاب، قال: قلت للحسين بن علي (ع): أنت صاحب هذا الأمر ؟ قال: (لا، ولكن صاحب الأمر الطريد الشريد، الموتور بأبيه، المکتى بعمه، يضع سيفه على عاتقه ثمانية أشهر).

از امام حسین ابن علی ع سوال شد ایا تو صاحب این امری ؟ امام ع فرمود : نه ولی صاحب امر ، رانده و اواره ای است که بخونخواهی پدرش بر میخیزد ، و کنیه اش مانند عمویش است . شمشیرش را 8 ماه بر دوش نینهد . (کمال الدین وقام النعمة للشيخ الصدوق : ص 318 ، الإمامة والتبصرة لابن بابويه القمي : ص 115)

عن عبد الأعلى بن حصين الثعلبي، عن أبيه، قال: لقيت أبا جعفر محمد بن علي (عليهما السلام) في حج أو عمرة، فقلت له: كبرت سني ودق عظمي فلست أدري يقضى لي لقاءك أم لا، فاعهد إلي عهداً وأخبرني متى الفرج ؟ فقال: (إنَّ الشريد الطريد الفريد الوحيد، المفرد من أهله، الموتور بوالده، المکتى بعمه، هو صاحب الرايات، واسمه اسم نبي).

عن عبد الأعلى بن حصين الثعلبي، عن أبيه، قال: ... امام محمد ابن علی باقر ع را در حج یا عمره دیدم پس به او گفتم : سنم پیر شده و استخوانهایم ضعیف گردیده است . پس ندانستم که ایا قادر با دیدار شما میشوم یا نه . پس با من پیمانی ببند و به من خبر بده ، فرج چه زمانی است ؟

امام ع فرمود: همانا آن رانده اواره که یگانه و منفرد در خانواده است و به خونخواهی پدرش بر میخیزد و هم کنیه با عمویش میباشد ، اوست که صاحب پرچمها است و اسمش مانند اسم نبی ص است . (کتاب الغيبة لمحمد بن ابراهیم النعمانی : ص 178)

عن أبي الجارود، عن أبي جعفر محمد بن علي (عليهما السلام)، أنه قال: (صاحب هذا الأمر هو الطريد الشريد الموتور بأبيه، المکتى بعمه، المفرد من أهله، اسمه اسم نبي).

عن أبي الجارود، عن أبي جعفر محمد بن علي (عليهما السلام)، أنه قال: صاحب ابن امر ان اواره رانده شده ای است که به خونخواهی پدر برمیخیزد و هم کنیه با عمویش است . در خانواده اش یگانه است و اسمش مانند اسم نبی ص است) (کتاب الغیة لمحمد بن ابراهیم النعمانی :ص 179)

والمراد من الكنية هنا، أي: أبو فلان. وعمه المقصود في الرواية العباس بن علي (ع).

والتاس عادة تكني الرجل بولده الأكبر، وهم (ع) نظرهم إلى الولد الأهم، أي: المهدي أو الحجة الذي يعقبه، أي: الذي يأتي بعده. وتفسير هذه الكنية عن أمير المؤمنين (ع) في خطبة خطبها في الكوفة ونقلها الشيعة والسنة قال (ع): (بسم الله الرحمن الرحيم الحمد لله بديع السموات وفاطرها ثم قال: لو شئت لأوقرت من تفسير فاتحة الكتاب سبعين بغيراً ﴿هُدًى وَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ﴾ سبحان القديم، يفتح الكتاب ويقراً الجواب، يا أبا العباس أنت إمام الناس، سبحان من يحيي الأرض بعد موتها وترد الولايات إلى بيوتها. يا منصور تقدم إلى بناء الصور ذلك تقدير العزيز العليم).

و مراد از کنیه در اینجا یعنی ابو فلان . و عموی او مقصود عباس ابن علی ع است .
و مردم عادت دارند که مرد را به فرزند بزرگترش بخوانند و ائمه اطهار ع نظرشان بر فرزند مهمتر است یعنی مهدی یا حجتی که پس از ان می آید یعنی انکه پس از او می آید . و تفسیر این کنیه در خطبه ای از خطبه های امیر المومنین ع در کوفه است و شیعه و سنی ان را نقل کرده اند :

(به نام خدای بخشاینده مهربان سپاس و ستایش شایسته خداست انکه آسمانها را افرید و فطرت بخشید سپس فرمود : اگر میخواستم ، از تفسیر فاتحة الكتاب ، هفت شتر را بار میگردم ﴿هُدًى وَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ﴾ (قاف * سوگند به قران مجید) ان خدا که از گذشته بود ، پاک و منزه است . کتاب را میکشاید و جواب میدهد . ای ابا العباس ، تو امام مردمی . پاک و منزه است ان که زمین را پس از مرگش زنده میکند و ولایتها را به خانه هایش باز میگرداند . ای منصور ! برای ساختن صور قدم بردار! که این تقدیر عزیز علیم است .) (الزام الناصب في إثبات الحجة الغائب للشيخ علي اليزدي الحائري : ج 2 ص 209)

وأمت؛ كان شعار المسلمين في بدر يعرفون به بعضهم، والأمت: تعني الارتفاع والانخفاض، قال تعالى: ﴿لَا تَرَى فِيهَا عِوَجًا وَلَا أَمْتًا﴾ ، والمراد منها في الشعار تسوية الارتفاع والانخفاض واستقامة الطريق بموت الباطل وإقامة الحق. وأمت دعاء إلى الله بإماتة الباطل وإقامة الحق، وتحريض للمؤمنين لإماتة الباطل وإقامة الحق.

و امت شعار مسلمین در بدر بود که به وسیله آن همدیگر را میشناختند و امت یعنی ارتفاع و انحطاط خدای متعال فرمود : ﴿لَا تَرَى فِيهَا عِوَجًا وَلَا أَمْتًا﴾ (. طه 107 :) (در زمین کجی و بلندی و پستی نمیبینی) و مراد از ان در شعار یعنی اینکه ارتفاع با انحطاط برقرار میگردد و استواری راه ، با مرگ باطل و برپایی حق به دست می آید و امت ، دعایی به درگه خدا برای مرگ باطل و برپایی حق و تشویقی برای مومنین برای میراندن باطل و برپاکردن حق است .

وفي جلوس الصلاة بعد السجود تقيم رجلك اليمين على اليسار، ومعنى هذا الجلوس: اللهم أقم الحق وأمت الباطل.

و در نشستن پس از سجده در نماز، پای راست را بالاتر از چپ میگیری و معنی این نشستن یعنی اینکه خدایا حق را برپا دار و باطل را بمیران .

* * *

سوال 109 : در مورد سید احمد الحسن استخاره به قران کردم
﴿قَالُوا مَنْ فَعَلَ هَذَا بِالْهَيْتَةِ إِنَّهُ لَمِنَ الظَّالِمِينَ* قَالُوا سَمِعْنَا فَتَىٰ يَذُكُرُهُمْ يُقَالُ لَهُ إِبْرَاهِيمُ﴾ (الأنبياء59 :-60).
(گفتند کیست که با خدایان ما چنین کرده است که او از ستمگران است * گفتند از جوانی خبردار شدیم که آنان را یاد میکند و به او ابراهیم میگویند)، و در هر دو بار استخاره تکرار گردید . با سپاس فراوان

المرسل: أم رغد

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين، وصلى الله على محمد وآل محمد الأئمة والمهديين وسلم تسليماً.

أما بالنسبة لقوله تعالى: ﴿قَالُوا مَنْ فَعَلَ هَذَا بِالْهَيْتَةِ إِنَّهُ لَمِنَ الظَّالِمِينَ* قَالُوا سَمِعْنَا فَتَىٰ يَذُكُرُهُمْ يُقَالُ لَهُ إِبْرَاهِيمُ﴾ ، فإن العلماء غير العاملين هم الامتداد الطبيعي للأصنام التي تعبد من دون الله، وآل محمد (ع) الأئمة والمهديون هم الامتداد الطبيعي لأبيهم إبراهيم (ع) ودعوته إلى الحق.

اما به تناسب سخن خدای متعال ﴿قَالُوا مَنْ فَعَلَ هَذَا بِالْهَيْتَةِ إِنَّهُ لَمِنَ الظَّالِمِينَ* قَالُوا سَمِعْنَا فَتَىٰ يَذُكُرُهُمْ يُقَالُ لَهُ إِبْرَاهِيمُ﴾ (الأنبياء59 :-60). (گفتند کیست که با خدایان ما چنین کرده است که او از ستمگران است * گفتند از جوانی خبردار شدیم که آنان را یاد میکند و به او ابراهیم میگویند)
همانا علمای غیر عامل امتداد طبیعی بتهایی هستند که به جای خدا بندگی میشود و آل محمد از ائمه و مهدیین امتداد طبیعی پدرشان ابراهیم و دعوتش به سوی حق هستند .

توضیحات :

عن أمير المؤمنين علي بن أبي طالب ع قال: (بعثني رسول الله على اليمن فقال وهو يوصيني :يا علي، ما - حار من

استخار، ولا ندم من استشار (... الأمالي للشيخ الطوسي :ص13)

على ع فرمود : رسول الله ص مرا به سمت یمن فرستاد و به من توصیه کرد : ای علی ! انکه استخاره کند و خیر را برگزیند حیران نشود و انکه مشورت نماید ، پشیمان نگردد .

وقال: (من سعادة ابن آدم استخارته الله ورضاه بما قضى الله ومن شقوة ابن آدم تراه استخاره الله وسخطه بما قضى الله (بخار الأنوار: ج 47 ص 159)

رسول الله ص فرمود: از سعادت‌های انسان آن است که به درگه خدا استخاره کند و به قضای او راضی باشد. و از بدبختی فرزند ادم است که استخاره به درگه خدا را ترک نماید و به آنچه واست اوست، خشمگین باشد.

وعن أبي عبد الله ع قال: (من استخار الله راضياً بما صنع خار الله له حتماً) (وسائل الشيعة) آل البيت: (ج 8 ص 63)
امام صادق ع فرمود: هر که به درگه خدا استخاره کند و خوشنود به خواست و فعل خدا باشد، خدا حتماً خیر او را میرساند)

وعن أبي عبد الله ع يقول: (ما استخار الله عبد مؤمن إلا خار له وإن وقع ما يكره) (وسائل الشيعة) آل البيت: (ج 8 ص 81)
امام صادق ع فرمود: بنده مومنی به درگه خدا استخاره نمیکند، جز آنکه خدا خیرش را میرساند حتی اگر در آنچه نمیپسندد گرفتار شود)

وعن عمر بن حريث، قال: قال أبو عبد الله: (صل ركعتين، واستخر الله فوالله ما استخار الله مسلم إلا خار الله له البتة) (مصباح المتجدد للشيخ الطوسي: ص 533)
امام صادق ع فرمود: دو رکعت نماز بخوان و به درگه خدا استخاره کن. به خدا سوگند! مسلمانانی به درگه خدا استخاره نمیکند جز آنکه خدا حتماً خیر را به او میرساند)

سوال 110 :: سید احمد الحسن دوستی سنی دارم که سوالاتی را مطرح میکند. روایت از امام صادق ع داریم که انبیا ارث نمی‌رسانند. پس چگونه این روایت را قابل اجرا میدانید؟

المرسل: شیاء حسن علي

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين، وصلى الله على محمد وآل محمد الأئمة والمهدين وسلم تسليماً.

1- الأنبياء (ع) لا هم لهم في الدنيا وجمع تراثها، ولكن ربما حصل لسبب ما، أن يكون شيئاً من تراث الدنيا في حوزتهم؛ ولذا فهم في الغالب لا يتركون لورثتهم شيئاً من تراث الدنيا، فهم لا يورثون، أي: لأنهم لا مهتمون بجمع شيء من تراث الدنيا لورثتهم.

انبیا غم دنیا و جمع میراث ان را ندارند ولی ممکن است منفعتهای دنیا به علتی برای آنان حاصل گردد و ممکن است از میراث دنیا در حوزه آنها باشد و به این ترتیب آنان در کل ، برای وراثشان چیزی از ارث دنیا باقی نمیگذارند یعنی همانا آنان هم و غم جمع اوری چیزی از میراث دنیا را برای وراثشان ندارند .

2- **إِنَّ مَا يورثونه الأنبياء (ع) من العلم والحكمة وخلافة الله في أرضه لمن يخلفهم من أوصيائهم، لا يترك لما يورثونه من تراث الدنيا لورثتهم قيمة مما كان كبيراً عند المقارنة.**

آنچه انبیا از علم و حکمت و خلافت الله در زمین برای بازماندگان از اوصیایشان به ارث میگذارند، ارزشی برای میراث دنیای آنها باقی نمیگذارد چه این میراث دنیا گرانقیمت و بزرگ باشد و چه نباشد.

3- **ثم هل يصح في قضية فدك أن يرث المسلمون محمداً (ص)، ولا ترثه ابنته فاطمة (ع) ؟ فإن لم تصح وراثته فاطمة بنت محمد (ع) لأبيها محمد (ص) عندهم، فبأي آية من كتاب الله وبأي رواية عن رسول الله (ص) صححوا وراثتهم بأجمعهم لرسول الله (ص) ؟ وكيف صححوا وراثته عائشة لحجرة رسول الله (ص)، وجعلوا من حقها أن تسمح بدفن أبيها وعمر فيها ، وتمنع دفن الحسن بن فاطمة (ع) بنت رسول الله (ص) فيها ؟ فإن كانت الحجرة تورث، فلفاطمة (ع) حصة فيها وللحسن (ع) حصة من أمه فاطمة (ع)، فكيف منعته وبأي حق منعته عائشة أن يدفن في ملكه ؟!**

سپس آیا در قضیه فدک درست است که مسلمین از پیامبر ص ارث برند ولی دخترش فاطمه س از ان بی بهره ماند ؟ پس اگر وراثت فاطمه س از پدرش ص در نزد آنان درست نیست ، پس با کدام ایه قران یا حدیث نبوی وراثت ان را برای همه مسلمین درست میدانند ؟ و چگونه وراثت عایشه بر خانه رسول الله ص را صحیح میشمرند و به او حق دادند که پدرش و عمر را در ان مدفون نماید و از دفن حسن ع پسر فاطمه س ، دختر رسول الله ص ، مانع شود پس اگر خانه به ارث میرسد ، پس فاطمه س هم از ان سهم دارد و حسن ع ، هم از طرف مادرش فاطمه س ، سهمی در خانه خواهد داشت . پس چگونه عایشه مانع دفن حسن ع در خانه رسول الله ص شد ؟

4- **قال تعالى: ﴿وَوَرِثَ سُلَيْمَانُ دَاوُدَ وَقَالَ يَا أَيُّهَا النَّاسُ عَلِّمْنَا مَنطِقَ الطَّيْرِ وَأُوتِينَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْفَضْلُ الْمُبِينُ﴾.**

وقال تعالى في قصة زكريا (ع): ﴿وَأَيُّ خِفْتُ الْمَوَالِي مِنْ وِرَائِي وَكَانَتِ امْرَأَتِي عَاقِرًا فَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا * يَرْتِي وَيَرِثُ مِنْ آلِ يَعْقُوبَ وَاجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيًّا﴾.

خدای متعال فرمود: (و ورث سليمان داوود و قال يا ايها الناس علمنا منطق الطير و اوتينا من كل شيء ان هذا هو الفضل المبين) (النمل 16) (و سليمان از داوود ارث برد و گفت ای مردم ! به ما راه سخن گفتن با پرندگان آموخته شد و به ما هر چیزی داده شد. همانا این فضلی اشکار است)
 و نیز در قصه زکریا فرمود: (و ائى خفت الموالى من ورائى و كانت امراتى عاقرا فهب لى من لذنك وليا * يترثى و يرث من ال يعقوب و اجعله ربّ رضيا) (مریم 5-6) (و همانا من از والیان پس از خود میترسم و زخم نازاست .پس از طرف خودت به من فرزندی ببخش * تا از من و آل یعقوب ارث برد و پروردگارا او را خوشنود به رضایت گردان)

فماذا أراد الله هذه الآيات ؟ ماذا ورث سليمان من داود ؟ وماذا ورث يحيى من زكريا عليهم السلام ؟

فهل أنّ بني إسرائيل ورثوا تراث داود وزكريا دون سليمان ويحيى (ع)؟! والله يقول: ﴿وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾.

پس خدا از این ایه چه هدفی دارد ؟سلیمان ع از داوود ع چه چیز را به ارث برد و یحیی ع از زکریا ع که سلام خدا بر همه آنان باد ، چه ارث برد ؟
 پس آیا بنی اسرائیل میراث داوود ع و زکریا ع را به جای سلیمان ع و یحیی ع به دست آوردند ؟
 و خدا میگوید : (و اولو الارحام بعضهم اولی ببعض فی کتاب الله انّ الله بکلّ شیء علیم) (و خویشاوندان برخی بر برخی دیگر در کتاب خدا اولیتر هستند همانا خدا بر هر چیز داناست)

وإن قالوا: إنّها النبوة والعلم والحكمة وخلافة الله في أرضه فقط لا غير. إذن كيف تقمّصوا الخلافة دون الحسن والحسين وهما ولدي رسول الله (ص) من فاطمة ؟ وقد ورث هذه الخلافة الإلهية عيسى (ع) من داود (ع)، وهو ولده من مريم (ع)، والله يقول: ﴿ذُرِّيَّةٌ بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾.

و اگر بگویند که فقط علم و حکمت و خلافت الله در زمین را به ارث میبرند و لا غیر ، پس چرا خلافت را به جای حسن و حسین ع بر تن کردند در حالیکه آنان فرزندان رسول الله ص از فاطمه س بودند ؟ و این د رحالی است که این خلافت الهی را عیسی ع از داوود ع به ارث برد و او فرزند داوود از مریم ع بود و خدا میگوید :
 (ذُرِّيَّةٌ بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ) (آل عمران 34) (فرزندانى که بعضى از بعضى دیگرند و خدا شنوا و داناست)

وكيف تمصوها دون علي (ع) ؟ وقد تيقنوا أنّها في ولد هاشم خاصة من ذرية إبراهيم (ع) بعد أن بعث محمد (ص) إن كانوا مؤمنين **﴿أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَى مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ فَقَدْ آتَيْنَا آلَ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَآتَيْنَاهُمْ مُلْكًا عَظِيمًا﴾**.

وكيف تمصوها دون علي (ع) وهو أعلمهم وأحكمهم، إن كان فيهم من يحمل شيئاً من العلم والحكمة ؟

و اگر مومن بودند ، چگونه خلافت را به جای علی ع بر تن کردند در حالیکه اطمینان داشتند که بعد از انکه محمد ص مبعوث گردید ، علی ع از فرزندان هاشم بود و هاشم به طور خاص از ذریه ابراهیم ع بود.
(ام یحسدون الناس علی ما اتیمهم الله من فضله فقد اتینا ال ابراهیم الکتاب و الحکمة و اتیناهم ملکا عظیما) (النساء 54) (ایا به خاطر آنچه خدا از فضلش به مردم بخشید ، حسادت میورزند پس ما به ال ابراهیم کتاب و حکمت بخشیده ایم و به انان ملکی بزرگ داده ایم)
و چگونه خلافت را به جای علی ع بر تن کردند در حالیکه اگر علم و حکمتی هم در درون یکی از انان بود ، علی ع ، داناترین و حکیمترین انها بود .

علی کل حال فإنّ الله سبحانه بین أنّ الأنبياء (ع) یورثون ویورثون، وکیفما فسروا هذه الوراثة تبین بطلان تنحیثهم لعلی والحسن والحسین (ع) وبطلان اغتصامهم لحق فاطمة (ع).

به هر حال خدای سبحان تبیین کرد که انبیا ع ارث میدهند و خود ارث میبرند پس چگونه این وراثت را تفسیر کردند در حالیکه این وراثت ، بطلان رویگردانی انها از علی ع و حسن ع و حسین ع و غضب حق فاطمه ع را آشکار میکند ؟

سوال 111 : به نام خدای بخشاینده مهربان . سلام سید احمد الحسن ! دوستی سنی دارم که سوالاتی را مطرح میکند که حیرانم کرده است .

چرا وقتی معین شده است که قائم فرزندان نهم حسین ع باشد ، بعضی شیعیان مقرب شک کردند که امام کاظم ع امام است ؟ و اگر امامان از فرزندان پیامبر ص و زهرا س مشخصند چرا بعضی شیعیان اختلاف کردند و پس از وفات هر امام ، امام بعد را نشناختند ؟ مثلاً زرارة ابن اعین مرد و امام کاظم ع را نشناخت ؟

المرسل: شیاء حسن علی

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين، وصلى الله على محمد وآل محمد الأئمة والمهديين وسلم تسليماً.

قبل الإجابة يجب أن تعلمي أنّ زرارة بن أعين كان مريضاً بمرض الموت قبل شهادة الإمام الصادق (ع)، ولبث بعد الصادق (ع) أياماً لم تجز الشهرين ثم مات بمرضه، ومات مؤمناً موالياً لأهل البيت (ع) ولم يكفر بإمامة الكاظم (ع).

قبل از جواب لازم است بدانی که زرارة ابن اعین پیش از شهادت امام صادق ع ، بیمار بود به طوری که مرگش مسجل بود و پس از امام صادق ع جز دو ماه زنده نبود سپس به دلیل بیماریش مرد . و در حالیکه مومن و محب اهل بیت ع بود ، وفات یافت و به امامت کاظم ع کافر نشد .

أما كفر الناس بالأنبياء والأوصياء رغم ذكر من سبقهم لهم، فهو ليس من مختصات من ادعى مشايعة الأئمة (ع)، بل هذا سبيل كثير من بني آدم في متابعة إبليس (لعنه الله) في التكبر على حجة الله وخليفته سبحانه وتعالى: ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ لَمْ يَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ﴾.

ألم يُذكر محمد (ص) في التوراة والإنجيل وباسمه وصفته، بل إنّ اليهود أسسوا المدينة المباركة لانتظاره، وكانوا يعلمون أنّها موضع هجرته، ومع هذا كفر به معظم اليهود والنصارى إلا القليل ممن وفوا بعهد الله. ألم يُذكر عيسى (ع) في التوراة باسمه وصفته، ومع هذا كفر به معظم اليهود. إنّ مسألة الكفر بالأنبياء والأوصياء (ع) حمل شعارها العلماء غير العاملين في كل زمان، وتابعهم عبيدهم الذين يرفضون أن يكونوا أحراراً.

وأنا أنصحك بقراءة وصية رسول الله (ص) وعشرات الروايات الدالة على المهديين الإثني عشر وعلى أولهم وهو مذكور باسمه وصفته، فلماذا كفر به علماء آخر الزمان ؟ ففجج العلماء غير العاملين اليوم هل تعتقد أنّها كانت مستعصية على علي بن حمزة البطائني عندما أنكر إمامة الإمام الرضا (ع) وادعى الوقوف عند الإمام موسى بن جعفر (ع)، وإثمه القائم، ولم يكن هذا الإدعاء إلا لحب الدنيا وحب الرئاسة الباطلة من علي بن حمزة البطائني وأشباهه.

ثم هناك كثير من الروايات عن الرسول (ص) التي وردت في مصادر السنّة، منها حديث الغدير الذي أمر به رسول الله المسلمين بمبايعة علي (ع)، وبايعه أبو بكر وعمر، ومنها حديث الوصية وأحاديث مدحه (ص) شيعة علي (ع)، ومع هذا لم يؤمن السنّة أنّ علياً (ع) هو وصي رسول الله (ص) وخليفة الله سبحانه بعد رسول الله (ص)، وتأولوا المولى بأنّه الناصر لا غير، وإثمهم هم شيعة علي المدوحون، وإنّ الوصية تخص الميراث ودينه (ص) لا غير، وتأولوا حديث: إنّ علياً (ع) من رسول الله (ص) كهارون (ع) من موسى (ع) ...، وتأولوا ...، وتأولوا.

و تاویل کردند که وصیت بر ارث رسول الله ص و نه بر غیر ان دلالت دارد ... و تاویل کردند که حدیث (همانا علی ع نسبت به رسول الله ص مانند هارون نسبت به موسی ع است) بر فلان دلالت دارد ... و تاویل کردند و تاویل کردند

ثم هم يصحون ما ورد عن رسول الله (ص): (لأن فاطمة (ع) سيدة نساء العالمين) ثم لا يجدون حرجاً في تصحيح عمل عمر وجماعة من المنافقين في الهجوم على بيت فاطمة (ع)، حتى إنهم يفتخرون بأشعارهم بما فعله عمر من الهجوم على دار فاطمة (ع) فلذة كبد محمد (ص)، وهذه أبيات لحافظ إبراهيم المعروف بشاعر النيل:

وقوله لعلي قالها عمر أكرم بسامعها أعظم بملقيها

حرقك دارك لا أبقى عليك بها إن لم تباع و بنت المصطفى فيها

ما كان غير أبي حفص يفوه بها أمام فارس عدنان وحاميا

سپس آنان آنچه از رسول الله ص وارد شده است را درست میدانند (همانا فاطمه س سرور زنان جهانیان است) و در همان حال ابایی ندارند که عملکرد عمر و جماعتی از منافقین در حمله به خانه فاطمه س را درست بدانند . تا آنجا که با اشعارشان به حمله عمر به خانه فاطمه س ، پاره جگر محمد ص ، افتخار میکنند و این ابیات از حافظ ابراهیم معروف به شاعر نیل است :

(به یاد آر سخنی را که عمر به علی گفت. گرامی دار شنونده را؛ بزرگ دار گوینده را. به علی گفت اگر بیعت نکنی خانه تو را می سوزانم و اجازه نمی دهم در آنجا بمانی. و این سخن را در حالی گفت که دختر مصطفی در خانه بود این سخن را جز عمر کسی دیگر نمی توانست بگوید. در مقابل شهسوار عرب عدنان و حامی آن .)

وأنا أقول لحافظ إبراهيم صدقت في هذا، ما كان أحد يجرؤ على حرق بيت فاطمة (ع)؛ لأنه بيت محمد (ص)، إلا عمر أبو حفصة، وصدقت يا حافظ إبراهيم عندما وصفت عمر في صدر بيتك:

قد كنت أعدى أعادها فصرت لها بنعمة الله حصنا من أعادها

و من به حافظ ابراهیم میگویم راست گفתי احدی جز عمر ابن ابی خفصه ، جرئت بر سوزاندن خانه فاطمه س نداشت زیرا ان خانه محمد ص بود و ای حافظ ابراهیم راست گفתי ! آنگاه که عمر را بر سر در خانه ات ستودی: (ای عمر دشمنترین دشمنان فاطمه بودی و به نعمت خدا ، مانعی برای او از دست دشمنانش شدی)

فأنت صادق في هذا، فقد كان عمر أعدى أعداء رسول الله (ص)، ولكن متى كان عمر حصناً من أعادها ؟ هل عندما فر في أحد وهو يصرخ بالمسلمين ويخذلهم عن نصره رسول الله، وترك رسول الله (ص) وعلياً (ع) في أرض المعركة ؟ أم لما رجع عن فتح خيبر خوفاً من اليهود وهو يجبن أصحابه ؟ أم أنك تراه حصناً من أعادها لما هجم على بيت فاطمة بنت محمد (ص) وعصرها خلف الباب وأسقط جنينها وضرها، وأراد حرق دارها ؟؟ نحن لم نسمع أنّ عمر بارز الفرسان أو قتل الشجعان من كفار قريش وغيرهم، ولكننا سمعنا وأيقنا أنّ عمر قتل فاطمة بنت محمد (ص)

وجنينها المحسن (ع)، والله تعالى يقول: ﴿قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَىٰ﴾ ، فهل من عاقل فينقذ نفسه من النار. ولا أقول إلا كما قال رسول الله (ص): (لإن المفتن ملقى حجه حتى تلقه فتنته في النار).

اری تو در این مورد راستگویی . عمر دشمنترین دشمنان رسول الله ص بود ولی کجا سپری از دشمنانش بود ؟ آیا نگاه که از احد فرار کرد و مسلمین را فریاد میداد و آنان را در یاری رسول الله ص سست میکرد و رسول الله و علی ع را در زمین جنگ رها نمود . ؟یا نگاه که از ترس یهود و یاران ان ، از فتح خیر بازگشت ؟ آیا نگاه که بر خانه فاطمه س ، دختر رسول ص هجوم آورد و اتشی بر پشت در ، افروخت و جنینش را انداخت ، او را سپری از دشمنان رسول ص یافتی ؟

ما نشنیدیم که عمر با سربازان دراویزد یا با شجاعی از کفار قریش یا غیر آنان بجنگد ولی شنیدیم و اطمینان داریم که عمر، فاطمه دختر محمد ص و جنینش محسن را کشت و این در حالی است که خدای متعال فرمود: (قل لا استلکم علیه اجرا الا المودة فی القربی) (الشوری 23) (بگو از شما پاداشی بر ابلاغ رسالت نمیخواهم به جز آنکه با خویشاوندان مهربان باشید)

و در اینجا آیا عاقلی هست که خود را از آتش برهاند ؟

چیزی جز آنچه رسول الله ص گفت نمیگویم :

(المفتن ملقى حجه حتى تلقه فتنته في النار) (فتنه گر با حجت و دلیلش روبرو میشود تا آنکه فتنه اش او را در آتش افکند)

وإن كانت صاحبة الإشكالات تطلب الحق، فهذا قانون معرفة الحجة من القرآن الكريم، وهذا نص شرح له كتبه في كتاب إضاءات من دعوات المرسلين ج3 القسم الثاني، والكتاب منشور ويمكنها قراءته.

و اگر آنکه با اشکالاتی مواجه است ، طالب حق باشد ، پس این قانون شناخت معرفت حجت از قران است و این نصی است که در کتاب اضائات من دعوة المرسلين جلد 3 قسمت دوم تشریح شده است و کتاب انتشار یافته است و میتوانی مطالعه کنی .

إضاءة

﴿ثُمَّ بَدَأَ لَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا رَأَوُا الْآيَاتِ لَيْسَجُؤْنَهُ حَتَّىٰ حِينٍ﴾.(یوسف 35) سپس بعد از آنکه نشانه ها برای آنان اشکار شد ، خواستند او را برای مدتی در زندان افکنند.

﴿وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلُ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا زُلَّمْتُمْ فِي سَكِّ مِمَّا جَاءَكُمْ بِهِ حَتَّىٰ إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ لَنَ يَبْعَثَ اللَّهُ مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ مُرْتَابٌ﴾.(غافر 34) (و یوسف قبلا با نشانه های اشکار به سوی شما آمده

است. پس دائماً بر شک نسبت به دعوت او بودید که برای شما آورد و نگاه که هلاک شد ، گفتید خدا هرگز پس از او رسولی را بر نمی انگیزد . به این ترتیب خدا هرکس را که اسرافگر و در شک باشد ، گمراه میکند (

الآيات التي رافقت يوسف (ع) بإذن الله لم تكن عصا تتحول أفعى، ولم تكن يداً تشع نوراً، ولم تكن بجرأ ينشق، بل كانت قميصاً أظهر حق يوسف (ع) ، وكانت توفيقاً وتسديداً إلهياً لمسيرة يوسف (ع). فمن هم وهم وهم الذين يرون أنّ القميص الذي تمزّق بل تمزّقه بالذات كان آية، وأين هم الذين يرون توفيق وتسديد الله ليوسف (ع)، ليعرفوا أنّه مرسل من الله سبحانه، تلك الآيات رافقت يوسف ورآها أولئك الذين رافقوا مسيرة يوسف (ع) ، ولكنهم لم يروها كآيات، وكان أن قرروا: ﴿مَنْ بَعْدَ مَا رَأَوْا الْآيَاتِ لَيْسَجُنَّهُ حَتَّىٰ حِينٍ﴾.

نشانه هایی که یوسف ع به اذن خدا همراه داشت ، عصایی نبود که افعی شود و دستی نبود که درخشان گردد . و دریایی نبود که دو پاره شود . بلکه پیراهنی بود که حق یوسف ع را اشکار نمود و توفیق و راهنمایی الهی ای بود که در مسیر یوسف ع قرار داشت .

پس چه کسانی بودند و چند نفر بودند که ان لباس پاره شده را دیدند بلکه پاره شدن ان خودش نشانه ای بود . ؟ و کجا ایند انها که توفیق و راهنمایی خدا را برای یوسف ع دیدند تا بفهمند او رسولی از طرف خدای سبحان است ؟

آری ! این نشانه ها همراه یوسف ع بود و آنان که در مسیر یوسف ع قرار داشتند ، ان را دیدند . ولی ان را نشانه ای حساب نکردند . و به ان اقرار نکردند بلکه : ﴿مَنْ بَعْدَ مَا رَأَوْا الْآيَاتِ لَيْسَجُنَّهُ حَتَّىٰ حِينٍ﴾ (یوسف 35) (سپس بعد از انکه نشانه ها برای آنان اشکار شد ، خواستند او را برای مدتی در زندان افکنند)

عن أبي جعفر (ع) في قوله: ﴿مَنْ بَعْدَ مَا رَأَوْا الْآيَاتِ لَيْسَجُنَّهُ حَتَّىٰ حِينٍ﴾، فالآيات شهادة الصبي والقميص المخزق من دبر واستباقها الباب حتى سمع مجاذبتها إياه على الباب، فلما عصاها فلم تنزل ملحة بزوجها حتى حبسه، ودخل معه السجن فتيان، يقول: عبدان للملك أحدهما خباز، والآخر صاحب الشراب، والذي كذب ولم ير المنام هو الخباز).

از امام باقر ع در باره ایه ﴿مَنْ بَعْدَ مَا رَأَوْا الْآيَاتِ لَيْسَجُنَّهُ حَتَّىٰ حِينٍ﴾ (یوسف 35) (سپس بعد از انکه نشانه ها برای آنان اشکار شد ، خواستند او را برای مدتی در زندان افکنند) فرمود :

پس نشانه ها کودکی و لباس پاره شده از پشت و دویدن ان دو به طرف در بود تا انجا که یوسف ، عشق او را به خود در کناره در دید پس همینکه از زلیخا تبعیت نکرد ، زلیخا دائماً به هوسش اصرار کرد تا او را به زندان افکند و دو جوان همراه او به زندان آمدند ... دو بنده از بندگان سلطان که یکیشان نانوا و دیگری مسؤل شراب بود و انکه دروغ گفت و خواب ندید نانوا بود) (تفسیرالقمي ج 2 ص 344)

لم تكن هذه الآيات هي كل ما رافق دعوة ومسيرة يوسف (ع)، بل ما جاء به كل الأنبياء المرسلين (ع) كدليل على الدعوة الإلهية التي كلفوا بها، جاء به يوسف (ع) فهو (ع) لم يكن شاذاً عن المرسلين وعن طريقهم الواحد للدلالة على رسالتهم: ﴿قُلْ مَا كُنْتُ بِدَعَاٍ مِنَ الرُّسُلِ﴾، طريقهم المبين: (الوصية أو النص، العلم والحكمة، راية البيعة لله أو الملك لله أو حاكمية الله).

آرى اين نشانه ها همه انجيزى نبود كه همراه دعوت و مسير يوسف ع بود بلكه آنچه را همه انبياءى مرسل براى دليل دعوت الهى اى كه مسئول ان بودند، آورند ، يوسف ع نيز آورد و او ، هرگز مجزاي از ديگر مرسلين و از راه يگانه انها براى دلالت بر رسالتشان نبود . ﴿ قُلْ مَا كُنْتُ بِدَعَاٍ مِنَ الرُّسُلِ ﴾ (. الاحقاف 9) (بگو من اولين رسولان نيستم)

و راه آنان يکى است : وصيت يا نص ، علم و حکمت و پرچم بيعت براى خدا يا ملك براى خدا يا حاکميت براى خدا .

هذه الآيات الثلاث البينة جاء بها يوسف (ع): ﴿وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلُ بِالْبَيِّنَاتِ﴾، وقبل أن نعرف كيف ومتى وأين جاء بها يوسف (ع) نحتاج إلى معرفة ما تمثله هذه الأمور الثلاثة في خط الدعوة الإلهية عموماً:

اينها سه نشانه اشكارى است كه يوسف ع آورد : ﴿وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ﴾ (غافر 34) (و يوسف قبلا با نشانه هاى اشكار به سوى شما آمده است .)

و پيش از انكه بدانيم چگونه ، كجا و كى ، يوسف ع ، اين نشانه ها را آورد ، محتاج به اين معرفت هستيم كه اين امور سه گانه ، در خط دعوت الهى به طور عموم ، به چه راهنايى ميکند .

قال تعالى: ﴿أَلَمْ تَرَوْا أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعْمَهُ ظَاهِرَةً وَبَاطِنَةً وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُنِيرٍ * وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوْلَوْكَانَ الشَّيْطَانُ يَدْعُوهُمْ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ * وَمَنْ يُسْلِمْ وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ وَإِلَى اللَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ﴾. (لقمان 20-22) (ايا نديديد خدا هر آنچه در اسمانها وزمين است را مسخر شما گرداند و نعمتهاى اشكار و پنهانش را بر شما فرود آورد و از مردم كسانى هستند كه بدون علم و هدايت و كتابى روشنگر ، درباره خدا مجادله ميکنند * و نگاه كه به آنان گفته شد از آنچه خدا فرستاد تبعيت كنيد ، گفتند ما از آنچه پدرانمان را بر ان يافتيم تبعيت ميكنيم . حتى اگر شيطان آنان را به عذاب آتش بكشاند ؟ وانكه روپش را خالصانه به سوى خدا كند و نيكوكارى نمايد به محكمترين ريسمان چنگ زده است و عاقبت امور به سوى خداست .)

دعوة الحق لا يمكن أن تكون وحدها دون وجود دعوات باطلة تعارضها، فمذ اليوم الأول الذي كان فيه نبي يوصي لمن بعده بأمر الله سبحانه وجدنا مدعياً مبطلاً يعارض دعوة الحق، فآدم (ع) أول أنبياء الله مبعثاً يوصي لهائيل (ع)، ويقوم قاييل بمعارضة دعوة الحق، وادعاء حق الخلافة، وحتى القربان الذي كان الفيصل في تحديد وصي آدم (ع) لم يقبل به قاييل كآية دالة على هائيل وصي آدم، وأقدم قاييل على تهديد هائيل الوصي ثم قتله دون تردد أو خوف من الله سبحانه.

دعوت حق ممکن نیست که یگانه و بدون همراهی با دعوتهای باطل معارض باشد پس از همان روز اول که نبی ای به امر خدای سبحان ، برای جانشین خود وصیت نمود ، مدعی باطلی هم یافتیم که با دعوت حق به مبارزه پرداخت . آری ادم ع اولین انبیای مبعوث خدا بود که به هائیل ع وصیت کرد و قاييل به مبارزه با دعوت حق پرداخت و ادعای خلافت نمود . و حتی قاييل ، قربانی ای را که وصیت ادم ع را بر صاحب حق محدود میکرد ، به عنوان نشانه ای بر وصایت هائیل ع نپذیرفت و رو به تهدید هائیل وصی آورد . سپس بدون شک و ترس از خدای سبحان او را کشت .

﴿وَأَنْتَلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنِي آدَمَ بِالْحَقِّ إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا فَتَمَثَّلَ مِنْ أَحَدِهِمَا وَلَمْ يُتَقَبَّلْ مِنَ الْآخَرِ قَالَ لَأَقْتُلَنَّكَ قَالَ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ * لَئِن بَسَطْتَ إِلَيَّ يَدَكَ لِتَقْتُلَنِي مَا أَنَا بِبَاسِطٍ يَدِيَ إِلَيْكَ لِأَقْتُلَنَّكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ * إِنِّي أُرِيدُ أَنْ تَبُوءَ بِإِثْمِي وَإِثْمِكَ فَتَكُونَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ * فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسُهُ قَتْلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُ فَأَصْبَحَ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾. (المائدة: 27-30) (و بر آنان به حق ، خبر دو فرزند ادم را بخوان آنگاه که قربانی آوردند پس از یکی از آنان پذیرفته شد و قربانی دیگری رد گردید پس به برادرش گفت : محققاً تو را میکشم . برادر گفت : همانا خدا از پرهیزکاران قربانی را میپذیرد * اگر برای کشتن من دست درازی کنی من بر کشتن تو نخواهم کوشی همانا من از الله پروردگار جهانیان میترسم * من میخواهم که با بار گناهان من و خودت باز گردید و از اصحاب آتش شوی و این سزای ستمگران است * پس نفسش او را بر کشتن برادر 1 واداشت و او را کشت و از زیانکاران شد)

وهذا حصل مع يوسف (ع) لما حسده أخوته، بل وجرى مع كل الأوصياء (ع) فكما أن الله سبحانه وتعالى يصطفي رسلاً كذا فإن إبليس (لعنه الله) يختار من جنده من يعارض دعوة الحق. فالله سبحانه وتعالى يختار هائيل (ع)، وإبليس (لعنه الله) يختار قاييل ليعارض داعي الله، والله يختار محمداً (ص)، وإبليس يختار مسيلمة وسجاح والأسود وغيرهم ليعارضوا داعي الحق محمداً (ص).

و انگاه که برادران یوسف ع با او حسادت کردند ، مشابه همان که بر هائیل رفت ، اتفاق افتاد بلکه بر همه اوصیا اتفاق افتاد پس همانگونه که خدای سبحان و متعال رسولانش را بر میگزیند ، شیطان (لعنه الله) هم سربازانش را برای مقابله با دعوت حق انتخاب میکند . خدای سبحان و متعال هائیل را برگزید و ابلیس (لعنه الله) قاييل را

انتخاب کرد تا با دعوت کننده راه خدا مقابله کند . و خدا محمد ص را برگزید و شیطان مسیلمه و سجاح و اسود و غیر آنان را انتخاب کرد تا با دعوت کننده به سوی حق یعنی محمد ص مقابله کنند.

وهنا أوجه السؤال: هل يعذر من ترك إتياع محمد (ص) بحجة وجود أكثر من دعوة في الساحة، وإنه لا يستطيع تمييز الحق من المبطل؟! والحق أنه لا يعذر ويكون مصيره إلى جهنم، تماماً كأولئك الذين اتبعوا من ادعوا النبوة أو الرسالة كذباً وزوراً.

و اینجا سوالی میپرسم . آیا آنان که پیروی محمد ص را با این دلیل که بیش از یک دعوت در آن واحد وجود داشت ، رد کردند ، حجتی دارند تا ادعا کنند که حق و باطل را نشناختند ؟ و حقیقت آن است که عذری ندارند و بازگشتشان به سوی آتش است مانند آنها که پیرو مدعیان دروغین نبوت و رسالت شدند .

ثم هل أن الله سبحانه وتعالى وضع قانوناً يعرف به داعي الحق في كل زمان، وهو حجة الله على عباده وخليفة الله في أرضه، وطاعته طاعة الله ومعصيته معصية الله، والإيمان به والتسليم له هو الإيمان بالله والتسليم لله، والكفر به والإلتواء عليه هو الكفر بالله والإلتواء على الله؟؟

ایا خدای سبحان و متعال ، قانونی قرار داد که داعی حق که حجت خدا بر مردم و خلیفه خدا بر زمین هم هست ، با آن قانون ، در هر زمان شناخته شود ؟ او که طاعتش طاعت خدا و معصیتش معصیت خداست و ایمان به او و تسلیم در برابر فرامین او ایمان به خدا و تسلیم شدن در برابر فرامین خداست ؟ و کفر به او و سرپیچی از دستوراتش ، کفر به خدا و سرپیچی از دستورات اوست ؟

أم أن الله ترك الجبل على الغارب (حاشاه سبحانه وتعالى) وهو الحكيم المطلق وقدّر كل شيء فأحسن تقديره: ﴿وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ﴾، وهو ﴿عَالِمُ الْغَيْبِ لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ﴾.

یا آنکه خدا ریسمان را بر گرده شتر رها کرد (و حاشا که آن معبود سبحان و متعال چنین کند) در حالیکه او حکیم مطلق است و هر چیز را تقدیر کرد و تقدیرش را نیکو نمود ﴿وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ﴾ (الرعد 8) (و همه چیز در نزد او به اندازه خاصی است)

و او ﴿عَالِمُ الْغَيْبِ لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ﴾ (سبا 3) (دانای غیب است . ذره کوچکی در آسمانها و زمین از او پوشیده نیست و نه چیز کوچکتر و نه بزرگتری نیست مگر آنکه در کتاب مبین ذکر گردید)

فالتيجة أنّ مقتضى الحكمة الإلهية هو وضع قانون لمعرفة خليفة الله في أرضه في كل زمان، ولا بد أن يكون هذا القانون وضع منذ اليوم الأول الذي جعل فيه الله سبحانه خليفة له في أرضه. فلا يمكن أن يكون هذا القانون طارئاً في إحدى رسالات السماء المتأخرة عن اليوم الأول، لوجود مكلفين منذ اليوم الأول، ولا أقل أن القدر المتيقن للجميع هو وجود إبليس كمكلف منذ اليوم الأول، والمكلف يحتاج هذا القانون لمعرفة صاحب الحق الإلهي، وإلا فإنه سيعتذر عن اتباع صاحب الحق الإلهي بأنه لم يكن يستطيع التمييز، ولا يوجد لديه قانون إلهي لمعرفة هذا الخليفة المنصب من قبل الله سبحانه وتعالى.

پس نتیجه آن است که مقتضای حکمت الهی ، وضع قانونی برای تشخیص خلیفه خدا در زمین در هر زمان است و لازم است که خدای سبحان ، این قانون را از روز اولی که خلیفه ای برای خود در زمین قرار داد ، وضع کردند . و ممکن نیست که این قانون از یکی از رسالتهای اسمانی از روز اول خلقت ، زدوده شود ، زیرا از روز اول خلقت ، مکلفین بوده اند و لاقلاً برای همه ، وجود ابلیس به عنوان مکلفی از روز اول خلقت بدیهی است و مکلف ، این قانون را نیاز دارد تا صاحب حق الهی را بشناسد وگرنه برای پذیرفتن صاحب حق الهی عذر خواهد آورد که او قادر به تشخیص نبوده است و قانونی الهی نداشت تا خلیفه منصوب از طرف خدای سبحان و متعال را بشناسد .

والقدر المتيقن للجميع حول تاريخ اليوم الأول الذي جعل فيه الله خليفة له في أرضه هو: إن الله نص على آدم، وإثمه خليفة في أرضه بمحضر الملائكة (ع) وإبليس. بعد أن خلق الله آدم (ع) علمه الأسماء كلها، ثم أمر الله من كان يعبد في ذلك الوقت الملائكة وإبليس بالسجود لآدم.

و آنچه برای همه از روز اول خلقت ، به طور یقین ثابت میباشد ان است که خدا خلیفه ای برای خود در زمین برگرفت : همانا خدا بر وصایت ادم ع ، نص آورد و همانا ادم ع خلیفه او، در نزد فرشتگان و ابلیس بود و پس از آنکه خدا ادم ع را افرید ، همه اسامی را به او اموخت سپس خدا به بندگانش دران زمان یعنی فرشتگان و ابلیس فرمان داد تا بر ادم سجده کنند.

قال تعالى: ﴿وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾. (البقره 30) (و انگاه که پروردگارت به فرشتگان گفت همانا من در زمین خلیفه ای مینهم . آنان گفتند آیا در زمین کسی را میگذاری که در ان فساد کند و خون بریزد در حالیکه ما به تسبیح و تقدیس تو مشغولیم . خدا گفت : من میدانم آنچه را نمیدانید)

﴿وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلَائِكَةِ فَقَالَ أَنْبِئُونِي بِأَسْمَاءِ هَؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾. (البقره 31) (و همه اسماء رابه ادم اموخت سپس آنان را بر فرشتگان عرضه کرد پس گفت : مرا به این اسامی خبر دهید اگر راست میگوئید)

﴿فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَحَّضْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ﴾. (الحجر 29) (پس انگاه که آدم را درست کردم و از روحم در او دمیدم ، بر او سجده کنید)

﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِي وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ بِئْسَ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا﴾. (الكهف 50) (و انگاه که به فرشتگان گفتیم بر ادم سجده کنید پس همه جز ابلیس سجده کردند و او از جن بود پس از دستور پروردگارش سرپیچی نمود . ایا او و فرزندان او را به دوستی میگیرید ؟ در حالیکه انها با شما دشمنند . و ظالمان چه بد جایگاهی دارند)

هذه الأمور الثلاثة هي قانون الله سبحانه وتعالى لمعرفة الحجة على الناس وخليفة الله في أرضه، وهذه الأمور الثلاثة قانون سنه الله سبحانه وتعالى لمعرفة خليفته منذ اليوم الأول، وستمضي هذه السنة الإلهية إلى انقضاء الدنيا وقيام الساعة: ﴿سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا﴾ ، ﴿سُنَّةَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلُ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا﴾.

این امور سه گانه ، قانون خدای سبحان و متعال برای شناخت حجت بر مردم و خلیفه خدا بر زمین است و این امور سه گانه قانونی هستند که خدای سبحان و متعال از روز اول خلقت برای شناخت خلیفه اش قرار داد و این سنت الهی تا روز پایان دنیا و برپایی ساعت ، ادامه خواهد داشت ﴿ سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ﴾ (الحزاب 62) (و این سنت خدا در مورد پیشینیان است و هرگز برای سنت خدا تغییر دهنده ای نمییابی)

﴿ سُنَّةَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلُ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ﴾ (الفتح 23) (و این سنت خدا در مورد آنان است که پیش از این گذشتند و هرگز برای سنت خدا تبدیلی نمییابی)

كما أنه - وبساطة - أي إنسان يملك مصنعاً أو مزرعة أو سفينة أو أي شيء فيه عمال يعملون له فيه، لابد أن يعين لهم شخصاً منهم يرأسهم، ولابد أن ينص عليه بالإسم والأستعم الفوضى، كما لابد أن يكون أعلمهم وأفضلهم، ولابد أن يأمرهم بطاعته ليحقق ما يرجو، وإلا فإن قصر هذا الإنسان في أي من هذه الأمور الثلاثة فسيجانب الحكمة إلى السفه. فكيف يُجوز للناس على الله ترك أي من هذه الأمور الثلاثة وهو الحكيم المطلق؟!

و برای بسط بیشتر ، هر انسانی که صاحب کارخانه یا مزرعه یا کشتی یا هر چیز دیگری باشد و در ان کارگرانی داشته باشد که برای او کار میکنند ، ناچار است که شخصی را رییس آنان کند و ناچار است که او را با نام بخواند و اگر چنین نکند قوم بی رییس ، همه شان ریاست میکنند و به همین ترتیب لازم است که رییسش داناترین و برترین کارگران باشد و ناچار است که آنان را به پیروی او بخواند تا ارزوهای او تحقق یابد و اگر چنین نکند و اگر انسانی در هر یک از این امور سه گانه کوتاهی نماید ، حکمت به نادانی میگراید پس چگونه مردم بر خدا اینگونه ببندند که یکی از این امور سه گانه را رها کرده است در حالیکه او ، حکیم مطلق است ؟؟

وإذا تعرضنا إلى هذا القانون الإلهي بشيء من التفصيل نجد أنّ النص الإلهي على آدم (ع) تحول إلى الوصية، لعلّة وجود الخليفة السابق فهو ينص على من بعده بأمر الله سبحانه وتعالى، وهذا من ضمن واجبه كخليفة لله في أرضه، قال تعالى: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا﴾.

و اگر به تفصیل به این قانون الهی پردازیم ، میبایم که نص الهی بر آدم ع ، به وصیت تبدیل شد و این به علت وجود خلیفه قبلی بود که به امر خدای سبحان و متعال ، بر خلیفه پس از خود وصیت کند و اینکه اینرا ضمانت میکند شخصی چون خلیفه خدا در زمین است . خدای متعال فرمود :

﴿ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا ﴾ (النساء 54) (همانا خدا به شما فرمان میدهد که امانتها را به سوی اهلس باز گردانید)

أما تعليم الله سبحانه لآدم الأسماء فالمراد منه معرفته بحقيقة الأسماء الإلهية وتحليه بها وتجليها فيه؛ ليكون خليفة الله في أرضه، وهو عليه السلام أنبا الملائكة بأسمائهم، أي: عرّفهم بحقيقة الأسماء الإلهية التي خُلقوا منها، فالله سبحانه عرّف آدم كل الأسماء الإلهية وبحسب مقامه (ع)، أما الملائكة فلم يكن كل منهم يعرف إلا الاسم أو الأسماء التي خُلق منها، وبهذا ثبتت حجة آدم (ع) عليهم بالعلم والحكمة.

اما تعليم اسماء از طرف خدای سبحان به آدم ع یعنی معرفت او (ادم) به حقیقت اسماء الهی و اراسته شدن او به این اسامی و تجلی این اسماء در درون آدم ع ، تا آنکه خلیفه خدا در زمین گردد و او که درود و سلام خدا بر او باد ، اسماء فرشتگان را به انها اموخت یعنی انها را به اسماء الهی ای که از ان خلق شده بودند ، آشنا کرد اری خدای سبحان همه اسمائی الهی را به آدم ع بر حسب مقامش، اموزاند . اما فرشتگان جز یک اسم یا اسمایی که از ان خلق شده بودند را نمیدانستند . و به این سبب حجت بودن آدم ع بر انان با علم و حکمت اثبات گردید .

والأمر الثالث: في هذا القانون الإلهي هو أمر الله سبحانه وتعالى للملائكة وإبليس بالسجود لآدم.

وهذا الأمر هو بمثابة ممارسة عملية للخليفة ليقوم بدوره كستخلف، وممارسة عملية لعالم الله سبحانه (الملائكة) ليقوموا بدورهم كعالم ومتعلمين عند هذا الخليفة (آدم ع). وهذا الأمر ثبت أنّ حاكمية الله وملك الله في أرضه يتحقق من خلال طاعة خليفة الله في أرضه. وهكذا فإنّ جميع المرسلين ومنهم محمد (ص) كانوا يحملون هذه الراية (البيعة لله أو حاكمية الله أو الملك لله)، ويواجهون الذين يقرّون حاكمية الناس ولا يقبلون بحاكمية الله وملكه سبحانه وتعالى. وهم دائماً متهمون بسبب هذه المطالبة وهذه المواجهة، فعيسى (ع) قيل عنه إنّه جاء ليطلب ملك بني إسرائيل ليس إلا، وقيل عن محمد (ص): (لا جنة ولا نار ولكنك الملك)، أي: إنّ محمداً جاء ليطلب الملك له ولأهل بيته، وقيل عن علي (ع) إنّه حريص على الملك.

و امر سوم در این قانون الهی ، امر خدای سبحان و متعال به فرشتگان و ابلیس برای سجده بر ادم ع بود و این امر به مثابه ممارست عملی برای خلیفه خدا بود تا با تلاشش نشان دهد که خلافت را به دیگری میسپارد و ممارست عملی کارگران خدای سبحان (فرشتگان) تا با عملکردشان در نزد این خلیفه (ادم ع)، چون کارگرانی و دانش آموزانی در محضرش شوند و این امر ثابت میکند که حاکمیت خدا و پادشاهی خدا در زمین از دریچه پیروی خلیفه خدا در زمین تحقق مییابد و به این ترتیب همه مرسلین از جمله محمد ص، این پرچم را (بیعت با خدا و حاکمیت الله یا پادشاهی و ملک خدا) بر دوش کشیدند و با آنان که به حاکمیت مردم تن دادند و حاکمیت الله و ملک ان معبود سبحان و متعال را نپذیرفتند ، مقابله نمودند و آنان دائماً به سبب این مطالبات و مواجحه ، متهم بودند.

آری عیسی ع در موردش گفته شد که برای پادشاهی بنی اسرائیل آمد و جز برای ان نیامد و سخنها در مورد محمد ص ، این بود که (نه بهشت و نه آتش بلکه برای پادشاهی است) یعنی همانا محمد ص آمد تا پادشاهی را برای خود و اهل بیتش بطلبد و سخنان در مورد علی ع ان بود که علی ع بر پادشاهی حریص است .

والحقیقة أنه من تابع أحوال عيسى أو محمد (ص) أو علي (ع) يجد أنهم معرضون عن الدنيا وزخرفها وما فيها من مال أو جاه، لكن هذا هو أمر الله لهم بأن يطالبوا بملكه سبحانه وتعالى، ثم هم يعلمون أنّ الناس لن يُسلموه الملك، بل سيتعرضون لهم بالسخرية والاستهزاء والهتك ومحاولات القتل أو السجن. فهذا شبيه عيسى (ع) يلبسونه تاجاً من الشوك، وهم يسخرون منه قبل صلبه. وعلي (ع) يكسر باب داره ويكسر ضلع زوجته الزهراء (ع) ويحرق من داره والسيوف مشرعة بوجهه. وموسى بن جعفر (ع) الذي حدد فداً بأنّها الملك وخلافة الله في أرضه يسجن حتى الموت، ومع هذا فإنّ كثيراً من الجهلة جعلوا ما تشابه عليهم من مطالبات صاحب الحق بملك الله سبحانه وتعالى عاذراً لسقطتهم، وهم يصرخون بوجه صاحب الحق الإلهي أنّه جاء ليطلب الملك ليس إلا، والحق أنّه لو كان خليفة الله في أرضه طالباً للدنيا أو الملك لما طالب به أصلاً، وهو يعلم أنّ هذه المطالبة ستكون حتماً سبباً لانتهاك حرمة الاستهزاء والتعريض به على أنّه طالب دنيا.

و حقیقت ان است که هر که بر احوال عیسی ع ، محمد ص و علی ع بیندیشد ، میداند که انها از دنیا و زیباییهایش و از همه مال و مقام دنیا کناره گرفتند ولی این ، امر و فرمان خدا بر انها بود که پادشاهی و ملک ان معبود سبحان و متعال را بطلبند و آنان میدانند که مردم هرگز ملک و پادشاهی را تسلیم آنان نمیکند بلکه آنان را به سخره و استهزاء میگیرند و هتک حرمتشان میکنند و تصمیم به قتل یا زندانی کردن انها میگیرند! پس این شبیه عیسی ع بود که بر سرش تاجی از خار نهادند و پیش از بر صلیب کشیدنش ، او را به سخره گرفتند . و علی ع درب خانه اش و دنده همسرش زهراء س ، شکسته شد و از خانه اش بیرون کشیده شد و شمشیرها را بر رویش برافراختند و موسی بن جعفر ع محدوده فدک را کل حکومت و خلافت خدای سبحان در روی زمین مشخص فرمود لذا ایشان زندانی می شود تا به شهادت می رسد.

با اینهمه بسیاری از نادانان ، خواست صاحب حق را به ملک خدای سبحان و متعال ، عذری برای سقوطشان میدانند و بر روی صاحب الهی حق فریاد میزنند که او فقط برای تصاحب پادشاهی آمده است . مدعیند که حق ان است که اگر خلیفه خدا در زمین طالب دنیا و پادشاهی باشد ، اصلاً ان را بروز نمیدهد زیرا میدانند که این مطالبه حتماً سبب ریخته شدن حرمتش و تمسخر و مقابله با او بر طلبیدن دنیا است .

ثم لسلك طريقاً آخر يعرفه كل الناس، ولكنهم يتغافلون وهو طريق كل أولئك الذين وصلوا إلى الملك الدنيوي بالخداع والتزوير أو القتل والترويع. فعلي (ع) يطالب بالملك ويقول: أنا وصي محمد وأنا خليفة الله في أرضه، وفي المقابل ذاك الذي وصل إلى الملك الدنيوي أبو بكر بن أبي قحافة يقول: أقبلوني فلسنت بخيركم. فهل أنّ علياً طالب دنیا ؟ أو إنّ ابن أبي قحافة زاهد بالملك الدنيوي، وهو الذي أنكر حق الوصي (ع) وتنگر لوصية رسول الله (ص) لأجل الملك الدنيوي؟! مالكم كيف تحمّون!!؟؟

با اینهمه او (خلیفه خدا) بر مسیری که انها از او انتظار دارند گام نمینهد و از راهی بر خلاف نظر مردم میروند. آری آنان از ولی خدا اینگونه انتظار دارند با اینهمه غافلند از انهایی که با مکر و نیرنگ و تزویر و کشتار و ترساندن مردم به پادشاهی دنیوی میرسند . علی ع ملک را میطلبد و میگوید : من وصی محمد ص و خلیفه خدا در زمینم و در مقابل ، انکه به ملک و پادشاهی دنیوی رسید یعنی ابوبکر پسر ابی قحافه میگوید که مرا رها کنید که من برترین شما نیستم . پس ایا علی ع دنیا را طلبید ؟ یا ابی قحافه از ملک دنیا کناره گرفت ؟ و ابوبکر همان کسی است که حق وصی ع و وصیت رسول الله ص را برای پادشاهی دنیا ، انکارکرد . پس چرا اینگونه حکم میکنید ؟؟

والوصية بالخصوص جاء بها كل الأوصياء (ع) وأكّدوا عليها، بل وفي أصعب الظروف، نجد الحسين (ع) في كربلاء يقول لهم اجثوا في الأرض لا تجدون من هو أقرب إلى محمد (ص) مّي: (أنا سبط محمد الوحيد على هذه الأرض) هنا أكد (ع) على الوصية والنص الإلهي: ﴿ذُرِّيَّةٌ بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾، فالذين يفهمون هذه الآية يعرفون أنّ الحسين (ع) أراد أنّ الوصاية محصورة به (ع)؛ لأنّه الوحيد من هذه الذرية المستخلّفة.

و وصیت را همه اوصیاء ع آوردند و به ان تاکید کردند حتی در سختترین شرایط . حسین ع را در کربلا مییابیم که میگوید : در زمین بگردید و در ان کسی را نزدیکتر از من به محمد ص نمییابید (انا سبط محمد الوحيد علی هذه الارض) (من یگاه فرزند محمد در این زمینم) و در اینجا به وصیت و نص الهی تاکید کرد : ﴿ذُرِّيَّةٌ بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ (آل عمران 34) (فرزندانی که بعضی از بعضی دیگرند و خدا شنوا و داناست) . پس آنان که این ایه را میفهمند ، میدانند که حسین ع میخواهد بفهماند و وصیت منحصر به اوست زیرا او یگانه فرزند به جا مانده از محمد ص است

والآن نعود إلى يوسف لنجد:

الوصية: في قول يعقوب (ع) ليوسف (ع): ﴿وَكَذَلِكَ يَجْتَبِيكَ رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَيُمِّتُ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ آلِ يَعْقُوبَ كَمَا أَتَمَّهَا عَلَىٰ أَبَوَيْكَ مِنْ قَبْلُ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾.

و اکنون به یوسف ع باز میگردیم تا بفهمیم :

وصیت : در سخن یعقوب ع به یوسف ع : (وَكَذَلِكَ يَجْتَبِيكَ رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَيُمِّتُ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ آلِ يَعْقُوبَ كَمَا أَتَمَّهَا عَلَىٰ أَبَوَيْكَ مِنْ قَبْلُ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ) (یوسف 6) (به این ترتیب پروردگارت تورا برگزید تا به تو تاویل احادیث را بیاموزاند و نعمتش را بر تو و ال یعقوب تمام کند همانگونه که قبلا بر پدران، ابراهیم و اسحاق تمام کرد همانا پروردگار تو دانا و حکیم است)

فیعقوب یبین أنّ یوسف (ع) وصیه، وإنه امتداد لدعوة إبراهیم (ع) وبكل وضوح، وفي قول یوسف (ع): ﴿وَأْتَبَّعْتُ مِلَّةَ آبَائِي إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ مَا كَانَ لَنَا أَنْ نُشْرِكَ بِاللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ذَلِكَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ عَلَيْنَا وَعَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ﴾ ، فیوسف (ع) یؤكد انتسابه إلى الأنبياء (ع) وإنه الخط الطبيعي لاستمرار دعوتهم (ع).

یعقوب ع تبیین کرد که یوسف ع وصی اوست و همانا او به روشنی امتداد دعوت ابراهیم ع است و در سخن یوسف ع : ﴿وَأْتَبَّعْتُ مِلَّةَ آبَائِي إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ مَا كَانَ لَنَا أَنْ نُشْرِكَ بِاللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ذَلِكَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ عَلَيْنَا وَعَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ﴾ (یوسف 38) (و از ملت پدرانم ابراهیم و اسحاق و یعقوب تبعیت کردم ، شایسته ما نیست که چیزی را برای خدا شریک گردانیم و ان از فضل خدا بر ما و بر مردم است ولی بیشتر مردم شکر گزار نیستند)

پس یوسف ع بر انتسابش بر انبیا تأکید میکند که ان استمرار دعوت انان است.

العلم: في قوله: ﴿قَالَ لَا يَأْتِيكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقَانِهِ إِلَّا بَبَأُكُمَا بِتَأْوِيلِهِ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمَا ذَلِكَمَا مِمَّا عَلَّمَنِي رَبِّي إِنِّي تَرَكْتُ مِلَّةَ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ﴾. وفي قوله: ﴿.. تَزْرَعُونَ سَبْعَ سِنِينَ دَابًّا فَمَا حَصَدْتُمْ فَذَرُوهُ فِي سُنْبُلِهِ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَأْكُلُونَ * ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ سَبْعَ شِدَادٍ يَأْكُلْنَ مَا قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَحْصِنُونَ * ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَامٌ فِيهِ يُغَاثُ النَّاسُ وَفِيهِ يَعْرِضُونَ﴾. وفي قوله: ﴿قَالَ اجْعَلْنِي عَلَىٰ خَزَائِنِ الْأَرْضِ إِنِّي حَفِيظٌ عَلِيمٌ﴾.

علم : در سخن او : (یوسف گفت : روزی ای به شما نمی‌رسد به جز آنکه تاویل ان را میدانم و پیش از رسیدنش خبرتان میکنم و این از علمی است که پروردگارم به من اموزاند . همانا من قومی را رها کردم که به خدا ایمان نمی اورند و به اخرت کافرنند) (یوسف 37)

7) سال با فراوانی میکارید پس هر چه محصول به دست آوردید جز اندکی که برای خوردن استفاده میکنید بقیه را در خوشه نگه دارید* سپس بعد از آن ، 7 سال سخت و خشکی می آید که از آنچه اندوخته آید ، خورده میشود ، جز اندکی که آن را نگه میدارید . * سپس بعد از آن سالی می آید که مردم در آن به اسانی می اشامند و در آن شیره انگور میگیرند) (یوسف 47-49)
و در سخن یوسف ع : (گفت : مرا بر گنجینه های زمین بگمار همانا من نگهدار و دانایم) (یوسف 55)

البيعة لله: في قوله: ﴿يَا صَاحِبِي السِّجْنِ أَزْبَابٌ مُتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ أَمْ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ * مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءُ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَأَبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾.

بیعت برای خدا : (ای دوستان من ! ایا سرپرستان پراکنده و متفرق بهترند یا خدای واحد قهار * به غیر از او ، جز نامهایی راکه شما و پدرانتان نهاده آید ، و خدا دلیلی بر آن اقامه نکرده است نمیپرستید . حکم و پادشاهی فقط از آن خداست فرمان داد که جز او را نپرستید . این دین استوار است ولی بیشتر مردم نمیدانند) (یوسف 39-40)

إضاءة

بعد أن عرفنا وجود قانون إلهي لمعرفة خليفة الله في أرضه، وهو مذكور في القرآن الكريم، بل وجاء به كل الأنبياء والمرسلين (ع)، ويوسف (ع) أيضاً جاء به، نحتاج أن نتفح ونعمل بهذا القانون الإلهي في زمن الظهور المقدس (زمن يوسف آل محمد (ع))؛ لأن من لا يعمل بهذا القانون يكون من أتباع إبليس (لعنه الله) كما تبين.

بعد از آنکه وجود قانون الهی برای شناخت خلیفه خدا در زمین را شناختیم و اینکه این قانون در قران کریم وجود دارد بلکه همه انبیا و مرسلین با آن آمدند و یوسف ع هم با آن آمد ، نیازمندیم که از این قانون الهی سود ببریم و در زمان ظهور مقدس هم از آن استفاده کنیم . (زمان یوسف ال محمد ع) زیرا آنکه به این قانون عمل نکند ، همانگونه که تبیین شد از پیروان شیطان است .

وأنت تجد حتى في الإنجيل أنّ عيسى (ع) يؤكد على أنّ الأنبياء السابقين من بني إسرائيل قد ذكروه وبشروا به وأوصوا به، وكذا جاء بالعلم والحكمة، وأيضاً رفع راية البيعة لله وطالب بملك الله وحاكميته، ومحمد أيضاً أكد هذا الأمر وبين أنّ الأنبياء السابقين ذكروه وبشروا به وأوصوا به، وإِنَّهُ مذكور في التوراة والإنجيل، وجاء (ص) ليُعلم الكتاب والحكمة، ورفع راية البيعة لله وطالب بملك الله وحاكميته سبحانه وتعالى في أرضه.

و تو حتی در انجیل میبینی که عیسی ع تأکید میکند بر اینکه انبیای گذشته بنی اسرائیل ، او را یاد کرده اند و بشارت به آمدنش دادند و به او وصیت کردند و به همین ترتیب ، علم و حکمت آورد و نیز پرچم بیعت با خدا را بر افراشت و پادشاهی خدا و حاکمیتش را طلبید و محمد ص نیز بر این امر تأکید کرد و تبیین کرد که انبیای گذشته او را یاد کردند و به او بشارت دادند و به او وصیت کردند . آری ! او در تورات و انجیل یاد شده است و آمد تا کتاب و حکمت را بیاموزاند و پرچم بیعت برای خدا را بر افراشت و پادشاهی خدا و حاکمیت ان معبود سبحان و متعال را در زمین طلبید .

وكذا آل محمد (ع)، وتوجد أكثر من رواية عنهم (ع) أكدوا بها هذا القانون الإلهي لكي لا يضل شيعتهم. ولكن للأسف من يدعون أنهم شيعتهم اختاروا في آخر الزمان الكفر بروايتهم والإعراض عنها وعن القرآن الكريم، وإتباع العلماء غير العالمين فأضلّوهم وخلطوا عليهم الحق بالباطل، فلم يعد عندهم قانون لمعرفة الحجة من الله وخليفة الله، مع أنّ هذا القانون الإلهي لمعرفة الحجة من الله وخليفة الله والوصي الذي يمتحن به الناس موجود في القرآن الكريم، وقد بيّنته بوضوح، لعل من يدعون أنهم شيعة آل محمد وعامة أصحاب الأديان الإلهية يلتفتون إلى هذا القانون فينقذون أنفسهم من النار.

و به این ترتیب ال محمد ع هستند و تو پیش از یک روایت از انها میبایی که در ان بر این قانون الهی تأکید کرده اند تا شیعیانشان گمراه نشوند . ولی با تاسف آنان که مدعی تشیعند ، در اخر الزمان ، کفر به روایت اهل بیت ع و روگردانی از ان و روگردانی از قران کریم را برگزیدند و پیرو علمای غیر عامل شدند پس این علما ، گمراهشان کردند و بر آنان حق را با باطل مشتبه و مخلوط ساختند.

آری ! نزد آنان قانونی برای شناخت حجت خدا و خلیفه او نیست با اینکه این قانون الهی برای حجت خدا و خلیفه خدا و وصی ای که مردم با او ازموده میشوند ، در قران کریم موجود است و ان را به وضوح تبیین کرده ام . ، شاید آنان که ادعا میکنند شیعه ال محمد ع هستند ، و همه صاحبان ادیان الهی ، به این قانون ملتفت شوند و خود را از آتش برهانند.

إذا فصاحب الحق الإلهي الوصي المعزي لأنبیاء الله ورسله الذي يأتي في آخر الزمان إذا جاء هذه الأمور الثلاثة وهي:

پس صاحب حق الهی ، ان وصی تسلی دهنده برای انبیای خدا و رسولانش ع که در اخر الزمان می آید ، با این امور سه گانه می آید :

الوصية: أي إنَّ الماضيين (ع) أوصوا به ونصوا عليه بالاسم والصفة والمسكن، كما كانت الوصية بالرسول محمد من الأنبياء الماضيين (ع) باسمه وبصفته أنه ركب الجمل، وبمسكنه فاران، أي مكة وما حولها (عرفات)، والروايات الدالة على الوصي في آخر الزمان باسمه وصفته ومسكنه كثيرة.

وصيت : یعنی اینکه گذشتگان به او وصیت کردند و و اسم و صفت و مسکن او را در سخنانشان آورده اند همانگونه که وصیت به رسول، محمد ص، از انبیای پیشین با اسم و صفتش آمد . و اینکه او بر شتر مینشیند و مسکنش در فاران (یعنی مکه و اطراف ان (عرفات) است و روایاتی که بر وصی اخر الزمان با تعیین اسم و صفت و مسکن ، دلالت دارد بسیار است .

وجاء أيضاً بالعلم والحكمة: كما جاء رسول الله (ص) محمد بالعلم والحكمة، قال تعالى: ﴿هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ﴾.

وهذا الرسول هو محمد بن عبد الله (ص) المرسل في الأوليين من هذه الأمة، ثم يقول تعالى: ﴿وَأَخْرَجَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾.

وهذا الرسول في الآخرين هو المهدي الأول من ولد الإمام المهدي (ع)، ومرسله هو الإمام المهدي (ع)، وأيضاً يعلمهم الكتاب والحكمة مما جاء به رسول الله محمد (ص). وكان اسمه (ص) في السماء أحمد، والمهدي الأول اسمه في الأرض أحمد وفي السماء محمد. فهو صورة لرسول الله محمد (ص)، ويبعث كما بعث محمد (ص)، ويعاني كما عانى محمد (ص). فلا بد من وجود قریش وحلفائهما، وأم القرى والهجرة والمدينة، وكل ما رافق دعوة رسول الله محمد (ص)، فقط المصاديق والوجوه تتبدل، إنَّما هي وهم كنتك وأولئك.

و او نیز علم و حکمت می آورد ، همانگونه که محمد ص علم و حکمت آورد . خدای متعال فرمود :

﴿ هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴾ (الجمعه 2) (اوست ان که در میان اميين رسولى از خودشان بر انگیخت تا بر آنان نشانه هایش را بخواند و پاکیزه شان سازد و به آنان کتاب و حکمت بیاموزاند حتی اگر پیش از این در گمراهی اشکاری بودند)
و این رسول، محمد ابن عبد الله ص بود که در ابتدای این امت فرستاده شد سپس خدای تعالی فرمود :
﴿ وَأَخْرَجَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴾ (الجمعه 3) (و گروهی دیگر از آنان که به گروه اول ملحق نشدند و او توانا و حکیم است)

و این رسول در آخرین ، مهدی اول از فرزندان امام مهدی ع و فرستنده اش ، خود امام مهدی ع است و نیز به آنان کتاب و حکمت، از آنچه رسول الله محمد ص آورد ، می آموزاند و اسم او (محمد ص) ، در آسمان ، احمد است و مهدی اول اسمش در زمین احمد و در آسمان ، محمد است پس او صورتی برای رسول الله ، محمد ص

است و همانگونه که محمد ص مبعوث شد ، مبعوث میگردد و همانگونه که محمد ص ، رنج برد ، رنج میرد پس چاره ای نیست جز آنکه در زمان او هم ، قریش و هم پیمانانش و ام القرى و هجرت و مدینه موجود باشد و هر آنچه همراه دعوت رسول الله محمد ص بود ، همراه با دعوت او هم باشد فقط مصادیق و وجوه تغییر میکند . پس دعوت و مواجهمان با دعوت ، مشابه همانند که در زمان رسول الله ص بود .

أما الأمر الثالث: وهو المطالبة بحاكمية الله والملك الإلهي: فلا بد أن يتحقق في الواقع المعاش بشكل يتوضح فيه صاحب الحق الإلهي وحكمته وعلمه ومعرفته بعاقبة الأمور، والحمد لله تم هذا بفضل الله سبحانه وتعالى فكل أولئك العلماء غير العاملين دعوا إلى حاكمية الناس والانتخابات وشورى وسقيفة آخر الزمان إلا الوصي، بفضل من الله عليه لم يرص إلا حاكمية الله وملك الله سبحانه، ولم يجد عن الطريق الذي بينه محمد وآل محمد (ع). أما العلماء غير العاملين فقد خرجوا وحادوا عن جادة الصواب، وتبين بفضل خطة إلهية محكمة: أن رافع راية رسول الله محمد (ص) (البيعة لله) هو فقط الوصي.

اما امر سوم! مطالبه حاکمیت الله و ملک الهی است پس چاره ای نیست جز آنکه در واقع معاش مردم ، به شکلی تحقق یابد که صاحب حق الهی ، و حکمت و علم و معرفتش به عاقبت امور ، به وضوح آشکار گردد و به حمد خدا این امر ، به فضل خدای سبحان و متعال کاملاً تحقق یافت . پس امروز همه علمای غیر عامل به جز وصی حقیقی ، به حاکمیت مردم و انتخابات و شوری و سقیفه اخر الزمان میخوانند و این وصی ، به واسطه فضل خدا بر او جز به حاکمیت الله و ملک خدای سبحان ، رضا نمیدهد و از راهی که محمد و ال محمد ع نشان دادند ، پا بیرون نمینهد .

اما علمای غیر عامل ، از جاده صواب بیرون رفتند و کناره گرفتند و امروز به فضل مسیر الهی محکم و استوار ، آشکار گردید که بالا برنده پرچم رسول الله ص (یعنی بیعت با خدا) ، فقط وصی حقیقی است .

أما من سواه فهم قد رفعوا راية الانتخابات وحاكمية الناس، وهي بيعة في أعناقهم للطاغوت وملتى إرادتهم، بل وهم قد دعوا الناس لها وانخدع الناس بسبب جهلهم بالعقيدة التي يرضاها الله سبحانه وتعالى، مع أن أهل البيت (ع) قد بينوا هذا الأمر بكل وضوح وجلاء، ودم الحسين في كربلاء خير شاهد على ذلك، وإن كانت فاطمة الزهراء (ع) لما نحي القوم الوصي علياً (ع) خاطبتهم قائلة: (أما لعمر إلهك لقد لقت فنظرة ريثما ننتجوا ، ثم احتلبوا طلاع القعب دماً عيباً وزعافاً ممقراً، هنالك يخسر المبطلون ويعرف التالون غب ما أسس الأولون، ثم طيبوا عن أنفسكم أنفساً، واطمأنوا للفتنة جاشاً وأبشروا بسيف صارم وهرج شامل واستبداد من الظالمين، يدع فينكم زهيداً وزرعكم حصيداً. فيا حسرتي لكم وأنى بكم وقد عميت عليكم أنلزمكموها وأتم لها كارهون) .

اما به غیر از او ، دیگران پرچم انتخابات و حاکمیت مردم را بر افراشتند و این بیعتی بر گردنهای آنان با طاغوت و منطبق با خواست طاغوتیان است بلکه آنان مردم را به انتخابات مبخوانند و به سبب جهل مردم ، به عقیده ای

که خدای سبحان و متعال به ان راضی است ، فریبشان میدهند . با انکه اهل بیت ع این مطلب را با وضوح و روشنی تبیین کرده اند و خون حسین ع در کربلا بهترین شاهد بر ان است و همینکه قوم بر وصی ، علی ع هجوم آوردند ، فاطمه ع رودرروی آنان فریاد کرد :

(اُمّا به جان خود سوگند که نطفه این بسته شده است. [و شتر این فتنه آبستن شده به همین زودی خواهد زایید] انتظار کشید تا این فساد در پیکر اجتماع اسلامی منتشر شود. از پستان شتر پس از این خون و زهری که زود هلاک کننده است، بدوشید. «در اینجاست که پویندگان راه باطل زیان بینند» و مسلمانانی که در پی خواهند آمد، در میابند که احوال مسلمانان صدر اسلام چگونه بوده است.

قلبتان با فتنه ها آرام خواهد گرفت. بشارتتان باد به شمشیرهای کشیده و بَرّا، و حمله جائر و متجاسر ستمکار، و در هم شدن امور همگان و خود رأی ستمگران!

غنایم و حقوق شما را اندک خواهند داد. و جمع شما را با شمشیرهایشان دور خواهند کرد. پس ای حسرت بر شما باد ! . کارتان به کجا خواهد انجامید؟

در حالی که «حقایق امور بر شما مخفی گردیده است. آیا شما را به کاری وادارم که از آن کراهت دارید؟» (معانی الاخبار للشیخ الصدوق ص 355)

فهم اليوم علموا بأنفسهم غب ما ستّوا واحتلبوا طلاع القعب دماً عبيطاً.

پس آنان امروز با خود چنان میکنند که پایان کردار گذشته ایشان است و از پستان شتر ، به جای شیر، خونی مهلک میدوشند.

فهل هذا الحال الذي أتم فيه عذاب من الله سبحانه أم لا؟! في قرارة أنفسكم تقرّون أنّه عذاب من الله، ولكن تخافون أن تقرّوا بأنفسكم لئلا يقال لكم فهذا أحمد الحسن مرسل من الإمام المهدي (ع)، وهذه رسالة إلهية، والله يقول: ﴿وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّى نَبْعَثَ رَسُولًا﴾.

پس این حالی که در انید ایا عذاب خدای سبحان هست یا نه ؟ در درون جانتان مقرید که عذاب خداست ولی میترسید که به زبان اقرار کنید تا مبادا گفته شود که احمد الحسن فرستاده ای از طرف امام مهدی ع است ! و این رسالتی الهی است . (و ما کنا معذبین حتی نبعث رسولا) (و ما عذابی نمیدهیم تا انکه رسولی بفرستیم)

أما المعجزة المادية فهي لا يمكن أن تكون وحدها طريقاً لإيمان الناس، بل الله لا يرضى هكذا إيمان مادي محض، ولو كان يقبل لتقبل إيمان فرعون بعد أن رأى معجزة مادية قاهرة لا تؤول، وهي انشقاق البحر، ورأى كل شق كالطود العظيم ولمسه بيده، فقال: ﴿آمَنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي آمَنْتُ بِهِ بَنُو إِسْرَائِيلَ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾. ولكن الله لا يرضى هذا الإيمان: ﴿الآنَ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنْتَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ﴾.

اما معجزه مادی ممکن نیست به تنهایی راهی برای ایمان مردم باشد بلکه خدا به این ایمان مادی محض راضی نیست . و اگر پذیرفته میشد ، پس ایمان فرعون هم بعد از دیدن معجزه مادی قاهره که برگشتی ندارد ، باید پذیرفته میشد . و این معجزه گشوده شدن دریا بود و دید که هر طرف این گشودگش چون کوهی عظیم شد و انرا با دستانش لمس کرد . پس گفت :

(امت ائّه لا اله الاّ الذی امنّت به بنو اسرائیل و انا اول المسلمین) (یونس 90) (ایمان آوردم که خدای جز آنکه بنی اسرائیل به او ایمان آورد، نیست و من نخستین مسلمانم .)
 ولی ، خدا این ایمان را نمیپسندد (الان و قد عصیت قبل و کنت من المفسدین) (یونس 91) (حالا ایمان آوردی در حالیکه پیش از ان عصیانکار و از فساد گران بودی)

وقد ترک الله بدن فرعون آیه للناس لیتفکروا: ﴿فَالْيَوْمَ نُنَجِّكَ بِبَدَنِكَ لِتَكُونَ لِمَنْ خَلَقَ آيَةً وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ عَنْ آيَاتِنَا لَغَافِلُونَ﴾

ولی عده کمی از این ایه سود میبرند (کثیرا من الناس عن اياتنا لغافلون) (یونس 92) (بسیاری از مردم از نشانه های ما غافلند)

ولکن قلیل من انتفعوا بهذه الآیة و ﴿کثیراً من الناس عن آياتنا لغافلون﴾ كما أنّ المعجزة لا يمكن أن تكون لكل من يطلبها، وإلاّ لآمن الناس جميعاً إيماناً قهرياً أجبروا عليه بما يرون من قدرة قاهرة لا طاقة لهم على مواجهتها، ولن يكون هذا إلاّ استسلاماً للأمر الواقع وليس إسلاماً وتسليماً للغيب، والله سبحانه هو الغيب، ولعل من تدبر في معجزات الأنبياء يجدها جميعاً جاءت مشاهمة لما انتشر في زمانهم، فموسى يأتي بالعصا التي تصبح أفعى في زمن فيه عشرات يلقون عصيهم فإذا هي أفعى كما يخيل للناس، وكذا عيسى جاء ليشفي المرضى في زمن انتشر فيه الطب، ومحمد (ص) يأتي بالقرآن لقوم اشتهروا بالكلام والشعر، فالأمر وما فيه أنّها جاءت كذلك للبس، قال تعالى: ﴿وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكًا لَجَعَلْنَاهُ رَجُلًا وَلَلَبَسْنَا عَلَيْهِمْ مَا يَلْبَسُونَ﴾

به همین ترتیب انجام معجزه برای همه طالبان ان محقق نمیشود وگرنه همه مردم با ایمانی اجباری مومن میشدند که این اجبار به دلیل دیدن قدرت قاهره ای است که آنان توانی بر مواجهه با ان ندارند .و این نیست الا به دلیل آنکه آنان مواجه با امر واقع شدند ولی تسلیم غیب نگشتند . و خدای سبحان همان غیب است . و شاید آنکه در معجزات انبیا بیندیشد ، همه آنان را شبهه بر انگیز در زمانشان بیابد . آری ! موسی ع در زمانی که دهها نفر، عصاهایشان را می انداختند و در خیال مردم ، بدل به افعی میشد ، با عصای می اید که تبدیل به افعی میشود و به این تریب عیسی ع ، در زمانی که در ان پزشکی بسیار گسترده شده بود ، امد تا بیماران را شفا دهد و محمد ص قران را بر قومی آورد که معروف به کلام و شعر بودند . و این امر و حکمت ان برای این است که مطلب مشتبّه گردد . خدای متعال فرمود : ﴿ وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكًا لَجَعَلْنَاهُ رَجُلًا وَلَلَبَسْنَا عَلَيْهِمْ مَا يَلْبَسُونَ ﴾ (الانعام 9) (و اگر او را فرشته ای قرار دهیم ، او را به صورت مردی میگردانیم و آنچه را میپوشانند ، برایشان پوشیده میکنیم) .

وما هذا اللبس والمشاهدة إلا لتكون هناك مساحة لتأول المتأولين، الذين لا يؤمنون بالغيب، ولتبقى مساحة للإيمان بالغيب، وإلا فالإيمان المادي المحض ليس إيماناً ولا إسلاماً ولا يقبله الله، قال تعالى: ﴿قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِيمَانُهُمْ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ﴾.

و این پوشاندن و شبهه نیست مگر برای آنکه مجالی برای تأویل تاویل کنندگانی که به غیب ایمان نمی اورند ، باقی ماند و به این ترتیب مجالی برای ایمان به غیب باشد . وگرنه ایمان مادی محض ، ایمان و اسلام نیست و خدا آن را نمیپذیرد . خدای متعال فرمود : ﴿ قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِيمَانُهُمْ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴾ (السجده 29) (بگو در روز پیروزی ، ایمان کافران پذیرفته نمیشود و به آنان نگرسته نمیشود)

فالإيمان الكامل هو الإيمان بالغيب مائة بالمائة وهو إيمان الأنبياء والأوصياء، وكلما كان الإيمان مشوباً بآية أو إشارة أو كرامة أو معجزة مادية كان أدنى وأقل، حتى إذا كانت المعجزة قاهرة وتامة ولا يمكن تأويلها، عندها لا يقبل الإيمان والإسلام، كما لم يقبل إيمان وإسلام فرعون؛ لأن هكذا إيمان هو إيمان مادي مائة بالمائة.

والله وصف المؤمنين بأنهم: ﴿الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ﴾.

پس ایمان کامل ، 100% ایمان به غیب است و ان ایمان انبیا و اوصیا است و هر چه ایمان بیشتر امیخته به ایه یا اشاره یا کرامت یا معجزه مادی باشد ، پستتر و بی ارزشتر است تا انجا که اگر معجزه چنان قاهره و کامل باشد ، که نتوان ان را برگرداند ، ایمان و اسلام پذیرفته نمیشود همانگونه که اسلام و ایمان فرعون پذیرفته نشد . زیرا ایمانش صد در صد مادی بود .

خدای متعال در وصف مومنان فرمود : ﴿الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ﴾ (البقره 3) (آنانکه به غیب ایمان دارند و از آنچه روزیشان کردیم انفاق میکنند)

﴿الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَهُمْ مِنَ السَّاعَةِ مُشْفِقُونَ﴾. (الانبیا 49) (آنانکه به غیب از پروردگارشان میترسند و از ساعت قیامت هراسانند)

﴿إِنَّمَا تُنذِرُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَمَنْ تَزَكَّى فَإِنَّمَا يَتَزَكَّى لِنَفْسِهِ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ﴾. (الفاطر 18) (آنان را پند و اندرز میدهی که به غیب از پروردگارشان میهراسند و نماز را بر پا میدارند و انکه پاکیزه گردد ، برای نفس خود پاکیزه شده است و بازگشت به سوی خداست)

﴿إِنَّمَا تُنذِرُ مَنْ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمَنَ بِالْغَيْبِ فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ وَأَجْرٍ كَرِيمٍ﴾. (یس 11) (همانا ان کس را پند و اندرز میدهی که ذکر را پیروی کند و به غیب از خدای رحمن بترسد پس او را به بخشایش و پاداشی کریم بشارت ده)
﴿مَنْ خَشِيَ الرَّحْمَنَ بِالْغَيْبِ وَجَاءَ بِقَلْبٍ مُنِيبٍ﴾. (ق 11) (انکه به غیب از خدای رحمن بترسد و قلبی باز گشته بیاورد)

لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ مَن يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ. (الحديد 25) (رسولانمان را با آیات روشن فرستاده ایم و با آنان کتاب و ترازو فرستادیم تا مردم برای قسط قیام کنند و آهن را فرستادیم که در آن قوی زیاد و منافی برای مردم است و این برای آن بود که خدا آن کس که او و رسولانش را به غیب یار میدهد، بشناسد. همانا خدا قوی و عزیز است)

إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ. (الملك 12) (همانا آنان که به غیب از پروردگارشان میهراسند، پاداش و اجری بزرگ میبرند)

والحمد لله رب العالمين

سوال 112: به نام خدای بخشاینده مهربان سپس و ستایش شایسته خداست که پروردگار جهانیان است و صلاة و سلام بر محمد و آل محمد از ائمه و مهدیین باد

به پدرم و مولایم، به رکن شدید به مظلوم شکسته، به نهر طاوت که امت محمد ص با آن آزموده میشوند و به اصحاب او که بهترین امتی هستند که برای مردم خارج شدند به آن که ارکان مدینه علم و دروازه ظاهر و باطن آن به او افتخار میکنند. سلام خدا بر شما و رحمت و برکاتش آنکه این نامه را مینویسد، حقیرترین و کوچکترین بنده ای است که بر سطح زمین گام میزند و این بیعت با پدرم است و من این بیعت را در برابر خدا و رسولش و امیر المومنین و ائمه و مهدیین ع ابراز میدارم. و من به چشم خود میبینم که مردم تو را خوار کرده اند.

میگویم ای هارون! چه می اندیشی در مورد امتی که گوساله پرستی اش را تقدیس کرد و نعره او پروردگار اعلیٰ آنان است همه از خدایم و به سوی او باز میگردیم. همانا وعده گاه آنان صبح است آیا صبح نزدیک نیست؟ پس به برادران انصار میگویم: صبر کنید: همانا آنان او را دور میپندارند و ما نزدیکش میبینیم. و آنان که به حق آل محمد ع ستم کردند، خواهند دانست که کجا میروند. و عاقبت از آن پرهیزکاران است.

المرسل: العبد الحقير المقصر أبو أحمد الجبوري

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين، وصلى الله على محمد وآل محمد الأئمة والمهديين وسلم تسليماً.

وعليكم السلام ورحمة الله وبركاته، أسأل الله أن يوفقك وجميع المؤمنين والمؤمنات لكل خير، ويجنبكم كل شر هو ولي وهو يتولى الصالحين، وطوبى لك ولكل أولئك الذين آمنوا وعملوا بوصية رسول الله (ص) وتيقنوا أنها رمية محمد (ص) التي لا تخطئ صاحبها عبر القرون؛ لأنها رمية الله سبحانه وتعالى: ﴿وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمَى وَلِيُبْلِيَ الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ بَلَاءً حَسَنًا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾.

و سلام و رحمت خدا و برکاتش بر شما باد . از خدا میخواهم که به تو و همه مومنین و مومنات توفیق برای همه خیرات دهد و شما را از همه شرها دور دارد . او ولی من و همه صالحین است و خوشا به حالت و خوشا به حال همه مومنان که به وصیت رسول الله عمل کردند و یقین کردند که ان ، تیر محمد ص است که صاحبش را در طول قرنبا به گمراهی نمی افکند زیرا تیر خدای سبحان و متعال است:

﴿وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمَى وَلِيُبْلِيَ الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ بَلَاءً حَسَنًا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ (الانفال 17) (و تو تیر نینداختی بلکه خدا تیر انداخت تا مومنین را با ان به نیکویی بیازماید . همانا خدا شنوا و داناست)

واعلم أنّ الله هو الذاکر قبل ذکر الذاکرین. و بدان که خدا پیش از انکه ذاکران یادش کنند ، یاد میکند.

عن أبي عبد الله (ع): (جاء رجل إلى النبي (ص) فقال: يا رسول الله، يسأل الله عما سوى الفريضة؟ فقال: لا. قال: فوالذي بعثك بالحق لا تقرب إلى الله بشيء سواها. قال: ولم؟ قال: لأن الله قبج خلقتي. قال: فأمسك النبي (ص) ونزل جبرائيل (ع)، فقال: يا محمد، ربك يقرئك السلام ويقول: اقرأ عبدي فلاناً السلام، وقل له أما ترضى أن أبعثك غداً في الآمنين. فقال: يا رسول الله وقد ذكرني الله عنده قال: نعم. قال: فوالذي بعثك بالحق لا بقي شيء يتقرب به إلى الله عنده إلا تقرب به).

امام صادق ع فرمود : مردی به سوی نبی ص آمد پس گفت : ای رسول الله ! ایا خدا از چیزی جر واجبات بازخواست میکند ؟ رسول الله ص فرمود : نه
مرد گفت : سوگند به انکه تو را به حق برانگیخت ! با چیزی جز واجبات به خدا نزدیک نگشتم . رسول ص فرمود : چرا ؟

مرد گفت : زیرا خدا خلقت مرا زشت افرید . پس نبی ص دور شد و جبرئیل فرد آمد و گفت : ای محمد ! پروردگارت بر تو سلام میکند . و میگوید بر فلان بنده ام سلام بده و به او بگو ایا راضی نیستی که فردا در میان این شدگان مبعوث کنم ؟

مرد گفت : یا رسول الله خداوند متعال مرا نزد خود یاد نمود!!! پیامبر صلی الله علیه و آله فرمودند: آری. عرض کرد: سوگند به آن کسی که شما را به حق برانگیخته باقی نماند عملی که با آن به خدا تقرب جسته میشود مگر آنکه بجایش خواهم آورد. (علل الشرائع: ج 2 ص 463)

فانتفعوا من ذكر الله لكم فلولا ذكره لكم لما اهتديتم. وأصح نفسي أولاً ثم أنصحك بما نصح به رسول الله (ص) كل إنسان: (ابن آدم، أفعال الخير ودع الشر، فإذا أنت جواد قاصد).

پس از یاد خدا برای شما، بهره ببرید که اگر یاد خدا برای شما نبود، هرگز هدایت نمیشدید. و اول از همه خود را و سپس شما را نصیحت میکنم با نصیحتی که رسول الله ص به همه مردم کرد: (ابن آدم، أفعال الخير ودع الشر، فإذا أنت جواد قاصد) (ای فرزند آدم! خیر را انجام بده و شر را رها کن پس نگاه تو بخشنده ای به سوی هدفی)

سوال 113: سلام بر شما ای برادر عزیز! از خدای احد واحد میخواهم که مرا بر راه صواب هدایت فرماید

کتاب مقدس ما تبیین میکند که روح القدس یاوری است که همیشه تا امروز بوده است و ما را بر فهم کلمه الله یاری میکند و یاریمان میکند تا علیرغم انحراف یهود و مسیحیت و مسلمین و اینکه بعضی پیروان آنها شناخت خدای را با حقیقت نمیخواهند، امنای خدا باقی بمانیم. خدا ان کسی است که به بشر حیات داد و او وحیدی است که این حق را دارد که جان را به سوی خودش بازگرداند و این در حالی است که خود بر کشتن پیروان ادیان سه گانه همت میگذاریم. و سوال ما اینجاست که اگر به خدای سلام مومند، این قتل و غارت برای چیست؟ و چرا با انبیایشان با قتل و کشتار و شمشیر در صدد نشر دینشان هستند؟ بر عکس مسیح که خدا او را برای سلامت و آرامش در زمین مبعوث کرد. ولی مدعین مسیحیت امروز از سلامت و آرامش بسیار دورند

المرسل: عادل الموحد

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين، وصلى الله على محمد وآل محمد الأئمة والمهديين وسلم تسليماً.

نعم، روح القدس معين ونعم المعين، ولكن لمن يستعينون بالله وإخلاص وتجرد عن الأنا، ليعرفوا الحق من الحق سبحانه وتعالى. وأنا العبد المسكين الجاهل كنت دائماً أقول من أراد الحق فليسأل الله وليعرف من الله.

آری! روح القدس یاوری و چه خوب یاوری است ولی برای آنان که از خدا و به اخلاص و دوری از انا، درخواست کنند و نه برای همه. برای آنان که میکوشند تا حق را از حق سبحان و متعال بیاموزند و من بنده مسکین و نادان دائماً گفته ام که هر که خواهان حق است باید از خدا بخواهد و از او بفهمد.

أما بالنسبة للقتال من أجل نشر الدين الإلهي الحق في كل زمان، فهو ما صدر من أنبياء الله ورسله (ع)، وأمرهم هو أمر الله؛ لأنهم بأمر الله يعملون، ولا يتصرفون وفق أهوائهم أو آرائهم، بل لا يريدون ولا يشاؤون إلا ما يشاء الله سبحانه وتعالى. وأنت كمسيحي ألا تؤمن أن موسى وهارون ويوشعاً وداود وسليمان (عليهم سلام الله) أنبياء مرسلون من الله سبحانه؟ فاقراً التاريخ والعهد القديم لترى أن الله أمرهم بقتال الكافرين وفتح الأرض المقدسة وبناء الهيكل ونشر الدين الإلهي الحق في حينها. ثم عيسى (ع) ألم يقل من أراد أن يتبعني فليحمل صليبه معه؟ ماذا تعتقد أنه أراد بهذا؟ هل يمكن أنك تعتقد أنه أراد أن من يتبعه ويتبع الحق الذي جاء به من الله سبحانه يستسلم للكافرين به وبالحق فيقتلونهم ويصلبونه، أم أن هذه الكلمات: (من أراد أن يتبعني فليحمل صليبه معه) كانت تعني الثورة على الكفر والظلم والطغيان؟ .

اما قتال و جهاد برای نشر دین الهی در هر زمان حقیقتی است و ان چیزی است که از انبیا و رسولان صادر شده است امر انان امر خداست زیرا به امر خدا عمل میکنند و بر اساس هواها و اندیشه های خود تصرفی ندارند.

بلکه جز آنچه خدای سبحان و متعال میخواهد ، اراده نمیکنند و چیزی نمیخواهند و تو به عنوان یک مسیحی ایا ایمان داری که موسی و هارون و یوشع و داوود و سلیمان (که سلام خدا بر انها باد) ، انبیای فرستاده شده از طرف خدای سبحانند ؟

پس تاریخ و عهد قدیم را بخوان تا ببینی که خدا به انان فرمان قتل کافران و فتح زمین مقدس و ساختن هیکل و نشر دین الهی که در زمانشان حق بود را داد . پس مگر عیسی ع نبود که فرمود : هرکه پیرو من است باید صلیب را با خود حمل کند ؟ نظرت در مورد این سخن عیسی ع چیست ؟ ایا ممکن است که معتقد باشی که او خواسته اش این است که پیرو او و پیرو حتی که خدای سبحان آورد ، تسلیم کافران حق و کافران به او ، شود تا او را بکشند و بر صلیبش کشند ؟ یا این کلمات (هرکه پیرو من است باید صلیب را با خود حمل کند) یعنی انقلاب بر ظلم و کفر و طغیان ؟

أما كون عيسى (ع) لم يقاتل بالفعل أئمة الكفر والضلال والطغيان سواء علماء اليهود غير العاملين أم الرومان، فلأن القتال يحتاج إلى العدة والعدد، ولم يكن مع عيسى (ع) لا العدة ولا العدد، فمن هم الذين آمنوا به وهم الذين كانوا مستعدين أن يفدونه بحياتهم؟! أجب هذا السؤال لتجد أن عيسى (ع) لم يكن يملك إلا اللجوء إلى الله سبحانه ليرفعه إليه. ألم يطلب عيسى (ع) من الذين كانوا يدعون الإيمان به الامتناع عن دفع الجزية (الضرائب) ليقصر فهل امتنعوا؟! وإذا كانوا يخذلونهم لهذا فخذلانهم له في القتال أبين وأوضح. يجب أن ننظر بموضوعية لدعوات الأنبياء (ع)، فكون عيسى (ع) لم يقاتل أعداء الله بالسيف لا يعني أن الأنبياء الذين قاتلوا أعداء الله بالسيف باطل وحاشاهم عليهم صلوات الله وسلامه. أنا قلت في أكثر من موضع فيما كتبت سابقاً:

اما در واقع امر ، عیسی ع ، با ائمه کفر و گمراهی و طغیان به جز علمای غیر عامل یهود یا روم ، مبارزه نکرد . زیرا مبارزه نیاز به نیرو و عده دارد و با عیسی ع ، نیرو و عددی نبود . پس آنان که به او ایمان آوردند چه کسانی هستند ؟ و آنان که آماده بودند که جان خویش را در راه عیسی ع بدهند چند نفر بودند ؟ این سوال را پاسخ بده تا بدانی که عیسی ع هیچ راهی جز پناه به خدای سبحان نداشت تا او را بالا برد . ایا عیسی ع از مدعیان ایمان طلب نکرد که از دادن مالیات به قیصر خودداری کنند ؟ ایا آنان از دادن مالیات باز ایستادند ؟ و انگاه که در این دستور از او سرپیچی کردند ، مسلماً سرپیچی آنها در مورد جنگ اشکارتر و واضحتتر است .

واجب است که موضوع دعوات انبیا را بنگری . پس اگر عیسی ع با سلاح و شمشیر با دشمنان جهاد نکرد ، به ان معنی نیست که انبیایی که با سلاح جنگیدند ، باطلند . و هرگز آنان که صلوات خدا و سلامش بر آنها باد ، باطل نیستند . من در پیش از یکجا ، نوشتم که :

لَنْ دَعْوَةَ عِيسَى إِلَى اللَّهِ سَبْحَانَهُ وَتَعَالَى لَهَا خُصُوصِيَّاتٌ وَظُرُوفٌ مَحِيظَةٌ مَهَا جَعَلْتَهَا مِنْ أَصْعَبِ الدَّعَوَاتِ الْإِلَهِيَّةِ، فَعِيسَى (ع) لَمْ يُوَاجِهْ قَوْمًا يَعْبُدُونَ أَصْنَامًا مِنْ حِجَارَةٍ، وَلَمْ يُوَاجِهْ قَوْمًا يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ، بَلْ وَاجِهْ قَوْمًا يَدْعُونَ أَنَّهُمْ مُوَحَّدُونَ وَيُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَبِأَنْبِيَائِهِ، وَاجِهْ عُلَمَاءَ الْيَهُودِ غَيْرَ الْعَامِلِينَ الَّذِينَ كَانُوا يَظْهَرُونَ الصَّلَاحَ وَيُوهَمُونَ النَّاسَ أَنَّهُمْ وَرَثَةُ الْأَنْبِيَاءِ الْمُرْسَلِينَ السَّابِقِينَ (ع)، وَفِي نَفْسِ الْوَقْتِ يَدَاهِنُونَ الرُّومَانَ الْوَثْنِيِّينَ الَّذِينَ يَحْتَلُونَ الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ. عِيسَى (ع) جَاءَ لِيُوَاجِهَ هَؤُلَاءِ الضَّالِّينَ الْمُضِلِّينَ بَيْنَمَا الشَّعْبُ يَعْتَبِرُهُمْ عُلَمَاءَ الدِّينِ الصَّالِحِينَ الَّذِينَ يَمَثَلُونَ مُوسَى (ع) وَالْأَنْبِيَاءَ (ع). فَلَمْ يَكُنْ سَبِيلًا لِفُضْحِهِمْ وَبَيَانِ فُسَادِهِمْ وَضَلَالِهِمْ إِلَّا زَهْدَ عِيسَى (ع) وَمَأْسَاةَ الصَّلْبِ الَّتِي بَيَّنَّتْ وَأُظْهِرَتْ قَسْوَةَ قُلُوبِهِمْ وَبَعْدَهُمْ عَنِ الرَّحْمَةِ الْإِلَهِيَّةِ الَّتِي كَانُوا يَدْعُونَ تَمَثِيلَهَا.

دعوت عیسی ع به سوی خدای سبحان و متعال خصوصیات و ظروفی دارد که ان را از سختترین دعوت‌های الهی قرار داد . عیسی ع با قومی مواجه نشد که بت‌های سنگی را پرستند یا کافر به خدا باشند . بلکه با قومی مواجه شد که ادعای توحید و ایمان به خدا و انبیا داشتند . با علمای غیر عامل یهود مواجه شد آنان که خود را صالح نشان میدادند و مردم را به شبهه افکندند که آنها وارثان انبیای فرستاده شده قبلیند و در همان زمان در برابر روم بت پرست که سرزمین مقدس را در اشغال داشتند ، سستی میکردند عیسی ع امدت تا با این گمراهان گمراه کننده مقابله کند در ان هنگام که مردم آنان را عالم دینی نیکوکار حساب میکردند که پیرو موسی ع و انبیای گذشته اند . پس راهی برای رسوا کردن آنها و بیان فساد و گمراهیشان جز زهد عیسی ع و رنج بر صلیب شدنش نبود تا سنگدلی آنها و دوریشان از رحمت الهی که مدعی ان بودند را روشن کند و بنیایند.

هذا فيما يخص الأنبياء (ع)، وإذا أردت التوسع في هذه المسألة فارجع إلى قراءة كتاب: «الجهاد باب الجنة».

این در چیزی است که مختص انبیا است ولی اگر توضیح بیشتر در این مسئله میخواهی کتاب (الجهاد باب الجنة) را بخوان.

أما باقي الناس الذين لم يستضيئوا بنور نبي أو وصي وبالتالي ملؤوا الأرض ظلماً وجوراً فهم صنيعة الشيطان وعمال الشيطان، ولذا تجدهم يستمتتون للحفاظ على مملكة الشيطان والشر في هذه الأرض وكل منهم بطريقته، فالذي يعرف الحقيقة التي يرضاها الله يعلم أنّ الامبراطورية الأموية والامبراطورية العباسية والامبراطورية العثمانية التي كانت تدّعي أنّها تمثل محمداً (ص) والإسلام، ما هي إلاّ دول شيطانية ومثلت الشيطان ليس إلاّ، ولا علاقة لها بمحمد (ص) والإسلام، إلاّ بقدر ما يحقق مصلحة حكّامها الطغاة الفراعنة (لعنهم الله)، تماماً كأمريكا وبوش اليوم وكالقاعدة (قاعدة الشيطان) والقنلة المجرمين المنظمين تحت لوائها، لواء الشيطان (لعنه الله).

اما ديگر مردم که با نور نبی یا وصی ای روشن نشدند ، و به این ترتیب زمین را پر از ظلم و جور میکنند ، آنان ساخته دست شیطان و عمال اویند و لذا میبینی که برای محافظت از مملکت شیطان و شر در این زمین ، خود را به کشتن میدهند و هر کدام به روشی این کار را میکنند پس انکه حقیقت مورد رضای خدا را میشناسد ، میداند که امپراطوری اموی و امپراطوری عباسی و امپراطوری عثمانی که ادعای پیروی از محمد ص و اسلام داشتند جز دولی شیطانی و تمثیلی از شیطان نیستند و جز به ان مقدار که مصلحت حکام سرکش فرعونیشان (که خدا لعنتشان کند) را تامین کند ، پیوندی با محمد ص و اسلام ندارند .
و همه مشابه امریکا و بوش و القاعده امروز (قاعده الشيطان) و جانین ظالم که زیر پرچم انها یعنی پرچم شیطان (که لعنت خدا بر او باد) هستند ، میباشند.

سوال 114 : ایا همه معصومین امامند ؟ ایا عصمت منحصر به ائمه است ؟ یا هر انسانی میتواند به ان برسد ؟ ایا همه انبیا و مرسلین امامند ؟ ایا امکان دارد که شخصی به مقام محمد ص در معرفت الهی برسد ؟ ایا انسان با عملش تا درجه سلمان محمدی ارتقا مییابد و با عملش به درجه ابی لهب میرسد ؟ و جایگاه توفیق خدا چگونه است :

المرسل: أسعد أنور، عباس

طاهر، عدنان مهدي، عماد خليل

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين، وصلى الله على محمد وآل محمد الأئمة والمهديين وسلم تسليماً.

خير ما يصعد من الأرض إلى السماء الإخلاص، وخير ما ينزل من السماء إلى الأرض التوفيق، فعلى قدر إخلاص الإنسان يوفقه الله سبحانه. والإنسان مفطور على الارتقاء إلى أعلى ما يمكن أن يرتقي له المخلوق، ولم يفضل الله سبحانه إنساناً على إنسان إلا بالعمل والإخلاص، والباب مفتوح إلى أن تقوم الساعة لكل إنسان أن يرتقي بالعمل والإخلاص إلى أعلى مقام، وكل مرسل معصوم ومن سواهم يمكن أن يعتصموا بالله عن محارم الله، وليس جميع الأنبياء المرسلون أئمة .

برترین چیزی که از زمین به آسمان می‌رود ، اخلاص و بهترین چیزی که از آسمان بر زمین فرود می‌ آید ، توفیق است . پس خدای سبحان انسان را به اندازه اخلاصش ، توفیق می‌دهد و انسان چگونه افریده شده است تا به اعلی درجه ای که برای یک مخلوق ممکن است برسد و خدای سبحان به جز انسانی را بر دیگری به جز به دلیل عمل و اخلاص برتری نداد و دروازه تا زمان برپایی ساعت ، گشوده است تا هر انسانی با عمل و اخلاص به بالاترین درجه برسد و هر فرستاده ای معصوم است و غیر انها ممکن است که به واسطه خدا از محارم ، دور نگه داشته شوند و همه انبیای مرسل امام نیستند

توضیحات :

عن هشام بن سالم ودرست بن أبي منصور الواسطي، عنهما (عليهما السلام) قال: الأنبياء والمرسلون على أربع طبقات، فنبى منبأ في نفسه لا يعدو غيرها، ونبى يرى في النوم ويسمع الصوت ولا يعاين في اليقظة ولم يبعث إلى أحد وعليه إمام مثل ما كان إبراهيم على لوط، ونبى يرى في منامه ويسمع الصوت ويعاين الملك وقد أرسل إلى طائفة قتلوا أو كثروا كما قال الله: (وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَى مِثَّةِ آلِفٍ أَوْ يَزِيدُونَ) قال يزيدون ثلاثين ألفاً، ونبى يرى في نومه ويسمع الصوت ويعاين في اليقظة وهو إمام مثل أولي العزم وقد كان إبراهيم نبياً وليس بإمام حتى قال الله: (إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي (بأنه يكون في ولده كلهم)، قَالَ لَا يَتَّأَلُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ (أي من عبد صنأ أو وثناً (بصائر الدرجات- محمد بن الحسن الصفار :ص 393)

از دو امام ع نقل قول است : انبیا و مرسلین چهار دسته اند . پس نبی ای که فقط به خودش خبر میرسد و غیر از ان خبری نیست و نبی ای که در خواب میبیند و میشوند ولی در بیداری نمیبیند و به سوی کسی مبعوث نشده است و امامی دارد مانند آنچه ابراهیم ع بر لوط ع بود و نبی ای که در خواب میبیند و میشوند و فرشته را میبیند و به سوی طایفه ای کم یا زیاد فرستاده شده است . همانگونه که خدا فرمود : (وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَى مِثَّةِ آلِفٍ أَوْ يَزِيدُونَ) (و او را به سوی هزار نفر یا بیشتر فرستادیم) یعنی بیش از 30 هزار نفر

و نبی ای که در خواب میبیند و میشوند و در بیداری هم میبیند و او امامی مانند اولی العزم است و ابراهیم ع نبی و نه امام بود تا آنکه خدا گفت : (إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي) . زیرا همه آنان در فرزندان او بودند(قَالَ لَا يَتَّأَلُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ) (خدا گفت پیمان من به ستمگران نمی‌رسد) (یعنی به کسی که بت یا صنی را پرستد نمی‌رسد)

عن زيد الشحام، قال: سمعت أبا عبد الله ع يقول: (إن الله تبارك وتعالى اتخذ إبراهيم عبداً قبل أن يتخذه نبياً، وإن الله اتخذه نبياً قبل أن يتخذه رسولاً، وإن الله اتخذ رسولاً قبل أن يتخذه خليلاً، وإن الله اتخذ خليلاً قبل أن يجعله إماماً، فلما جمع له الأشياء قال: (لِئِي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا) قال: فمن عظمها في عين إبراهيم قال: (وَمِنْ ذُرِّيَّتِي قَالَ لَا يَتَأَلَّ عَهْدِي الظَّالِمِينَ) قال: لا يكون السفيه إمام التقي (الكافي ج 1 ص 175)

امام صادق ع فرمود: همانا خدای تبارک و تعالی ابراهیم ع را پیش از آنکه نبیش کند، بنده خود گرفت و همانا خدا پیش از آنکه رسولش کند، به نبوت گرفت و همانا خدا پیش از آنکه خلیش کند، او را به رسولی گرفت و همانا خدا پیش از آنکه امامش کند، او را دوست خود گرفت. پس نگاه که همه چیز را برای او جمع کرد گفت: (لِئِي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا) (همانا من تو را امام مردم میکنم).

امام ع فرمود: پس به دلیل بزرگی این مقام، ابراهیم گفت: و از فرزندانم هم هست؟ خدا گفت پیمان من به ستمگران نمیرسد (یعنی سفيه امام دانا نمیشود).

سوال 115: علت نماز وتر پس از نماز عشا چیست؟

المرسل: عدنان مهدي

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين، وصلى الله على محمد وآل محمد الأئمة والمهديين وسلم تسليماً.

قال تعالى: ﴿اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾ [267]، فإذا مات الإنسان في نومه وقد صلى الوتيرة قبل أن ينام، كتبت له صلاة الليل في تلك الليلة، مع أنه لم يصلها. هذه هي علة صلاة الوتيرة لتكتب له صلاة الليل إذا مات في نومه.

خدای متعال فرمود: ﴿اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾ (الزمر 42) (خدا جانها را در هنگام مرگش میستاند و نیز آن نفسی که نمرده است ولی در خواب است، ان را هم میستاند پس ان نفسی را که باید بمیرد، نزد خود نگه میدارد و دیگری را تا اجل معینی باز میگرداند همانا در این نشانه هایی برای متفکران است)

پس نگاه که انسان در خوابش بمیرد و پیش از خواب، نماز وتر را خوانده باشد، برای او ثواب نماز شب در آن شب نگاشته میشود با آنکه ان را نخوانده است. این علت نماز وتر است تا اگر در خوابش بمیرد، ثواب نماز شب نوشته شود

القسم الثالث تفسير الرؤى

قسمت سوم : تفسير روى

سوال 116 : برادر در ويا مرا ديد كه از دو پا گرفتارم و از يك دست اويزان شده ام و مرا در حوض ابى مى اندازند و حوض از مرمز و پر از اب است تا آنكه همه جسم مرا فرا گرفت و آنان به او ميگفتند كه باتو هم همينگونه ميكنيم

المرسل: إبراهيم رغيل

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين، وصلى الله على محمد وآل محمد الأئمة والمهديين وسلم تسليماً.

قيد الأرجل أي منع الإنسان من التنقل، وهو بالنسبة للجسد مكاني، أما بالنسبة للروح فليس كذلك، بل هو الحركة من الحق إلى الباطل، أو من الباطل إلى الحق. وهو في الرؤيا يعني تثبيت اتجاه حركة الروح، أما الماء فهو يطهر الجسد من النجاسة في هذا العالم، وهو بالنسبة للروح يمثل الطهارة. فتقيد رجلك وغطسك في الماء يعني تثبيت اتجاه حركة روحك نحو الطهارة التي تتحقق بالولاية لولي الله وحجة الله على خلقه.

بسته شدن پاها یعنی اینکه از نقل و انتقال فرد ممانعت شود و این نسبت به جسد به صورت مکانی است ولی نسبت به روح اینگونه نیست بلکه حرکت از باطل و از باطل به حق میباید و این حالت در روى یعنی ثابت بودن جهت حرکت روح اما اب در این جهان ، جسد را از نجاست پاک میکند و نسبت به روح یعنی اینکه روح را پاکیزه میسازد پس بستن پاهایت و انداختن تو در اب یعنی اینکه حرکت روح تو به سمت طهارت پایدار میماند و این طهارتی است که با ولایت ولی خدا و حجت خدا بر خلقش تحقق مییابد.

سوال 117 : در خواب دیدم که بچه ای نورانی داشتم یعنی صورتش میدرخشید و گویا به دیگران میگفتم که اسم او را احمد میگذارم سپس در قلم گفتم حسن . یعنی روبروی مردم گفتم احمد و در قلم گفتم : احمد الحسن . پس معنی این روى چیست :

المرسل: إبراهيم رغيل

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين، وصلى الله على محمد وآل محمد الأئمة والمهديين وسلم تسليماً.

المولود في الرؤيا يعني البشرى من الله، ومعنى رؤياك ورؤيا شقيقك هي الهداية إلى الولاية والطهارة التي تلازمها.

مولود در خواب یعنی بشارت از طرف خدا و معنی رویای تو و عمویت هدایت به ولایت و پاکیزگی پس از آن است.

سوال 118 : تعداد زیادی اسب سوار دیدم که پیشاپیش آنان سواری نورانی بود و این اسبها پرچمهای قرمز را حمل میکردند و مردم در کنار راه ایستاده بودند و فریاد میزدند که این موکب امام مهدی ع است و انگاه که به جایی که من ایستاده بودم رسیدند ، توقف کردند و سوار کاری که روی درخشان و نورانی داشت به من توجه کرد و تبسم نمود و کیسه ای را در آورد و به من داد و رفت و وقتی آن را گشودم درهمهایی از طلا و صورت امام علی ع در آن بود . فسیر رویای من چیست :

المرسل: أحمد عبدالله مسلم البدری

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين، وصلى الله على محمد وآل محمد الأئمة والمهديين وسلم تسليماً.

في هذه الدنيا المال يحصل عليه الإنسان مقابل العمل، وفي ملكوت السماوات يأخذ الإنسان الأجر على طاعته وعبادته، فهذه الدراهم في الرؤيا تشير إلى الحسنات التي حصل عليها الرائي، وصورة الإمام علي (ع) فيها تشير إلى أنّها مقابل إتباع الولاية الإلهية الحق.

در این دنیا انسان مال را در ازای عملی که انجام میدهد به دست می آورد و در ملکوت اسمانها ، انسان اجر را در برابر طاعت و اطاعتش کسب میکند ، پس این درهمها در رویا به حسناتی اشاره میکند که بیننده رویا به دست آورده است و صورت امام علی ع به این اشاره دارد که این حسنات در برابر پذیرش الهی حق میباشد.

سوال 119 : در شب عرفه در رویا دیدم که کعبه مشرفه از جایش بلند شده است و بین دو کوه بلند قرار گرفت و مردمی که آن را طواف میکردند با حیرت ازدحام میکردند به هم برخورد میکردند و با شوق و حیرت به کعبه مینگریستند . سپس منادی آمد که نگاه به کعبه جز بر مومنین حرام است

المرسل: حیدر طاهر

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين، وصلى الله على محمد وآل محمد الأئمة والمهديين وسلم تسليماً.

الكعبة هي قبلة الناس في صلاتهم، وهي في الرؤيا تعني حجة الله على خلقه وخليفته سبحانه، وبه يعرف الله وهو القبلة الموصلة إلى الله، ورفعته يعني ابتعاده عن الناس أو غيبته عنهم، وفي الرواية عن الأئمة (ع): (لأن الله إذا كره لنا جوار قوم نزعنا من بين أظهرهم).

كعبه، قبله مردم در نمازشان است و در رويا يعنى حجت خدا بر خلق او و خليفه خدای سبحان و به وسيله اين خليفه، خدا شناخته ميشود و ان قبله ای است که به خدا ميرساند و بالا رفتن ان يعنى، دوری ان از مردم يا غيبت او از انها و در روايتی از ائمه ع آمده است
(لأن الله إذا كره لنا جوار قوم نزعنا من بين أظهرهم) (بحار الأنوار: ج 52 ص 90) (همانا خدا انگاه که همسايگی ما با قومی را ناپسند بدارد، ما را از نزد انان ميبرد)

سوال 120 دو روز قبل در رويا ديدم که قيامت فرا رسيد شعله های آتش بالا ميزد و حيوانات در انجا بودند .. و مردم فریاد ميكشند و هر کس به راهی ميروند و من و جماعتی از اين راه آمدیم و به قله کوه رسيدیم و من پرسيدم اين مردم مضطرب و پريشان و حيران که هيچ کدام نميدانست به کجا ميروند و بسيار ترسان بودند، کيستند ؟
مردی به من پاسخ داد: نميدانی چرا اينگونه اند ؟ گفتم: نه !
گفت امروز روز قيامت است و من ترسيدم و گفتم: ما اين راهها را پشت سر گذاشتيم و جز اندکی اين راه را نپيچودند .

المسل: حوراء الخفاجي

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين، وصلى الله على محمد وآل محمد الأئمة والمهديين وسلم تسليماً.

هذه هي أيام القيامة الصغرى، وهذه الرؤيا بشرى لك من الله بأنك تسيرين على طريق الحق، وصعودك إلى الجبل يعني إلى ملكوت السموات، وعبورك وديان النار يعني نجاتك من الضلال. والله الموفق.

این ایام قیامت صغری است و این رويا بشارتی از خدا به توست که بر راه حق گام مینهی و صعودت به کوه یعنی صعود به ملکوت آسمانها و عبورت از شرر آتش یعنی نجاتت از گمراهی و خدا پیروز کننده است

القسم الرابع الأسئلة الفقهية

سوال 121 : ايا گرفتن اجرت در ازای حج نیابت از مرده جایز است یا حکمش مانند نماز و روزه است

المرسل: حسین الهلالي

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين

يجوز.

السؤال / 122: بسم الله الرحمن الرحيم، السلام عليكم ورحمة الله وبركاته

ما هو الحكم بخصوص الزواج المؤقت، وهل يجوز نطقه مع المحرم لتحليل الكلام فقط أي عدم الزواج فعلاً إذا كان هناك خصوصية لهذا الشخص ولا يمكن الارتباط. والغرض منه هو عدم الوقوع بالحرام جزاكم الله خير الجزاء.

حكم ازدواج موقت چیست ؟.....

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين

الزواج المؤقت جائز.

1- يشترط في الزواج المؤقت والدائم الإشهاد (شاهدان عدلان) أو الإشهار، ويكفي أحدهما.

در ازدواج موقت و دائم باید شاهدانی باشند (دو شاهد عادل) یا این ازدواج مشهور شود و یکی از این دو کافی است.

2- أقل مدة لعقد الزواج المؤقت هي ستة أشهر.

کوتاهترین مدت ازدواج موقت 6 ماه است.

وكلام المرأة مع الرجال ليس حراماً ولا يحتاج تحليله إلى الزواج.

سخن گفتن زن با مرد غریبه حرام نیست و حلال کردن ان نیاز به ازدواج ندارد.

سوال 123 : من مهندسی هستم که در شرکتی امریکایی کار میکردم و مدرسه و بیمارستان در عراق میساختیم و به امریکاییها گمان نیکو میبردیم و ... و با مهندسین امریکایی نشست و برخاست داشتم ولی اکنون از ان کارها به شدت پشیمانم
اکنون پس از آنکه در خطبه های شما دیدم که امریکا را دجال میخوانید ، ایا برای آنکه همراه امریکاییها بوده است، امکان توبه هست :

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين، وصلى الله على محمد وآل محمد الأئمة والمهدين وسلم تسليماً.

الأمريكان أنفسهم إذا تابوا وآمنوا فإنَّ الله يقبل توبتهم وإيمانهم. واعلم أنَّ أحبَّ الخلق إلى الله الشاب التائب من الذنب. وفي قوله تعالى: ﴿قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾. كفاية لمن تاب وآمن فاستأنف العمل في طاعة الله، واعمل ما يرضيه سبحانه: ﴿وَلِلْآخِرَةِ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْأُولَىٰ﴾.

واذكر الله، فإنَّ في ذكره جلاء القلوب وطهارتها.

﴿وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَن يَغْفِرِ الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾.

امریکاییها نگاه که توبه کنند و ایمان بیاورند ، خدا توبه و ایمانشان را میپذیرد و بدان بهترین خلق نزد خدا جوان توبه کننده از گناه است و این سخن خدای متعال برای کسی که توبه کند و ایمان بیاورد و در راه اطاعت خدا بکوشد ، و خود را برای رضایت خدای سبحان به کار گیرد ، کافی است :
(به بندگام که بر خود اسراف کردند ، بگو از رحمت خدا ناامید نشوید همانا خدا همه گناهان را می امرزد)
(الزمر53)

و خدا را یاد کن که در یاد خدا ، جلا و پاکیزگی قلبها است
(و اناکه چون گناهی کردند یا به خود ستم رساندند ، خدا را یاد کردند و از گناهانشان توبه کردند . آری ! جز خدا کیست که گناهان را بیامرزد .و بر گناه اصرار نکردند در حالیکه میدانند) (آل عمران 13)

سوال 124 : حکم شلوار همراه با پوشش سر چیست و حکم شرعی عبای اسلامی چیست ؟

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين، وصلى الله على محمد وآل محمد الأئمة والمهديين وسلم تسليماً.

لا يجب على المرأة ستر الوجه أو الكفين أو القدمين، ويجب عليها ستر ما عدا ذلك سترًا حقيقياً، أي أن لا تكون الملابس خفيفة أو ضيقة تصف ما تحتها، والبنطلون مثلاً إذا كانت المرأة ترتدي فوقه جبة أو سترة تمتد إلى الركبتين، وما ظهر منه لم يكن ضيقاً يصف ما تحته فلا إشكال فيه، بل ربما يكون في بعض الأحيان أكثر سترًا للمرأة. أما إذا كان البنطلون ترتديه المرأة ولا شيء فوقه وهي ترتدي حجاب الرأس، فهذا غير صحيح ولا يعتبر حجاباً شرعياً، بل إن التهتك بارتداء البنطلون بهذه الطريقة أعظم من كشف الشعر والرأس.

بر زن واجب نیست که صورت ، دو کف دست یا دو قدم را بپوشاند و بر او پوشاندن بقیه قسمتها به صورت حقیقی واجب است یعنی لباسها نازک یا تنگ نباشد به طوری که بدن را در زیر آن بنماید و شلوار در صورتی که زن روی آن پوششی بپوشد که تا پاها و آنچه پیدا میشود ادامه داشته باشد و تنگ نباشد به طوریکه زیر آن را بنماید ، بلا اشکال است.

بلکه شاید در بعضی وقتها بیشتر هم زن را بپوشاند .

اما اگر زن شلوار بپوشد ولی چیزی روی آن نیندازد و حجاب سر را هم رعایت کند ، این درست نیست و حجاب شرعی حساب نمیشود بلکه پوشیدن شلوار به این ترتیب ، گناهی بیش از پوشاندن سر و مو است .

سوال 125 : مدت نماز جمعه از هنگام اذان تا پایان آن چقدر است؟

المرسل: صباح مهدي

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين، وصلى الله على محمد وآل محمد الأئمة والمهديين وسلم تسليماً.

لا يشترط مدة، ولكن يعتبر أن تكون كافية للخطبتين والركعتين، كما يستحب للإمام التخفيف في تمام فيتجنب الإطناب الممل والإختصار المخل.

مدت ان جزو شرط نماز نیست . بلکه باید خطبه ها و دو رکعت کامل ادا شود و برای امام مستحب است که نماز را در همه جوانب رعایت کند و از طول دادن خسته کننده و یا کوتا کردن محل خودداری نماید

سوال 126 : ایا استفاده از آی یو دی مجاز است و ایا مرد میتواند ان را بری زن بگذارد؟

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين، وصلى الله على محمد وآل محمد الأئمة والمهدين وسلم تسليماً.

يجوز استخدامه بموافقة الزوج، ولا يجوز أن يضعه رجل.

با موافقت زوج ، گذاشتن ان مجاز است ولی مجاز نیست که مرد ان را بگذارد

سوال 127 : ايا کافی است که به این صورت دشوار و در مضيقه ، خود را به عنوان اولین مهديين معرفی نماید و در این صورت تکلیف کسی که اعلان این دعوت به او نرسیده است چه میباشد ؟

المرسل: سعاد مجيد عبد النبي

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين، وصلى الله على محمد وآل محمد الأئمة والمهدين وسلم تسليماً.

كيف علمتي أنّ الإعلان عن الدعوة بصورة ضيقة؟! يوجد أنصار الآن في كثير من دول العالم فكيف علموا وآمنوا إن كان الإعلان بصورة ضيقة؟ يوجد أنصار في إيران ودول الخليج ودول المغرب العربي ومصر وأمريكا وألمانيا وأستراليا وكندا والسويد وبريطانيا والصين وغيرها من دول العالم. أمّا من لم تصل إليه الدعوة فعسى أن يكون السبب خيراً، وإلاّ فإنه تعالى يقول: ﴿وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَأَسْمَعَهُمْ وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُّعْرِضُونَ﴾.

چگونه فهمیدی که اشکار کردن دعوت ، در مضيقه است ؟ پس اگر اعلان دعوت در مضيقه است ، انصاری که اکنون در بسیاری از دول عالم یافت میشوند ، چگونه دانستند و ایمان آوردند؟! انصار در ایران و دولتهای خلیج و دولتهای مغرب عربی و مصر ، امریکا ، المان ، استرالیا ، کنیا ، سوید ، انگلیس و چین و غیر ان از دولتهای عالم حضور دارند اما انکه دعوت به او نرسیده است ، شاید سبب ، خیری باشد و اگر این خیر نباشد ، دعوت هم نرسد . خدای متعال میفرماید : ﴿ وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَأَسْمَعَهُمْ وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴾ (انفال 23) (و اگر خدا خیری در انها میدید ، انان را شنوا میکرد و اگر شنوايشان کند ، رو میگردداند و اعراض میکنند)

سوال 128 : حکم ماء الشعير چیست و ايا مريض میتواند از ان بخورد .؟ ايا شروطی در به دست آوردن ان هست ؟

المرسل: فاطمة علي

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين، وصلى الله على محمد وآل محمد الأئمة والمهدين وسلم تسليماً.

إذا لم يتم تخمير الشعير يجوز شرب مائه. أمّا إذا اختمر الشعير فلا يجوز شرب مائه حتى وإن كان للعلاج (أي إنّه يجوز نقع الشعير واستخلاص مائه بعصره أو بطريقة أخرى ولكن قبل أن تظهر عليه حالة التخمر).

اگر تخمیر جو کامل نشده باشد ، میتوان از ابش خورد ولی اگر تخمیر شده باشد ، نوشیدن ابش مجاز نیست حتی اگر برای درمان باشد (این یعنی گرفتن اب جو مجاز است و خالص کردن اب ان با عصاره گیری یا غیر ان مجاز میباشد ولی قبل از انکه حالت تخمیر در ان ایجاد شود)

* * *

سوال 129 : ایا جورابهایی شفاف حلال است یا حرام ؟ و ایا پوشیدن طلا خروج با ان حلال است ؟ . خدا شما را بر راه راست ، راه امامان و مهدیین استوار دارد؟

المرسل: فاطمة علي

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين، وصلى الله على محمد وآل محمد الأئمة والمهدين وسلم تسليماً.

يجوز أن يظهر وجه وكفا وقدم المرأة، ويجب عليها ستر ما عداها سترًا حقيقياً، فلبس الجوارب ليس واجباً على المرأة. ويجوز لبس الذهب للمرأة وهو مستحب، ولكن يحرم إظهاره أمام الرجال إلا الزوج والمحارم، إلا خاتم الزواج الذي هو عرفاً لا يعد للزينة فيجوز لبسه وإظهاره أمام الرجال.

مجاز است که صورت و دو کف دست و قدمهای زن ، اشکار باشد و واجب است که بقیه بدن را به جز اینها به صورت حقیقی بپوشاند . پوشیدن جوراب بر زن واجب نیست و پوشیدن طلا برای زن مستحب است ولی نمایاندن ان در جلوی مردان به جز همسر و محارم ، حرام است به جز انگشتر ازدواج که جزو زینت حساب نمیشود پس پوشیدن ان و نمایاندن ان به مردان غریبه جایز است

* * *

سوال 130 : حکم شرعی تامین حیات و تامین بر علیه بیماریها یا حوادث و سرقت چیست ؟

المرسل: صباح مهدي

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين، وصلى الله على محمد وآل محمد الأئمة والمهدين وسلم تسليماً.

التأمين: هو عقد جائز بين جهة تكون عادة شركة التأمين (المؤمن) من أحد الجانبين، وجهة أخرى تكون عادة شخصاً أو أشخاصاً أو شركة (المؤمن له أو المستأمن) من الجانب الآخر.

ويتعهد فيه المؤمن للمؤمن له بأن يدفع له أو لورثته مبلغاً من المال عند حدوث طارئ معين على شيء معين يخصه في مدة معينة في مقابل أن يدفع المؤمن له مبلغاً معيناً من المال في مدة معينة.

تأمين عبارت است از قرارداد دو طرفه بين شرکت تامین کننده (ایمن کننده) از یکطرف و شخص، اشخاص یا شرکتی (ایمن شده یا متقاضی امنیت) از طرف دیگر.

و در ان ایمن کننده، متعهد میشود که با مبلغی پول در هنگام وقوع حادثه ای معین در مدتی معین، از ایمن شده یا وراثت او دفاع نماید و در ازای ان، ایمن شده، مبلغ معینی از مال را در مدت معین بپردازد

مسائل:

1- يلتزم المؤمن له بدفع المبلغ المتعين عليه بموجب العقد وفي المدة المعينة، وإلا فإن امتنع عن الدفع كان للمؤمن فسخ العقد وإعادة نصف المبلغ الذي دفعه المؤمن له، إن كان قد دفع جزءاً من المبلغ المتعين عليه دفعه.

ایمن شده، لازم است که مبلغ معینی را به موجب عقد و برای مدت معین بپردازد و اگر خلاف ان کند و مبلغ را نپردازد، ایمن کننده میتواند قرار داد را فسخ کند و نصف مبلغی را که امن شده فرستاده است، باز گرداند اگر جزیی از مبلغ معین که باید بپردازد، پرداخت شده باشد.

2- إن تملك المؤمن له في الدفع، كان المؤمن مخيراً في إهماله أو الفسخ وإعادة نصف المبلغ الذي دفعه المؤمن له، إن كان قد دفع جزءاً من المبلغ المتعين عليه دفعه.

اگر ایمن شده، در پرداخت مبلغ کوتاهی کند، ایمن کننده مخیر است که قرارداد را فسخ کند و نصف مبلغی که پرداخت شده است را بازگرداند اگر جزیی از مبلغ معین که باید بپردازد، پرداخت شده باشد. یا انکه به ایمن شده، فرصت دهد

3- إذا اشترط المؤمن أن لا يعيد شيئاً من (المبالغ) الأقساط التي دفعها المؤمن له إذا أخل بالعقد أو تملك في الدفع وفسخ المؤمن العقد تبعاً لذلك، يصح الشرط.

اگر این کننده شرط کرده باشد که اگر این شده عقد را خراب کند یا در پرداختها کندی کند ، قرار داد را فسخ کند و چیزی از مبلغ اقساط پرداخت شده به وسیله این شده را باز نگرداند ، اشکالی ندارد و این شرط درست است

4- يجب أن يلتزم المؤمن بجبر خسارة المؤمن له عند حدوثها ولا يفسخ العقد بتصل المؤمن عن الدفع بل يجبر على الدفع.

واجب است که این کننده هنگام حادثه خسارت این شده را پردازد و قرارداد با انکار تامین کننده ، فسخ نمیشود بلکه مجبور است که خسارت را پردازد

5- يجب أن يكون المؤمن قادراً على جبر خسارة المؤمن له المفروضة في العقد ابتداءً، فإن تبين بعد العقد عجزه عن ذلك ابتداءً كان للمؤمن له حق الفسخ واستعادة ما دفع من المال. وكذا إن طرأت القدرة بعد أن كان عاجزاً ابتداءً.

واجب است که تامین کننده برای پراخت خسارت تامین شده ، که در قرار داد اول ذکر شده است ، توانا باشد و اگر پس از قرارداد ، ناتوانیش در پرداخت معلوم شود ، شخص تامین شده میتواند قرارداد را فسخ کند و پول پرداخت شده را پس بگیرد و به همین ترتیب است اگر تامین کننده ، در قرار داد اول ناتوان باشد ، ولی بعد توانمند شود

6- إذا طرأ العجز على المؤمن بعد أن كان قادراً ابتداءً، كان للمؤمن له حق الفسخ واستعادة نصف ما دفع من المال.

اگر در ابتدا تامین کننده توانا بر دفع خسارت باشد ولی بعد ناتوان شود ، تامین شده این حق را دارد که عقد را فسخ کند و نیمی از مبلغ پرداخت شده را پس بگیرد

7- إذا اشترط المؤمن أن لا يعيد نصف المال إذا طرأ عليه العجز عن جبر الخسارة واختار المؤمن له فسخ العقد، لا يصح الشرط.

اگر تامین کننده ضمن قرارداد ذکر کند که در صورت ناتوانی از تامین خسارت ، نیمی از پرداختها را برنمیگرداند و تامین شده ، این را بپذیرد ، این قرار داد درست نیست

8- إذا اشترط المؤمن له استعادة كل ما دفع إذا طرأ العجز على المؤمن يصح الشرط.

اگر تامین شده ضمن قرارداد ، شرط کند که اگر تامین کننده از پرداخت خسارت ناتوان شود ، همه پول را باز پس بگیرد ، این شرط درست است

* * *

سوال 131 : با موافقت همسایگان ، خانه ای در زمین وابسته به دولت که ملک کسی نیست ساخته ام با این علم که اثری بر بازار ، مدرسه یا خیابان ندارد . حکم این خانه چیست ؟

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين، وصلى الله على محمد وآل محمد الأئمة والمهديين وسلم تسليماً.

الأرض إماماً ملك للإمام المهدي (ع) أو للمسلمين المؤمنين بالحق، وللإمام حق التصرف، وليس لدولة الطاغوت أي حق شرعي في التصرف فيها. فيحق لكل مؤمن بالحق أن يسكن ويبني داراً له إذا كان لا يمتلك داراً يسكن فيها، ولا يعتد بدولة الطاغوت أو من يواليها من السفهاء الذين يعتبرون الأرض التي ملكها لهم صدام أو الطواغيت من أمثاله شرعية، والأرض التي يأذن الإمام لأوليائه التصرف فيها غير شرعية !! .

زمین یا ملک امام مهدی ع است یا ملک مسلمانان مومن به حق و امام ، حق تصرف دارد و دولت طاغوت هیچ حق شرعی برای تصرف ملک ندارد و شایسته است که هر مومن به حقی، اگر خانه ای ندارد ، خانه ای بسازد و در آن سکنی گزیند و ربطی ندارد ، به دولت طاغوت یا نادانان پیرو طاغوت که گمان میکنند زمینی که صدام یا طاغوتیان مشابه او برایشان فراهم میکنند ، شرعی است و زمینی که امام برای دوستدارانش ، اجازه تصرف در آن را میدهد غیر شرعی است !!

توضیحات :

از عمر ابن یزید روایت است که شنونده ای را در مدینه دیدم که در آن سال مالی را به سوی امام صادق میبرد پس امام ع مال او را رد کرد پس به او گفتم چرا امام ع مال تو را رد کرد ؟ و او گفت : وقتی مال را به امام ع دادم به او گفتم من صاحب دو دریای عمیق و 400 هزار دینار به من رسیده است و خمس آن را که 80 هزار درهم است برای تو آورده ام و نمیخواهم خمس آن را نگه دارم و از آن اعراض کنم زیرا آن حق تو است که خدای تبارک و تعالی در اموال ما قرار داده است

پس امام ع فرمود : (أو ما لنا من الأرض وما أخرج الله منها إلا الخمس يا أبا سيار ؟ إن الأرض كلها لنا فما أخرج الله منها من شيء فهو لنا)،

ای ابا سيار ! ایا همه چیز در زمین و آنچه خدا از زمین خارج میکند ، جز خمس آن مال ما نیست ؟ همانا زمین همه اش برای ماست و آنچه خدا از زمین خارج میکند ، آن هم مال ماست (پس به ایشان گفتم ایا همه مال را تقدیم کنم ؟

امام ع فرمود : (يا أباسيار، قد طينناه لك وأحللناك منه فضم إليك مالك، وكل ما في أيدي شيعتنا من الأرض فهم فيه محللون حتى يقوم قائمنا فيجيبهم طسق ما كان في أيديهم ويترك الأرض في أيديهم، وأما ما آن في أيدي غيرهم فإن آسبهم من الأرض حرام عليهم حتى يقوم قائمنا، فيأخذ الأرض من أيديهم ويخرجهم صغرة)
 (ای اباسیاری! این مال را برای تو پاکیزه کردیم و آن را برای تو حلال نمودیم پس مالت را به مال خود اضافه کن ، و هر چه از زمین در دست شیعیان ماست تا زمان قیام قائم ، حلال است و قائم پس از قیام ، مالیات اموالی را که در دست دارند از آنان می گیرد و زمین را در دست آنان رها می سازد
 اما آنچه را که زمین در دست غیر پیروان ماست آنچه را از آن بدست می آورند بر آنان حرام است تا زمانیکه قائم ما ظهور نماید ، آن حضرت زمین را از آنان می گیرد و آنها را بگونه ای تحقیر آمیز بیرون می راند (الکافی :ج1 ص 408)

سوال 132:.... ایا من مرتکب گناهی شده ام ؟ ایا خدا مرا بابت ان مواخذه میکند ؟ من دائماً نگران و غمگینم و به خاطر این گناه میگیرم . امیدوارم کمک کنید

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين، وصلى الله على محمد وآل محمد الأئمة والمهدين وسلم تسليماً.

لا حول ولا قوة إلا بالله العلي العظيم وبه نستعين. إن الله سبحانه غفار الذنوب ستار العيوب، فهو يغفر ذنوب المستغفرين التائبين حتى ينسي الملائكة الكاتبين ما كتبوا، بل وينسي حتى الأرض التي أذنب عليها التائب ما ارتكب عليها من معصية الله فلو كنت مذنبه فإن الله يقبل توبة التائبين ويغفر للمستغفرين ، بل إن من أحب الخلق إلى الله الشاب التائب من الذنب. وإن لم تكوني فإن الله يجازي الظالمين والمظلومين كل بما ظلم وبما وقع عليه من الظلم. فلا تخافي أن يحيف عليك الله، وأكثرني من ذكر الله، ولا يخذلك الشيطان ويأخذك في دهاليز بعيدة عن طاعة الله كالانتحار أو أي شيء لا يرضي الله. واعلمي أن بذكر الله تطمئن القلوب.

نیرو و توانی جز به واسطه خدای بزرگ و بلند مرتبه نیست و از او یاری میخواستیم . همانا خدای سبحان ؛ بخشاینده گناهان و پوشاننده عیبهاست و او گناه استغفار کنندگان تواب را میبخشاید تا انجا که ان گناه را از یاد فرشتگان کاتب همان گناه میبرد و حتی از یاد زمینی که بر ان معصیت خدا، انجام شده است ، میبرد پس اگر گناهکاری ، همانا خدا توبه توبه کنندگان را میپذیرد و بر استغفار کنندگان میبخشاید بلکه از دوستداشتنی ترین مردم در نزد خدا ، جوان توبه کننده از گناه است و اگر گناهکار نیستی همانا خدا ظالمان و مظلومان ، همه را بر اساس ستمی که کردند و یا مورد ستمی قرار گرفتند ، جزا میدهد پس نترس که خدا بر تو ستم کند و یاد خدا را

زیاد کن . شیطان تو را نفریبد و تو را در دهلیزهای دور از اطاعت خدا مانند خودکشی یا هر آنچه خدا نمیپسندد، نیندازد و بدان که با یاد خدا دلها آرام میگیرد .

سوال 133 : ایا سوزاندن کاغذهایی که بر ان بسم الله یا ایات قران هست ، برای انکه الوده نشوند مجاز است

المرسل: میساء جعفر السعدي

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين، وصلى الله على محمد وآل محمد الأئمة والمهديين وسلم تسليماً.

لا يجوز حرق أوراق مكتوب فيها القرآن أو البسمة ويجوز إلقاؤها في الماء الطاهر.

سوزاندن کاغذهایی که بر ان قران یا بسمله نوشته است ، مجاز نیست ولی انداختن ان در اب پاک مجاز است .

سوال 134 : سلام بر شما ... من از اروپا ، نروژ ، هستم و از انصار میباشم و از سید میخوام که برای اسان شدن همه امورم دعا کنند .

المرسل: عباس كاظم

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين، وصلى الله على محمد وآل محمد الأئمة والمهديين وسلم تسليماً.

أسأل الله أن يجنبك مفسدهم ويوفقك لطاعته وتجنب معاصيه، ويرزقك في الآخرة حسنة وفي الدنيا حسنة، وأرجو أن لا تنساني أنت أيضاً من الدعاء.

از خدا میخوام که تو را از فسادهای انها در امان بدارد و به تو توفیق اطاعتش و دوری از گناهانش را ببخشد و به تو در اخرت خیر عطا کند و در دنیا هم خوبی نصیب فرماید و امیدوارم که تو هم مرا از دعاهای خیرت محروم نسازی.

سوال 135 : ایا دو بار شستن دست چپ حین وضو درست است آنگونه که برای دست راست صحیح میباشد ؟ زیرا با ان سر و دو پا را مسح میکنیم !

المرسل: عباس طاهر

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين، وصلى الله على محمد وآل محمد الأئمة والمهديين وسلم تسليماً.

الأفضل في الوضوء الاكتفاء بغرفة واحدة وبغسلة واحدة للوجه ولليدين. وهذا كان وضوء محمد (ص) وعلي (ع)، وتعدد الغرف التي يفيضها على العضو المغسول قبل إتمام غسله لا تعني تعدد الغسل، والغسلة الثانية للعضو المغسول تكون بعد تمام غسله، وتستحب لإسباغ الوضوء إن كان يحتمل عدم وصول الماء لبعض أجزاء العضو المغسول من أول غسلة، وهي لا تضر بالمسح، فيجوز غسل اليد اليسرى مرتين ثم إتمام الوضوء بمسح الرأس والقدمين.

بهتر است که در وضو اکتفا به یک مشت اب شود و صورت و دو دست یک بار شسته شود و این وضوی محمد ص و علی ع است و اگر چند مشت اب پیش از شستن عضو بر روی آن بریز به معنی چند بار شستن نیست و شستن بار دوم عضو، بعد از تمام شدن کامل شستن بار اول است و تکرار وضو مستحب است اگر انسان شک کند که در شستن بار اول اب به برخی جاها نرسیده است، مستحب است که شستن دوم را انجام دهد. و اینکار به مسح زیانی نمیزند. پس مجاز است که دو بار دست چپ را بشوید و پس از آن با مسح سر و دو پا، وضو را تمام کند.

سوال 136: قبه پا بالاترین قسمت روی هر پا است یا دو برجستگی کنار پاها :

المرسل: عباس طاهر

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين، وصلى الله على محمد وآل محمد الأئمة والمهديين وسلم تسليماً.

القبتان أعلى ما في القدمين.

قبه، بالاترین جای روی دو پا است

سوال 137: بسم الله الرحمن الرحيم، اللهم صلِّ على محمد وآل محمد الأئمة والمهديين وسلم تسليماً.

آقای من یمانی ال محمد سلام بر شما و رحمت خدا و برکاتش بر شما باد .

در روزهای اخیر چیزی شنیدم که استفاده کننده از اینترنت بدون پرداخت اشتراک به مرکز میتواند از خدمات اینترنت بهره برد (با استفاده از برنامه هایی که میتواند وارد اشتراک یکی دیگر از مشترکین شود . پس حکم کسی

که اینگونه عمل کند و از خط مجانی بهره برد چیست ؟ با علم به اینکه بیشتر مراکز اینترنت دولتی نیستند و به وسیله افراد عادی جامعه مدیریت میشوند خدایا سید ما را حفظ کن و ما را در ولایتش استوار دار

المرسل: محمد قاسم خلیل

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين، وصلى الله على محمد وآل محمد الأئمة والمهديين وسلم تسليماً.

لا يجوز، إلا إن كان صاحب المال ينصب العداة للأئمة والمهديين فعندها يكون غير محترم المال.

مجاز نیست مگر آنکه صاحب مال از دسته دشمنان ائمه و مهدیین به شمار آید پس در ان صورت مالش محترم نیست.

توضیحات :

(عن ابن فرقد قال: قلت لأبي عبد الله ع ما تقول في قتل الناصب ؟ قال: حلال الدم أتقي عليك فان قدرت أن تقلب عليه حائطاً أو تفرقه في ماء لكي لا يشهد به عليك فافعل، قلت: فما ترى في ماله ؟ قال: توه ما قدرت عليه)
بجاء الأنوار: ج 72 ص 231)

از امام صادق ع سوال شد : حکم قتل ناصبی (کسی که با اهل بیت دشمنی کند) چیست ؟ فرمود : خوش حلال است ... پس اگر بتوانی دیواری را بر سرش خراب کنی یا در اب غرقش کنی به طوری که کسی تو را نبیند ، پس چنین کن)

عن ابی عبد الله ع : قال: (خذ مال الناصب حيث وجدت وابتع إلينا بالخمس) (بجاء الأنوار: ج 39 ص . 194)
(المعلق

امام صادق ع فرمود : مال دشمن اهل بیت را هر جا پیدا کردی بگیر و خمسش را به ما بده.

سوال 138 : سوالات در مورد خمس را اگر لطف کنید و جواب دهید .

المرسل: صباح مهدي

س: بر چه کسی خمس واجب است ؟ آیا بر فقرا و مسکینان هم واجب است ؟ و این فقرا و مسکینان در زمان ما چه کسانی هستند ؟

ج: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين، وصلى الله على محمد وآل محمد الأئمة والمهديين وسلم تسليماً.

يجب على كل مكلف، كالصوم والصلاة، والموارد والأحوال التي يجب فيها الخمس موجودة في كتاب الشرائع.

بر هر مكلفی مانند نماز و روزه ، واجب است و موردها و احوالی که در خمس هست در کتاب شرایع ذکر شده است.

س: آن کس که قبلاً خمس نداده است ، چگونه خمس بدهد ؟ و آیا خمس همه وسایل خانواده (چه استفاده شده و چه استفاده نشده را شامل میشود ؟

ج: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين، وصلى الله على محمد وآل محمد الأئمة والمهديين وسلم تسليماً.

لا يجب الخمس في دار السكن وما تحويه من أثاث مستعمل، ولا السيارة الخاصة، ويعنى كذلك من أصل مال عمله بقدر ما يدر عليه مؤنة سنة، أي إذا كان لديه معمل ويحصل منه وارداً يكفيه لمؤنة سنته فقط، فالمعمل ليس عليه خمس. أما إذا كان الوارد يزيد، فيخمس من الأصل بقدر نسبة الزيادة عن مؤنة السنة، أي إذا كانت مؤنة سنته (2) ووارد المعمل (4) فهو يخمس نصف الأصل (المعمل). وأرض دار سكنه ليس فيها خمس وما عداها من الأرض التي يملكها يخمس، وكل ما يملكه من مال يخمسه عدا ما ذكر. هذا إجمال وتوجد أمور أخرى فيها الخمس.

در مورد خانه محل سکونت و وسایل استفاده شده در آن ، و ماشیت مورد استفاده ، خمس واجب نیست و همچنین از اصل مالی که در ازای کار به دست آورده است ، به اندازه مخارج یکسال ، خمس ندارد یعنی اگر کارگاهی دارد و از آن سودی به دست می آرد که به اندازه مخارج یک سال اوست ، پس خمس به آن تعلق نمیگیرد ولی اگر اضافه بر مخارج سالانه است ، مقداری که از مخارج سالانه اضافه است ، بر 5 تقسیم میشود یعنی اگر مخارج سالانه اش 2 است و سود کارش 4 است ، باید خمس نصف را بپردازد.

و زمین خانه ای که در آن سکنی دارد ، خمس به آن تعلق نمیگیرد ولی بقیه زمینهایی که مالک آن است ، به 5 تقسیم میشود و هر مالی که دارد ، به جز آنچه ذکر شد ، باید بر 5 تقسیم شود و خمسش پرداخت گردد . این مختصری بود و مسایل دیگری هم هست که خمس بر آنان تعلق میگیرد.

س: حکم مبلغی که برای خرید زمین مسکونی جمع میکند برای کسی که خانه ندارد چیست ؟ در حالیکه مخارج سالانه اش جز این مبلغی که جمع میکند ، بیشتر نمیشود ؟

ج: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين، وصلى الله على محمد وآل محمد الأئمة والمهديين وسلم تسليماً.

يخمس إذا كان لم يخمس فيما سبق، وإذا كان الشخص ممن يؤدون الخمس لصاحبه الشرعي لا يخمس المبلغ المذكور، إلا إذا حضر موعد رأس سنته الخمسية ولم يشتر به داراً للسكن.

اگر قبلاً خمس ان را نداده است باید خمس ان را بدهد . مگر آنکه از کسانی باشد که خمس را به صاحب شرعی ان در سال خمسی می‌رسانند و هنوز خمس مال را نداده است پس خمس ان را نمی‌پردازد تا آنکه سال خمسی برسد و اگر تا ان وقت خانه ای نخریده بود ، باز باید خمس مال را بپردازد.

س: شخص مکلفی ، از مشارکت سالانه سودی به دست می آورد آیا باید خمس ان را بدهد ؟ آیا باید به محض به دیت آوردن سود ، خمس ان را بدهد یا وقت رسیدن سال خمسی ؟ و اگر بخواهد از این سود ، برای مخارج سالانه اش استفاده کند ، آیا باید خمس ان را بدهد ؟ و آیا خمس دادن بر هدیه غیر نقدی واجب است ؟

ج: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين، وصلى الله على محمد وآل محمد الأئمة والمهديين وسلم تسليماً.

المكافئة يخمس ما بقي منها عند حلول سنته الخمسية، وكذا الحال في الهدية غير النقدية يخمسها في رأس السنة إن لم يستخدمها.

در وقت رسیدن سال خمسی ، مقدار باقی مانده این سود که از مخارج سالانه بیشتر شده است ، باید خمسش پرداخت شود و به همین ترتیب در مورد هدیه غیر نقدی است که از ان استفاده نشده است.

س: آیا زینتهایی که زن استفاده میکند ، خمس دارد ؟ و خمس طلا و نقره ای که انسان ذخیره کند ، چیست و نصاب ان چگونه است ؟

ج: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين، وصلى الله على محمد وآل محمد الأئمة والمهديين وسلم تسليماً.

الحلي (الذهب والفضة وغيرهما) التي تستخدمها المرأة للزينة ليس فيها الخمس، وإذا كانت لا تستخدمها ففيها الخمس. ولا يعتبر النصاب في الخمس بل في الزكاة.

زینتهایی که زن از طلا و نقره و غیر انها استفاده میکند ، خمس ندارد و اگر از ان استفاده نمی‌کند ، مشمول خمس است . نصاب در مورد زکات است و نه خمس.

س: مبالغی را که انسان در حساب کودکان غیر مکلف خود می‌گذارد آیا مشمول خمس است ؟

ج: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين، وصلى الله على محمد وآل محمد الأئمة والمهديين وسلم تسليماً.

الطفل لا يجب عليه الخمس، ولكنه في ماله، فيجب على الولي إخراج الخمس من مال الطفل غير البالغ، وإلا فهو يخرج خمس ماله إذا بلغ.

کودک ، خمس بر او واجب نیست . پس بر ولی واجب است که خمس مال کودک غیر بالغ را بردارد یا انگاه که به بلوغ رسید ان را خودش خارج نماید.

س: ایا انگاه که شخص نصاب نقدی یا غلات 4 گانه را ندارد ، به جای زکات میتواند خمس پردازد و زکات و شروط ان چیست ؟

ج: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين، وصلى الله على محمد وآل محمد الأئمة والمهديين وسلم تسليماً.

تفصيل أكثر عن الخمس والزكاة ذكرته في الشرائع، أرجو من الأخوة نشره وإيصاله لكم.

تفصیل بیشتر در مورد خمس و زکات را در شرایع ذکر کرده ام از برادران میخواهم ان را به شما برسانند.

س: حکم خمس در مال مشارکت در عمل تجاری چیست ؟

ج: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين، وصلى الله على محمد وآل محمد الأئمة والمهديين وسلم تسليماً.

الجواب موجود فيما تقدم من الأجوبة.

جواب در جوابهای قبل ذکر شده است

أجوبة الأسئلة الخطية

بسم الله الرحمن الرحيم والحمد لله رب العالمين:

ولتم الفائدة أضفنا لهذه الطبعة من الجواب المنير، أجوبة الأسئلة الخطية المرسلة إلى السيد أحمد الحسن (ع)، 1427

هـ . ق

سوال 139 : ﴿ الرَّحْمَنُ * عَلَّمَ الْقُرْآنَ * خَلَقَ الْإِنْسَانَ * عَلَّمَهُ الْبَيَانَ ﴾ (الرحمن 1-4) (الرحمن * قران را ياد داد * انسان را افرید * بیان به او اموخت)

چگونه الرحمن قران را ياد داد و چگونه رسول ، محمد ، ص ، حجاب برایش گشوده شد در حالیکه حجاب همان قران است و ایا رحمن همان کسی است که انسان را افرید ؟ و انسان در اینجا کلمه عامه است یا خاصه ؟ و اگر خاصه است ، منظور از این خلق کیست ؟ و ان بیانی که خدا درباره قران ، به او ياد داد چیست ؟

حمید أبو أنور - النجف الأشرف

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين.

إقرأ معنى المحکم والمتشابه في المتشابهات: ج1 لتعلم أن المتشابه له معانٍ كثيرة ولكل معنى أكثر من مصداق في الخارج.

معنى محکم و متشابه را از جلد یک متشابهات بخوان تا بدانی متشابه ، معانی زیادی دارد و برای هر معنی بیش از یک مصداق در خارج موجود است.

أما الآيات من سورة الرحمن: ﴿ الرَّحْمَنُ * عَلَّمَ الْقُرْآنَ ﴾، إعلم أن باب الذات الإلهية (الله) الذي يفاض منه على الخلق هو الرحمن الرحيم، بل والرحمن هو ظاهر الباب المواجه للخلق ومنه يفاض على الخلق، فالرحمن باب الله سبحانه وتعالى، والقرآن: محمد (ص)، فالقرآن وإن كان حجاب النور ولكن محمداً (ص) احتواه وتجلّى به، فأصبح القرآن ومحمد (ص) واحداً.

اما آیات از سوره الرحمن : ﴿ الرَّحْمَنُ * عَلَّمَ الْقُرْآنَ ﴾ (الرحمن 1-2) (الرحمن * قران را ياد داد*) بدان که باب ذات الهی ، (الله) که از ان فیض به خلق میرسد ، الرحمن الرحیم است بلکه الرحمن ، ظاهر باب است که مواجه با خلق میگردد و از ان فیض بر خلق میرسد . پس رحمن ، باب الله ، سبحان و متعال است و قران : محمد ص است . پس قران حتی اگر حجاب نور باشد ، محمد ص ، ان را در بر میگردد و با ان متجلی میگردد پس محمد ص و قران یکی میشود

﴿خَلَقَ الْإِنْسَانَ﴾ الإنسان علي بن أبي طالب (ع)، فالرحمن سبحانه وتعالى خلق الإنسان (علياً) من القرآن، فعلي (ع) خُلِقَ من نور محمد (ص).

﴿عَلَّمَهُ الْبَيَانَ﴾، والبيان اسم من أسماء القرآن، والمراد منه القرآن في مرتبة أدنى دون مرتبة محمد (ص) ومقامه، فالرحمن سبحانه علم الإنسان (علياً) البيان (القرآن) من القرآن (محمد). والبيان هو تجلّي القرآن في مرتبة أدنى، فالبيان من القرآن بل هو القرآن .

﴿خَلَقَ الْإِنْسَانَ﴾ (انسان را افرید) انسان ، علی ابن ابی طالب ع است پس رحمن ، سبحان و متعال ، انسان یعنی علی ع را از قران افرید . اری علی ع از نور محمد ص ، افریده شد.
﴿عَلَّمَهُ الْبَيَانَ﴾ (به او بیان را یاد داد) : بیان اسمی از اسامی قران است و مراد از ان قران در مرتبه پایینتر از مرتبه محمد ص و مقام اوست . پس رحمن سبحان ، به انسان (علی) ، بیان (قران) را از قران (محمد)یاد داد آری بیان ، تجلی قران در مرتبه پایینتر است . پس بیان از قران است بلکه خود قران است.

السید أحمد الحسن

وصي ورسول الإمام المهدي (ع)

سوال 140 : حکم کسانی که پس از 13 رجب ایمان آوردند و بخواهند ، روزه ماه را قضا کنند چیست ؟

الشيخ حماد الأسدي - البصرة

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين.

يقضي. قضا کند

السید أحمد الحسن

وصي ورسول الإمام المهدي (ع)

سوال 141: بعضی بر این ایه اشکال میکنند : ﴿تَنْزِيلُ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ﴾ (فرشتگان و روح در آن ، به اذن پروردگارشان هر امری را فرود میفرستند) که درستش (من کل امر) (از هر امری) است پس آیا این اختلاف ساده در قرائت است یا انکه ازطرف امام مهدی ع آمده است ؟

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين.

القراءة الصحيحة هي (بكل أمر)، هكذا قرأها الرسول محمد (ص) والأئمة من بعده (ع)، وإذا كان الناس لا يعترضون على القراءات السبع مع أنّها مختلفة في كثير من المواضع التي يتغير فيها المعنى بتغير القراءة مع أن القراء السبعة أناس غير معصومين، فالأولى بالناس قبول القراءة التي وردت عن الأئمة (ع) وهم المعصومون المطهرون، وقراءة (بكل أمر) وردت عنهم (ع)، فراجع الروايات، وقرأ كما قرأ محمد (ص) ولا تعبأ بضلال من ضل، فإن أكثر الناس لا يعقلون .

قراءة درست ، (بكل امر) است . رسول ، محمد ص و ائمه ع پس از او اینگونه میخواندند و اگر مردم بر قرائت هفتگانه اعتراض نمیکنند در حالیکه در بسیاری از جاها با هم مختلف است و تغییر قرائت ، معنی را تغییر میدهد ، با انکه قرائت کنندگان هفت گانه غیر معصوم بوده اند ، شایسته تر اسنت که مردم ان قرائتی را بپذیرند که از ائمه ع وارد شده است و انان معصوم و پاکیزه اند و قرائت (بكل امر) از انان وارد شده است پس به روایات مراجعه کن و انگونه که محمد ص میخواند ، بخوان و به دلیل گمراهی گمراه ، خود را به رنج نیفکن . همانا بیشتر مردم عقل را به کار نمیبرند.

السید أحمد الحسن

وصي ورسول الإمام المهدي (ع)

* * *

السؤال / 142: سيدي وصي الإمام المهدي (ع) ورسوله، السلام عليكم ورحمة الله وبركاته

يتساءل كثير من أنصار الإمام المهدي (مکن الله له في الأرض) بخصوص الطاعة لمن نصبه الإمام المهدي (ع)، أو من نصبه رسول الإمام المهدي (ع)، هل هي طاعة مطلقة أم مقيدة ؟ حتى وإن كانت بالظاهر فيها معصية لله تعالى ! فهل نطيع يمانی الوصي أو يمانی يمانيه ؟ بلا نقاش أو استفسار ؟

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين

الطاعة في طاعة الله، لا طاعة لمخلوق في معصية الخالق.

ضمن هذا القانون الإلهي لا بد من طاعة القيادة المنصبة للجماعة المؤمنة الإلهية، والله العاصم للجميع إن شاء الله.

السید أحمد الحسن

وصي ورسول الإمام المهدي (ع)

سوال 143: در ایه تطهیر اهل بیت ایا شامل همسران نبی ص هم میشوند؟ یا فقط علی و فاطمه و ائمه و مهدیین ع هستند؟ ...

الشیخ ظافر الأنصاری - النجف الاشرف

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين

باب الإخلاص لله سبحانه وتعالى مفتوح لكل إنسان ليكون من ﴿وَيُطْعَمُونَ الطَّعَامَ عَلَىٰ حُبِّهِ مِسْكِينًا وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا * إِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لِوَجْهِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكُورًا﴾ ، ويكون مع الذين ﴿... سَقَاهُمْ رَبُّهُمْ شَرَابًا طَهُورًا﴾ [285]، هذا الشراب الذي يطهر القلوب فيجعل الإنسان منا أهل البيت، فإذا سقى الإنسان من هذا الشراب الطهور طهر تطهيراً ﴿... لِيُنْذِبَ عَنْكُمْ الرَّجْسَ ... وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا﴾.

أما أزواج النبي محمد (ص) فمنهن خديجة (ع)، ومنهن من ضرب لها مثلاً امرأة نوح وامرأة لوط (عليهما السلام).

دروازه اخلاص برای خدای سبحان و متعال برای همه مردم باز است تا از کسانی باشد که (و يطعمون الطعام على حبه مسكينا و يتيما و اسيرا * انما نطعمكم لوجه الله لا نريد منكم جزاء و لا شكورا) (الانسان 8-9) (و به خاطر دوستی خدا به مسکین و یتیم و اسیر طعام میدهند * همانا برای رضایت خدا به شما طعام میدهم و از شما جزا و پاداشی نمیخواهیم)

و با آنان باشد که (و سقاهم ربهم شرابا طهورا) (انسان 21) (و پروردگارشان از شراب پاک به آنها نوشاند) و این شرابی است که دلها را پاکیزه میکند و انسان را از ما اهل بیت میکند. پس نگاه که انسان از این شراب پاک بنوشد، به طور قطع پاکیزه میشود (... ليزهدب عنكم الرجس و يطهرکم تطهیرا) (الاحزاب 33) (... تا ناپاکی را از شما بزدايد ... و به طور قطع پاکيزه تان سازد).

اما همسران نبی ص، پس از میان آنها خدیجه ع است و از میان آنها کسانی هستند که خدا برای آنها مثال زنان نوح و لوط را زد.

السید أحمد الحسن

وصي ورسول الإمام المهدي (ع)

سوال 144: بهشت از نور حسین ع خلق شده است و امام حسین ع وارد بهشت میشود . پس چگونه کل وارد جزء شود ؟

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين.

هذا السؤال خاطئ؛ لأنه لا يعني خلق الجنة من نور الحسين (ع) أن الجنة جزء من الحسين (ع).

فمحمد (ص) خلق من نور الله سبحانه وتعالى، فبمقتضى تفكير من سأل هذا السؤال: هل يكون محمد (ص) جزءاً من الله سبحانه وتعالى؟!

والحسين (ع) يدخل الجنات الجسائية (في الأولى) والجنات المثالية الملكوتية، أما في عالم النور (السماء السابعة العقلية الكلية) فالحسين (ع) هو الجنة. راجع المنتشاهات: 1، 2، 3، 4، وأسأل الله أن تتوضح لك الصورة أكثر.

این سوال اشتباه است زیرا خلقت بهشت از نور حسین ع به ان معنی نیست که بهشت جزئی از حسین ع است.

محمد ص از نور خدای سبحان و متعال خلق شده است . پس ایا به مقتضای فکر انکه این سوال را کرده است ، محمد ص جزئی از خدای سبحان و متعال است ؟

و حسین وارد بهشتهای جسمانی (در اولی) و بهشتهای مثالی ملکوتی میشود اما در عالم نور ، (اسمان هفتم عقلی کلی) ، حسین همان بهشت است .به متشابهات 1و2و3و4 مراجعه کن و از خدا میخواهم که صورت را برای تو واضحتر کند .

السید أحمد الحسن

وصي ورسول الإمام المهدي (ع)

سوال 145: وقتی خورشید و ماه ، محمد ص و علی ع است ، ایا سید ما، نبی ، ابراهیم ع در اشتباه دیگری گرفتار شد و ان اینکه نفهمید خورشید و ماه ، انها هستند ؟

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين

لم يعرفهم حتى عرفه الله بهم. ایشان را شناخت تا انکه خداوند ، انها را به او شناساند.

السید أحمد الحسن

وصي ورسول الإمام المهدي (ع)

* * *

سوال 146: حکم کسی که در انتظار است تا به دعوت مبارک ایمان آورد چیست؟ آیا بر تقلید بماند و بر تقلید چه کسی؟ یا احتیاط کند؟ حکم شرعی چیست؟

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين

مولاة ولي الله عمود الدين، إن قبلت قبل ما سواها، وإن ردت ردّ ما سواها.

فمن لم ينصر الحسين (ع) وهو يسمع واعيته، كيف ينتظر أن تقبل منه صلاة أو صوم.

دوستی ولی خدا عمود دین است اگر پذیرفته شود، بقیه کارهای شخص هم پذیرفته میشود و اگر رد گردد، بقیه کارها هم رد میشود.

پس آنکه حسین ع را یاری نکند با آنکه صدایش را بشنود، چگونه انتظار دارد که نماز و روزه اش پذیرفته گردد.

السید أحمد الحسن

وصي ورسول الإمام المهدي (ع)

* * *

سوال 147: ﴿مَا نَسَخْ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِنْهَا أَوْ مِثْلَهَا أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (البقره 106) (هر ایه ای که نسخ کنیم یا آن را به فراموشی بسپاریم، بهتر از آن یا مشابه آن را می آوریم آیا ندانستی که خدا بر هر چیز تواناست؟)

معنی (ننسخها) در ایه بالا چیست؟ و کیفیت نسیان او چگونه است؟ خدا شما را یاری دهد!

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين

قال تعالى: ﴿سَنُقَرِّبُكَ فَلَا تَنْسَى * إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ﴾

أي: إلا ما شاء الله أن ينسيك، أي في هذا العالم الجسماني. وتلك الآيات التي لم يتلها الرسول (ص) في هذا العالم الجسماني على الناس كان لها أثر في ارتقاء نفس الرسول (ص) وعودته إلى الحقيقة، وبالتالي استقبال الرسول (ص)

آيات هي خير للمؤمنين لينصرهم الله بنصره، فهذه الآيات البديلة هي خطوة إلى الأمام باتجاه النصر الإلهي، فهي كتلك الآيات (مثلها) من جهة الهداية ولكنها أقرب إلى ظهور أمر الله ونصر دين الله (خير منها).

خدای متعال فرمود: ﴿سَنُقَرِّبُكَ فَلَا تَنْسَى * إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ﴾ (الاعلى 6-7) (تو را به سخن گفتن واخواهیم داشت پس فراموش نمیکنی * جز آنچه خدا بخواهد)

یعنی: به جز آنچه خدا بخواهد تا در این عالم جسمانی که از یاد تو ببرد. و ان آیاتی که رسول ص، در عالم جسمانی بر مردم نخواند، اثری در ارتقای خود نفس ایشان و بازگشتش به حقیقت، داشت و به این ترتیب عرضه آیات از طرف رسول ص، برای مومنین بهتر است و این وسیله ای است تا خدا آنان را یاری نماید و این آیات بدیل، راهنمایی به سوی امام برای برخورداری از نصر الهی است و این آیات از جهت هدایت، مانند همان آیات است مثلها (مثل آنها) ولی به ظهور امر خدا و یاری دین خدا نزدیکتر است (خیر منها از آنها بهتر است).

و کذا کل إمام فهو آية لمحمد (ص)، فالإمام الذي يأتي هو كالإمام الذي قبله من جهة الهداية، وهو خير لكم (خير منها)؛ لأنه خطوة إلى الأمام باتجاه الفرح ونصر دين الله وظهور دين الحق على الدين كله.

و به همین ترتیب هر امامی، نشانه ای برای محمد ص است. پس امامی که می آید، از جهت هدایت، مانند امام قبلی است و او برای شما بهتر است (خیر منها). زیرا او گامی و هدایتی به سوی امام برای مواجهه با گشایش و یاری دین الهی و پیروزی دین حق بر همه ادیان است.

السيد أحمد الحسن

وصي ورسول الإمام المهدي (ع)

سوال 148: فرزندان ادم ع چگونه تکثیر یافته اند؟ آیا با حور العین ازدواج کردند؟ در حالیکه خدا فرمود: ﴿خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ﴾ (شما را از یک تن آفرید). در حالیکه حور العین از نفس بنی ادم نیستند. پس ابتدای نسل فرزندان ادم ع چگونه بوده است؟

مختار يوسف - البصرة

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين

الجواب موجود في المتشاهات الجزء الرابع فراجع.

أما ما ورد في الروايات؛ إنَّ هابيل زوج بحوراء، وقابيل تزوج جنية، فهو إشارة إلى صلاح زوجة هابيل وارتقاؤها الروحي مع الحور العين، وأيضاً إشارة إلى أنَّ زوجة قابيل طالحة ونفسها متسافلة مع الجن الطالح وحالمهم من السفه والجهل.

جواب در متشابهات 4 موجود است . به ان مراجعه كن .
اما آنچه در روايات است ان است كه هابيل با حورا ازدواج كرد و قابيل با جنى ازدواج نمود . و ان اشاره به درستی همسر هابيل و ارتقای روحی او با حور العين دارد و نیز اشاره میکند که همسر قابيل يعنى طالحه ، با جن طالح نزول كرد ، حالشان در نادانی و بی خردی مشابه بود.

السيد أحمد الحسن

وصي ورسول الإمام المهدي (ع)

السؤال / 149: ما حكم الأمة والأرحام الذين يدعون لأنهم لم يعرفوا عن الدعوة، (رغم صيحة الحق) والتبليغات والإصدارات، فهل نحن ملزمون بإسماعهم فرداً فرداً ؟ أم أن عموم التبليغ يفي و يبرئ الذمة ؟

سوال 149 : حكم امت و افراد خانواده كه مدعيند كه دعوت را نيشناسند چيست ؟ و تكليف تبليغات و انتشارات چگونه است ؟ ايا بايد فرد فرد به همه افراد جامعه دعوت ابلاغ گردد ؟ يا دعوت عمومي كافي است ؟

السيد حسن محمد علي الحامي النجف الأشرف

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين

يجب على المؤمن تبليغ كل من يمكن تبليغه، ولكن لا يجب التفصيل، بل يكفي الإجمال كقول: إنَّ الإمام المهدي (ع) قد بعث رسولاً اسمه فلان.

بر مومن واجب است تا انجا كه برايش مقدور است ، دعوت نمايد ولي تفصيل كردن واجب نيست بلكه اجمال در دعوت كافي است مثلاً بگويد كه همانا امام مهدى ع رسولى فرستاده است كه اسمش فلان است.

السيد أحمد الحسن

وصي ورسول الإمام المهدي (ع)

سوال 150 : از دعای امام حسین ع در روز عرفه این است : (یا من استوی برحمانته فصار العرش غیباً فی ذاته، محقت الآثار بالآثار، ومحوت الأغیار بمحیطات أفلاك الأنوار) (ای آنکه رحمانیتش را استوار کرد پس عرش در ذاتش مخفی شد پس آثار را با آثار و اغیار را به احاطه افلاک نور محو نمودی) معنی اغیار در این دعا چیست ؟

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين

الإمام الحسين (ع) يبيّن حال الرسول محمد (ص) عند الفتح ورفع الأنا من صفحة وجوده في آن فلا يبقى إلا الله الواحد القهار.

و(الأغيار) هنا ظلمة الأنا التي بمحوها بالنور صار العرش غيباً في الذات الإلهية، فلم يبق إلا الله الواحد القهار.

ولتوضح لك الصورة أكثر راجع تفسير الفاتحة والمتشابهات .

امام حسین ع حال رسول ، محمد ص ، را در هنگام فتح و برطرف شدن انا از صفحه وجودش در یک لحظه ، تبیین میکند و در آن لحظه جز خدای واحد قهار باقی نمیاند. و اغیار ، تاریکی نفس و انا است که با محو آن به وسیله نور ، عرش در ذات الهی مخفی میگردد (غیب میشود) و جز خدای واحد قهار باقی نمیاند. و برای آنکه صورت برای تو واضحتر شود به تفسیر فاتحه و متشابهات مراجعه کن .

السيد أحمد الحسن

وصي ورسول الإمام المهدي (ع)

السؤال / 151: متى بدأ خلق الجن ؟ وهل هم من العوالم السابقة أم خلقوا مع خلق النبي آدم (ع) ؟ وما هي حياتهم ؟ وهل منهم أنبياء ورسول ؟ وهل يمز عليهم ما يمز على البشر من امتحانات وبلاءات ؟ وهل شاركوا البشر بالحركات والحروب، بمعنى حاربوا الأنبياء والأولياء أم نصرهم (ع) ؟

سوال 151 : خلقت جن کی آغاز شد ؟ و ایا آنان از خلقتهای پیش از ادم هستند یا از با خلق نبی ادم ع خلق شدند ؟ و حیات آنان چیست ؟ و ایا از آنان نبی و مرسل هم هست ؟ ایا بر آنان هم مانند بشر امتحانات و آزمایشات هست ؟ و ایا با بشر در حرکات و جنگها مشارکت میکنند ؟ یعنی با انبیا و مرسلین میجنگند یا آنان را یار میکنند ؟

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين

قال تعالى: ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَءٍ مَسْنُونٍ * وَالْجَانَّ خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَارِ السَّمُومِ﴾. (الحجر 26-27) (و انسان را از تکه ای خشک از گل کهنه افریدیم و جن را قبل او از آتش فروزان خلق کردیم)

فالجن خُلِقُوا قَبْلَ خَلْقِ آدَمَ (ع)، والجن مكلفون ومأمورون بطاعة أنبياء بني آدم (ع)، والايان بهم وتصديقتهم ونصرتهم، ولا يوجد من الجن أنبياء مرسلون، بل الحجة عليهم هو الحجة من بني آدم، فهو إمام الإنس والجان.

جن قبل از انکه ادم ع خلق شود ، خلق شدند . و جن مکلف و مامور به طاعت انبیا از فرزندان ادم ع و ایان به آنها و تصدیقتشان و یاری آنها شدند . و از جن انبیا مرسلی نبود بلکه حجت بر آنها ، حجت از فرزندان ادم ع است و او امام انس و جن است.

ومن الجن من نصر الأنبياء والأوصياء، ومنهم من حارب الأنبياء والأوصياء، قال تعالى: ﴿وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفْرًا مِنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنصِتُوا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ مُنْذِرِينَ * قَالُوا يَا قَوْمَنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنزِلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَىٰ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَىٰ طَرِيقٍ مُسْتَقِيمٍ﴾.

و از جنیان کسانی بودند که انبیا و مرسلین را برای کردند و از آنان گروهی به جنگ با انبیا و مرسلین پرداختند خدای متعال فرمود: ﴿وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفْرًا مِنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنصِتُوا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ مُنْذِرِينَ * قَالُوا يَا قَوْمَنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنزِلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَىٰ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَىٰ طَرِيقٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ (الاحقاف 29-30)

(و انگاه که گروهی از جنیان را به طرف تو فرستادیم در حالیکه به قران گوش میدادند پس انگاه که حاضر شدند ، گفتند ساکت باشید ، پس چون تمام شد در حالیکه انذار میکردند به سوی قومشان رفتند و گفتند ای قوم ما ! شنیدیم بعد از موسی کتابی نازل شده است که کتابهای قبل از خود را تصدیق میکند ، به حق و به راه راست میخواند)

فهؤلاء الجن آمنوا بمحمد (ص) بعد أن كانوا مؤمنين بموسى (ع) من قبل.

وفي سورة الجن قال تعالى على لسان بعض الجن: ﴿وَأَنَا مِمَّا الْمُسْلِمُونَ وَمِمَّا الْقَاسِطُونَ﴾. ومن الجن من يعيش على الأرض التي نعيش عليها، ومنهم من يعيش في الأرضين السفلية.

پس این جنیان به محمد ص ایمان آوردند بعد از آنکه در گذشته ، مومن به موسی ع بودند و در سوره جن ، خدای متعال از زبان برخی جنیان میگوید : ﴿وَأَنَا مِمَّا الْمُسْلِمُونَ وَمِمَّا الْقَاسِطُونَ﴾ (جن 14) (و از ما گروهی مسلمان و گروهی ستمکارند)
و از جن کسانی هستند که در زمینی ساکنند که ما در آن ساکنیم و از آنان کسانی هستند که در زمینهای پایینتر ساکنند .

السید أحمد الحسن

وصي ورسول الإمام المهدي (ع)

سوال 152 : در قران کریم از لفظ سموات یاد میشود که جمع است ولی زمین فقط به صورت منفرد آمده است در حالیکه زمین هم 7 طبقه است . علت چیست ؟

مختار يوسف - البصرة

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين

الأرضون الست المتبقية هي دون هذه الأرض وأكثر ظلمة وأقل نوراً، فإذا علمت: (لأن الله لا ينظر إلى عالم الأجسام منذ خلقه) كما قال رسول الله (ص)، فكيف بما هو دونه؟! فإذا كان هناك شيء ليس له اعتبار عندك (الدنيا لا تساوي عند الله جناح بعوضة) وأردت ذكره وكان الإجمال كافياً، لا أعتقد إنك ستنتقل إلى التفصيل.

شش طبقه زمین غیر از این زمین هستند و ظلمت آنها بیشتر و نور آنها کمتر از آن است . پس هرگاه دانستی که (لأن الله لا ينظر إلى عالم الأجسام منذ خلقه) (همانا خدا از روزی که اجسام را افرید بر آن نگاه نکرد) همانگونه که رسول الله ص فرمود ، پس چگونه به چیزی بنگرد که از آن پایینتر است و انگاه که چیزی در نظر تو بی اعتبار باشد ، (الدنيا لا تساوي عند الله جناح بعوضة) (در نزد خدا دنیا حتی به اندازه بال پشه ای ارزش ندارد) و بخواهی آن را یاد کنی ، و اجمال کافی باشد ، فکر نکنم تو در مورد آن به تفصیل پردازی .

والقرآن طريق هداية للإنسان ليرتقي إلى الأعلى لا ليتسافل، فالسماوات طريق الارتقاء؛ ولنا يذكرها القرآن بالتفصيل، أما الأرضون طريق التسافل المنهي عن سلوكه فلا يحتاج إلى تفصيله .

و قران طريق هدايت انسان تا بالاترين مكان است و نه برای انكه به پايين برود . آری ! اسماها طريق ارتقا است و به همين دليل خدا ان را با تفصيل آورده است اما زمينها طريق نزول و پايين رفتند كه از رفتن به سوى انها نهی شده است پس نيازى به تفصيل ان نيست

السيد أحمد الحسن

وصي ورسول الإمام المهدي (ع)

* * *

سوال 153 : اشكالى هست ، در يكطرف توكل بر خدا و در طرف ديگركار كردن با اسباب قرار دارد . چگونه اينها را توجيه ميكنيد ؟

عبد الرزاق هاشم - البصرة

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين

لا يوجد تعارض بين التوكل على الله وهو مسبب الأسباب وبين العمل بالأسباب. فعلى المؤمن أن يرى الله مسبب الأسباب قبل السبب ومعه وبعده؛ لأنه لا قوة إلا بالله.

وهذا العالم هو عالم الأسباب، فكذب من قال أنا متوكل على الله وهو لا يعمل؛ لأن الله يأمره بالعمل، قال تعالى: ﴿هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذُلُولًا فَامْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِنْ رِزْقِهِ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ﴾.

فالله سبحانه وتعالى يقول امشوا في مناكبها، أي اعملوا بالأسباب التي ذلتها لكم والحمد لله وحده.

تعارضى بين توكل بر خدا كه مسبب همه اسباب است و عمل با اسباب نيست . آرى بر مومن است كه قبل و حين و بعد از اسباب ، خدا را مسبب همه اسباب ببندد زيرا هيچ قدرتى جز به واسطه خدا نيست .

و اين عالم ، عالم اسباب است پس انكه بگويد من بر خدا توكل كردم و كار نكند ، دروغ ميگويد زيرا خدا او را به كار دعوت كرده است : ﴿هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذُلُولًا فَامْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِنْ رِزْقِهِ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ﴾ (الملك 15) (اوست انكه زمين را برای شما ارام و رام قرار داد پس در بلنديها و پستيهاي ان گام برداريد و از رزق خدا بخوريد و بازگشت به سوى اوست)

پس خدای سبحان و متعال فرمود در پستی و بلندیهای ان گام برداريد يعنى با اسبابی كه برای شما رام كردم ، كار كنيد و سپاس و ستايش شايسته خدای يگانه است.

السيد أحمد الحسن

وصي ورسول الإمام المهدي (ع)

* * *

السؤال / 154: قال تعالى: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ حَاجَّ إِبْرَاهِيمَ فِي رَبِّهِ أَنْ آتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّيَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ قَالَ أَنَا أُحْيِي وَأُمِيتُ قَالَ إِبْرَاهِيمُ فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِي بِالسَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ الَّذِي كَفَرَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ (البقرة 258) (ايا نديدی انکس را که با ابراهيم در پروردگارش به جدال پرداخت زیرا خدا به او پادشاهی را عطا کرده بود . در ان هنگام که ابراهيم گفت پروردگار من ان کسی است که زنده میکند و میمیراند ، او گفت من هم زنده میکنم و میمیرانم . ابراهيم گفت همانا خدا خورشید را از مشرق میاورد تو ان را از مغرب بیاور پس انکه کفر ورزیده بود ، مبهوت شد و خدا قوم ستمکار را هدایت نمیکند)
تفسیر این ایه چیست ؟ کیست انکه با ابراهيم به مجادله پرداخت ؟ ایا همان کسی است که کفر ورزید یا غیر اوست ؟ ...

شعلان حسن - واسط - المحي

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين

الذي جادل إبراهيم (ع) هو نمrod (لعنه الله)، والذي هُت هو كل كافر برسالات السماء، نمrod وغير نمrod، كعص الشيعية أو من يدعون أنهم شيعة ويحاربون وصي الإمام المهدي (ع) ويكفرون برسالات السماء وجمج الأنبياء والأوصياء، وقد وصفهم الباقر (ع) بأنهم ثمود لعنهم الله وأخزاهم وأسكنهم في قعر الجحيم مع أصحاب السقيفة الأولى؛ لأنهم أصحاب السقيفة الثانية، علماء آخر الزمان غير العاملين الذين خدعوا الناس وحرفوا الدين الإلهي وشرعوا وأحلوا وحرّموا بأهوائهم .

انکه با ابراهيم ع به مجادله پرداخت ، نمrod (لعنه الله) بود و انکه مبهوت ماند ، همه کافرانی هستند که به رسالات اسمانی کفر ورزیدند ، نمrod یا غیر نمrod ، مانند بعضی شیعیان یا انانکه ادعای تشیع میکنند و با اینحال با وصی امام مهدی ع میجنگند ، و به رسالات اسمان و دلایل انبیا و اوصیاء کفر میورزند و باقر ع انان را به ثمود وصف نمود خدا که لعنتشان کرد و رسوایشان ساخت و انان را با اصحاب سقیفه اولین ، در قعر دوزخ محشور نمود ، زیرا انان اصحاب سقیفه دومند . علمای اخر الزمان بی عمل انانکه مردم را فریفتند و دین الهی را منحرف نمودند و با هوا و هوس ، شریعت و حلال و حرام ، وضع نمودند.

السيد أحمد الحسن

وصي ورسول الإمام المهدي (ع)

* * *

سوال 155 : خدای متعال فرمود : ﴿وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَهٌ وَفِي الْأَرْضِ إِلَهٌ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ﴾ (زخرف 84) (اوست ان خدای که در آسمان خداست و در زمین هم خداست و او حکیم و داناست) . چرا بین اله آسمان و اله زمین فرق گذاشته است در حالیکه ان ذات سبحان اله واحد اسمانها و زمین است؟

مختار يوسف - البصرة

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين

أي: إنّ الألوهية المطلقة لله سبحانه وتعالى في السماء والأرض، مقابل من قالوا إنّ الألوهية المطلقة لله سبحانه وتعالى في السماء والألوهية المطلقة في الأرض لعيسى (ع) أو الحجج (ع)، كما حصل في عهد الأئمة (ع)، حيث قال من يدعي الرجوع والانتساب إليهم (ع) إنّهم إله الأرض، أي: إنّ لهم الألوهية المطلقة في الأرض.

وقد تبرؤوا (ع) من هذا القول في أحاديث رويت عنهم (ع). راجع ما رواه الشيخ الكليني في الكافي عن الصادق (ع).

يعني الوهيت مطلق در اسمانها و زمین از ان خدای سبحان و متعال است و در برابر سخن انهایی است که میگویند الوهیت مطلق در اسمانها از ان خدا و الوهیت مطلق در زمین از ان عیسی ع یا دیگر حجتهای الهی است همانگونه که در زمان ائمه ع اتفاق افتاد که مدعیان رجوع و انتساب به ائمه مدعی شدند که انها خدای مطلق زمینند

و انان ع با روایاتی که از انان روایت شده است ، از این سخنان براءت جستند . به انچه شیخ کلینی از صادق ع در کتاب کافی نقل کرده است مراجعه کن .

السید أحمد الحسن

وصي ورسول الإمام المهدي (ع)

* * *

سوال 156: ﴿وَإِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ﴾ (التكوير 7) (و انگاه که نفسها زوج زوج شوند) منظور از تزویج در این ایه کریمه چیست؟

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين

تزویج کل نفس بالظلمة أو النور، تزویج بالولاية أو بنقض العهد والميثاق، وعندها: ﴿عَلِمَتْ نَفْسٌ مَا أُخْضِرَتْ﴾،
أخضرت العدل أو أخضرت الظلم، أخضرت النور معها أو الظلمة، أخضرت الولاية أو نقض العهد والميثاق.

هر نفسی با ظلمت و نور همراه میشود یا هر نفس با ولایت نقض عهد و ميثاق همراه است و نیز نزد او: ﴿عَلِمَتْ نَفْسٌ مَا أُخْضِرَتْ﴾ (التكوير 14) (هر نفسی هر آنچه را که حاضر کرد، دانست)
اری! هر نفسی، عدالت و یا ظلم را حاضر کرد، نور همراه با خود و یا ظلمت را حاضر کرد و ولایت یا نقض عهد و ميثاق را حاضر کرد.

السيد أحمد الحسن

وصي ورسول الإمام المهدي (ع)

سوال 157: خدای متعال فرمود: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ﴾ (التكوير 14) (و از نشانه های او شب و روز و خورشید و ماه است . برای خورشید و ماه سجده نکنید بلکه برای خدای سجده کنید که آنان را افرید اگر تنها او را بندگی میکنید)
خورشید و ماه چه هستند؟ و سجودی که از ان نهی شده است چه است؟ و آیا در ان زمان کسی بر آنان سجده میکرد که از ان نهی شود؟

أبو مصطفى - البصرة

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين

ظاهر الآية بين ولا يحتاج إلى بيان، وهناك من يعتقد أو اعتقد بالوهية مطلقة للشمس والقمر، أي حجة الله ووصيه في كل زمان، وخصوصاً محمداً (ص) وعلياً (ع)، وقصة إبراهيم في القرآن قد بينتها فيما سبق، فالمنهي عنه السجود لها باعتبار أنّ لها ألوهية مطلقة، والمراد هو اعتبارها قبله لله سبحانه وتعالى، أي هم يعرف الله.

ظاهر ایه اشکار است و نیاز به بیان ندارد و در آن زمان کسانی بودند که معتقد به الوهیت مطلق خورشید و ماه ، یعنی حجت خدا و وصیش در هر زمان و خصوصا محمد ص و علی ع بودند و قصه ابراهیم ع در قران را پیش از این تبیین کردم پس آنچه نهی شده است سجود بر آنها با این فرض است که آنان اله مطلقند و مراد آن است که آنان قبله خدای سبحان و متعالند یعنی به وسیله آنان خدا شناخته میشود

أما المجسمة فقد ذهبت بهم الضلالة في الأم الغابرة إلى الاعتقاد بالوهية هذه الشمس والقمر في هذا العالم الجسماني، وأصل هذا الانحراف هو ذلك الأمر في ملكوت السماوات، أي إنَّ الشمس هو حجة الله والقمر هو وصيه، أو بالخصوص محمد (ص) وعلي (ع).

اما گمراهی ، آنان ، در اتمهای گذشته را که خدا را جسمی حساب میکنند ، ، به سوی این اعتقاد یعنی الوهیت مطلق خورشید و ماه در همین عالم جسمانی کشاند و اصل این انحراف ، امر در ملکوت اسمانهاست یعنی همانا خورشید ، حجت خدا و ماه ، وصی اوست یا به خصوص محمد ص و علی ع هستند .

السيد أحمد الحسن

وصي ورسول الإمام المهدي(ع)

* * *

سوال 158 : بین برادران انصار نظری رایج است که عقل را تماما به دیده تحقیر مینگرد بدون آنکه بین عقل و دلیل عقلی غیر موثق فرقی بگذارد . سخن فصل در این مورد چیست ؟

عبد الرزاق هاشم - البصرة

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين

بالعقل يعرف حجة الله، وبالعقل يعرف الله، وبالعقل يعبد الله، والسماء السابعة هي سماء العقل، والأنبياء والأوصياء هم أصحاب العقول، والعقل الأول هو محمد (ص).

با عقل حجت خدا شناخته میشود و با عقل خدا شناخته میگردد و با عقل خدا عبادت میشود و آسمان هفتم ، اسمان عقل است و انبیا و اوصیا ، صاحبان عقلند و عقل اول ، محمد ص است.

أما ما موجود عند كل الناس فهو صورة للعقل، إن أخضعها الإنسان لقانون الله سبحانه وتعالى وصل بها إلى الحق وأوصلته إلى اتباع حجة الله والسجود مع الساجدين. وإن أخضعها للشيطان (لعنه الله) أمست الشيطنة النكراء التي تزدرى بالإنسان في ظلمات بعضها فوق بعض إذا أخرج يده لم يكد يراها ، والحمد لله وحده.

اما آنچه نزد هر انسانی موجود است ، صورتی از عقل است . اگر انسان ان را در برابر قانون خدای سبحان و متعال ، متواضع سازد او را به حق و پیروی حجت خدا و سجود با سجده کنندگان ، میرساند و اگر آن را در برابر شیطان(لعنه الله)، فروتن و متواضع سازد ، این عقل تبدیل به شیطنت ناپسند (شیطنه نکراء) میشود و او را به عمق تاریکیایی که لایه لایه بر همد ، میکشاند و انگاه که این انسان دستش را از این تاریکیها بیرون بیاورد ، ممکن نیست ان را ببیند و سپاس و ستایش شایسته خدای یگانه است .

السید أحمد الحسن

وصي ورسول الإمام المهدي (ع)

سوال 159 : ... شخص بیمار که مثلا اکنون در حال درمان است ، حکم قضای نماز و روزه ایامی که سالم بوده است ، چگونه است ؟

محمد مندیل لطیف العابدی - النجف الاشرف

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين

المريض الذي في ذمته قضاء صلاة وصيام أيام كان في عافية، إذا كان يرجو الشفاء من مرضه يترصد حتى يشفى ويقضي ويكفر، وإذا كان يكفر ياتعمم مساكين فيجب عليه المبادرة حتى قبل الشفاء باطعام المساكين، وإذا كان مرضه مزمناً ولا يستطيع الصيام فيدفع الفدية المعلومة عن كل يوم (4/3 كغم) من الطعام.

أما الصلاة فيقضئها بما يتكمن من جلوس أو غيره بحسب ما يسمح حاله أو مرضه.

مريضی که بر ذمه اش قضای نماز و روزه ای است که در ایام سلامتی اش قضا شده است ، آن مريضی است که امید شفا از بیماری را دارد و باید منتظر بماند تا شفا یابد و قضای ان را یا کفاره ان را ادا کند و اگر با طعام دادن به فقیران کفاره را ادا کرده است پس واجب است که حتی پیش از بهبودی کامل با طعام دادن به فقیران کفاره را ادا نماید و اگر بیماریش مزمّن است و توان روزه گرفتن ندارد باید بابت هر روز $\frac{3}{4}$ کیلوگرم طعام بپردازد .

اما نماز پس باید ان را هر طور که برایش ممکن است مثلا نشسته یا غیر از ان به طوری که حال یا بیماریش اجازه دهد قضا کند .

السید أحمد الحسن

وصي ورسول الإمام المهدي (ع)

* * *

سوال 160 : حکم عصاره انگور هنگام جوشیدن به طوریکه ثلث ان خارج نشده است چه میباشد ؟ ایا بخار ان نجس است ؟

الشیخ حماد الاسدي - البصرة

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين

بخاره طاهر. بخار ان پاک است

السید أحمد الحسن

وصي ورسول الإمام المهدي (ع)

* * *

سوال 161 : ایا نوشیدن خون از حیوان ذبح شده ، پاک جهت درمان مجاز است ؟

الشیخ حماد الأسدي - البصرة

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين

لا يجوز.

السید أحمد الحسن

وصي ورسول الإمام المهدي (ع)

* * *

سوال 162 : در شرایع الاسلام ص 36 درباره مسایل شراب نوشته اید . فقاع چیست ؟

الشيخ جهاد الاسدي - البصرة

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين

شراب يُتخذ من الشعير. شرابي است که از جو گرفته میشود

السيد أحمد الحسن

وصي ورسول الإمام المهدي (ع)

سوال 163 : حکم کسی که در ادای تکبیرات 6 گانه پس از تکبیرة الاحرام اشتباه کند یا انکه ان را ادا کند ولی یکی از حروف الله اکبر از دهانش خارج نشود ، چیست ؟

الشيخ جهاد الاسدي - البصرة

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين

إذا كان يعلم أنه قرأها بشكل خاطئ يعيدها.

اگر بداند که ان را به شکل خطا بیان کرده است ، باید برگردد و اصلاح کند.

السيد أحمد الحسن

وصي ورسول الإمام المهدي (ع)

سوال 164: تربت امام حسين ع ايا مطلق خاک است ؟ یا خصوصیت قبر امام حسين ع و اطراف ان است ؟ این از جهت جواز نماز بر ان است و کسانی هستند که ملتزم به نماز نیستند و گفته میشود که خاک را از جای دیگری مثلا از کنار رودها جمع کرده اند . حکم اینها چیست :

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين

للسجود على تربة الإمام الحسين (ع) فضل عظيم، ويجوز أخذ التربة الحسينية ما بين الضريح المقدس وفرسخين من كل الجهات من شواطئ الأنهر وغيرها من البقاع الطاهرة، وما بعد الفرسخين (11 كم) لا يعتبر تربة حسينية. وكلما كانت التربة أقرب إلى الضريح المقدس عظم فضلها.

سجده بر تربت حسين ع ، فضلى عظيم دارد و گرفتن تربت حسینی از بین ضریح مقدس و دو فرسخ از هر طرف از کنار رودها و غیر ان از زمینهای پاکیزه مجاز است و آنچه پس از دو فرسخ (11 کیلومتر) قرار بگیرد ، تربت حسینی حساب نمیشود و هر چه تربت به ضریح نزدیکتر باشد ، فضل ان بیشتر است

السید أحمد الحسن

وصي ورسول الإمام المهدي (ع)

سوال 165: ایا واجب است که برای خواندن بسملة سوره پس از فاتحه در نماز نیت شود ؟ یا مجاز است پیش از اینکه سوره مورد نظر تعیین گردد ، بسملة ان گفته شود ؟

الشیخ جھاد الأسدي - البصرة

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين

البسملة مرتبطة بالسورة ولكل سورة بسملتها فيجب أن يحدد السورة ثم يقرأ بسملتها.

بسملة مرتبط با سوره است و هر سوره ای بسملة مربوط به خود را دارد پس واجب است که اول سوره را تعیین کند و پس از ان بسملة ان را بگوید.

السید أحمد الحسن

وصي ورسول الإمام المهدي (ع)

سوال 166: بستن کراوات و پاپیون ، حکمش چیست ؟

الشیخ جھاد الأسدي- البصرة

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين

يجوز.

السيد أحمد الحسن

وصي ورسول الإمام المهدي (ع)

* * *

سوال 167: وقتی در زمستان ، یکساعت و نیم از نماز ظهر بگذرد ایا مجاز است که نافله عصر خوانده شود ؟ و نیت چیست ایا نیت ادا یا چیز دیگری باید شود ؟

الشیخ حماد الأسدي - البصرة

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين

الأفضل تقديم الفريضة إذا مرّ وقت النافلة، وتصلّي النافلة بعدها أداء.

اگر وقت نافله بگذرد ، بهتر است که نماز واجب پیش از نافله خوانده شود و نماز نافله بعد از ان با نیت ادا ، خوانده شود.

السيد أحمد الحسن

وصي ورسول الإمام المهدي (ع)

* * *

سوال 168: ایا در سجده مجاز است که سبحان ربی الاعظم به جای الاعلی گفته شود ؟

الشیخ حماد الأسدي - البصرة

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين

يجوز.

السيد أحمد الحسن

وصي ورسول الإمام المهدي (ع)

* * *

سوال 169 : حکم خرید و فروش و و ساخت و گذاشتن مجسمه چیست ؟ (مجسمه ای که شبیه حیوان است)

الشیخ حماد الأسدي - البصرة

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين

يجوز شراء وبيع واقتناء وصنع الدمى والتماثيل التي تكون على هيئة حيوان، لكنّه مكروه. هذا إذا لم يكن فيها ما يحرم كإظهار عورة وإثارة شهوة، أو تكون مما يتخذ للعبادة والسجود لها من دون الله أو السجود لها كقبلة.

خرید و فروش و معامله و ساخت سنگ و مجسمه هایی که شبیه حیوان است ، جایز ولی مکروه میباشد و این وقتی است که در آن حرامی نباشد مانند نمایاندن عورت یا برانگیختن شهوت یا از چیزهایی باشد که برای عبادت و سجده بر آن بدون (اذن خدا) یا سجده بر آن به عنوان قبله استفاده میشود .

السید أحمد الحسن

وصي ورسول الإمام المهدي (ع)

* * *

سوال 170 : بچه ای که در خیابان پیدا میشود و سن آن از 21 میگردد ، ازدواجش دشوار است ، نسبتش با پدر خانواده مشکل است خبر دادن همسرش دشوار است و با اینحال نماز هم نمیخواند و روزه هم نمیگیرد ولی مرتکب جرم و گناهی هم نشده است . حکم چنین کسی چیست ؟

الجواب : بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين

اللقیط لا یحکم بآئه ابن زنا إلا إذا علم أنه ابن زنا بدلیل شرعی صحیح، وبالتالي فاللقیط یعتبر إنساناً مجهول الأب والنسب، ولا یجوز أن ینسبه إنسان إلى نفسه، ولو فعل لا یصح، بل هو إذا كان مؤمناً فأخوكم فی الدین، و یجب علی المجتمع المؤمن معاملته علی أنه مجهول النسب لا علی أنه ابن زنا، فمن یعامله علی أنه ابن زنا یرتکب إثمًا، وأما حال هذا الشخص بالذات ف یجب حثّه علی الصلاة والصوم، وقبل ذلك حثّه علی الإیمان وموالاته ولی الله، والبحث له عن زوجة ترضی بحاله کونه مجهول النسب، والله الموفق.

بچه ای که در خیابان پیدا میشود و به فرزندى در مى آید ، حکم فرزند زنا را ندارد مگر آنکه با دلیل شرعى درست ، فرزند زنا بودن ان ثابت گردد و به این ترتیب این فرزند ، پدرش ناشناخته و نسب نامعلوم دارد و جایز نیست که انسان او را منسوب به خود کند و اگر منسوب به خود کند ، درست نیست . بلکه او اگر مومن باشد ، برادر دینی شماست و بر جامعه مومنان واجب است که با او معامله کنند زیرا او نسبش ناشناخته است و فرزند زنا نیست پس آنکه با او چنان معامله کند ، که گویا فرزند زناست ، مرتکب گناه شده است.

اما به هر حال ذات این فرد اینگونه است که باید تشویق به نماز و روزه شود و قبل از ان بر ایمان و دوستی ولی خدا ترغیب شود و لازم است که سعی شود تا همسری داشته باشد همسری که راضی به مجهول الهویه بودن او باشد و خدا توفیق دهنده است.

السید أحمد الحسن

وصي ورسول الإمام المهدي (ع)

سوال 171 : حکم کودکان به عمل آمده از روشهای کمک بارداری چیست (برای والدینی به دلیل بیماری هر دو یا یکی از آنها به روش طبیعی بچه دار نمیشود)؟

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين

يجوز أخذ بويضة من الزوجة وتلقيحها من الزوج وزرعها في رحم الزوجة صاحبة البويضة.

گرفتن تخمک از همسر و تلقیح ان با اسپرم شوهر و کاشتن ان در رحم زن صاحب تخمک جایز است

السید أحمد الحسن

وصي ورسول الإمام المهدي (ع)

سوال 172 : آیا تخمک باردار شده از نطفه همسر ، را میتوان در رحم زنی دیگر یا رحم مصنوعی کاشت ؟ و آیا رحم اجاری باید از محارم شوهر یا غیر ان باشد ؟ و این به دلیل ناتوانی رحم همسر از حمل یا فقدان رحم است.

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين

يجوز زرع بويضة امرأة ملقحة من حمن زوجها في رحمها هي، ولا يجوز زرع البويضة في رحم امرأة أخرى حتى وإن كانت المرأة الأخرى زوجة ثانية للرجل.

کاشتن تخمک باردار شده از نطفه شوهر فقط در رحم همسر مجاز است و کاشتن تخمک در رحم زنی دیگر حتی اگر همسر دوم شوهر باشد ، مجاز نیست.

السيد أحمد الحسن

وصي ورسول الإمام المهدي (ع)

* * *

سوال 173 : ایا نسخه برداری از انسان در رحم یا غیر ان مجاز است ؟

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين

يجوز أخذ خلية من الزوج وزرعها في رحم زوجته، ويجوز أن تكون البويضة من الزوجة أو من أي امرأة أخرى في حال كون نواتها تستبدل بنواة الخلية المأخوذة من الزوج.

گرفتن سلول همسر و و کشتن ان در رحم همسرش مجاز است و مجاز است که تخمک از همسر دیگر و هر زنی دیگر گرفته شود و هسته ان با هسته سلول گرفته شده از همسر ، جایجا گردد .

السيد أحمد الحسن

وصي ورسول الإمام المهدي (ع)

* * *

سوال 174 : جهت گرفتن نطفه مرد و بررسی اینکه قابلیت باروری دارد و از طریق همسر این کار ممکن نیست . ایا میتوان منی را از طریق غیر از همسر به دست آورد ؟

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين

الاستمناء حرام إذا كان بواسطة جسم الإنسان نفسه، ويجوز بواسطة جسم الزوجة.

استمنا اگر به وسیله جسم خود انسان باشد ، حرام است ولی به واسطه جسم همسر مجاز است.

السيد أحمد الحسن

وصي ورسول الإمام المهدي (ع)

* * *

سوال 175 : کسی دوستی دارد که بدون عقد از او استفاده میکند ، سپس عقد موقت میندند سپس ازدواج دائم میکند . حکم این قضیه چیست ؟

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين

إذا كان وطئها بالزنا (أي قبل العقد) وهي ذات بعل (متزوجة) أو ذات عدّة، حرمت على الزاني بعد طلاقها أو انقضاء عدّتها، أمّا إذا كانت غير ذات بعل، ولا ذات عدّة، فيجوز له أن يتزوجها.

اگر نزدیکی او ، به واسطه زنا باشد ، (یعنی قبل از عقد) و ان زن صاحب شوهر باشد یا در عده باشد ، پس از طلاقش از شوهر اول یا پس از پایان عده، بر زنا کننده حرام است . اما اگر شوهر ندارد و در عده هم نیست ، میتواند با او ازدواج کند

السيد أحمد الحسن

وصي ورسول الإمام المهدي (ع)

* * *

سوال 176 : مردی با زنی ازدواج موقت بدون دخول میکند و در مدت عده ، او را به عقد دائم در میاورد . حکم این ازدواج چیست ؟

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين

يجوز، وزواجه الدائم صحيح.

مجاز است و ازدواج دائمش درست است

السيد أحمد الحسن

وصي ورسول الإمام المهدي (ع)

سوال 177 : انگشتر عقیتی که صاحبش را نمیشناسم پیدا کرده ام آیا مجاز است با آن نماز بخوانم ؟

قاسم عبد کاظم - النجف الأشرف

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين

عَرِّفْ به فإن لم تجد صاحبه فالأفضل أن تتصدق بثمنه، ثم البسه في الصلاة وغيرها.

ان را معرفی کن پس اگر صاحبش را نیافتی بهتر است که معادل قیمت آن صدقه بدهی سپس آن را در نماز یا غیر آن بپوش.

السید أحمد الحسن

وصي ورسول الإمام المهدي (ع)

سوال 178 : شخصی در دایره ای کار میکند میکند که زنان بسیاری در حین کار در اطراف اویند حکم اختلاط با آنها و نگاه به آنها چیست ؟

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين

تواجد رجال ونساء في كل مكان لأجل القيام بعمل (جائز شرعاً) يجوز، وعلى المؤمن والمؤمنة القيام بواجب الأمر بالمعروف والنهي عن المنكر، أما النظر فإذا لم يكن مقصوداً (وبرية أو تلذذ) فهو جائز.

وجود زنان و مردان در هر مکان جهت برای برپا داشتن عمل جایز شرعی ، مجاز است وبر مرد و زن مومن واجب است که برای امر به معروف و نهی از منکر قیام کنند اما نگاه کردن اگر مقصود از آن لذت نباشد یا شکی در آن برای لذت نباشد ، مجاز است.

السید أحمد الحسن

وصي ورسول الإمام المهدي (ع)

سوال 179 : سلام بر شما و رحمت خدا و برکاتش حکم خوردن مغز حیوان حلال گوشت چیست ؟ از خدا میخواهم که ما را از انصار شما که بر این طریق ثابت هستند قرار دهد .

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين

يجوز.

السيد أحمد الحسن

وصي ورسول الإمام المهدي (ع)

سوال 180 : سلام خدا بر شما ای اقای من ! در خصوص قربانی کردن و کیفیت ذبح حیوان یا بریدن سر او و رگهای چهار گانه و قطع کامل سر و حلال بودن و حرام بودن ان توضیح دهید . خدا شما را در زمین تمکین دهد و ما را بر یاری شما نصرت دهد .

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين

يجب في الذبح قطع الأوداج الأربعة: (الحلقوم والبلعوم والشريان والوريد) التي في الرقبة، ويحرم قطع النخاع الشوكي، ولكن إذا قطعه لا تحرم الذبيحة. والنحر وهو للجمل خاصة يكون يادخال سكين أو سيف في لفته مرة أو مرتين أو أكثر، ولا يجوز قطع رأسه أو ذبحه حتى يموت منحوراً.

در ذبح قطع رگهای چهارگانه واجب است (حلقوم و نای و شریان و ورید) که در گردن است و قطع نخاع حرام میباشد ولی اگر نخاع را قطع کرد ، حیوان حرام نمیشود و نحر که در مورد شتر اختصاصاً انجام میشود با یک یا دوبار یا چند بار فروکردن چاقو یا شمشیر در جایگاه قلاده انجام میشود و جدا کردن سر یا ذبح ان تا انکه بمیرد مجاز نیست.

السيد أحمد الحسن

وصي ورسول الإمام المهدي (ع)

سوال 181: ايا نافله مغرب ، جزای نماز شب را هم دارد ؟

الشيخ حماد الأسدي - البصرة

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين

يُصلي نافلة المغرب مهيئة ناشئة الليل فيحصل ثواب ناشئة الليل إن شاء الله.

اگر کسی نافله مغرب را مشابه نماز شب بخواند ثواب نماز شب برایش ثبت میشود اگر خدا بخواهد

السيد أحمد الحسن

وصي ورسول الإمام المهدي (ع)

سوال 182: ايا نیم ساعت پس از زوال میتوان نافله ظهر را خواند ؟
و در این حالت باید قضا خوانده شود یا ادا؟

الشيخ حماد الأسدي - البصرة

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين

يجوز، ولكن الأفضل أن يأتي بالفريضة ثم بالنافلة أداء إذا مرّ بعد الزوال نصف ساعة.

مجاز است ولی بهتر است که اول نماز واجب خوانده شود و سپس نافله را با نیت ادا بخواند اگر نیم ساعت از زوال گذشته باشد.

السيد أحمد الحسن

وصي ورسول الإمام المهدي (ع)

سوال 183: در بیمارستانی کار میکنم و در آن زنانی می آیند که دچار سوختگی هستند و کادری از زنان نیست که آنها را معالجه کنند و بیمار برای ورود به حمام نیاز دارد که از همسر مادر یا یکی از محارم کمک بگیرد و این برای ان است که پوست سوخته را بزایند و آنان جز با کمک ما نمیتوانند حکم این مسئله چیست ؟

أبو نأ - الديوانية

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين

يجب على المسلمين توفير الكادر النسوي الطبي لمعالجة النساء، بل يجب توفير المكان المناسب لمعالجة النساء بعز وكرامة، ويتفرع عن هذا أمور كثيرة، منها:

يجب أن يتصدى عدد كافٍ من النساء لسدّ النقص في كل الاختصاصات الطبية.

يجب فرز أماكن معالجة النساء فرزاً حقيقياً، أمّا بإنشاء مستشفيات نسوية أو بتقسيم المستشفيات.

بالنسبة لحالة الأخ أي نأ يجوز معالجة حروق النساء مع الاضطرار من قبل المختصين من الرجال، ويتحمّل الإثم والخطيئة حكومة الطاغوت وكل مقصّر من المسلمين والمسلمات في السعي لتوفير الطريقة الصحيحة لمعالجة النساء.

بر مسلمانان واجب است كه كادر پزشكى زنان را براى معالجه زنان فراهم كنند بلكه واجب است كه مكان مناسبى هم براى معالجه آنان با عزت و كرامت ، در نظر بگيرند و فرع از اين موضوع بسيار است و از انها :
بايد تعداد كافى از زنان بر اى برطرف كردن كمبودها در هر رشته تخصصى پزشكى ايجاد شود.
بايد مكاتباى درمانى زنان به طور حقيقى توسعه يابند چه با ساختن بيارستانهاى مخصوص زنان و چه با تقسيم بيارستانها بين مردان و زنان ولى متناسب با حال شما برادر ! معالجه سوختگيهاى زنان به وسيله متخصصين مرد به دليل ناچارى مجاز است و گناه و اشتباه ان بر گردن حكومت طاغوت و هر مرد و زن مسلمانى است كه در زمينه طريقه درست درمان زنان کوتاهی کند.

السيد أحمد الحسن

وصي ورسول الإمام المهدي (ع)

سوال 184 : جاکت یا لباسهاي چرمی که از بلاد اجنبی غیر مسلمان می آید ، حکم نماز در انها چیست ؟ و این در وقتی است که نمیدانیم ایا حیوان مزبور ذبح شرعی شده است یا نه ؟ خدای متعال ما را به واسطه شما به خیر و حق و احسان هدایت کند؟

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين

لا يحكم بتذكيته ولا طهارتها إلا إذا حصل العلم بتذكيته شرعية.

به ذبح شرعی ان و پاکیزگیش نمیتوان حکم کرد مگر انکه به ذبح شرعی ان اطمینان حاصل شود.

السيد أحمد الحسن

وصي ورسول الإمام المهدي (ع)

سوال 185: اگر جنین حیوانی حلال گوشت سقط شود ، ایا میتوان از شیر ان حیوان که برای جنینش ساخته شده است ... ؟

الشيخ سلمان - بابل - المسيب

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين

يجوز استعمال الحليب في الحالة المذكورة.

استعمال شیر در حالت مذکور مجاز است.

السيد أحمد الحسن

وصي ورسول الإمام المهدي (ع)

سوال 186: وضعیتي دارم که در اثر عمل جراحی لوله منی قطع شده است و وقتی عمل جنسی انجام میدهم ، منی با فشار خارج نمیشود بلکه فقط انزال در بیضه ها رخ میدهد پس حکم غسل ان پس از جماع یا احتلام چیست ؟

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين

يجب عليك الغسل في كلتا الحالتين، ولكن في حال غير الجماع يجب أن يكون هناك فتور وشهوة ليجب الغسل عليك.

در هر دو حالت غسل بر تو واجب است ولی در حال غیر جماع ، باید شهوت و سستی برای تو حاصل شود تا غسل واجب گردد.

السيد أحمد الحسن

وصي ورسول الإمام المهدي (ع)

* * *

سوال 187 : اگر نماز ظهر را با اذان و اقامه بخوانم و پس از نماز با نافله و دعا و ذکر خدا تعقیب کنم ، در مورد نماز عصر ایا باید دوباره اذان بگویم یا همان اذان نماز ظهر کافی است (خدای متعال ما را بر ولایت و صلاة شما استوار دارد)

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين

إذا لم تفارق موضع سجودك فلك أن تكفي بالآذان الأول.

اگر جای سجده ات را تغییر ندهی ، همان اذان اول کافی است .

السيد أحمد الحسن

وصي ورسول الإمام المهدي (ع)

* * *

سوال 188 : برای جلوگیری از بارداری روشهای مختلفی وجود دارد مانند بستن لوله ها با عملیات جراحی و نیز مانع بر سر مجرای تناسلی و آی یودی . حکم این عملیات و یا دواهایی که منجر به ناباروری دائم یا ناباروری برای مدت معین میشود چیست ؟ و حکم سقط جنین از ترس فقر یا تربیت نامناسب و بیچارگی چیست ؟

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين

يجوز استعمال الطرق التي تمنع الحمل والمذكورة في السؤال (الربط، الأدوية، اللولب)، ولا يجوز إسقاط الجنين بعد التلقيح.

استعمال روشهایی که از بارداری جلوگیری میکند مجاز است و در سوال هم ذکر شده است (بستن لوله ها و دوا و ای یودی) و سقط جنین پس از لقاح مجاز نیست .

السيد أحمد الحسن

وصي ورسول الإمام المهدي (ع)

* * *

سوال 189 : قبل از ورودم به این دعوت حق ، بین هر دو رکعت تشهد میخواندم مثلاً در نماز صبح دو تشهد و در نماز مغرب سه تشهد در نمازهای چهاررکعتی 8 تشهد میخواندم . آیا نمازهای گذشته ام را دوباره بخوانم ؟ و حکم شرعی ان چیست ؟ خدا ما را بر شهادت دادن بر ولایت ائمه ع و بر شهادت دادن بر هدایت مهدیین ثابت بدارد .

أبو أحمد - النجف الأشرف

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين

لا تعيد صلاتك.

السيد أحمد الحسن

وصي ورسول الإمام المهدي (ع)

* * *

سوال 190 : خاله ای که خواهر مادر پدر کسی است یعنی از غیر مادر ، خاله است ، آیا از محارم حساب میشود ؟ و به این ترتیب دایی آیا بر دختر خواهر پدرش حلال است ؟ ... خدا شما را تایید کند ؟

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين

الخالة من المحارم سواء كانت أختاً للأُم من أمها أو أيتها أو كليهما، وكذا الخال.

خاله از محارم است و فرقی نمیکند از طرف مادر یا پدر یا هر دو باشد و به همین ترتیب دایی است.

السيد أحمد الحسن

وصي ورسول الإمام المهدي (ع)

* * *

سوال 191 : ترشحاتی که از زنان هنگام تحریکات جنسی و نه در هنگام جماع خارج میشود چگونه است ؟ آیا باید وضو یا غسل انجام شود ؟

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين

يجب عليها الغسل.

السيد أحمد الحسن

وصي ورسول الإمام المهدي (ع)

* * *

- سوال 192 : 1- حكم شرعى ماست و پنيړ وارداتي از كشورهاي غربى چيست ؟
2- شير وارداتي از كشورهاي غربى چه جامد و چه مائع باشد اگر احتمال بدهيم كه دست غير مسلمان به ان رسيده است چگونه است ؟
3- ماهى وارداتي از كشورهاي كفر و الحاد حكمش چگونه است ؟ ايا ميتوان ان را به حيوانات اهلى داد ؟ و ايا خوردن ام مجاز است در حاليكه نميدانيم كه فلس دارد يا نه ؟

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين

1- طاهر ويجوز أكله، إلا إذا حصل العلم بنجاسته.

2- طاهر ويجوز استعمال الجاف والسائل منه، إلا إذا حصل العلم بنجاسته.

3- إذا علمت أنّ فيه فلساً فيجوز استعماله للأكل؛ لأنّ تذكية السمك هي أخذه حياً من الماء سواء كان الآخذ مسلماً أم غير مسلم، وهذا السمك المستورد يصطاد بالشباك والآت الصيد فهو مذكي وإن كان الصياد غير مسلم.

- ج اول : پاک و خوردنش مجاز است مگر انکه علم به نجاستش داشته باشیم.
ج2: پاک و استعمال شیر مائع و جامد مجاز است مگر انکه علم به نجاستش داشته باشیم.
ج3: اگر بدانی که فلس دارد ، استعمال ان برای خوردن مجاز است زیرا حلال شدن ماهی به این است که زنده از اب گرفته شود چه صیاد مسلمان و چه غیر مسلمان باشد و این ماهی وارداتی که با تور یا وسایل صید به دست م یاید ، برای خوردن حلال است حتی اگر صیاد غیر مسلمان باشد.

السيد أحمد الحسن

وصي ورسول الإمام المهدي (ع)

* * *

سوال 193: ايا سوزاندن قران كريم و ديگر صفحاتي كه در انها اسماء الله يا نبى ص و خاندان پاكش هست ، مجاز ميباشد با اين دليل كه انها قديمي يا خراب شده اند ؟ ايا چيز ديگري به جز سوزاندن جهت اكرام اين اسامي وجود دارد ؟

السيد حسن محمد علي الحامي النجف الأشرف

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين

لا يجوز الإحراق وتلقى في ماء طاهر كالأنهار والبحيرات.

سوزاندن مجاز نيست و در اب طاهر مانند نهرها يا درياها انداخته شود.

السيد أحمد الحسن

وصي ورسول الإمام المهدي (ع)

* * *

سوال 194:

- 1- ايا نماز بچه زير سن بلوغ ميتواند بدون اذان و اقامه باشد و در همان حال نافله ها را هم بخواند ؟
- 2- شهادتين دراذان نماز واجب است يا مستحب و ايا اذان و اقامه بر هر نماز گذار واجب است ؟ يا اگر يكي از انها ان را ادا كند از بقيه ساقط ميشود ؟ يا انكه مستحب است ؟ ...

ناطق بادي - واسط

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين

أ- تصح صلاة الصبي وان لم يأتِ بالآذان والإقامة، ولكن لا يقتدي به المتنفل إلا بآذان وإقامة.

ب- كل فصول الآذان المذكورة واجبة، ومنها الشهادة. وتفصيل الموارد التي يجوز عندها الاكتفاء بآذان وإقامة المؤمنين موجودة في كتاب الشرائع، فراجع.

- 1- نماز كودك صحيح است حتى اگر بدون اذان و اقامه باشد ولي در صورتى كه نافله بخواند ، نافله را با اذان و اقامه به نماز وصل كند

2- همه اجزای اذان که ذکر شده است واجب است و از آن جمله شهادت است . و تفصیل مواردی که جایز است که اذان و اقامه مومین اکتفا شود در کتاب شرایع موجود است به آن مراجعه کن

السید أحمد الحسن

وصي ورسول الإمام المهدي (ع)

سوال 195: از شهرهای اسلامی با مذاهب مختلف و غیر مومن به ولایت ولی خدا گوشت و مرغی میرسد که روی آن ذبح شده به طریق شرعی مکتوب است و میدانیم که مرغ در دستگاهی خشن قرار میگیرد به طوریکه سر آن جدا میشود و نمیدانیم که آیا رو به قبله یا با مقررات اسلامی ذبح شده است یا نه ؟ به طوریکه بعضی از مرغها میاید که ذبح شرعی ندارند . ای اقایم حکم این قضیه چیست ؟

السید حسن محمد علی الحمایي النجف الأشرف

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين

يجب توجيه مقادير الذبيحة إلى القبلة. ويجب التسمية على كل ذبيحة بصوت الإنسان المسلم الذي يباشر عملية الذبح، ويجب قطع الأوداج الأربعة، ويحرم التنخيع، ولكن لا تحرم الذبيحة إلا إذا كان النابح مستخفاً بالحكم. إذا لم تراع هذه الشروط في المجازر فلا يجوز أكل اللحوم التي تنتجها وإن كانت في بلاد المسلمين، وإذا روعيت يجوز أكل اللحوم التي تنتجها وإن كانت في بلاد غير المسلمين.

گرداندن سر حیوان ذبح شده به طرف قبله واجب است و تسمیه بر هر ذبیحه واجب است با صدای انسان مسلمانی که مشغول کار ذبح است ادا شود . و قطع چهار رگ گردن واجب است و قطع نخاع حرام است ولی ذبیحه را حرام نمیکند مگر وقتی که ذبح کننده حکم را سبک بشمارد وقتی این شرایط را در محل کشتار رعایت نکند پس خوردن گوشتی که به دست می آید ، مجاز نیست حتی اگر در کشورهای اسلامی باشد و اگر رعایت شود خوردن این گوشتهایی که حاصل میشود ، مجاز است حتی اگر در سرزمین غیر مسلمان باشد.

السید أحمد الحسن

وصي ورسول الإمام المهدي (ع)

السؤال / 196: ما حكم الإسيرتو العراقي أو الأجنبي ؟ وذلك المستخدم بصبغ الأخشاب. وما حكم طهارته أو نجاسته ؟ حيث يسقى كحول معدوم.

السيد حسن محمد علي الحامي النجف الأشرف

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين

كل كحول طاهر إلا إذا كان معتاداً استخدامه من أهل المعصية للسكر .

همه عطرها حلال است مگر آنچه به کار بردنش توسط اهل معصیت برای مستی مرسوم باشد .

السيد أحمد الحسن

وصي ورسول الإمام المهدي (ع)

سوال 197 : با مردمی کار میکنم که پس از ایمانشان از این قضیه مرتد شده اند . حکم شرعی همنشینی و روبوسی و دست دادن با انها چگونه است ؟ با این علم که آنان دشمنی خود را ابراز نمیکنند

أبو نبأ - الديوانية

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين

إذا لم يكونوا معلنين العداة فيجوز مجالستهم والعمل معهم ومصافحتهم.

اگر دشمنیشان را اشکار نکنند ، همنشینی و کار کردن با انها و دست دادن یا روبوسی ممانعتی ندارد.

السيد أحمد الحسن

وصي ورسول الإمام المهدي (ع)

198 : به دعوت یمانی موعود که سلام خدا بر او باد ایمان اوردم ، ولی همسر یمان نیاورده است و مردد است و از او دو فرزند دارم و از من فرزندی دیگر میخواهد ... ایا بر زندگی با او ادامه دهم یا برای پیروی زا امام ع از او جدا شوم ؟

أم موسى - النجف الأشرف

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين

إذا لم يكن ناصب العداة للأئمة والمهديين أو لشيعتهم يجوز البقاء معه.

اگر به دشمنی با ائمه و مهدیین یا شیعیان آنها نپردازد ، ماندن با او مجاز است.

السید أحمد الحسن

وصي ورسول الإمام المهدي (ع)

سوال 199 : بیماری قلبی دارم که توان راه رفتن و حرکت را از من گرفته است . ایا وقتی از رفتن به نماز جمعه ناتوان هستم ، میتوانم نماز ظهر جمعه را بخوانم و ایا این ای اقای من ، سبب شرعی است که در برابر امام ع پذیرفته باشد

حامد رشید - النجف الأشرف

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين

لا تجب الجمعة على المريض الذي يمنعه مرضه من الحضور إلى صلاة الجمعة، وكل إنسان بصير بنفسه، وهو يحدد حاله إذا كان غير قادر على الحضور إلى صلاة الجمعة بسبب المرض وهو معذور، ويصلي الظهر إذا تبين له أنّ مرضه يعيقه عن الحضور إلى صلاة الجمعة.

نماز جمعه بر بیماری که بیماریش مانع حضور او در نماز جمعه میشود مجاز نیست و هر انسانی به خود بیناست و او تعیین میکند که به سبب بیماریش ، برای حضور در نماز جمعه ناتوان است و در این صورت معذور است و وقتی اشکار شد که بیماریش او را از حضور در نماز جمعه باز میدارد ، نماز ظهر را بخواند.

السید أحمد الحسن

وصي ورسول الإمام المهدي (ع)

سوال 200: زنی ازدواج موقت کرده است و از همسرش حامله شده است و در مدت این ازدواج همسرش میبیرد حکم این زن و حقوق او چیست؟ و حکم کودک متولد شده چگونه است؟ و حقوق شرعی او چیست؟

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين

تفصیل الزواج المنتقط وشروطه ستجده إن شاء الله تعالى في كتاب الشرائع، وهو في الطباعة وقيد الإنجاز الآن.

أما الزوجة فلا ترث الزوج في الزواج المنتقط، وأما الطفل فهو ابن شرعي للزوج، وله كل الحقوق الشرعية من ميراث وحمل أسم أبيه وغيرها من الحقوق التي تثبت للإبن الشرعي.

تفصیل ازدواج موقت و شرطهای ان را ان اشاء الله در كتاب شرايع خواهيد يافت و اين كتاب در حال حاضر در حال چاپ و انتشار است .

اما زن در ازدواج موقت از شوهر ارث نميبرد ولي کودک ، کودک شرعی همسر است و همه حقوق شرعی از ارث را دارد و اسم پدرش و ديگر حقوق که برای فرزند شرعی ثبت شده است را به ارث ميبرد.

السيد أحمد الحسن

وصي ورسول الإمام المهدي (ع)

سوال 201: شخص کر و لال در حالیکه نمیشنود و چیزی نمیفهمد چگونه در نماز جمعه مبارک شرکت کند؟ آیا لازم است که کسی با اشاره خطبه را برای ایشان ترجمه کند؟ و یا اینکه فقط حضور کافی است؟

عنان فرحان سلمان - واسط

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين

وجود من يترجم الخطبة لهم بالاشارات أفضل، ولكنّه ليس بواجب.

وجود کسی که با اشاره برای انها ترجمه کند ، بهتر است ولی واجب نیست .

السيد أحمد الحسن

وصي ورسول الإمام المهدي (ع)

سوال 202: در عراق بانکهای خارجی هست که در آن ربا شایع میباشد و به مردم قرض میدهد و کمی فایده بر آن اضافه میکند؟ آیا فرد ناچار میتواند از این قرضها بگیرد؟ خدا ما را بر یاری شما و حرکت در مسیر هدایتتان استوار بدارد

سید اسماعیل - البصرة

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين

لا ربا بين المسلم وغير المسلم. فإذا كانت البنوك ملكاً لغير المسلمين أو النواصب يجوز الاقتراض منها مع وجود الفائدة.

ربا بين مسلمان و غير مسلمان نيست پس اگر بانكها ملك غير مسلمان يا دشمنان اهل بيت باشد ميتوان با وجود فائده از آنها قرض گرفت.

السيد أحمد الحسن

وصي ورسول الإمام المهدي (ع)

سوال 203: آیا میتوان مهدی در اذان را با اسم شخصی او جایجا کرد؟ ...

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين

يجوز، ولكن الأفضل ترك ذلك الآن.

مجاز ولی ترک آن بهتر است

السيد أحمد الحسن

وصي ورسول الإمام المهدي (ع)

سوال 204: ستونهای موجود در مدرسه که به ضخامت یک مرد است آیا بین نماز گزاران نماز جماعت، باعث جدایی آنها نمیشود؟

الجواب: إذا كانت لا تمتنع من رؤية الإمام أو رؤية من يرى الإمام لا تعد فاصلاً. وحالها في المدرسة لا تعد فاصلاً.

اگر مانع رویت امام و یا کسی که امام را میبیند نشود ، فاصله حساب نمیشود و وجود آن در مدرسه ، فاصله حساب نمیشود.

السید أحمد الحسن

وصي ورسول الإمام المهدي (ع)

* * *

سوال 205: اگر امام فراموش کند که سوره بعد از فاتحه را بخواند و وارد رکوع شود ، مامومین چه کنند ؟

الشيخ حبيب السعيدى - البصرة

الجواب: يركع معه ولا شيء عليه.

با امام رکوع کند و گناهی بر او نیست.

السید أحمد الحسن

وصي ورسول الإمام المهدي (ع)

* * *

سوال 206: حامله در ماه ششم در بررسی با سونوگرافی احتمال میدهد که بچه اش ناقص الخلقه یا ناقص العقل است آیا با این دلیل که خلقتش کامل نیست ، میتواند نوزاد را سقط کند ؟

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين

لا يجوز إلا إذا كان في بقائه خطراً على حياة الأم.

مجاز نیست مگر آنکه در حیات کوردک خطری حیات مادر را تهدید کند.

السید أحمد الحسن

وصي ورسول الإمام المهدي (ع)

سوال 207 : بين من و نماز جمعه موانعی از رودها و دشتهاست و وسیله نقلیه یافت نمیشود و اگر پیاده یا با ماشین بروم ، فاصله بیش از 20 کیلومتر است آیا نماز جمعه بر من واجب است یا همان نماز ظهر کافی است ؟

عدنان فرحان سلمان / واسط - الزبیدیة

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين

إذا كان بينك وبين صلاة الجمعة (20) كيلو متراً، فلا يجب عليك الحضور وإن كان حضورك خيراً لك إذا توقرت وسائل النقل والعبور، واعلم أنّ الأجر على قدر المشقة.

اگر فاصله تو تا نماز جمعه بیش از 20 کیلومتر است ، حضور در نماز بر تو واجب نیست با اینکه بهتر است با کمک وسایل تنقلیه و عبور حضور داشته باشی و بدان پاداش به اندازه تحمل مشقت و سختی است.

السید أحمد الحسن

وصي ورسول الإمام المهدي (ع)

سوال 208 : ماشینی به مبلغ 215 هزار دارم و مربوط به خانواده است و با ان کارهای شخصی را انجام میدهم و نیازهای خانواده را برآورده میکنم . پس حکم خمس این مبلغ چه میشود

ستار الجبوري

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين

إذا لم يكن لديك سيارة أخرى، فالمبلغ المذكور غير مشمول بالخمس.

اگر ماشین دیگری نداری پس مبلغ مذکور شامل خمس نمیشود.

السید أحمد الحسن

وصي ورسول الإمام المهدي (ع)

سوال 209: شخصی تحت عمل جراحی شکستگی قرار میگیرد و ساق پایش اویزان میشود و ساق پای دوم ازاد است حکم مسح پاها چیست زیرا دستش به پای اویزان نمیرسد آیا کافی است که فقط یک پا را مسح کند یا تیمم نماید؟

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين

یتیمم إذا عجز عن الوضوء، وفي هذه الحالة فهو عاجز عن مسح إحدى القدمين الموجودة فيكون حكمه التيمم.

اگر از وضو ناتوان است تیمم نماید و در این حالت در سوال او از مسح یکی از دو پا ناتوان است پس تیمم بر او واجب است.

السيد أحمد الحسن

وصي ورسول الإمام المهدي (ع)

سوال 210: زندانی ای که زمانهای نماز را نمیداند و شب و روز را تشخیص نمیدهد، حکمش چیست؟

مختار يوسف - البصرة

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين

إذا كان يستطيع تحصيل ظن أو احتمال بدخول الوقت فإنه يعمل ويؤدي فرائضه بحسب الظن أو الاحتمال الذي حصله، وإذا لم يكن يستطيع تحصيل حتى الاحتمال فإنه يوزع الفرائض الخمسة على مدة استيقاضه فيكون عمله هكذا: عند استيقاضه من النوم يصلي الفجر، وقبل أن ينام يصلي المغرب والعشاء، وبينهما (أي بين الفجر والمغرب) يصلي الظهر والعصر.

اگر بتواند با گمان زمان را پیدا کند، یا احتمال به دخول وقت بدهد پس باید نمازهای واجب را بر اساس گمان یا احتمالی که میدهد ادا کند، و اگر حتی نمیتواند گمان به زمان ببرد پس او نمازهای واجب پنجگانه را بر اساس بیداری خود تنظیم کند پس عملش به این ترتیب میشود: هنگام بلند شدن از خواب نماز صبح بخواند و پیش از خوابیدن نماز مغرب و عشاء را بخواند و بین آنها نماز ظهر و عصر را بخواند.

السيد أحمد الحسن

وصي ورسول الإمام المهدي (ع)

* * *

سوال 211: یکی از مومنین مبلغ 10 هزاربه من داد تا در ازای ان نمازهای والد وفات یافته اش را ادا کنم . حکم ان چیست ؟

حبيب خريط علي - النجف الأشرف

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين

أخذ الأجرة مقابل الصلاة والصيام نيابة عن الميت باطل، حيث لا توجد نية قرينة إلى الله سبحانه في هكذا صلاة أو صيام، فهو لولا الأجرة لما صلى ولما صام نيابة عن هذا الميت، فصلاته وصيامه قرينة للمال لا لله سبحانه، وإذا لم يوجد الإبن الأكبر الذي يجب عليه قضاء ما في ذمة الوالدين، أو كان موجوداً ولم يستطع قضاء ما في ذمتها ولم يوجد متبرع لأداء ما في ذمة الميت من صلاة وصيام، يتصدق عن الميت عن كل يوم صيام بمُد من الطعام، وعن صلاة اليوم والليلة بمُد من الطعام، فهذا المبلغ يعمل به بحسب ما تقدم من التفصيل، والحمد لله.

گرفتن اجرت در برابر نماز و روزه به نیابت از میت باطل است زیرا نیت قربت به خدای سبحان ، در این نماز و روزه نیست پس نماز و روزه اش برای قربت به مال و نه قربت به خدای سبحان است و اگر متوفی فرزند پسر بزرگتر ندارد که قضای آنچه بر والدین بوده است ، بر او واجب میباشد یا انکه هست ولی قادر به قضای واجبات والدین نیست و نیز کسی یافت نشود که قضای نماز و روزه متوفی را ادا کند به ازای هر روز روزه شخص متوفی ، یک مد طعام و در ازای نماز روز و شب یک مد طعام پرداخت شود و این مبلغ باید به حسب آنچه امد ، مصرف شود و حمد شایسته خداست.

السيد أحمد الحسن

وصي ورسول الإمام المهدي (ع)

* * *

سوال 212: حکم امتی که کتاب خدای متعال قران کریم را فروخت و به دست خود کتابی نوشتند و ان را دستوری به جای دستور مسلمانان قرار دادند چیست ؟ حکم امتی که ائمه طاهره که در شخص امام حجت ابن الحسن تجلی میباشد را فروختند و با شخصی دیگر جز او که حکمی مطابق حکم خدا نمیکند بیعت کردند چیست ؟ ایا به امتی که از رسول الله ص روی گرداندند ملحق میشود ؟ و به کفر یا ستم یا فسوق توصیف میشوند ؟ و ایا توبه انان پذیرفته میشود و ایا گناه ان را عالمان گمراه و خائن بر دوش میگیرند ؟

السيد حسن محمد علي الحماي النجف الأشرف

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين

توصف بما يوصف به من ترك أمير المؤمنين علي بن أبي طالب (ع)، وذهب إلى السقيفة والشورى.

این امت با آن چیزی توصیف میشود که ترک کنندگان امیر المومنین علی ع وصف شدند همان ترک کنندگانی که به سمت سقیفه و شورا رفتند.

السيد أحمد الحسن

وصي ورسول الإمام المهدي (ع)

* * *

سوال 213 : حکم استفاده از عطرهاى اجنبى و عراقى و آنچه در آن از عطرهاى مختلف استفاده میشود در نماز و غیر نماز چیست ؟

السيد حسن محمد علي الحماي النجف الأشرف

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين

طاهرة، إلا إذا كان الكحول المستخدم فيها هو من الكحول الذي يستخدم عند أهل المعصية للسكر، أي: إن الكحول النجس هو الكحول المستخدم للسكر فقط، أما باقي أنواع الكحول فهي طاهرة وإن كانت مسكرة في حال تناولها أو استنشاقها إنسان.

پاک است مگر آنکه عطرهاى به کار رفته در آن از عطرهايى باشد که در نزد گناهکاران برای مستی استفاده میشود يعنى عصاره هاى نجس فقط انهابى است که برای مستی از آنها استفاده میشود و بقیه انواع اسانس و عطر پاک است حتى اگر هنگام خوردن یا بوییدن آنها انسان مست شود.

السيد أحمد الحسن

وصي ورسول الإمام المهدي (ع)

* * *

سوال 214: ايا سقط جنينى كه چهار ماه را تمام نكرده است و روح در ان دمیده نشده است مجاز است ؟ و اين سقط جنين به دليل سختى معيشت اوست

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين

لا يجوز، إلا إذا كان في بقاءه خطرٌ على حياة الأم.

مجاز نیست مگر آنکه در بقای او خطری برای جان مادر باشد .

السيد أحمد الحسن

وصي ورسول الإمام المهدي (ع)

* * *

والحمد لله رب العالمين

